รวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๑ เล่ม ๒

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คำนำ

หนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๑ เป็นการรวบรวมกฎหมายประกอบด้วยพระราชบัญญัติ จำนวน ๕๒ ฉบับ และพระราชกำหนด จำนวน ๖ ฉบับ รวมทั้งสิ้น จำนวน ๕๘ ฉบับ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาในปี พุทธศักราช ๒๕๖๑ อันมีเนื้อหาของพระราชบัญญัติ / พระราชกำหนดที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย รวมทั้งสรุปสาระสำคัญของกฎหมายที่มีการแก้ไขในแต่ละฉบับเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการค้นคว้าอ้างอิง และเพื่อเผยแพร่ให้แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ตลอดจนประชาชนผู้สนใจใฝ่ศึกษาทั่วไปผ่านช่องทาง www.parliament.go.th/elaw

นายสรศักดิ์ เพียรเวช
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
กันยายน ๒๕๖๒

คำนำ

การจัดทำหนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๑ กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นการรวบรวมพระราชบัญญัติ จำนวน ๕๒ ฉบับ และพระราชกำหนด จำนวน ๖ ฉบับ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาในปีพุทธศักราช ๒๕๖๑ โดยแต่ละฉบับได้นำเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมาย พร้อมทั้งได้สรุปสาระสำคัญกฎหมายที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมตั้งแต่ฉบับแรกถึงฉบับปัจจุบันมาจัดทำเป็นบันทึกท้ายพระราชบัญญัติ / พระราชกำหนด เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าเพิ่มเติมถึงเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมในแต่ละครั้งและเพื่อความสะดวกในการค้นคว้ากฎหมายย้อนไปยังฉบับก่อน ๆ

ทั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือรวมกฎหมายประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๑ จะเป็นประโยชน์แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หน่วยงานภายในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนทั่วไปที่สนใจ หากมีข้อผิดพลาดประการใดคณะผู้จัดทำขออภัยมา ณ ที่นี้ และขอรับไว้พิจารณาเพื่อการปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย
กันยายน ๒๕๖๒

คณะที่ปรึกษา

นายสุชาติ โรจน์ทองคำ	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นายจักรพันธ์ จันทรเจริญ	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายกุลพล วัชรกาฬ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพัฒนากฎหมาย

คณะผู้จัดทำ

นางวนิดา อินทรอำนวย	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ	วิทยากรปฏิบัติการ
นางกัญชลิการ์ เทียนเถื่อน	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาววราภรณ์ มีเปรม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวปารจรีย์ นวนกุล	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวรวิวรรณ เขียววิชัย	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

http://www.parliament.go.th/elaw
กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๐ ๒๓๕๗ ๓๑๐๐ ต่อ ๓๑๓๐ หรือ ๓๒๑๐

รายละเอียดประกอบการใช้

หนังสือรวมกฎหมายปีพุทธศักราช ๒๕๖๑ นี้ มีกฎหมายจำนวนทั้งสิ้น ๕๘ ฉบับ โดยมีข้อมูลภายใต้กฎหมายแต่ละฉบับ ประกอบด้วยข้อมูล ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ กฎหมายที่ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาในปีพุทธศักราช ๒๕๖๑

กฎหมายที่ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาในปี พุทธศักราช ๒๕๖๑ ประกอบด้วย พระราชบัญญัติ จำนวน ๕๒ ฉบับ และพระราชกำหนด จำนวน ๖ ฉบับ โดยจัดเรียงชื่อเรื่องตามลำดับพยัญชนะไทย ก – ฮ

ส่วนที่ ๒ บันทึกท้ายกฎหมาย

บันทึกท้ายกฎหมาย คณะผู้จัดทำได้สืบค้นเหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายในแต่ละเรื่องตั้งแต่ฉบับแรกซึ่งยังคงใช้บังคับอยู่ จนถึงฉบับแก้ไขเพิ่มเติมที่ประกาศใช้ในปีปัจจุบัน รวมทั้งวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของกฎหมายฉบับก่อน ๆ เพื่อนำมาจัดทำบันทึกท้ายพระราชบัญญัติ/พระราชกำหนดด้วย

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมาย (ภาคผนวก)

ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมายประกอบด้วยข้อมูลวันที่มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ / พระราชกำหนด ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยเรียงตามลำดับการพิจารณาตั้งแต่ร่างกฎหมายเข้าสู่การพิจารณาในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จนถึงวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สารบัญ

ชื่อเรื่อง	หน้า
คำนำ	**ก – ข**
คณะผู้จัดทำ	**ค**
รายละเอียดประกอบการใช้	**ง**
๑. พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๒๓
๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๐
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๓๓
๓. พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๔
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๓๗
๔. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	๓๙
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๒๑๖
๕. พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๒๐
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๒๒๘
๖. พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๓๐
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๒๓๒
๗. พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๓๗
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๒๔๔
๘. พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๔๗
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๒๕๒
๙. พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๕๔
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๒๖๖
๑๐. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑ (การพิจารณาอรรถคดีและการบริหารจัดการคดี)	๒๗๔
๑๑. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑ (ปรับปรุงค่าตอบแทนผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง)	๒๘๕
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๒๘๙
๑๒. พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๑๑
๑๓. พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๑๖
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ	๓๕๗

๑๔. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ๓๖๔
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ ๓๖๘
๑๕. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑ ๓๗๓
- บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ ๓๘๐

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

- ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมายและวันประกาศราชกิจจานุเบกษา ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๑

พระราชบัญญัติ

ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มีการพัฒนาและมีความมั่นคงด้านวัคซีน โดยมีวัคซีนที่ได้มาตรฐานและมีปริมาณเพียงพออันจะเป็นประโยชน์ต่อการสาธารณสุขของประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"วัคซีน" หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากสิ่งมีชีวิตหรือที่ได้จากการสังเคราะห์หรือกระบวนการอื่นใด ที่นำมาใช้กระตุ้นหรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค เพื่อป้องกัน ควบคุม รักษา หรือลดความรุนแรงของโรค ทั้งในคนและสัตว์

"ความมั่นคงด้านวัคซีน" หมายความว่า การเข้าถึงวัคซีนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การดำเนินการให้มีปริมาณวัคซีนเพียงพอต่อความต้องการ มีคุณภาพ มีความปลอดภัย และมีประสิทธิภาพในการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค เพื่อการมีสุขภาพที่ดีของประชาชน ทั้งในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์ฉุกเฉิน

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติ

"สถาบัน" หมายความว่า สถาบันวัคซีนแห่งชาติ

"คณะกรรมการบริหารสถาบัน" หมายความว่า คณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างของสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

"ที่ปรึกษา" หมายความว่า ที่ปรึกษาของสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

"ผู้เชี่ยวชาญ" หมายความว่า ผู้เชี่ยวชาญของสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบคน ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อธิบดีกรมควบคุมโรค ประธานกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติ และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสิบคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งได้รับการสรรหาจากผู้มีความรู้ มีผลงาน และมีประสบการณ์สูงเป็นที่ประจักษ์ในด้านกฎหมาย ด้านการเงินการคลัง ด้านการแพทย์ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ด้านการสัตวแพทย์ ด้านการสาธารณสุข ด้านเภสัชกรรม ด้านวัคซีน ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเศรษฐศาสตร์ หรือด้านอุตสาหกรรม

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๗) ไม่เป็นผู้เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๘) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้าง หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีสัญญาจ้างกับสถาบัน

(๙) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสถาบัน หรือในกิจการที่เป็นการแข่งขันกับกิจการของสถาบันหรือขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการ กรรมการ หรือผู้แทนของสถาบันในการเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นตามมาตรา ๒๒ (๘)

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้ว อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและมีการแต่งตั้งกรรมการแทน หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ

(๒) ออกระเบียบเกี่ยวกับการให้ทุน การส่งเสริม การสนับสนุน หรือการให้ความร่วมมือเพื่อให้การวิจัย การพัฒนา การผลิต การบริหารจัดการ การจัดหา และการกระจายวัคซีน รวมทั้งการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคให้แก่ประชาชน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้นโยบายเชิงรุกเพื่อการวิจัย การผลิต การจำหน่าย และการกระจายวัคซีนภายในประเทศหรือการจำหน่ายวัคซีนให้แก่องค์กรหรือประเทศต่าง ๆ ที่มีศักยภาพเป็นประเทศคู่ค้า

(๔) กำหนดกรอบงบประมาณสำหรับใช้ในการดำเนินการตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๕) เสนอแนวทางต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคอันเกิดจากการดำเนินงานตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ รวมทั้งเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำ แก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงกฎหมายเพื่อผลักดันการดำเนินงานด้านวัคซีน

(๖) ติดตาม ประเมินผล และรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ ให้คณะรัฐมนตรีทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๗) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ระเบียบตาม (๒) เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญให้เป็นที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งคำชี้แจง เอกสาร ข้อมูล หลักฐานหรือวัตถุใดที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา ประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒
ความมั่นคงด้านวัคซีน

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ของความมั่นคงด้านวัคซีน นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมและการสนับสนุน การวิจัย การพัฒนา การผลิต การประกัน การควบคุมคุณภาพ การบริหารจัดการ และการจัดหาวัคซีนที่มีคุณภาพ รวมทั้งการกระจายวัคซีนให้เป็นธรรม มีระบบ และมีเอกภาพ สอดคล้องกับความจำเป็นสำหรับการใช้วัคซีนเพื่อการป้องกัน ควบคุม รักษา หรือลดความรุนแรงของโรค ที่ทันต่อเหตุการณ์และความต่อเนื่องของการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในด้านวัคซีน

การจัดทำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้เชี่ยวชาญด้านวัคซีน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

มาตรา ๑๖ เพื่อให้การวิจัย การพัฒนา หรือการผลิตวัคซีน เป็นไปตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ คณะกรรมการอาจขอความร่วมมือส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน ให้ดำเนินการหรือสนับสนุนการวิจัย การพัฒนา หรือการผลิตวัคซีนตามสมควร ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ ผู้วิจัย ผู้พัฒนา ผู้ผลิต ผู้ประกันและควบคุมคุณภาพ ผู้บริหารจัดการ ผู้จัดหา ผู้กระจาย หรือผู้ให้บริการวัคซีนหรือการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค อาจได้รับสิทธิประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ทุนเพื่อการวิจัย การพัฒนา การผลิต การประกัน การควบคุมคุณภาพ การบริหารจัดการ การจัดหา การกระจาย หรือการให้บริการวัคซีนหรือการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคจากสถาบัน

(๒) สิทธิได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(๓) สิทธิประโยชน์อื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

การได้รับสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใด กำหนดให้การวิจัย การพัฒนา การผลิต การประกัน การควบคุมคุณภาพ การบริหารจัดการ การจัดหา การกระจาย หรือการให้บริการวัคซีนหรือการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ต้องดำเนินการหรือต้องเสียค่าธรรมเนียม อันเป็นภาระที่ไม่เหมาะสมหรือเกินสมควร คณะกรรมการอาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการให้มีการลดภาระดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีเหตุจำเป็น เพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อป้องกัน ควบคุม รักษา หรือลดความรุนแรงของโรค หรือเพื่อความมั่นคงของประเทศ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดเรื่องหนึ่งเรื่องใด ดังต่อไปนี้

(๑) การผลิตวัคซีนตามชนิดและปริมาณที่กำหนด

(๒) สัดส่วนการส่งออกวัคซีนไปนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งต้องเหมาะสมกับสัดส่วนการใช้วัคซีนภายในประเทศ

(๓) การประกันหรือการควบคุมคุณภาพวัคซีน

(๔) การจัดหา การบริหารจัดการ การกระจาย การให้บริการวัคซีน หรือการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคที่เหมาะสม

(๕) เรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับเหตุฉุกเฉินหรือเหตุจำเป็น

ในกรณีที่ไม่อาจขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการได้ทันต่อสถานการณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีออกประกาศไปก่อน แล้วดำเนินการเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบภายในสามวันทำการ ในกรณีที่มิได้ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนด หรือคณะกรรมการไม่ให้ความเห็นชอบ ให้การประกาศดังกล่าวเป็นอันสิ้นสุดลง และให้สถาบันแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

เมื่อเหตุฉุกเฉินหรือเหตุจำเป็นสิ้นสุดลงแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศยกเลิกประกาศนั้น

หมวด ๓
สถาบันวัคซีนแห่งชาติ

มาตรา ๑๙ ให้จัดตั้งสถาบันขึ้น เรียกว่า “สถาบันวัคซีนแห่งชาติ”

สถาบันมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

กิจการของสถาบันไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่เจ้าหน้าที่และลูกจ้างต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนโดยรวมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๒๐ ให้สถาบันมีที่ตั้งของสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการบริหารสถาบันโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีอาจตั้งสำนักงานสาขาได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ สถาบันเป็นหน่วยงานที่ไม่แสวงหากำไรเป็นหลักและมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำร่างนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน หรือดำเนินการให้มีการวิจัย การพัฒนา การผลิต และการกระจายวัคซีนให้มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอสำหรับที่จะใช้ทั้งในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์ฉุกเฉิน

(๓) บริหารจัดการเพื่อการบูรณาการและขับเคลื่อนการดำเนินการให้สัมฤทธิ์ผลตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ

(๔) สร้างเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญด้านวัคซีน และประสานงานหรือร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา องค์กรระหว่างประเทศ หรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการเกี่ยวกับวัคซีน

(๕) เป็นศูนย์กลางการบริหารจัดการข้อมูลและความรู้เชิงบูรณาการ เพื่อประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบาย เศรษฐกิจ และวิชาการเกี่ยวกับวัคซีน เพื่อให้บริการทางวิชาการ พัฒนาข้อมูลและสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านวัคซีน

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน หรือดำเนินการให้มีการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาบุคลากรด้านวัคซีนของประเทศ

มาตรา ๒๒ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๒๑ ให้สถาบันเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ คณะกรรมการบริหารสถาบัน และคณะอนุกรรมการ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำร่างนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ และประสานงาน ติดตาม และประเมินผล เพื่อให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว รวมทั้งจัดทำรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินการเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน หรือดำเนินการให้มีการวิจัย การพัฒนา การผลิต และการกระจายวัคซีนให้มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอสำหรับที่จะใช้ทั้งในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์ฉุกเฉิน และจัดให้มีทุนการวิจัยและทุนอุดหนุน เพื่อส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการดำเนินการดังกล่าว

(๓) บริหารจัดการความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และจัดให้มีฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการดำเนินการด้านวัคซีนของประเทศ

(๔) สนับสนุนการเพิ่มสมรรถนะในการเลือก การรับ และการถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ตลอดจนการจัดการโครงการลงทุนและโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการเลือก การรับ และการถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เพื่อให้ได้วิทยาการและเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม

(๕) ส่งเสริม สนับสนุน หรือดำเนินการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านวัคซีนของประเทศอย่างต่อเนื่อง ฝึกอบรม และจัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับบุคลากรดังกล่าว

(๖) ก่อตั้งสิทธิ ทำนิติกรรม ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และมีทรัพยสิทธิต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสถาบัน ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

(๗) ทำความตกลงและร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๘) จัดตั้งนิติบุคคลหรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๙) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๑๐) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

(๑๑) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน หรือตามที่คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการ คณะกรรมการบริหารสถาบัน หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของสถาบัน

การจัดตั้งนิติบุคคลหรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นตาม (๘) และการกู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินตาม (๙) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๓ ทุนและทรัพย์สินของสถาบัน ประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๕๓

(๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสม

(๓) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๕) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของสถาบัน

(๖) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้จากการดำเนินกิจการของสถาบัน

การรับเงินหรือทรัพย์สินตาม (๓) จะต้องไม่กระทำในลักษณะที่ทำให้สถาบันขาดความเป็นอิสระหรือความเป็นกลาง

มาตรา ๒๔ บรรดารายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นหรือสมควร สถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารสถาบันอาจนำรายได้ของสถาบันในจำนวนที่เห็นสมควรนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๕ ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี บุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสถาบันในเรื่องทรัพย์สินของสถาบันมิได้

บรรดาทรัพย์สินที่สถาบันได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากเงินรายได้ของสถาบัน ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน เว้นแต่บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันได้มาโดยใช้เงินรายได้ตามมาตรา ๒๓ (๒) ให้ตกเป็นที่ราชพัสดุ แต่สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์

ให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน

มาตรา ๒๖ บรรดารายได้ ทรัพย์สิน หรือการใช้จ่ายเงินของสถาบัน ต้องจัดการหรือใช้จ่ายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันตามมาตรา ๒๑

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่สถาบัน ต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ ต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารสถาบัน ทั้งนี้ การเก็บรักษาและเบิกจ่ายเงินของสถาบัน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

หมวด ๔
การบริหารและการดำเนินการ

มาตรา ๒๗ ในการดำเนินกิจการของสถาบัน ให้มีคณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติ ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ มีผลงาน และมีประสบการณ์สูงเป็นที่ประจักษ์ในด้านวัคซีน ด้านการบริหาร ด้านการสัตวแพทย์ ด้านการสาธารณสุข ด้านวิทยาศาสตร์ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อกิจการของสถาบัน

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสี่คน ได้แก่ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ และเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ มีผลงานและมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านกฎหมาย ด้านการเงินการคลัง ด้านการบริหาร ด้านการแพทย์ ด้านการสัตวแพทย์ ด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ด้านพยาบาล ด้านเภสัชกรรม ด้านวัคซีน หรือด้านวิทยาศาสตร์

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การได้มาซึ่งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการบริหารสถาบัน มีหน้าที่และอำนาจควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการและการดำเนินการของสถาบันเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หน้าที่และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดทิศทาง เป้าหมาย และนโยบายการบริหารงาน และอนุมัติแผนการดำเนินงาน แผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณของสถาบัน

(๒) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๓) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไปของสถาบัน การจัดแบ่งส่วนงานของสถาบัน และขอบเขตหน้าที่และอำนาจของส่วนงานดังกล่าว

(๔) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์อื่นของเจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย

(๕) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารและจัดการการเงิน การคลัง การพัสดุ และทรัพย์สินของสถาบัน การบัญชีและการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ

(๖) ออกระเบียบเกี่ยวกับการแต่งตั้ง หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการตรวจสอบ และการกำหนดขอบเขตเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบและผู้ตรวจสอบภายใน

(๗) ออกระเบียบเกี่ยวกับการสรรหา การแต่งตั้ง การประเมินผล และการถอดถอนผู้อำนวยการ และการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการและการมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทน

(๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารสถาบันหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ระเบียบเกี่ยวกับการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญตาม (๕) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๙ การประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบัน การแต่งตั้งที่ปรึกษาของคณะกรรมการบริหารสถาบัน การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการของคณะกรรมการบริหารสถาบันและการประชุมของคณะอนุกรรมการ และการแต่งตั้งที่ปรึกษาของคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการบริหารสถาบันและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการบริหารสถาบันแต่งตั้งมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งคำชี้แจง เอกสาร ข้อมูล หลักฐาน หรือวัตถุใดที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๓๑ ให้ประธานกรรมการและกรรมการบริหารสถาบัน ประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการที่คณะกรรมการบริหารสถาบันแต่งตั้ง ที่ปรึกษา และประธานกรรมการตรวจสอบและกรรมการตรวจสอบ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๒ ให้สถาบันมีผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันขึ้นตรงต่อคณะกรรมการบริหารสถาบัน มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานของสถาบัน และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่และลูกจ้าง

สถาบันอาจมีรองผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการซึ่งแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันและทำหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานของสถาบันแทนผู้อำนวยการตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

คณะกรรมการบริหารสถาบันเป็นผู้มีอำนาจสรรหา แต่งตั้ง และถอดถอนผู้อำนวยการ

มาตรา ๓๓ ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ต้องเป็นผู้สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา

(๔) เป็นผู้มีความรู้ มีผลงาน และมีประสบการณ์เหมาะสมกับกิจการของสถาบันตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์และหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒

(๕) ไม่เป็นผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๖) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๖ (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๙)

มาตรา ๓๔ ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่ไม่มีผู้อำนวยการหรือผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้อำนวยการที่มีอาวุโสตามลำดับรักษาการแทนผู้อำนวยการ ถ้าไม่มีรองผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้คณะกรรมการบริหารสถาบันแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการมีหน้าที่และอำนาจอย่างเดียวกับผู้อำนวยการ

มาตรา ๓๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีการกำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการบริหารสถาบันกับผู้อำนวยการ

(๔) คณะกรรมการบริหารสถาบันมีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๓๓

มติของคณะกรรมการบริหารสถาบันให้ถอดถอนผู้อำนวยการออกจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมตำแหน่งผู้อำนวยการ

การขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ (๒) ให้ถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามกำหนดเวลาในสัญญาจ้าง

มาตรา ๓๖ ผู้อำนวยการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และหน้าที่และอำนาจของสถาบัน โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ มติ หรือนโยบายของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหารสถาบัน

(๒) จัดทำแผนการดำเนินงาน แผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณของสถาบัน เสนอคณะกรรมการบริหารสถาบันเพื่ออนุมัติ

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณ และการบริหารด้านอื่นของสถาบัน ตามระเบียบหรือประกาศที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการของสถาบันเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์และหน้าที่และอำนาจของสถาบัน โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ มติ หรือนโยบายของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหารสถาบัน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการและคณะกรรมการบริหารสถาบันมอบหมาย

มาตรา ๓๗ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการของสถาบัน เพื่อการนี้ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

นิติกรรมใดที่ผู้อำนวยการหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้อำนวยการกระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนดย่อมไม่ผูกพันสถาบัน เว้นแต่คณะกรรมการบริหารสถาบันจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๓๘ ให้คณะกรรมการบริหารสถาบันเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๙ ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันมีสามประเภท คือ

(๑) เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้าง ได้แก่ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากงบประมาณของสถาบัน

(๒) ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้ซึ่งสถาบันจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญโดยมีสัญญาจ้าง

(๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาปฏิบัติงานของสถาบันเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๒

มาตรา ๔๐ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

(๓) สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา

(๔) มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ตามหน้าที่และอำนาจของสถาบัน

(๕) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๔๒

(๖) ไม่เป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีสัญญาจ้างกับสถาบัน

(๗) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๙) หรือมาตรา ๓๓ (๕)

ความใน (๑) มิให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่และลูกจ้างชาวต่างประเทศซึ่งสถาบันจำเป็นต้องจ้างหรือแต่งตั้งตามข้อผูกพันหรือตามลักษณะของกิจการของสถาบัน

มาตรา ๔๑ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๔๐

(๔) ถูกให้ออก เพราะไม่ผ่านการประเมินผลงานตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

(๕) ถูกไล่ออกหรือปลดออก เพราะผิดวินัยตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

การขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๐ (๒) ให้ถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามกำหนดเวลาในสัญญาจ้าง

มาตรา ๔๒ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสถาบัน รัฐมนตรีอาจขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้นั้น และมีข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติ

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสถาบันเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใด ๆ และให้นับระยะเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสถาบัน สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานเต็มเวลาดังกล่าวแล้วแต่กรณี

เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานในสถาบัน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งมีสิทธิได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนในส่วนราชการหรือหน่วยงานเดิมไม่ต่ำกว่าตำแหน่งและเงินเดือนเดิมตามข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติ

หมวด ๕
การบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผลงานของสถาบัน

มาตรา ๔๓ การบัญชีของสถาบัน ให้จัดทำตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนดซึ่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชีและการพัสดุของสถาบัน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการบริหารสถาบันทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ในการตรวจสอบภายใน ให้มีผู้ปฏิบัติงานของสถาบันทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบภายในโดยเฉพาะและให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบและคณะกรรมการบริหารสถาบันตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

ในการแต่งตั้ง โยกย้าย เลื่อนเงินเดือน เลื่อนตำแหน่ง และลงโทษทางวินัยของผู้ตรวจสอบภายในให้ผู้อำนวยการและคณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาร่วมกันแล้วเสนอให้คณะกรรมการบริหารสถาบันให้ความเห็นชอบก่อนจึงดำเนินการได้

มาตรา ๔๔ ให้สถาบันจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการบริหารสถาบันแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสถาบัน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำบันทึกรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการบริหารสถาบัน

เพื่อการนี้ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบัน สอบถามผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้ตรวจสอบภายใน เจ้าหน้าที่และลูกจ้างหรือบุคคลอื่น และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบันเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๕ ให้สถาบันทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรีทุกสิ้นปีงบประมาณ รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของสถาบันในปีที่ล่วงมาแล้ว บัญชีทำการ พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการบริหารสถาบัน โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา ๔๖ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานของสถาบันให้มีประสิทธิภาพ เกิดผลสัมฤทธิ์ สร้างความรับผิดชอบ และความเชื่อถือแก่สาธารณชนในกิจการของสถาบัน ตลอดจนการติดตามความก้าวหน้าและการตรวจสอบการดำเนินการของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โครงการ และแผนงานที่ได้จัดทำไว้ ให้สถาบันจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินการตามระยะเวลาที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด แต่ต้องไม่นานกว่าสามปี

การประเมินผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำโดยสถาบัน หน่วยงาน องค์กร หรือคณะบุคคลที่เป็นกลางและมีความเชี่ยวชาญในด้านการประเมินผลการดำเนินการ โดยมีการคัดเลือกหรือแต่งตั้งตามวิธีการที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

การประเมินผลการดำเนินการของสถาบันจะต้องแสดงข้อเท็จจริงให้ปรากฏในด้านประสิทธิผล ในด้านประสิทธิภาพ ในด้านการพัฒนาองค์กร และในรายละเอียดอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารสถาบันจะได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้น

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น คณะกรรมการบริหารสถาบันจะจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินการเป็นครั้งคราวด้วยก็ได้

ให้สถาบันรายงานผลการประเมินผลการดำเนินการต่อรัฐมนตรี คณะกรรมการ และคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการด้วย

หมวด ๖
การกำกับดูแล

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีมีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลการดำเนินกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย และให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน นโยบายของรัฐบาล มติของคณะรัฐมนตรี ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน เพื่อการนี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้สถาบันชี้แจง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำของสถาบันที่ขัดต่อกฎหมาย วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน นโยบายของรัฐบาล มติของคณะรัฐมนตรี ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการของสถาบันได้

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๙ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๕ (๑) (๒) และ (๓) และให้ผู้อำนวยการปฏิบัติหน้าที่กรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๔) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๕๐ ให้ประธานกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นประธานกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ไปจนครบวาระตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕

การนับวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๗ (๑) และ (๓) ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นวาระแรกของการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ ให้ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาปฏิบัติงานของสถาบันเป็นการชั่วคราวตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาปฏิบัติงานของสถาบันเป็นการชั่วคราวตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาปฏิบัติงานของสถาบันเป็นการชั่วคราวดังกล่าวดำรงตำแหน่งและได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามตำแหน่งและอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างเดิมที่ดำรงตำแหน่งและได้รับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเวลาทำงานของบุคคลดังกล่าวเป็นเวลาทำงานติดต่อกันกับเวลาทำงานในสถาบันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๒ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการตามมาตรา ๓๔ ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นวาระแรกของการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๓ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขับเคลื่อนนโยบายและแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขับเคลื่อนนโยบายและแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นอันยกเลิก และให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ตลอดจนงบประมาณและรายได้ของสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ และนโยบายและแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติและแผนแม่บทด้านวัคซีนที่ออกตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขับเคลื่อนนโยบายและแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ประกาศ หรือนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ดำเนินการออกระเบียบและประกาศให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันกลไกการบริหารจัดการด้านวัคซีนของประเทศไทยยังขาดความเป็นเอกภาพ ขาดความต่อเนื่องในการบูรณาการนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ด้านวัคซีน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัย การพัฒนา การผลิต การกระจายวัคซีนที่มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้วัคซีนเพื่อสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคให้แก่ประชาชนและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคสู่คน ทั้งในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์ฉุกเฉิน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญด้านวัคซีนและการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นสมควรกำหนดให้มีกลไกที่เป็นระบบในการส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อให้มีการวิจัย การพัฒนา การผลิต การประกัน การควบคุมคุณภาพ การจัดหา และการกระจายวัคซีนที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยมีคณะกรรมการที่กำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ มีองค์กรและคณะกรรมการบริหารซึ่งทำหน้าที่ขับเคลื่อนนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว เพื่อให้การบริหารจัดการด้านวัคซีนมีความเป็นเอกภาพ มีความต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคที่ควบคุมได้ด้วยวัคซีนให้อยู่ในเขตจำกัด ให้น้อยที่สุด หรือหมดไปจากประเทศไทย อันจะนำไปสู่การพึ่งตนเองและความมั่นคงด้านวัคซีนของประเทศ ตลอดจนมีการกำหนดโทษอาญาเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. .... มีหลักการคือให้มีกฎหมายว่าด้วยความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. .... ในวาระที่หนึ่ง ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งจำนวน ๑๗ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด โดยกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน และกำหนดเวลาพิจารณา ๖๐ วัน โดยเมื่อครบกำหนด ๖๐ วันแล้ว คณะกรรมาธิการวิสามัญมีหนังสือขอขยายเวลาการพิจารณาออกไปอีก ๓๐ วัน (ครั้งที่ ๑) โดยที่ประชุมมีมติให้คณะกรรมาธิการวิสามัญขยายเวลา (ครั้งที่ ๑) ออกไปอีก ๓๐ วัน เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอรายงานต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ และประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๑/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

จากนั้น ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๑/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียดในวาระที่สอง เรียงตามลำดับมาตรา และลงมติในวาระที่สาม มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายและเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ และดำเนินการส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ หน้า ๕๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันกลไกการบริหารจัดการด้านวัคซีนของประเทศไทยยังขาดความเป็นเอกภาพขาดความต่อเนื่องในการบูรณาการนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ด้านวัคซีน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัย การพัฒนา การผลิต การกระจายวัคซีนที่มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้วัคซีนเพื่อสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ให้แก่ประชาชนและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคสู่คน ทั้งในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์ฉุกเฉิน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญด้านวัคซีนและการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น สมควรกำหนดให้มีกลไกที่เป็นระบบในการส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อให้มีการวิจัย การพัฒนา การผลิต การประกัน การควบคุมคุณภาพ การจัดหา และการกระจายวัคซีนที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยมีคณะกรรมการที่กำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ มีองค์กรและคณะกรรมการบริหาร ซึ่งทำหน้าที่ขับเคลื่อนนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว เพื่อให้การบริหารจัดการด้านวัคซีนมีความเป็น เอกภาพ มีความต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถป้องกัน

และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคที่ควบคุมได้ ด้วยวัคซีนให้อยู่ในเขตจำกัดให้น้อยที่สุด หรือหมดไปจากประเทศไทย อันจะนำไปสู่การพึ่งตนเองและความมั่นคงด้านวัคซีนของประเทศ ตลอดจนมีการกำหนดโทษอาญาเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕๔ มาตรา สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. ในพระราชบัญญัตินี้

"วัคซีน" หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากสิ่งมีชีวิตหรือที่ได้จากการสังเคราะห์หรือกระบวนการอื่นใด ที่นำมาใช้กระตุ้นหรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค เพื่อป้องกัน ควบคุม รักษา หรือลดความรุนแรงของโรคทั้งในคนและสัตว์

"ความมั่นคงด้านวัคซีน" หมายความว่า การเข้าถึงวัคซีนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การดำเนินการให้มีปริมาณวัคซีนเพียงพอต่อความต้องการ มีคุณภาพ มีความปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ ในการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคเพื่อการมีสุขภาพที่ดีของประชาชน ทั้งในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์ฉุกเฉิน

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติ

"สถาบัน" หมายความว่า สถาบันวัคซีนแห่งชาติ

"คณะกรรมการบริหารสถาบัน" หมายความว่า คณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสถาบันสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างของสถาบันสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

"ที่ปรึกษา" หมายความว่า ที่ปรึกษาของสถาบันสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

"ผู้เชี่ยวชาญ" หมายความว่า ผู้เชี่ยวชาญของสถาบันสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้มีคณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติ ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน ๑๐ คน ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ อธิบดีกรมควบคุมโรค ประธานกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติ และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกิน ๑๐ คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จากผู้ซึ่งได้รับการสรรหาจากผู้มีความรู้ มีผลงาน และมีประสบการณ์สูงเป็นที่ประจักษ์ในด้านกฎหมาย ด้านการเงิน ด้านการคลัง ด้านการแพทย์ ด้านการสาธารณสุข ด้านการพยาบาล ด้านเภสัชกรรม ด้านวัคซีน ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเศรษฐศาสตร์ หรือด้านอุตสาหกรรม (มาตรา ๕)

๓. คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ

(๒) ออกระเบียบเกี่ยวกับการให้ทุน การส่งเสริม การสนับสนุน หรือการให้ ความร่วมมือ เพื่อให้การวิจัย การพัฒนา การผลิต การบริหารจัดการ การจัดหา และการกระจายวัคซีน รวมทั้งการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคให้แก่ประชาชน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้นโยบายเชิงรุกเพื่อการวิจัย การผลิต การจำหน่าย และการกระจายวัคซีนภายในประเทศหรือการจำหน่ายวัคซีนให้แก่องค์กรหรือประเทศต่าง ๆ ที่มีศักยภาพเป็นประเทศคู่ค้า

(๔) กำหนดกรอบงบประมาณสำหรับใช้ในการดำเนินการตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๕) เสนอแนวทางต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคอันเกิดจากการดำเนินงานตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ รวมทั้งเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงกฎหมายเพื่อผลักดันการดำเนินงานด้านวัคซีน

(๖) ติดตาม ประเมินผล และรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ ให้คณะรัฐมนตรีทราบอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๗) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (มาตรา ๑๐)

๔. กำหนดให้นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมและการสนับสนุนการวิจัย การพัฒนา การผลิต การประกัน การควบคุมคุณภาพ การบริหารจัดการ และการจัดหาวัคซีนที่มีคุณภาพ รวมทั้ง การกระจายวัคซีนให้เป็นธรรม มีระบบ และมีเอกภาพ สอดคล้องกับความจำเป็นสำหรับการใช้วัคซีนเพื่อการป้องกัน ควบคุม รักษา หรือลดความรุนแรงของโรค ที่ทันต่อเหตุการณ์และความต่อเนื่องของการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในด้านวัคซีน (มาตรา ๑๕)

๕. กำหนดให้คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติอาจขอความร่วมมือส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน ให้ดำเนินการหรือสนับสนุนการวิจัย การพัฒนา หรือการผลิตวัคซีนตามสมควร เพื่อให้การวิจัย การพัฒนา หรือการผลิตวัคซีน เป็นไปตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ (มาตรา ๑๖)

๖. ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีเหตุจำเป็น กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดเรื่องหนึ่งเรื่องใด ดังต่อไปนี้

(๑) การผลิตวัคซีนตามชนิดและปริมาณที่กำหนด

(๒) สัดส่วนการส่งออกวัคซีนไปนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งต้องเหมาะสมกับสัดส่วนการใช้วัคซีนภายในประเทศ

(๓) การประกันหรือการควบคุมคุณภาพวัคซีน

(๔) การจัดหา การบริหารจัดการ การกระจาย การให้บริการวัคซีน หรือการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคที่เหมาะสม

(๕) เรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับเหตุฉุกเฉินหรือเหตุจำเป็น (มาตรา ๑๘)

๗. กำหนดให้จัดตั้ง “สถาบันวัคซีนแห่งชาติ” และกำหนดให้สถาบันวัคซีนแห่งชาติ มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น (มาตรา ๑๙)

๘. กำหนดให้สถาบันวัคซีนแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่ไม่แสวงหากำไรและมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำร่างนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคง ด้านวัคซีนแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) ดำเนินการและส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการวิจัย การพัฒนา การผลิต และการกระจายวัคซีนให้มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอสำหรับที่จะใช้ทั้งในสถานการณ์ปกติ และในสถานการณ์ฉุกเฉิน

(๓) บริหารจัดการเพื่อการบูรณาการและขับเคลื่อนการดำเนินการให้สัมฤทธิ์ผลตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ

(๔) สร้างเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญด้านวัคซีน และประสานงานหรือร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา องค์กรระหว่างประเทศ หรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการเกี่ยวกับวัคซีน

(๕) เป็นศูนย์กลางการบริหารจัดการข้อมูลและความรู้เชิงบูรณาการ เพื่อประกอบ การตัดสินใจเชิงนโยบาย เศรษฐกิจ และวิชาการเกี่ยวกับวัคซีน เพื่อให้บริการทางวิชาการ พัฒนาข้อมูล และสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านวัคซีน

(๖) ฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาบุคลากรด้านวัคซีนของประเทศ (มาตรา ๒๑)

๙. กำหนดให้สถาบันวัคซีนแห่งชาติเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติ คณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติ และคณะอนุกรรมการ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำร่างนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ และประสานงาน ติดตาม และประเมินผล เพื่อให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว รวมทั้ง จัดทำรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินการเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) ดำเนินการวิจัย พัฒนา และผลิตวัคซีนให้มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอสำหรับที่จะใช้ทั้งในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์ฉุกเฉิน และจัดให้มีทุนการวิจัยและทุนอุดหนุน เพื่อส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการดำเนินการดังกล่าว

(๓) บริหารจัดการความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และจัดให้มีฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการดำเนินการด้านวัคซีนของประเทศ

(๔) สนับสนุนการเพิ่มสมรรถนะในการเลือก การรับ และการถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ตลอดจนการจัดการโครงการลงทุนและโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง กับการเลือก การรับ และการถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เพื่อให้ได้วิทยาการ และเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม

(๕) ดำเนินการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านวัคซีนของประเทศอย่างต่อเนื่อง ฝึกอบรม และจัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับบุคลากรดังกล่าว

(๖) ก่อตั้งสิทธิ ทำนิติกรรม ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และมีทรัพยสิทธิต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสถาบัน ตลอดจนรับเงิน หรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

(๗) ทำความตกลงและร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๘) จัดตั้งนิติบุคคลหรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๙) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๑๐) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

(๑๑) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ของสถาบัน หรือตามที่คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการ คณะกรรมการบริหารสถาบัน หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของสถาบัน (มาตรา ๒๒)

๑๐. กำหนดให้ทุนและทรัพย์สินของสถาบันวัคซีนแห่งชาติ ประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสม

(๓) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๕) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของสถาบัน

(๖) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้จากการดำเนินกิจการของสถาบัน (มาตรา ๒๓)

๑๑. กำหนดให้รายได้ของสถาบันวัคซีนแห่งชาติไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลัง เป็นรายได้แผ่นดิน (มาตรา ๒๔)

๑๒. กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติ ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ มีผลงาน และมีประสบการณ์สูงเป็นที่ประจักษ์ในด้านวัคซีน ด้านการบริหาร ด้านการสัตวแพทย์ ด้านการสาธารณสุข ด้านวิทยาศาสตร์ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อกิจการของสถาบัน

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน ๔ คน ได้แก่ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์-การแพทย์ และเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกิน ๖ คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ มีผลงาน และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านกฎหมาย ด้านการเงินการคลัง ด้านการบริหาร ด้านการแพทย์ ด้านการสัตวแพทย์ ด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ด้านพยาบาล ด้านเภสัชกรรม ด้านวัคซีน หรือด้านวิทยาศาสตร์ (มาตรา ๒๗)

๑๓. กำหนดให้คณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจควบคุม ดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการและการดำเนินการของสถาบันเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หน้าที่และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดทิศทาง เป้าหมาย และนโยบายการบริหารงาน และอนุมัติแผน การดำเนินงาน แผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณของสถาบัน

(๒) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๓) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไปของสถาบัน การจัดแบ่งส่วนงานของสถาบัน และขอบเขตหน้าที่และอำนาจของส่วนงานดังกล่าว

(๔) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การกำหนดตำแหน่งคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์อื่นของเจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย

(๕) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารและจัดการการเงิน การคลัง การพัสดุ และทรัพย์สินของสถาบัน การบัญชีและการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ

(๖) ออกระเบียบเกี่ยวกับการแต่งตั้ง หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการตรวจสอบ และการกำหนดขอบเขตเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบและผู้ตรวจสอบภายใน

(๗) ออกระเบียบเกี่ยวกับการสรรหา การแต่งตั้ง การประเมินผล และการถอดถอนผู้อำนวยการและการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการและการมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทน

(๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารสถาบันหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย (มาตรา ๒๘)

๑๔. กำหนดให้สถาบันวัคซีนแห่งชาติมีผู้อำนวยการสถาบันสถาบันวัคซีนแห่งชาติ เป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานของสถาบัน และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสถาบันสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (มาตรา ๓๒)

๑๕. กำหนดให้ผู้อำนวยการสถาบันวัคซีนแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และหน้าที่และ อำนาจของสถาบันโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ มติ หรือนโยบายของคณะกรรมการ และคณะกรรมการบริหารสถาบัน

(๒) จัดทำแผนการดำเนินงาน แผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณ ของสถาบันเสนอคณะกรรมการบริหารสถาบันเพื่ออนุมัติ

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณ และการบริหารด้านอื่นของสถาบัน ตามระเบียบหรือประกาศที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการของสถาบันเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์และหน้าที่และอำนาจของสถาบัน โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ มติ หรือนโยบายของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหารสถาบัน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการและคณะกรรมการบริหารสถาบันมอบหมาย (มาตรา ๓๖)

๑๖. กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันวัคซีนแห่งชาติมี ๓ ประเภท คือ

(๑) เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้าง ได้แก่ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง จากงบประมาณของสถาบัน

(๒) ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้ซึ่งสถาบันจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญโดยมีสัญญาจ้าง

(๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาปฏิบัติงานของสถาบันเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๒ (มาตรา ๓๙)

๑๗. กำหนดให้จัดทำการบัญชีของสถาบันวัคซีนแห่งชาติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติกำหนดซึ่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงินการบัญชี และการพัสดุของสถาบัน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการบริหารสถาบันทราบอย่างน้อยปีละครั้ง (มาตรา ๔๓)

๑๘. กำหนดให้สถาบันวัคซีนแห่งชาติจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี (มาตรา ๔๔)

๑๙. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแล การดำเนินกิจการของสถาบันวัคซีนแห่งชาติให้เป็นไปตามกฎหมาย และให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบันนโยบายของรัฐบาล มติของคณะรัฐมนตรี ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (มาตรา ๔๗)

๒๐. กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับสำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๘ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยความเห็นชอบ

ของคณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีเหตุจำเป็น เพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อป้องกัน ควบคุม รักษา หรือลดความรุนแรงของโรค หรือเพื่อความมั่นคงของประเทศ (มาตรา ๔๘)

๒๑. กำหนดบทบัญญัติในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๕ (๑) (๒) และ (๓) และให้ผู้อำนวยการปฏิบัติหน้าที่กรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๔) ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๒๐ วันนับ แต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๔๙)

๒๒. กำหนดบทบัญญัติรองรับให้ประธานกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติตามพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นประธานกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ ไปจนครบวาระตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ (มาตรา ๕๐)

๒๓. กำหนดบทบัญญัติรองรับผู้อำนวยการสถาบันสถาบันวัคซีนแห่งชาติ เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาปฏิบัติงานของสถาบันวัคซีนแห่งชาติ เป็นการชั่วคราว ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาปฏิบัติงานของสถาบันเป็นการชั่วคราวตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๑)

๒๔. กำหนดให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขับเคลื่อนนโยบายและแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขับเคลื่อนนโยบายและแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และกำหนดบทบัญญัติรองรับกิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ตลอดจนงบประมาณและรายได้ของสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๓)

๒๕. กำหนดบทบัญญัติรองรับระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ และนโยบายและแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติ และแผนแม่บทด้านวัคซีนที่ออกตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขับเคลื่อนนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ประกาศ หรือนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๕๔)

นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อม
ป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"ศูนย์" หมายความว่า ศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชียที่จัดตั้งขึ้นตามกฎบัตรของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

มาตรา ๔ เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์ในประเทศไทยให้บรรลุตามความมุ่งประสงค์

(๑) ให้ยอมรับนับถือว่าศูนย์เป็นนิติบุคคล และมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

(๒) ให้ศูนย์ ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของศูนย์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศซึ่งศูนย์แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่หรือได้รับเชิญอย่างเป็นทางการให้มาปฏิบัติงานให้แก่ศูนย์ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามกฎบัตรของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ และความตกลงที่จะทำกันต่อไประหว่างรัฐบาลไทยกับศูนย์ ภายใต้กรอบแห่งกฎบัตรดังกล่าว ทั้งนี้ ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับศูนย์

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยตกลงจะเข้าเป็นภาคีกฎบัตรของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย เพื่อร่วมจัดตั้งศูนย์ดังกล่าวขึ้นเป็นองค์การระหว่างประเทศ โดยมีสำนักงานอยู่ในประเทศไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางการเตรียมความพร้อมสำหรับการป้องกันภัยพิบัติในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเฝ้าระวังภัยพิบัติและรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชน ดำรงความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และป้องกันภัยพิบัติทั้งในประเทศไทยและในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ดังนั้น เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย พ.ศ. ๒๕๖๑ มีเจตนารมณ์เพื่อจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย โดยคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๑ เพื่อให้พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ซึ่งประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติบรรจุในระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๑ และในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ ๒๗ /๒๕๖๑ ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โดยส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอน ๕๓ ก วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑ หน้า ๑๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีกฎบัตรของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นโดยมีสำนักงานอยู่ในประเทศไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางการเตรียมความพร้อมสำหรับการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเฝ้าระวังภัยพิบัติและรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชน ดำรงความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และป้องกันภัยพิบัติสาธารณะทั้งในประเทศและในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก กรณีนี้จึงต้องมีกฎหมายคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยาม คำว่า “ศูนย์” หมายความว่า ศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎบัตรของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ยอมรับนับถือว่าศูนย์เป็นนิติบุคคล และมีภูมิลำเนาในประเทศไทย และกำหนดให้ทรัพย์สินของศูนย์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศซึ่งศูนย์แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่หรือได้รับเชิญอย่างเป็นทางการให้มาปฏิบัติงานให้แก่ศูนย์ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามกฎบัตรของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย ซึ่งจัดทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ และความตกลงที่จะทำกันต่อไประหว่างรัฐบาลไทยกับศูนย์ภายใต้กรอบแห่งกฎบัตรดังกล่าว ทั้งนี้ ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับศูนย์

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสนธิสัญญา
ว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สนธิสัญญา” หมายความว่า สนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ (Comprehensive Nuclear-Test-Ban Treaty) ซึ่งทำ ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙ และรัฐบาลไทยได้ลงนามไว้เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙

"องค์การ" หมายความว่า องค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญา

มาตรา ๔ เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทยขององค์การให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์

(๑) ให้ยอมรับนับถือว่าองค์การเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย

(๒) ให้องค์การ ผู้แทนของรัฐภาคีรวมทั้งผู้แทนสำรองและที่ปรึกษา ผู้แทนของรัฐภาคีซึ่งเป็นสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นคณะมนตรีบริหารรวมทั้งผู้แทนสำรองและที่ปรึกษา ผู้อำนวยการใหญ่ ผู้ตรวจ ผู้ช่วยในการตรวจ เจ้าหน้าที่ขององค์การ และผู้สังเกตการณ์ รวมตลอดถึงที่พักอาศัย สถานที่ทำการ เอกสาร หนังสือโต้ตอบ บันทึก สารตัวอย่าง และอุปกรณ์ที่ได้รับการอนุมัติโดยที่ประชุมรัฐภาคีของคณะผู้ตรวจ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในสนธิสัญญาและพิธีสารแนบท้ายสนธิสัญญาเพียงเท่าที่รัฐบาลได้รับและใช้บทแห่งสนธิสัญญาและพิธีสารแนบท้ายสนธิสัญญา และความตกลงที่รัฐบาลจะได้ทำต่อไปกับองค์การ ทั้งนี้ ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทย หรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่ หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับองค์การ

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่สนธิสัญญามีผลใช้บังคับกับประเทศไทยแล้วเป็นต้นไป

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีประกาศวันที่สนธิสัญญามีผลใช้บังคับกับประเทศไทยในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลไทยได้ลงนามในสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ (Comprehensive Nuclear-Test-Ban Treaty) เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งสนธิสัญญาและพิธีสารแนบท้ายสนธิสัญญาได้กำหนดให้องค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ (Comprehensive Nuclear-Test-Ban Treaty Organization) และผู้ปฏิบัติภารกิจที่เกี่ยวข้องกับองค์การได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่จำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานขององค์การในอาณาเขต เขตอำนาจ หรือการควบคุมของรัฐภาคี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีเจตนารมณ์เพื่อจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ โดยคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๑ เพื่อให้พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ซึ่งประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติบรรจุในระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๑ ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โดยส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอน ๕๓ ก วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑ หน้า ๑๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐบาลไทยได้ลงนามในสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ (Comprehensive Nuclear – Test – Ban Treaty) เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งสนธิสัญญาและพิธีสารแนบท้ายสนธิสัญญาได้กำหนดให้องค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ (Comprehensive Nuclear – Test – Ban Treaty Organization) และผู้ปฏิบัติภารกิจที่เกี่ยวข้องกับองค์การได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่จำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานขององค์การในอาณาเขต เขตอำนาจ หรือการควบคุมของรัฐภาคี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. บัญญัติความหมายของคำว่า “สนธิสัญญา” หมายความว่า สนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ (Comprehensive Nuclear – Test – Ban Treaty) ซึ่งทำ ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙ และรัฐบาลไทยได้ลงนามไว้เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙ (มาตร ๓)

๒. บัญญัติความหมายของคำว่า “องค์การ” องค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญา (มาตร ๓)

๓. เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทยขององค์การให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ โดยกำหนดให้

๓.๑ กำหนดให้ยอมรับนับถือว่าองค์การเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย

๓.๒ กำหนดให้องค์การ ผู้แทนของรัฐภาคีรวมทั้งผู้แทนสำรองและที่ปรึกษา ผู้แทนของรัฐภาคีซึ่งเป็นสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นคณะมนตรีบริหารรวมทั้งผู้แทนสำรองและที่ปรึกษา ผู้อำนวยการใหญ่ ผู้ตรวจ ผู้ช่วยในการตรวจ เจ้าหน้าที่ขององค์การ และผู้สังเกตการณ์ รวมตลอดถึงที่พักอาศัย สถานที่ทำการ เอกสาร หนังสือโต้ตอบ บันทึก สารตัวอย่าง และอุปกรณ์ที่ได้รับการอนุมัติโดยที่ประชุมรัฐภาคี ของคณะผู้ตรวจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในสนธิสัญญาและพิธีสารแนบท้ายสนธิสัญญา และความตกลงที่รัฐบาลจะได้ทำต่อไปกับองค์การ ทั้งนี้ ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทย หรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่ หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับองค์การ (มาตรา ๔)

๔. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕)

นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๖๒

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้ตั้งเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่จะระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและสำนักงบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๐๕,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑)	ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนินและต้อนรับประมุขต่างประเทศ	๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒)	ค่าใช้จ่ายตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) ค่าใช้จ่ายชดใช้เงินทดรองราชการ
เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) เงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้าง ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ๙๙,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบุคลากรภาครัฐ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายงบกลางและงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวน ๑,๐๖๐,๙๖๐,๙๐๓,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. งบกลาง รวม ๒๙๖,๐๓๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ

(๑) เงินเบี้ยหวัด
บำเหน็จ บำนาญ ๒๒๓,๗๖๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) เงินช่วยเหลือข้าราชการ
ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ ๕,๒๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) เงินเลื่อนเงินเดือน
และเงินปรับวุฒิข้าราชการ ๑๑,๔๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) เงินสำรอง เงินสมทบ
และเงินชดเชยของข้าราชการ ๕๔,๘๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) เงินสมทบของลูกจ้างประจำ ๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. สำนักนายกรัฐมนตรี
และหน่วยงานในกำกับ รวม ๕,๖๙๗,๘๙๓,๗๐๐ บาท คือ

(๑) สำนักงาน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๒๗๐,๔๙๖,๖๐๐ บาท

(๒) กรมประชาสัมพันธ์ ๙๕๘,๓๐๗,๙๐๐ บาท

(๓) สำนักงานคณะกรรมการ
คุ้มครองผู้บริโภค ๗๗,๓๗๒,๐๐๐ บาท

(๔) สำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรี ๓๒๑,๙๕๘,๓๐๐ บาท

(๕) สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี ๑๔๔,๓๗๒,๗๐๐ บาท

(๖) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ ๔๓๘,๙๑๐,๔๐๐ บาท

(๗) สำนักงบประมาณ ๔๔๖,๔๖๔,๔๐๐ บาท

(๘)	สำนักงาน สภาความมั่นคงแห่งชาติ	๘๑,๐๕๐,๓๐๐	บาท
(๙)	สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา	๒๕๕,๗๕๗,๖๐๐	บาท
(๑๐)	สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน	๓๔๖,๘๗๐,๓๐๐	บาท
(๑๑)	สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	๒๖๖,๓๒๒,๙๐๐	บาท
(๑๒)	สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ	๑๑๑,๙๑๐,๘๐๐	บาท
(๑๓)	สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน	๒๘๙,๓๒๔,๒๐๐	บาท
(๑๔)	สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ	๘๒,๓๑๔,๔๐๐	บาท
(๑๕)	กองอำนวยการ รักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักร	๘๓๕,๐๑๒,๑๐๐	บาท
(๑๖)	สำนักงานคณะกรรมการ สุขภาพแห่งชาติ	๖๔,๘๓๑,๔๐๐	บาท
(๑๗)	สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)	๔๖,๔๘๘,๑๐๐	บาท
(๑๘)	สำนักงานส่งเสริม การจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)	๑๓๑,๐๗๙,๗๐๐	บาท
(๑๙)	องค์การบริหารการพัฒนา พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)	๑๑๗,๕๔๖,๙๐๐	บาท
(๒๐)	สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)	๑๘๐,๖๕๕,๕๐๐	บาท

(๒๑)	สถาบันบริหารจัดการ ธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน)		๑๒,๗๐๕,๑๐๐	บาท	
(๒๒)	สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)		๕๒,๓๐๒,๕๐๐	บาท	
(๒๓)	สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน)		๓๘,๐๗๘,๘๐๐	บาท	
(๒๔)	สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)		๑๒๗,๗๖๐,๘๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๐๖,๔๖๐,๒๗๕,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงกลาโหม		๔,๐๓๕,๓๔๖,๖๐๐	บาท	
(๒)	กองบัญชาการกองทัพไทย		๗,๑๓๐,๐๐๓,๙๐๐	บาท	
(๓)	กองทัพบก		๖๐,๘๙๘,๘๕๘,๓๐๐	บาท	
(๔)	กองทัพเรือ		๒๐,๘๕๖,๗๔๕,๗๐๐	บาท	
(๕)	กองทัพอากาศ		๑๓,๒๙๓,๗๕๔,๕๐๐	บาท	
(๖)	สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน)		๒๔๕,๕๖๖,๒๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงการคลัง	รวม	๑๒,๘๕๐,๔๔๕,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงการคลัง		๑๒๘,๗๒๙,๒๐๐	บาท	
(๒)	กรมธนารักษ์		๖๙๗,๘๘๓,๒๐๐	บาท	
(๓)	กรมบัญชีกลาง		๘๘๑,๕๔๓,๙๐๐	บาท	
(๔)	กรมศุลกากร		๑,๙๕๖,๖๖๒,๖๐๐	บาท	
(๕)	กรมสรรพสามิต		๑,๕๒๙,๔๖๙,๓๐๐	บาท	
(๖)	กรมสรรพากร		๗,๓๖๔,๑๒๗,๓๐๐	บาท	
(๗)	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ		๖๔,๑๓๒,๘๐๐	บาท	
(๘)	สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ		๗๐,๔๓๑,๔๐๐	บาท	
(๙)	สำนักงาน เศรษฐกิจการคลัง		๑๕๗,๔๖๕,๘๐๐	บาท	

๕.	กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๓,๗๕๙,๘๒๒,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๓,๗๕๙,๘๒๒,๕๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา	รวม	๑,๕๓๕,๘๕๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา		๒๐๔,๙๒๘,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมพลศึกษา		๗๙,๗๙๗,๒๐๐	บาท	
	(๓) กรมการท่องเที่ยว		๗๖๗,๘๑๑,๔๐๐	บาท	
	(๔) สถาบันการพลศึกษา		๔๘๓,๓๒๑,๔๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒,๘๒๑,๖๑๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๘๑๙,๘๙๐,๙๐๐	บาท	
	(๒) กรมกิจการเด็กและเยาวชน		๖๐๕,๘๕๐,๔๐๐	บาท	
	(๓) กรมกิจการผู้สูงอายุ		๑๑๘,๗๓๔,๖๐๐	บาท	
	(๔) กรมกิจการสตรี และสถาบันครอบครัว		๒๐๙,๒๗๕,๗๐๐	บาท	
	(๕) กรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ		๘๑๐,๒๓๕,๓๐๐	บาท	
	(๖) กรมส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ		๒๕๗,๖๓๑,๑๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๕,๔๗๖,๖๙๕,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์		๗๔๑,๓๔๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมการข้าว		๗๕๗,๓๖๕,๑๐๐	บาท	
	(๓) กรมชลประทาน		๖,๔๘๑,๙๒๑,๐๐๐	บาท	

(๔)	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๘๓๗,๒๑๗,๘๐๐	บาท	
(๕)	กรมประมง	๒,๒๓๒,๔๙๔,๓๐๐	บาท	
(๖)	กรมปศุสัตว์	๓,๔๔๘,๕๐๙,๐๐๐	บาท	
(๗)	กรมฝนหลวงและการบินเกษตร	๒๑๓,๕๙๖,๗๐๐	บาท	
(๘)	กรมพัฒนาที่ดิน	๑,๐๙๑,๕๒๘,๑๐๐	บาท	
(๙)	กรมวิชาการเกษตร	๒,๑๘๖,๐๓๒,๘๐๐	บาท	
(๑๐)	กรมส่งเสริมการเกษตร	๔,๐๐๗,๒๔๗,๕๐๐	บาท	
(๑๑)	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๑,๘๒๖,๓๒๓,๗๐๐	บาท	
(๑๒)	กรมหม่อนไหม	๒๘๗,๗๘๘,๙๐๐	บาท	
(๑๓)	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	๘๐๑,๒๙๘,๘๐๐	บาท	
(๑๔)	สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	๘๙,๘๕๓,๖๐๐	บาท	
(๑๕)	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	๓๕๔,๗๗๙,๗๐๐	บาท	
(๑๖)	สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)	๘๐,๘๒๑,๒๐๐	บาท	
(๑๗)	สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)	๓๘,๕๗๗,๖๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงคมนาคม	รวม ๙,๕๘๓,๒๔๙,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม	๑๕๙,๐๙๕,๓๐๐	บาท	
(๒)	กรมเจ้าท่า	๗๑๐,๙๕๕,๔๐๐	บาท	
(๓)	กรมการขนส่งทางบก	๑,๙๑๓,๓๕๑,๖๐๐	บาท	
(๔)	กรมท่าอากาศยาน	๓๐๙,๒๔๗,๘๐๐	บาท	
(๕)	กรมทางหลวง	๔,๙๘๐,๗๒๕,๓๐๐	บาท	
(๖)	กรมทางหลวงชนบท	๑,๔๐๙,๖๓๙,๘๐๐	บาท	

(๗)	สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่งและจราจร		๑๐๐,๒๓๓,๙๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๔๙๒,๐๓๘,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม		๑๖๕,๕๘๑,๑๐๐	บาท	
(๒)	กรมอุตุนิยมวิทยา		๔๒๖,๐๖๗,๒๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการ ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๔๑,๖๒๖,๙๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานสถิติแห่งชาติ		๖๓๑,๗๖๕,๑๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล		๑๐๑,๐๗๔,๗๐๐	บาท	
(๖)	สำนักงานพัฒนา ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)		๑๒๕,๙๒๓,๓๐๐	บาท	
๑๑.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๑,๒๙๔,๕๙๖,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม		๙๓๖,๔๙๑,๐๐๐	บาท	
(๒)	กรมควบคุมมลพิษ		๑๗๘,๖๑๖,๖๐๐	บาท	
(๓)	กรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง		๔๔๒,๒๕๖,๑๐๐	บาท	
(๔)	กรมทรัพยากรธรณี		๒๑๙,๔๗๕,๐๐๐	บาท	
(๕)	กรมทรัพยากรน้ำ		๗๕๕,๘๗๗,๒๐๐	บาท	
(๖)	กรมทรัพยากรน้ำบาดาล		๔๓๘,๗๓๙,๖๐๐	บาท	
(๗)	กรมป่าไม้		๒,๕๖๙,๒๑๒,๓๐๐	บาท	

(๘) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๑๖๕,๙๖๘,๓๐๐	บาท	
(๙) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๕,๓๔๓,๗๘๖,๕๐๐	บาท	
(๑๐) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๑๖๑,๖๕๐,๕๐๐	บาท	
(๑๑) สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)		๓๖,๕๐๓,๐๐๐	บาท	
(๑๒) องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)		๔๖,๐๑๙,๙๐๐	บาท	
๑๒. กระทรวงพลังงานและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๘๑๘,๓๓๒,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน		๒๒๙,๐๔๘,๔๐๐	บาท	
(๒) กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ		๘๓,๖๕๖,๔๐๐	บาท	
(๓) กรมธุรกิจพลังงาน		๑๒๔,๑๒๔,๘๐๐	บาท	
(๔) กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน		๓๑๗,๗๗๓,๕๐๐	บาท	
(๕) สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน		๕๗,๗๐๐,๙๐๐	บาท	
(๖) สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน)		๖,๐๒๘,๕๐๐	บาท	
๑๓. กระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๖๓๔,๑๗๘,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๗๘๓,๔๐๗,๑๐๐	บาท	
(๒) กรมการค้าต่างประเทศ		๒๓๔,๒๒๘,๕๐๐	บาท	
(๓) กรมการค้าภายใน		๒๓๕,๒๑๘,๐๐๐	บาท	

(๔)	กรมเจรจาการค้า ระหว่างประเทศ		๙๘,๙๐๘,๑๐๐	บาท	
(๕)	กรมทรัพย์สินทางปัญญา		๑๖๒,๔๖๕,๕๐๐	บาท	
(๖)	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๒๐๖,๙๑๒,๔๐๐	บาท	
(๗)	กรมส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ		๗๗๗,๐๓๕,๑๐๐	บาท	
(๘)	สำนักงานนโยบาย และยุทธศาสตร์การค้า		๕๔,๐๙๓,๒๐๐	บาท	
(๙)	ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ ระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)		๔๔,๔๑๑,๖๐๐	บาท	
(๑๐)	สถาบันวิจัยและพัฒนา อัญมณีและเครื่องประดับ แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๓๗,๔๙๙,๔๐๐	บาท	
๑๔.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๔๓,๙๒๗,๙๙๔,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๑,๖๖๙,๐๒๔,๓๐๐	บาท	
(๒)	กรมการปกครอง		๓๑,๒๒๘,๙๓๖,๑๐๐	บาท	
(๓)	กรมการพัฒนาชุมชน		๒,๘๓๑,๓๗๑,๘๐๐	บาท	
(๔)	กรมที่ดิน		๔,๑๓๐,๐๒๘,๒๐๐	บาท	
(๕)	กรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย		๑,๔๗๗,๑๔๔,๐๐๐	บาท	
(๖)	กรมโยธาธิการและผังเมือง		๑,๒๓๐,๙๕๐,๕๐๐	บาท	
(๗)	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑,๓๖๐,๕๓๙,๑๐๐	บาท	
๑๕.	กระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙,๙๘๗,๑๙๖,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม		๒๒๔,๐๙๒,๖๐๐	บาท	
(๒)	กรมคุมประพฤติ		๑,๑๘๔,๒๕๘,๕๐๐	บาท	
(๓)	กรมคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพ		๑๐๓,๓๔๒,๓๐๐	บาท	

(๔) กรมบังคับคดี		๘๐๘,๑๔๗,๖๐๐	บาท	
(๕) กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน		๑,๒๙๖,๐๙๘,๑๐๐	บาท	
(๖) กรมราชทัณฑ์		๔,๘๕๒,๓๖๒,๐๐๐	บาท	
(๗) กรมสอบสวนคดีพิเศษ		๘๑๔,๕๘๙,๑๐๐	บาท	
(๘) สำนักงานกิจการยุติธรรม		๔๐,๙๕๔,๔๐๐	บาท	
(๙) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์		๑๐๒,๕๙๗,๔๐๐	บาท	
(๑๐) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด		๔๘๗,๓๔๘,๒๐๐	บาท	
(๑๑) สถาบันอนุญาโตตุลาการ		๑๐,๖๑๕,๙๐๐	บาท	
(๑๒) สถาบันเพื่อการยุติธรรม แห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)		๖๒,๗๙๐,๖๐๐	บาท	
๑๖. กระทรวงแรงงาน และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓,๗๘๓,๙๘๒,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน		๕๒๘,๒๑๑,๓๐๐	บาท	
(๒) กรมการจัดหางาน		๗๑๕,๔๕๓,๙๐๐	บาท	
(๓) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๘๗๙,๘๖๒,๘๐๐	บาท	
(๔) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๗๓๙,๒๔๘,๒๐๐	บาท	
(๕) สำนักงานประกันสังคม		๙๐๒,๗๑๑,๓๐๐	บาท	
(๖) สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน (องค์การมหาชน)		๑๘,๔๙๕,๐๐๐	บาท	
๑๗. กระทรวงวัฒนธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๒๗๗,๔๓๙,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๘๒๗,๖๒๐,๑๐๐	บาท	
(๒) กรมการศาสนา		๓๘,๓๑๓,๐๐๐	บาท	
(๓) กรมศิลปากร		๖๑๑,๑๑๔,๙๐๐	บาท	

(๔) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม		๑๑๙,๕๕๒,๕๐๐	บาท	
(๕) สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย		๒๖,๓๖๒,๗๐๐	บาท	
(๖) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		๕๗๑,๒๔๓,๔๐๐	บาท	
(๗) ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)		๓๖,๔๒๓,๔๐๐	บาท	
(๘) หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)		๒๙,๐๐๑,๑๐๐	บาท	
(๙) ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)		๑๗,๘๐๘,๐๐๐	บาท	
๑๘. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๔๙๖,๕๘๒,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑๑๘,๗๔๒,๑๐๐	บาท	
(๒) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๑๙๔,๐๗๒,๔๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ		๑๑๖,๔๗๓,๐๐๐	บาท	
(๔) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑,๒๓๓,๖๔๖,๐๐๐	บาท	
(๕) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ		๗๓,๔๑๐,๓๐๐	บาท	
(๖) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๑๑๙,๓๔๙,๒๐๐	บาท	
(๗) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๑๖๐,๓๐๖,๔๐๐	บาท	
(๘) สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑๖๓,๕๗๖,๒๐๐	บาท	

(๙)	สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)	๙๑,๓๗๕,๗๐๐	บาท	
(๑๐)	สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	๖๔,๔๓๙,๗๐๐	บาท	
(๑๑)	สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)	๘๗,๔๒๘,๕๐๐	บาท	
(๑๒)	สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	๓๔,๒๒๕,๔๐๐	บาท	
(๑๓)	ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)	๓๙,๕๓๗,๑๐๐	บาท	
๑๙.	กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ รวม	๒๙๗,๓๕๕,๘๖๗,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	๘,๓๙๗,๑๔๗,๐๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา	๘๑,๗๑๒,๙๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๒๐๙,๕๑๘,๓๕๖,๐๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๙,๘๕๗,๔๔๐,๙๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	๒๑๔,๗๗๐,๓๐๐	บาท	
(๖)	สถาบันวิทยาลัยชุมชน	๒๔๘,๙๒๖,๐๐๐	บาท	
(๗)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	๑,๕๖๘,๓๐๐,๗๐๐	บาท	
(๘)	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	๗๑๔,๗๗๖,๑๐๐	บาท	
(๙)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๘๙๙,๑๖๐,๙๐๐	บาท	
(๑๐)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	๖๔๖,๐๓๔,๗๐๐	บาท	

(๑๑)	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	๕๖๓,๙๔๘,๑๐๐	บาท
(๑๒)	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	๓๕๐,๘๖๓,๖๐๐	บาท
(๑๓)	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	๙๒,๖๙๔,๙๐๐	บาท
(๑๔)	มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	๒๕๑,๑๕๖,๑๐๐	บาท
(๑๕)	มหาวิทยาลัยนครพนม	๓๑๘,๗๒๑,๙๐๐	บาท
(๑๖)	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	๒๒๑,๐๗๓,๑๐๐	บาท
(๑๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	๑๗๘,๐๖๕,๔๐๐	บาท
(๑๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	๒๐๐,๓๑๖,๘๐๐	บาท
(๑๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	๓๑๔,๘๙๗,๒๐๐	บาท
(๒๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	๙๙,๗๑๗,๗๐๐	บาท
(๒๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๓๔๖,๗๔๔,๖๐๐	บาท
(๒๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	๔๓๔,๙๒๖,๘๐๐	บาท
(๒๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	๒๔๕,๖๗๔,๔๐๐	บาท
(๒๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	๒๒๑,๕๐๘,๔๐๐	บาท
(๒๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	๓๐๑,๔๒๓,๐๐๐	บาท
(๒๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	๓๐๔,๘๖๘,๙๐๐	บาท
(๒๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	๒๗๗,๕๐๗,๒๐๐	บาท
(๒๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	๒๙๗,๒๗๐,๘๐๐	บาท
(๒๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๓๗๗,๔๙๖,๖๐๐	บาท
(๓๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	๒๓๐,๐๑๐,๙๐๐	บาท
(๓๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	๓๓๕,๐๓๕,๓๐๐	บาท

(๓๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา	๒๒๗,๔๔๐,๒๐๐	บาท
(๓๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม	๒๗๕,๗๙๙,๙๐๐	บาท
(๓๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี	๒๕๓,๓๖๕,๓๐๐	บาท
(๓๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	๓๒๑,๑๕๒,๕๐๐	บาท
(๓๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์	๒๒๖,๖๖๙,๖๐๐	บาท
(๓๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๒๒๙,๙๙๘,๘๐๐	บาท
(๓๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม	๒๓๖,๗๕๖,๓๐๐	บาท
(๓๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	๒๒๒,๘๒๘,๓๐๐	บาท
(๔๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์	๒๐๙,๗๓๖,๐๐๐	บาท
(๔๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	๙๒,๐๕๕,๙๐๐	บาท
(๔๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี	๒๑๑,๙๙๖,๕๐๐	บาท
(๔๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	๒๑๔,๔๗๗,๓๐๐	บาท
(๔๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	๒๒๕,๔๕๙,๓๐๐	บาท
(๔๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	๑๐๓,๐๙๘,๓๐๐	บาท
(๔๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	๒๗๘,๓๘๑,๗๐๐	บาท
(๔๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	๓๐๘,๓๔๕,๔๐๐	บาท
(๔๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา	๔๑๔,๗๑๖,๘๐๐	บาท
(๔๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี	๓๒๕,๕๖๓,๖๐๐	บาท
(๕๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	๒๕๕,๑๔๗,๒๐๐	บาท

(๕๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง	๑๘๕,๐๑๒,๑๐๐	บาท
(๕๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรธานี	๓๖๗,๑๒๔,๐๐๐	บาท
(๕๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์	๒๓๘,๖๒๑,๒๐๐	บาท
(๕๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี	๓๑๗,๘๖๔,๗๐๐	บาท
(๕๕)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	๘๑๘,๖๑๕,๐๐๐	บาท
(๕๖)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	๓๗๕,๕๙๔,๐๐๐	บาท
(๕๗)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	๓๙๐,๓๘๐,๙๐๐	บาท
(๕๘)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	๔๗๘,๕๘๙,๕๐๐	บาท
(๕๙)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์	๓๖๑,๘๕๗,๐๐๐	บาท
(๖๐)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	๖๘๑,๙๕๐,๓๐๐	บาท
(๖๑)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	๔๘๐,๖๙๑,๘๐๐	บาท
(๖๒)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ	๔๔๐,๙๗๒,๙๐๐	บาท
(๖๓)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	๗๘๙,๗๔๒,๓๐๐	บาท
(๖๔)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี	๙๔๐,๙๓๓,๘๐๐	บาท
(๖๕)	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	๖๗๗,๘๒๐,๔๐๐	บาท

(๖๖)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	๑,๐๓๕,๑๗๗,๐๐๐	บาท
(๖๗)	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	๘๘๖,๕๔๙,๗๐๐	บาท
(๖๘)	มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๕๕๙,๑๑๖,๖๐๐	บาท
(๖๙)	มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย	๒๖๒,๑๑๐,๗๐๐	บาท
(๗๐)	มหาวิทยาลัยมหิดล	๙,๐๗๑,๒๓๗,๖๐๐	บาท
(๗๑)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	๑,๔๖๗,๕๐๙,๐๐๐	บาท
(๗๒)	มหาวิทยาลัยบูรพา	๑,๑๗๗,๔๔๔,๙๐๐	บาท
(๗๓)	มหาวิทยาลัยทักษิณ	๗๒๒,๒๗๑,๙๐๐	บาท
(๗๔)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๔,๑๙๓,๕๐๙,๓๐๐	บาท
(๗๕)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๕,๐๗๕,๖๓๖,๔๐๐	บาท
(๗๖)	สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	๑,๔๔๘,๘๘๑,๐๐๐	บาท
(๗๗)	มหาวิทยาลัยพะเยา	๗๐๙,๕๓๘,๖๐๐	บาท
(๗๘)	สถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา	๓๓,๗๕๓,๙๐๐	บาท
(๗๙)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๓,๑๔๘,๒๐๑,๗๐๐	บาท
(๘๐)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๔,๓๘๕,๗๐๒,๕๐๐	บาท
(๘๑)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๒,๙๘๐,๐๗๔,๘๐๐	บาท
(๘๒)	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	๕๔๗,๐๗๓,๙๐๐	บาท
(๘๓)	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	๒,๕๒๑,๖๘๙,๙๐๐	บาท
(๘๔)	มหาวิทยาลัยศิลปากร	๑,๑๗๓,๑๘๙,๓๐๐	บาท
(๘๕)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	๔,๓๔๙,๗๘๙,๗๐๐	บาท
(๘๖)	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	๘๓๖,๕๔๑,๑๐๐	บาท
(๘๗)	สถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๑๔๗,๗๒๑,๑๐๐	บาท

(๘๘) สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา		๗๓,๒๐๗,๕๐๐	บาท	
(๘๙) สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา		๑๐๕,๘๐๙,๔๐๐	บาท	
(๙๐) โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์		๑๑๔,๑๑๕,๑๐๐	บาท	
(๙๑) สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)		๑๕,๔๙๗,๘๐๐	บาท	
(๙๒) สถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๒๕,๒๑๐,๘๐๐	บาท	
๒๐. กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๐๔,๑๗๘,๑๘๘,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๙๒,๔๙๗,๗๖๒,๔๐๐	บาท	
(๒) กรมการแพทย์		๔,๔๒๒,๙๒๙,๗๐๐	บาท	
(๓) กรมควบคุมโรค		๑,๙๓๘,๐๙๔,๒๐๐	บาท	
(๔) กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก		๑๑๓,๕๑๖,๕๐๐	บาท	
(๕) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์		๕๑๓,๒๕๔,๔๐๐	บาท	
(๖) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ		๔๑๗,๖๐๒,๘๐๐	บาท	
(๗) กรมสุขภาพจิต		๑,๙๙๒,๓๑๑,๙๐๐	บาท	
(๘) กรมอนามัย		๑,๒๔๙,๐๗๐,๔๐๐	บาท	
(๙) สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา		๓๓๕,๑๗๒,๕๐๐	บาท	
(๑๐) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข		๓๐,๙๕๓,๕๐๐	บาท	
(๑๑) สำนักงานหลักประกัน สุขภาพแห่งชาติ		๕๕๙,๙๔๑,๔๐๐	บาท	
(๑๒) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน แห่งชาติ		๗๗,๖๗๙,๙๐๐	บาท	

(๑๓)	สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)		๑๕,๘๗๗,๒๐๐	บาท	
(๑๔)	สถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑๔,๐๒๑,๘๐๐	บาท	
๒๑.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑,๖๕๑,๓๑๘,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๕๒๘,๓๓๐,๔๐๐	บาท	
(๒)	กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๒๓๙,๙๘๓,๑๐๐	บาท	
(๓)	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๓๕๓,๘๑๔,๖๐๐	บาท	
(๔)	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่		๒๑๙,๐๒๖,๐๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย		๕๙,๙๖๑,๒๐๐	บาท	
(๖)	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		๑๘๔,๘๕๓,๕๐๐	บาท	
(๗)	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม		๖๕,๓๔๙,๙๐๐	บาท	
๒๒.	ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และหน่วยงานภายใต้การควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรี	รวม	๘๐,๓๒๔,๕๓๖,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ		๑,๖๒๒,๖๘๖,๑๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ		๘๑,๓๒๑,๔๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ		๑๑๗,๒๒๖,๖๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานราชบัณฑิตยสภา		๘๙,๖๓๘,๖๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๗๗,๗๑๓,๘๕๘,๘๐๐	บาท	

(๖)	สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน		๒๐๑,๙๘๕,๖๐๐	บาท	
(๗)	ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้		๗๓,๖๔๖,๗๐๐	บาท	
(๘)	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ		๒๖๗,๑๑๙,๐๐๐	บาท	
(๙)	สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ		๔๗,๖๓๖,๐๐๐	บาท	
(๑๐)	สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย		๓๒,๒๖๘,๑๐๐	บาท	
(๑๑)	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก		๗๗,๑๔๙,๙๐๐	บาท	
๒๓.	หน่วยงานของรัฐสภา	รวม	๓,๐๓๐,๔๗๙,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร		๑,๖๕๓,๐๑๓,๑๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา		๑,๒๖๐,๙๐๕,๖๐๐	บาท	
(๓)	สถาบันพระปกเกล้า		๑๑๖,๕๖๐,๕๐๐	บาท	
๒๔.	หน่วยงานของศาล	รวม	๑๖,๔๙๕,๗๗๘,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานศาลยุติธรรม		๑๔,๐๘๗,๙๔๐,๘๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานศาลปกครอง		๒,๒๓๙,๓๘๕,๔๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ		๑๖๘,๔๕๒,๕๐๐	บาท	
๒๕.	หน่วยงานขององค์กรอิสระและองค์กรอัยการ	รวม	๑๒,๕๒๒,๗๗๖,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง		๑,๖๖๘,๐๘๙,๙๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน		๑๙๒,๙๙๐,๑๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ		๑,๓๙๐,๙๕๕,๒๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		๑,๘๒๕,๙๓๖,๐๐๐	บาท	

(๕)	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ		๑๔๑,๖๑๓,๓๐๐	บาท	
(๖)	สำนักงานอัยการสูงสุด		๗,๓๐๓,๑๙๑,๙๐๐	บาท	
๒๖.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒,๓๗๒,๐๓๘,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย		๙๒๕,๔๒๒,๕๐๐	บาท	
(๒)	การกีฬาแห่งประเทศไทย		๒๗๕,๙๕๗,๗๐๐	บาท	
(๓)	องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร		๑๕,๖๑๐,๐๐๐	บาท	
(๔)	สถาบันการบินพลเรือน		๘๑,๘๕๙,๘๐๐	บาท	
(๕)	การรถไฟแห่งประเทศไทย		๒๘๘,๘๕๗,๘๐๐	บาท	
(๖)	องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้		๒๑,๔๒๑,๑๐๐	บาท	
(๗)	องค์การสวนพฤกษศาสตร์		๕๘,๙๒๕,๒๐๐	บาท	
(๘)	องค์การจัดการน้ำเสีย		๖๗,๕๘๐,๕๐๐	บาท	
(๙)	องค์การสวนสัตว์		๑๕๒,๗๕๙,๒๐๐	บาท	
(๑๐)	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๓๙๘,๖๐๒,๖๐๐	บาท	
(๑๑)	องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ		๘๕,๐๔๒,๑๐๐	บาท	
๒๗.	หน่วยงานอื่นของรัฐ	รวม	๙๙,๗๒๑,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า		๙๙,๗๒๑,๗๐๐	บาท	

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๗,๘๒๔,๑๑๗,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๑,๖๔๕,๓๕๘,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง		๑๔๘,๐๖๑,๗๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ		๔๘๓,๓๙๓,๔๐๐	บาท	

	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๓๓๓,๗๐๘,๐๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๖๘๐,๑๙๔,๙๐๐	บาท	
๒.	กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๑,๗๕๒,๒๔๐,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑,๕๑๒,๒๔๐,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๒๔๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๓.	สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค	รวม	๑๒๒,๔๑๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๑๒,๑๒๒,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาสื่อสารมวลชน ให้เป็นกลไกในการสนับสนุน การพัฒนา		๑,๙๙๕,๖๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๘,๒๙๕,๗๐๐	บาท	
๔.	สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี	รวม	๖,๐๗๒,๒๙๕,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๕,๗๐๑,๔๕๒,๘๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๗๐,๘๔๒,๘๐๐	บาท	
๕.	สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี	รวม	๗๔๕,๘๒๖,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๗๔๕,๘๒๖,๙๐๐	บาท	
๖.	สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	รวม	๒๗๘,๙๐๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๐๒,๐๐๕,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความมั่นคง และความสงบเรียบร้อยภายใน ความมั่นคงชายแดน และทางทะเล		๑๗๖,๙๐๐,๐๐๐	บาท	
๗.	สำนักงบประมาณ	รวม	๑,๕๔๒,๒๘๓,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑,๑๔๙,๘๓๔,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๓๙๒,๔๔๘,๙๐๐	บาท	
๘.	สำนักงาน สภาความมั่นคงแห่งชาติ	รวม	๑๒๒,๔๗๔,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๙๘,๘๑๒,๓๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร รักษาความมั่นคง และความสงบเรียบร้อยภายใน ความมั่นคงชายแดน และทางทะเล		๒๓,๖๖๒,๑๐๐	บาท	
๙.	สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา	รวม	๓๒๕,๐๒๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๒๕,๐๒๙,๕๐๐	บาท	
๑๐.	สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน	รวม	๑,๗๖๘,๐๖๕,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑,๗๖๘,๐๖๕,๙๐๐	บาท	
๑๑.	สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	รวม	๓๐๑,๖๐๗,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๙๑,๓๑๙,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๒๑๐,๒๘๗,๕๐๐	บาท	
๑๒.	สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ	รวม	๑๖๑,๐๐๕,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๖๑,๐๐๕,๙๐๐	บาท	

๑๓. สำนักงานคณะกรรมการ				
ส่งเสริมการลงทุน	รวม	๔๖๖,๔๐๕,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๖๗,๙๕๙,๖๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๑๙๘,๔๔๕,๖๐๐	บาท	
๑๔. สำนักงาน				
ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ	รวม	๓๒๖,๕๖๒,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๒๖,๕๖๒,๘๐๐	บาท	
๑๕. กองอำนวยการ				
รักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักร	รวม	๕,๒๐๘,๒๑๐,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๔,๘๕๙,๑๓๓,๕๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับกระบวนการทำงาน ของกลไกที่เกี่ยวข้อง ด้านความมั่นคง จากแนวดิ่งสู่แนวราบ		๒๗๒,๘๖๔,๐๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๗๖,๒๑๒,๘๐๐	บาท	

๑๖. สำนักงานคณะกรรมการ				
สุขภาพแห่งชาติ	รวม	๑๓๘,๐๒๑,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓๘,๐๒๑,๓๐๐	บาท	
๑๗. ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์	รวม	๕,๑๖๐,๘๓๐,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาศักยภาพ				
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี				
และนวัตกรรม		๒๓๓,๕๗๖,๑๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๔,๙๒๗,๒๕๔,๖๐๐	บาท	
๑๘. สำนักงานรับรองมาตรฐาน				
และประเมินคุณภาพการศึกษา				
(องค์การมหาชน)	รวม	๓๓๑,๒๖๐,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๓๑,๒๖๐,๙๐๐	บาท	
๑๙. สำนักงานส่งเสริม				
การจัดประชุมและนิทรรศการ				
(องค์การมหาชน)	รวม	๖๓๒,๔๐๓,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ		๕๑,๙๓๔,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาประสิทธิภาพ				
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต				
บริการ การค้า และการลงทุน		๕๘๐,๔๖๙,๐๐๐	บาท	

๒๐. องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)	รวม	๑๑๕,๑๕๔,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๕,๑๕๔,๙๐๐	บาท	
๒๑. สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)	รวม	๒๙๒,๖๓๔,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๔๙,๕๙๖,๓๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาเพื่อความยั่งยืน		๑๔๓,๐๓๘,๑๐๐	บาท	
๒๒. สถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน)	รวม	๑๖,๙๔๐,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๖,๙๔๐,๓๐๐	บาท	
๒๓. สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๕๐,๙๕๕,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๙๓,๓๙๐,๗๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน		๕๗,๕๖๕,๐๐๐	บาท	

๒๔. สำนักงานพัฒนาพิงคนคร
(องค์การมหาชน) รวม ๑๐๗,๘๕๕,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๑๐๗,๘๕๕,๘๐๐ บาท

๒๕. สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
(องค์การมหาชน) รวม ๓๙,๓๗๖,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๓๙,๓๗๖,๐๐๐ บาท

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๑๗,๕๘๓,๐๖๗,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงกลาโหม รวม ๖,๐๐๙,๗๓๗,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านความมั่นคง ๔,๔๘๕,๒๖๒,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
เสริมสร้างความมั่นคง
ของสถาบันหลักของชาติ ๒๓,๕๐๕,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์
ส่งเสริมความสัมพันธ์
ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง ๑๒๐,๒๕๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์
เสริมสร้างศักยภาพ
การป้องกันประเทศ ๑,๓๗๖,๐๘๓,๒๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์
ปรับกระบวนการทำงาน
ของกลไกที่เกี่ยวข้อง
ด้านความมั่นคง
จากแนวดิ่งสู่แนวราบ ๔,๖๓๗,๕๐๐ บาท

๒.	กองบัญชาการกองทัพไทย	รวม	๑๐,๑๑๙,๔๗๓,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑,๔๓๒,๔๕๕,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๗๙,๔๕๘,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๑๙๗,๙๘๕,๓๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ		๘,๓๙๘,๑๑๓,๗๐๐	บาท	
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับกระบวนการทำงาน ของกลไกที่เกี่ยวข้อง ด้านความมั่นคง จากแนวดิ่งสู่แนวราบ		๑๑,๔๖๑,๓๐๐	บาท	
๓.	กองทัพบก	รวม	๔๙,๔๘๐,๓๑๙,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๓,๐๔๔,๑๒๘,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๓๐๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ		๓๖,๐๗๓,๑๙๐,๔๐๐	บาท	

	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับกระบวนการทำงาน ของกลไกที่เกี่ยวข้อง ด้านความมั่นคง จากแนวดิ่งสู่แนวราบ		๒๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๔.	กองทัพเรือ	รวม	๒๓,๒๙๕,๒๑๒,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๓,๙๓๔,๖๖๓,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๒๗,๒๔๖,๑๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๒๙๗,๔๔๖,๘๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ		๑๙,๐๒๘,๐๒๙,๐๐๐	บาท	
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับกระบวนการทำงาน ของกลไกที่เกี่ยวข้อง ด้านความมั่นคง จากแนวดิ่งสู่แนวราบ		๗,๘๒๖,๙๐๐	บาท	
๕.	กองทัพอากาศ	รวม	๒๘,๒๓๒,๘๒๑,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๔,๗๐๘,๓๔๑,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๒๓,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๓๔,๐๖๔,๐๐๐	บาท	

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์
เสริมสร้างศักยภาพ
การป้องกันประเทศ ๒๓,๔๖๓,๔๙๐,๗๐๐ บาท

(๕) แผนงานยุทธศาสตร์
ปรับกระบวนการทำงาน
ของกลไกที่เกี่ยวข้อง
ด้านความมั่นคง
จากแนวดิ่งสู่แนวราบ ๓,๔๒๕,๔๐๐ บาท

๖. สถาบันเทคโนโลยี
ป้องกันประเทศ
(องค์การมหาชน) รวม ๔๔๕,๕๐๒,๙๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านความมั่นคง ๒๔๖,๒๘๘,๙๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
เสริมสร้างศักยภาพ
การป้องกันประเทศ ๑๙๙,๒๑๔,๐๐๐ บาท

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลังและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๓,๕๓๕,๘๘๘,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงการคลัง รวม ๑,๒๔๘,๙๐๔,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๖๗๕,๐๒๒,๗๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
บริหารจัดการรายได้
และรายจ่ายของภาครัฐ ๕๗๓,๘๘๒,๑๐๐ บาท

๒. กรมธนารักษ์ รวม ๒,๙๔๗,๓๑๔,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๔๑๗,๓๔๙,๒๐๐ บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๒,๕๒๙,๙๖๔,๘๐๐	บาท	
๓.	กรมบัญชีกลาง	รวม	๘๙๓,๙๗๕,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๘๙๓,๙๗๕,๙๐๐	บาท	
๔.	กรมศุลกากร	รวม	๑,๑๔๒,๐๗๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๑,๑๔๒,๐๗๕,๐๐๐	บาท	
๕.	กรมสรรพสามิต	รวม	๑,๐๓๑,๘๕๘,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๑,๐๓๑,๘๕๘,๒๐๐	บาท	
๖.	กรมสรรพากร	รวม	๒,๑๐๔,๖๘๖,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๒,๑๐๔,๖๘๖,๕๐๐	บาท	
๗.	สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจ	รวม	๘๓,๖๙๓,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘๓,๖๙๓,๓๐๐	บาท	
๘.	สำนักงานบริหาร หนี้สาธารณะ	รวม	๑,๓๕๑,๗๐๑,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๓,๓๐๖,๓๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
เพิ่มประสิทธิภาพ
การบริหารจัดการ
ด้านการเงินการคลัง ๑,๓๐๘,๓๙๔,๘๐๐ บาท

๙. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง รวม ๑,๙๙๐,๑๐๓,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๑,๙๓๕,๒๗๕,๓๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
เพิ่มประสิทธิภาพ
การบริหารจัดการ
ด้านการเงินการคลัง ๕๔,๘๒๘,๕๐๐ บาท

๑๐. สำนักงานความร่วมมือ
พัฒนาเศรษฐกิจ
กับประเทศเพื่อนบ้าน
(องค์การมหาชน) รวม ๗๔๑,๕๗๕,๙๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๗๔๑,๕๗๕,๙๐๐ บาท

มาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการต่างประเทศ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๓๘๖,๙๒๖,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ รวม ๕,๓๘๖,๙๒๖,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๑๑๑,๑๐๖,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
ส่งเสริมความสัมพันธ์
ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง ๑๐๓,๒๖๗,๘๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาความเชื่อมโยง
กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก
และสร้างความเป็นหุ้นส่วน
การพัฒนากับนานาประเทศ ๕,๑๗๒,๕๕๑,๗๐๐ บาท

มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๔๕๕,๗๐๔,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวม ๓๕๓,๘๘๔,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๑๘๖,๕๘๖,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๑๖๗,๒๙๘,๒๐๐ บาท

๒. กรมพลศึกษา รวม ๙๙๓,๗๓๔,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๒๔๗,๐๔๒,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี ๗๔๖,๖๙๒,๔๐๐ บาท

๓. กรมการท่องเที่ยว รวม ๓๓๒,๑๓๗,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๓๓๒,๑๓๗,๖๐๐ บาท

๔. สถาบันการพลศึกษา รวม ๑,๗๗๕,๙๔๘,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๙๙๔,๓๓๒,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี ๗๘๑,๖๑๖,๑๐๐ บาท

มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๗๗๖,๗๔๐,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑,๐๒๕,๒๔๒,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างการเติบโตจากภายใน		๗๓๔,๓๐๔,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความมั่นคงและลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๒๙๐,๙๓๘,๕๐๐	บาท	
๒.	กรมกิจการเด็กและเยาวชน	รวม	๑,๐๙๔,๒๓๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๔๔,๖๒๒,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความมั่นคงและลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๙๔๙,๖๑๗,๔๐๐	บาท	
๓.	กรมกิจการผู้สูงอายุ	รวม	๑๙๑,๒๒๓,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างการเติบโตจากภายใน		๔๒,๐๑๙,๓๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความมั่นคงและลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๔๙,๒๐๔,๐๐๐	บาท	

๔.	กรมกิจการสตรี และสถาบันครอบครัว	รวม	๒๙๖,๔๖๐,๒๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๘๑,๔๖๔,๔๐๐	บาท
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๗๖,๙๖๗,๐๐๐	บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความอยู่ดีมีสุข ของครอบครัวไทย		๑๑๘,๘๔๐,๗๐๐	บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๙,๑๘๘,๑๐๐	บาท
๕.	กรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ	รวม	๑,๔๓๗,๓๘๘,๑๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๗๔,๒๖๙,๐๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑,๒๖๓,๑๑๙,๑๐๐	บาท
๖.	กรมส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ	รวม	๔๗๘,๘๒๑,๕๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๖๖,๑๕๗,๘๐๐	บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างความมั่นคง
และลดความเหลื่อมล้ำ
ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ๔๑๒,๖๖๓,๗๐๐ บาท

๗. สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน
(องค์การมหาชน) รวม ๑,๒๕๓,๓๖๔,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการแก้ไขปัญหา
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ
และสร้างการเติบโตจากภายใน ๗๕,๕๗๘,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างความมั่นคง
และลดความเหลื่อมล้ำ
ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ๑,๑๗๗,๗๘๖,๖๐๐ บาท

มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานในกำกับให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๓,๓๗๐,๑๔๐,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวม ๙๒๐,๓๙๐,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๘๙๘,๒๓๕,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างความมั่นคง
และลดความเหลื่อมล้ำ
ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ๒๒,๑๕๕,๕๐๐ บาท

๒. กรมการข้าว รวม ๒๘๐,๒๙๗,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๒๔๐,๔๔๐,๒๐๐ บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๓๙,๘๕๗,๑๐๐	บาท	
๓.	กรมชลประทาน	รวม	๑๑,๒๔๕,๒๔๔,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒,๙๔๑,๕๒๒,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๘,๓๐๓,๗๒๒,๑๐๐	บาท	
๔.	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	รวม	๓๙๐,๙๗๙,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๓๗๑,๓๗๐,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๙,๖๐๘,๖๐๐	บาท	
๕.	กรมประมง	รวม	๖๗๖,๐๙๘,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๙๒,๗๘๙,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๘๓,๓๐๘,๗๐๐	บาท	

๖.	กรมปศุสัตว์	รวม	๑,๓๖๑,๔๒๑,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๒๑๘,๗๓๑,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๔๒,๖๘๙,๖๐๐	บาท	
๗.	กรมฝนหลวง และการบินเกษตร	รวม	๑,๕๒๙,๙๑๘,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑,๕๒๙,๙๑๘,๓๐๐	บาท	
๘.	กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๒,๓๒๘,๔๔๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๙๗๘,๘๗๖,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๓๔๙,๕๗๒,๙๐๐	บาท	
๙.	กรมวิชาการเกษตร	รวม	๙๔๔,๒๓๘,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘๖๙,๐๘๖,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๗๕,๑๕๑,๗๐๐	บาท	

๑๐. กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	๘๐๙,๗๐๑,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๗๑๕,๘๔๙,๔๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๙๓,๘๕๒,๔๐๐	บาท	
๑๑. กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม	๘๑๖,๑๘๒,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๖๘๘,๐๗๖,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๒๘,๑๐๖,๘๐๐	บาท	
๑๒. กรมหม่อนไหม	รวม	๓๑๗,๗๔๖,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๕๙,๒๙๐,๗๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๕๘,๔๕๖,๒๐๐	บาท	
๑๓. สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม	รวม	๘๘๐,๙๘๓,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๙๗,๖๗๓,๑๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๓๘๓,๓๑๐,๗๐๐	บาท	
๑๔. สำนักงานมาตรฐาน สินค้าเกษตรและ อาหารแห่งชาติ	รวม	๑๑๖,๓๐๔,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๖,๓๐๔,๗๐๐	บาท	
๑๕. สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร	รวม	๒๔๒,๙๑๕,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๔๒,๙๑๕,๑๐๐	บาท	
๑๖. สถาบันวิจัยและพัฒนา พื้นที่สูง (องค์การมหาชน)	รวม	๓๘๔,๑๓๐,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๗๑,๗๕๐,๘๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๒๑๒,๓๗๙,๖๐๐	บาท	
๑๗. สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตร เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)	รวม	๑๒๕,๑๓๘,๐๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการแก้ไขปัญหา
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ
และสร้างการเติบโตจากภายใน ๒๙,๑๗๓,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างความมั่นคง
และลดความเหลื่อมล้ำ
ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ๙๕,๙๖๕,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๕,๐๒๘,๓๓๒,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงคมนาคม รวม ๔๒๗,๒๘๕,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๓๘๕,๔๐๖,๓๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี ๔๑,๘๗๙,๑๐๐ บาท

๒. กรมเจ้าท่า รวม ๒,๔๔๗,๒๙๙,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๒,๔๔๗,๒๙๙,๓๐๐ บาท

๓. กรมการขนส่งทางบก รวม ๑,๕๕๙,๙๖๕,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๑,๐๖๖,๗๖๘,๓๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี ๑๐๖,๗๕๖,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาประสิทธิภาพ
การบริหารราชการแผ่นดิน ๓๘๖,๔๔๑,๐๐๐ บาท

๔.	กรมท่าอากาศยาน	รวม	๕๑๖,๘๗๕,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๑๖,๘๗๕,๗๐๐	บาท	
๕.	กรมทางหลวง	รวม	๒๕,๘๙๓,๐๙๗,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๔,๗๙๓,๐๙๗,๓๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๖.	กรมทางหลวงชนบท	รวม	๒๔,๑๑๔,๗๒๗,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๐,๙๘๑,๒๑๒,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๓,๐๑๔,๓๕๗,๘๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๑๑๙,๑๕๗,๖๐๐	บาท	
๗.	สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่งและจราจร	รวม	๖๙,๐๘๑,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๓,๑๙๔,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ		๑๕,๘๘๗,๕๐๐	บาท	

มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและหน่วยงานในกำกับให้ตั้งเป็นจำนวน ๒,๙๗๓,๒๑๘,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๓๖๕,๖๔๗,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๓๖๕,๖๔๗,๒๐๐	บาท	
๒.	กรมอุตุนิยมวิทยา	รวม	๑,๓๒๕,๐๓๓,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๔๓๙,๓๓๒,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ		๘๘๕,๗๐๑,๗๐๐	บาท	
๓.	สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	รวม	๑๐๐,๑๓๓,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๑๐๐,๑๓๓,๗๐๐	บาท	
๔.	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	รวม	๓๓๘,๔๓๒,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๓๓๘,๔๓๒,๖๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล	รวม	๗๗๘,๒๗๕,๕๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๘๗,๒๒๓,๗๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาประสิทธิภาพ
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต
บริการ การค้า และการลงทุน ๖๙๑,๐๕๑,๘๐๐ บาท

๖. สำนักงานพัฒนาธุรกรรม
ทางอิเล็กทรอนิกส์
(องค์การมหาชน) รวม ๖๕,๖๙๖,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๖๕,๖๙๖,๑๐๐ บาท

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๑,๖๑๖,๔๐๑,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม รวม ๗๒๕,๖๒๑,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการจัดการน้ำ
และสร้างการเติบโต
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ๖๒๗,๓๕๓,๔๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างความมั่นคง
และลดความเหลื่อมล้ำ
ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ๑๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์
จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู
และป้องกันการทำลาย
ทรัพยากรธรรมชาติ ๔๓,๗๖๘,๒๐๐ บาท

	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ		๔๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กรมควบคุมมลพิษ	รวม	๒๖๔,๘๕๗,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๖๔,๘๕๗,๘๐๐	บาท	
๓.	กรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง	รวม	๘๕๖,๕๒๑,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๔๕๗,๑๓๘,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๘,๑๘๗,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๓๑๘,๖๘๑,๑๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ		๗๒,๕๑๕,๗๐๐	บาท	

๔.	กรมทรัพยากรธรณี	รวม	๔๒๒,๔๔๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๒๒,๓๒๙,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ		๔๓,๗๘๐,๘๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๕๖,๓๓๙,๐๐๐	บาท	
๕.	กรมทรัพยากรน้ำ	รวม	๔๘๘,๑๗๗,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๔๘๘,๑๗๗,๗๐๐	บาท	
๖.	กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	รวม	๔๒๖,๓๔๐,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๓๑,๓๔๐,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๕๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๗.	กรมป่าไม้	รวม	๒,๐๔๒,๖๑๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๘,๙๘๗,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑,๒๐๔,๔๐๗,๙๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความเชื่อมโยง กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก และสร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาประเทศ		๙,๑๘๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๖๒,๐๓๑,๖๐๐	บาท	
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๗๑๘,๐๐๒,๙๐๐	บาท	
๘.	กรมส่งเสริมคุณภาพ สิ่งแวดล้อม	รวม	๓๙๑,๓๕๗,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๐๔,๒๐๙,๔๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ		๗๗,๑๔๘,๐๐๐	บาท	
๙. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	รวม	๕,๕๑๗,๙๙๓,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๐๗,๘๔๘,๒๐๐	บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓,๖๗๐,๑๒๓,๖๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๖,๗๓๐,๐๐๐	บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๑,๖๐๐,๕๘๘,๐๐๐	บาท	
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ		๒๒,๗๐๓,๗๐๐	บาท	

๑๐. สำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	รวม	๒๔๕,๙๙๔,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑๙๓,๘๕๑,๙๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาความเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกและสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ		๓,๓๓๖,๒๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความมั่นคงและลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๒๑,๓๘๙,๙๐๐	บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ		๑๔,๓๘๙,๙๐๐	บาท	
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ		๑๓,๐๒๗,๐๐๐	บาท	
๑๑. สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๓๒,๔๙๗,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๐,๐๓๘,๐๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู
และป้องกันการทำลาย
ทรัพยากรธรรมชาติ ๙๒,๙๖๙,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์
การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์
และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม ๙,๔๙๐,๘๐๐ บาท

๑๒. องค์การบริหารจัดการ
ก๊าซเรือนกระจก
(องค์การมหาชน) รวม ๑๐๑,๙๗๘,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการจัดการน้ำ
และสร้างการเติบโต
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ๒๐,๗๓๘,๙๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
จัดการผลกระทบ
จากการเปลี่ยนแปลง
สภาวะภูมิอากาศ ๘๑,๒๓๙,๘๐๐ บาท

มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพลังงานและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๔๔๔,๓๗๘,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงพลังงาน รวม ๓๑๙,๑๕๔,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๑๖๘,๕๓๘,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน ๗๒,๙๖๔,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาและใช้พลังงาน
ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๗๗,๖๕๑,๗๐๐ บาท

๒.	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ	รวม	๑๒๗,๓๒๐,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘๗,๔๗๔,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน		๓๙,๘๔๕,๗๐๐	บาท	
๓.	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม	๑๗๒,๕๕๗,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๗๒,๕๕๗,๙๐๐	บาท	
๔.	กรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน	รวม	๗๖๑,๗๙๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๖๐,๔๙๘,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและใช้พลังงาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม		๕๐๑,๒๙๖,๔๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานนโยบาย และแผนพลังงาน	รวม	๕๖,๑๖๖,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๓,๒๔๔,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน		๓๒,๙๒๒,๐๐๐	บาท	
๖.	สถาบันบริหาร กองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน)	รวม	๗,๓๘๔,๕๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๗,๓๘๔,๕๐๐ บาท

มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๔๖๓,๔๘๘,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงพาณิชย์ รวม ๕๑๙,๒๘๒,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๔๖๓,๗๓๖,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาประสิทธิภาพ
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต
บริการ การค้า และการลงทุน ๕๕,๕๔๖,๔๐๐ บาท

๒. กรมการค้าต่างประเทศ รวม ๑๑๑,๓๗๔,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๘๐,๐๖๔,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาประสิทธิภาพ
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต
บริการ การค้า และการลงทุน ๓๑,๓๐๙,๒๐๐ บาท

๓. กรมการค้าภายใน รวม ๖๔๓,๐๔๓,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๑๔๙,๙๗๕,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาประสิทธิภาพ
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต
บริการ การค้า และการลงทุน ๔๙๓,๐๖๘,๐๐๐ บาท

๔.	กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	รวม	๒๔๗,๐๑๔,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๙,๔๔๖,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาประสิทธิภาพและมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิตบริการ การค้า และการลงทุน		๑๒๗,๕๖๗,๓๐๐	บาท	
๕.	กรมทรัพย์สินทางปัญญา	รวม	๑๘๐,๑๖๗,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๔๗,๓๕๖,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาประสิทธิภาพและมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิตบริการ การค้า และการลงทุน		๑๓๒,๘๑๑,๐๐๐	บาท	
๖.	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	รวม	๑๒๓,๙๕๑,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๖๑,๘๔๑,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาประสิทธิภาพและมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิตบริการ การค้า และการลงทุน		๖๒,๑๐๙,๙๐๐	บาท	
๗.	กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ	รวม	๑,๑๕๗,๒๗๖,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ		๕๑๙,๔๕๐,๓๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๖๓๗,๘๒๕,๙๐๐	บาท	
๘.	สำนักงานนโยบาย และยุทธศาสตร์การค้า	รวม	๖๙,๑๘๖,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๔,๓๓๖,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๕๔,๘๕๐,๔๐๐	บาท	
๙.	ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ ระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)	รวม	๓๕๙,๕๙๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๒,๐๙๔,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๒๙๗,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๐.	สถาบันวิจัยและพัฒนา อัญมณีและเครื่องประดับ แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๕๒,๕๙๘,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๘,๔๘๒,๐๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาประสิทธิภาพ
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต
บริการ การค้า และการลงทุน ๓๔,๑๑๖,๕๐๐ บาท

มาตรา ๑๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๖,๕๒๖,๓๔๑,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย รวม ๓,๘๔๖,๐๘๕,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบบริหาร
จัดการภาครัฐ ๙๒๙,๑๕๘,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
เสริมสร้างความมั่นคง
ของสถาบันหลักของชาติ ๖๐,๓๑๙,๐๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์
ปรับกระบวนการทำงาน
ของกลไกที่เกี่ยวข้อง
ด้านความมั่นคง
จากแนวดิ่งสู่แนวราบ ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาประสิทธิภาพ
การบริหารราชการแผ่นดิน ๒,๘๒๑,๖๐๘,๒๐๐ บาท

๒. กรมการปกครอง รวม ๙,๒๖๙,๔๒๗,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบบริหาร
จัดการภาครัฐ ๓,๑๑๘,๔๒๖,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
เสริมสร้างความมั่นคง
ของสถาบันหลักของชาติ ๒,๕๑๐,๙๕๒,๓๐๐ บาท

	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับกระบวนการทำงาน ของกลไกที่เกี่ยวข้อง ด้านความมั่นคง จากแนวดิ่งสู่แนวราบ		๔๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๔,๙๘๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๓,๕๙๐,๐๖๙,๓๐๐	บาท	
๓.	กรมการพัฒนาชุมชน	รวม	๓,๗๔๓,๗๘๓,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑,๑๓๑,๐๙๔,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๒,๖๑๒,๖๘๙,๓๐๐	บาท	
๔.	กรมที่ดิน	รวม	๑,๘๔๘,๘๓๘,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๕๕,๕๘๘,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๘๔๙,๓๖๐,๘๐๐	บาท	

	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๓๕,๗๘๑,๘๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๒๖๓,๙๐๔,๙๐๐	บาท	
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๓๔๔,๒๐๒,๑๐๐	บาท	
๕.	กรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	รวม	๕,๗๖๐,๑๘๔,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๖๕๐,๙๓๗,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาระบบ การเตรียมพร้อมแห่งชาติ และระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ		๕,๑๐๙,๒๔๖,๙๐๐	บาท	
๖.	กรมโยธาธิการและผังเมือง	รวม	๑๑,๒๖๓,๒๗๐,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๔๔๘,๓๗๕,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๒,๒๗๖,๘๒๙,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาระบบ การเตรียมพร้อมแห่งชาติ และระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ		๕,๒๒๐,๖๕๘,๕๐๐	บาท	

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์
จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู
และป้องกันการทำลาย
ทรัพยากรธรรมชาติ ๓,๓๑๗,๔๐๗,๙๐๐ บาท

๗. กรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่น รวม ๗๙๔,๗๕๐,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบ
บริหารจัดการภาครัฐ ๖๘๒,๒๓๒,๖๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
เสริมสร้างความมั่นคง
ของสถาบันหลักของชาติ ๔,๕๐๗,๕๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาการศึกษา
เพื่อความยั่งยืน ๙,๒๐๔,๘๐๐ บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาประสิทธิภาพ
การบริหารราชการแผ่นดิน ๙๘,๘๐๕,๗๐๐ บาท

มาตรา ๑๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๒,๑๖๖,๙๐๑,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงยุติธรรม รวม ๗๙๐,๗๐๕,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบ
บริหารจัดการภาครัฐ ๗๓๒,๑๔๙,๕๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
ปรับกระบวนการทำงาน
ของกลไกที่เกี่ยวข้อง
ด้านความมั่นคง
จากแนวดิ่งสู่แนวราบ ๕๘,๕๕๕,๘๐๐ บาท

๒.	กรมคุมประพฤติ	รวม	๓๕๗,๘๗๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๙๔,๕๓๔,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๑๖๓,๓๔๑,๐๐๐	บาท	
๓.	กรมคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพ	รวม	๕๑๙,๙๐๖,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๙๐,๓๑๔,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๓๒๙,๕๙๒,๑๐๐	บาท	
๔.	กรมบังคับคดี	รวม	๒๒๑,๑๖๐,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๙๗,๐๐๕,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความเชื่อมโยง กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก และสร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาประเทศ		๓,๔๕๒,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๒๐,๗๐๓,๖๐๐	บาท	

๕.	กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน	รวม	๗๘๐,๑๑๕,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๓,๑๔๕,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๗๖๓,๗๗๑,๒๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมระเบียบวินัย คุณธรรม และจริยธรรม		๓,๑๙๘,๖๐๐	บาท	
๖.	กรมราชทัณฑ์	รวม	๘,๔๕๒,๗๔๗,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๕๒,๖๗๗,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๖,๗๑๖,๙๙๒,๓๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา และยกระดับผลิตภาพแรงงาน		๑๓,๑๙๔,๔๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมระเบียบวินัย คุณธรรม และจริยธรรม		๑๕,๔๖๘,๙๐๐	บาท	
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑,๕๕๔,๔๑๔,๒๐๐	บาท	
๗.	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รวม	๓๒๙,๘๘๘,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๒๙,๘๘๘,๘๐๐	บาท	

๘. สำนักงานกิจการยุติธรรม	รวม	๕๕,๕๐๕,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๕๕,๕๐๕,๒๐๐	บาท	
๙. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	รวม	๑๙๙,๙๕๗,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๙๙,๙๕๗,๔๐๐	บาท	
๑๐. สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด	รวม	๒๘๕,๒๗๘,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๒๘๕,๒๗๘,๔๐๐	บาท	
๑๑. สถาบันอนุญาโตตุลาการ	รวม	๒๓,๗๗๗,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๒๓,๗๗๗,๗๐๐	บาท	
๑๒. สถาบันเพื่อการยุติธรรม แห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)	รวม	๑๔๙,๙๘๔,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๔๙,๙๘๔,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงแรงงานและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๑,๐๓๒,๓๑๖,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน	รวม	๖๘๐,๐๘๒,๑๐๐	บาท	คือ

	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๑๓,๒๐๓,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๕,๔๕๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา และยกระดับผลิตภาพแรงงาน		๑๕๘,๔๒๙,๑๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กรมการจัดหางาน	รวม	๓๘๗,๓๘๐,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๓๑๕,๑๕๑,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา และยกระดับผลิตภาพแรงงาน		๖๗,๒๒๘,๘๐๐	บาท	
๓.	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	รวม	๕๙๘,๒๘๑,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๙๑,๑๙๕,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา และยกระดับผลิตภาพแรงงาน		๘๗,๐๘๕,๘๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความเชื่อมโยง กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก และสร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาประเทศ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

๔. กรมสวัสดิการ
และคุ้มครองแรงงาน รวม ๓๑๐,๒๒๔,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๒๗๕,๑๗๑,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา
และยกระดับผลิตภาพแรงงาน ๓๕,๐๕๓,๕๐๐ บาท
๕. สำนักงานประกันสังคม รวม ๒๙,๐๑๐,๑๙๙,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา
และยกระดับผลิตภาพแรงงาน ๒๙,๐๑๐,๑๙๙,๒๐๐ บาท
๖. สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน (องค์การมหาชน) รวม ๔๖,๑๔๘,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๗,๒๓๑,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา
และยกระดับผลิตภาพแรงงาน ๓๘,๙๑๗,๐๐๐ บาท

มาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๑๑๓,๓๒๘,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม รวม ๘๙๘,๐๘๙,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการแก้ไขปัญหา
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ
และสร้างการเติบโตจากภายใน ๓๙๖,๒๖๘,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างความเข้มแข็ง
ของสถาบันทางสังคม
ทุนทางวัฒนธรรม และชุมชน ๕๐๑,๘๒๑,๑๐๐ บาท

๒.	กรมการศาสนา	รวม	๓๖๘,๐๗๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๕,๑๔๘,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมระเบียบวินัย คุณธรรม และจริยธรรม		๓๐๗,๔๐๔,๙๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเข้มแข็ง ของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรม และชุมชน		๒๕,๕๒๖,๕๐๐	บาท	
๓.	กรมศิลปากร	รวม	๑,๐๒๗,๘๐๒,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๕๘๓,๐๔๖,๓๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเข้มแข็ง ของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรม และชุมชน		๔๔๔,๗๕๖,๕๐๐	บาท	
๔.	กรมส่งเสริมวัฒนธรรม	รวม	๖๑๘,๐๘๓,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๓๓๙,๗๐๖,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเข้มแข็ง ของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรม และชุมชน		๒๗๘,๓๗๗,๐๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย	รวม	๑๙๔,๑๒๑,๓๐๐	บาท	คือ

	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๗๕,๘๔๑,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเข้มแข็ง ของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรม และชุมชน		๑๑๘,๒๗๙,๔๐๐	บาท	
๖.	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	รวม	๗๖๔,๗๗๐,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๙๒,๑๔๒,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๙๑,๖๙๕,๗๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเข้มแข็ง ของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรม และชุมชน		๕๘๐,๙๓๒,๒๐๐	บาท	
๗.	ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)	รวม	๘๔,๑๙๐,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๘๔,๑๙๐,๗๐๐	บาท	
๘.	หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๒๐,๘๘๒,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๒๐,๘๘๒,๖๐๐	บาท	

๙. ศูนย์คุณธรรม
(องค์การมหาชน) รวม ๓๗,๓๐๘,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๑๗,๘๙๙,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
ส่งเสริมระเบียบวินัย
คุณธรรม และจริยธรรม ๑๙,๔๐๘,๘๐๐ บาท

มาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและหน่วยงานในกำกับให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๓๒๒,๒๔๔,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวม ๑,๐๕๔,๗๐๑,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๓๘๐,๔๕๐,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาศักยภาพ
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
และนวัตกรรม ๖๒๒,๙๔๖,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาความเชื่อมโยง
กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก
และสร้างความเป็นหุ้นส่วน
การพัฒนากับนานาประเทศ ๕๑,๓๐๔,๒๐๐ บาท

๒. กรมวิทยาศาสตร์บริการ รวม ๒๔๗,๐๖๑,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๘๐,๗๙๓,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาศักยภาพ
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
และนวัตกรรม ๑๖๖,๒๖๗,๖๐๐ บาท

๓.	สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ	รวม	๒๗๖,๓๐๒,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๖,๓๓๐,๓๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาระบบ การเตรียมพร้อมแห่งชาติ และระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ		๓๙,๑๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๑๒๐,๘๗๒,๒๐๐	บาท	
๔.	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ	รวม	๔๒๕,๓๙๒,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๖๘,๓๙๒,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๒๕๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ	รวม	๔๗,๔๕๒,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๗,๔๕๒,๘๐๐	บาท	
๖.	สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ	รวม	๒๗๐,๔๒๔,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๙๓,๒๕๗,๙๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๑๗๗,๑๖๖,๙๐๐	บาท	
๗. สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยี อวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)	รวม	๑,๐๖๘,๐๙๐,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๑๐,๔๔๐,๒๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๘๕๗,๖๕๐,๐๐๐	บาท	
๘. สถาบันเทคโนโลยี นิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๖๑๓,๐๙๘,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๑๙,๓๖๓,๒๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๓๙๓,๗๓๕,๓๐๐	บาท	
๙. สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)	รวม	๓๑๑,๘๗๐,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘๗,๐๓๐,๒๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๒๒๔,๘๔๐,๔๐๐	บาท	
๑๐. สถาบันวิจัย ดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๖๑๔,๗๑๓,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๗๑,๗๐๙,๒๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๕๔๓,๐๐๔,๔๐๐	บาท	
๑๑. สถาบันสารสนเทศ ทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)	รวม	๒๘๙,๓๒๙,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๓๕,๒๓๗,๓๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๒๕๔,๐๙๒,๓๐๐	บาท	
๑๒. สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๗๑,๐๑๘,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๙,๕๑๘,๘๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาศักยภาพ
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
และนวัตกรรม ๑๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑๓. ศูนย์ความเป็นเลิศ
ด้านชีววิทยาศาสตร์
(องค์การมหาชน) รวม ๓๒,๗๘๗,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๒๒,๗๘๗,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาศักยภาพ
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
และนวัตกรรม ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๒๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๗๔,๙๕๘,๓๒๑,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รวม ๓๘,๗๙๒,๙๓๓,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านความมั่นคง ๒๓๘,๒๑๒,๔๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๕,๔๑๖,๑๕๙,๒๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาการศึกษา
เพื่อความยั่งยืน ๓๓,๑๓๘,๕๖๑,๔๐๐ บาท

๒. สำนักงานเลขาธิการ
สภาการศึกษา รวม ๙๐,๔๑๔,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๘๖,๗๐๙,๔๐๐ บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓,๗๐๕,๔๐๐	บาท	
๓.	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	รวม	๗๔,๗๗๙,๒๔๐,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๘๑๓,๔๗๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๒,๑๙๐,๓๖๙,๑๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๔๑,๗๗๕,๔๐๑,๓๐๐	บาท	
๔.	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	รวม	๑๕,๙๖๕,๓๕๘,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๒๑,๐๒๙,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕,๔๖๒,๗๕๗,๙๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๐,๔๘๑,๕๗๑,๐๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	รวม	๓,๓๑๕,๔๘๐,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒,๐๘๒,๐๘๔,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๖๘๗,๗๗๗,๓๐๐	บาท	

	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๕๔๕,๖๑๘,๑๐๐	บาท	
๖.	สถาบันวิทยาลัยชุมชน	รวม	๔๐๙,๒๑๓,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๙๔,๗๐๖,๓๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๔,๕๐๖,๗๐๐	บาท	
๗.	มหาวิทยาลัยนเรศวร	รวม	๖๗๑,๗๒๑,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๑๖,๐๔๒,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๘,๓๗๔,๕๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๔๗,๓๐๔,๗๐๐	บาท	
๘.	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	รวม	๓๕๑,๒๘๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๑๗,๓๐๒,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๕,๕๔๕,๓๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๘,๔๔๐,๕๐๐	บาท	

๙.	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	รวม	๒๔๙,๘๖๐,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๓๓,๓๓๕,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๖,๕๒๕,๑๐๐	บาท	
๑๐.	มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช	รวม	๑๖๙,๘๕๖,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๖๙,๘๕๖,๗๐๐	บาท	
๑๑.	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	รวม	๒๔๓,๖๖๔,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๗๔,๐๙๕,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๒๕๑,๓๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๖๙,๓๑๗,๘๐๐	บาท	
๑๒.	สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์	รวม	๑๙๖,๕๓๔,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๙๖,๕๓๔,๗๐๐	บาท	
๑๓.	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	รวม	๑๕๕,๒๙๔,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๕๕,๒๙๔,๔๐๐	บาท	

๑๔.	มหาวิทยาลัย				
	นราธิวาสราชนครินทร์	รวม	๔๔๕,๑๑๗,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๖๒,๓๙๒,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๒๓,๑๓๔,๗๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๕๙,๕๙๐,๐๐๐	บาท	
๑๕.	มหาวิทยาลัยนครพนม	รวม	๔๐๔,๖๖๔,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๒๔,๒๙๘,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๖๔,๙๗๙,๗๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๕,๓๘๖,๐๐๐	บาท	
๑๖.	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	รวม	๑๖๕,๑๒๓,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓๔,๒๒๓,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๐,๘๙๙,๙๐๐	บาท	
๑๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ กาญจนบุรี	รวม	๒๓๕,๒๙๗,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๐๒,๙๕๔,๘๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๓๔๒,๘๐๐	บาท	
๑๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	รวม	๒๙๙,๖๗๒,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๖๙,๕๗๗,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๐,๐๙๕,๖๐๐	บาท	
๑๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	รวม	๒๙๐,๕๔๐,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๕๒,๙๒๑,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๗,๖๑๙,๕๐๐	บาท	
๒๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	รวม	๑๕๐,๘๒๓,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๑๔,๙๖๖,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๐,๐๙๖,๙๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๕,๗๖๐,๐๐๐	บาท	

๒๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	รวม	๑๖๓,๔๖๖,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓๐,๔๓๔,๖๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาเพื่อความยั่งยืน		๓๓,๐๓๑,๗๐๐	บาท	
๒๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	รวม	๓๘๕,๐๓๖,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๕๒,๓๘๒,๕๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาเพื่อความยั่งยืน		๓๒,๖๕๔,๒๐๐	บาท	
๒๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	รวม	๔๒๑,๙๖๕,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๗๓,๗๑๕,๔๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาเพื่อความยั่งยืน		๔๘,๒๔๙,๗๐๐	บาท	
๒๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	รวม	๑๗๘,๘๓๗,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๔๖,๕๔๐,๖๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาเพื่อความยั่งยืน		๓๒,๒๙๖,๖๐๐	บาท	

๒๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
นครปฐม	รวม	๑๗๑,๔๓๑,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๒๖,๒๖๙,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๔,๖๐๒,๒๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๐,๕๖๐,๐๐๐	บาท	
๒๖. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
นครราชสีมา	รวม	๓๒๗,๙๙๔,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๙๖,๒๕๒,๓๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๑,๗๔๒,๓๐๐	บาท	
๒๗. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
นครศรีธรรมราช	รวม	๒๔๕,๕๘๘,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๑๒,๗๐๙,๓๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๘๗๙,๖๐๐	บาท	
๒๘. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
นครสวรรค์	รวม	๒๖๕,๕๐๑,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๓๒,๗๙๕,๘๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๗๐๖,๑๐๐	บาท	
๒๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	รวม	๑๙๑,๒๐๔,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๕๔,๒๒๔,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๖,๙๗๙,๙๐๐	บาท	
๓๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	รวม	๒๒๘,๓๔๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๘๖,๐๓๘,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๔๒,๓๑๑,๔๐๐	บาท	
๓๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	รวม	๒๓๒,๖๔๒,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๘๗,๒๓๖,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๔๕,๔๐๕,๒๐๐	บาท	
๓๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	รวม	๑๘๓,๔๗๓,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓๖,๔๖๒,๔๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๔๗,๐๑๐,๘๐๐	บาท	
๓๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	รวม	๑๗๙,๐๑๙,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๔๘,๐๙๕,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๐,๙๒๔,๒๐๐	บาท	
๓๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	รวม	๒๕๕,๑๒๑,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๒๒,๙๐๐,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๒๒๑,๗๐๐	บาท	
๓๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	รวม	๒๐๖,๙๗๑,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๖๕,๕๑๘,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๔๑,๔๕๓,๐๐๐	บาท	

๓๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	รวม	๒๕๒,๓๓๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๒๑,๔๙๒,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาเพื่อความยั่งยืน		๓๐,๘๔๑,๕๐๐	บาท	
๓๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	รวม	๒๔๕,๑๑๙,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๑๑,๗๑๓,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาเพื่อความยั่งยืน		๓๓,๔๐๖,๔๐๐	บาท	
๓๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	รวม	๑๔๖,๐๙๖,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๑๐,๗๔๖,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาเพื่อความยั่งยืน		๓๕,๓๕๐,๘๐๐	บาท	
๓๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	รวม	๑๘๗,๖๒๗,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๕๕,๐๖๙,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาเพื่อความยั่งยืน		๓๒,๕๕๗,๕๐๐	บาท	

๔๐. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
ราชนครินทร์	รวม	๑๙๐,๕๓๙,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๕๕,๔๔๕,๑๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๕,๐๙๔,๘๐๐	บาท	
๔๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
ร้อยเอ็ด	รวม	๑๖๕,๓๙๙,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓๑,๗๙๑,๘๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๓,๖๐๘,๐๐๐	บาท	
๔๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
รำไพพรรณี	รวม	๒๕๕,๕๓๒,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๒๓,๒๑๖,๔๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๓๑๕,๖๐๐	บาท	
๔๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	รวม	๑๕๗,๑๔๓,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๒๔,๗๘๕,๘๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๓๕๗,๗๐๐	บาท	

๔๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	รวม	๒๐๓,๖๙๐,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๗๒,๓๒๙,๑๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๑,๓๖๑,๑๐๐	บาท	
๔๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ	รวม	๒๐๒,๔๔๘,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๗๓,๔๔๗,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๒๙,๐๐๑,๕๐๐	บาท	
๔๖. มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร	รวม	๒๘๗,๑๙๐,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๕๕,๔๘๘,๗๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๑,๗๐๒,๒๐๐	บาท	
๔๗. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	รวม	๑๙๔,๗๓๘,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๖๒,๖๕๘,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๐๘๐,๘๐๐	บาท	

๔๘. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
สวนสุนันทา	รวม	๓๑๘,๘๒๙,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๕๘,๕๑๗,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๔๘,๕๗๖,๗๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์				
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๑,๗๓๖,๐๐๐	บาท	
๔๙. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
สุราษฎร์ธานี	รวม	๔๑๗,๕๕๒,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๗๗,๑๔๔,๕๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๒๘,๖๗๕,๐๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์				
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๑,๗๓๓,๔๐๐	บาท	
๕๐. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	รวม	๒๒๑,๙๖๓,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๙๐,๐๕๐,๒๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๓๑,๙๑๒,๙๐๐	บาท	

๕๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
หมู่บ้านจอมบึง	รวม	๑๒๕,๗๒๙,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๙๒,๘๐๔,๘๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๙๒๕,๐๐๐	บาท	
๕๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
อุดรธานี	รวม	๒๗๕,๓๓๖,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๔๓,๙๖๔,๑๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๓๑,๓๗๒,๐๐๐	บาท	
๕๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
อุตรดิตถ์	รวม	๔๖๗,๙๖๓,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๒๗,๐๒๕,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๔๐,๙๓๘,๔๐๐	บาท	
๕๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
อุบลราชธานี	รวม	๒๒๑,๐๙๐,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๘๙,๕๐๐,๐๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๑,๕๙๐,๗๐๐	บาท	
๕๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	รวม	๕๖๒,๓๒๗,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๐๒,๑๕๖,๗๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๖๐,๑๗๐,๙๐๐	บาท	
๕๖. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	รวม	๓๔๙,๗๗๘,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๘๕,๕๐๙,๑๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๖๔,๒๖๘,๙๐๐	บาท	
๕๗. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	รวม	๒๐๐,๔๐๓,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๙๑,๗๐๑,๑๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๘,๗๐๒,๘๐๐	บาท	

๕๘. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี				
ราชมงคลพระนคร	รวม	๓๘๒,๘๑๗,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๐๗,๙๐๖,๘๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๗๔,๙๑๐,๗๐๐	บาท	
๕๙. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี				
ราชมงคลรัตนโกสินทร์	รวม	๓๘๑,๐๐๗,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๖๖,๗๒๓,๗๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๑๑๔,๒๘๓,๙๐๐	บาท	
๖๐. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี				
ราชมงคลล้านนา	รวม	๔๘๐,๘๑๔,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๐๔,๒๑๔,๘๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๗๖,๖๐๐,๐๐๐	บาท	
๖๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี				
ราชมงคลศรีวิชัย	รวม	๔๑๒,๙๗๑,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๕๓,๐๐๕,๔๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๕๙,๙๖๖,๑๐๐	บาท	
๖๒. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	รวม	๔๐๕,๕๐๑,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๕๑,๘๓๔,๙๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๕๓,๖๖๗,๐๐๐	บาท	
๖๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	รวม	๖๑๘,๑๕๔,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๒๙,๔๖๙,๖๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๘๘,๖๘๔,๕๐๐	บาท	
๖๔. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	รวม	๙๔๒,๓๑๕,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๔๓,๔๕๗,๖๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๓๑,๖๑๒,๓๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๔๖๗,๒๔๕,๙๐๐	บาท	

๖๕.	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	รวม	๑,๒๐๗,๑๕๕,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๙๖,๒๘๒,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๙๑๐,๘๗๒,๗๐๐	บาท	
๖๖.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	รวม	๖๔๒,๗๒๗,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๗๐,๒๒๙,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๖๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๒,๔๙๘,๐๐๐	บาท	
๖๗.	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	รวม	๑,๒๔๕,๓๑๒,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๖๗๒,๒๗๘,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๕๗๓,๐๓๓,๙๐๐	บาท	
๖๘.	มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	รวม	๑,๒๐๘,๒๔๔,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๒๐๘,๒๔๔,๓๐๐	บาท	

๖๙.	มหาวิทยาลัย				
	มหามกุฏราชวิทยาลัย	รวม	๕๘๐,๒๓๘,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๘๐,๒๓๘,๙๐๐	บาท	
๗๐.	มหาวิทยาลัยมหิดล	รวม	๓,๒๘๓,๑๔๖,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๖๙๐,๕๑๑,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑,๗๒๙,๕๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๒,๕๙๐,๙๐๕,๓๐๐	บาท	
๗๑.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ	รวม	๕๖๘,๒๓๘,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๙๒,๑๔๒,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๒๗๖,๐๙๖,๕๐๐	บาท	
๗๒.	มหาวิทยาลัยบูรพา	รวม	๘๕๕,๘๐๘,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๙๑,๙๖๘,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๗,๖๓๘,๒๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๖๔๖,๒๐๒,๓๐๐	บาท	

๗๓.	มหาวิทยาลัยทักษิณ	รวม	๕๒๕,๔๓๐,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๒๕,๔๓๐,๗๐๐	บาท	
๗๔.	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	รวม	๑,๒๕๘,๙๒๕,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๗๔๙,๓๒๒,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๖,๑๑๑,๘๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๔๙๓,๔๙๐,๙๐๐	บาท	
๗๕.	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รวม	๗๖๒,๙๒๘,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๒๘,๘๐๖,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๘,๓๙๖,๕๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๓๒๕,๗๒๖,๓๐๐	บาท	
๗๖.	สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	รวม	๕๙๐,๗๐๗,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๕๑,๘๘๕,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๓๘,๘๒๒,๖๐๐	บาท	

๗๗.	มหาวิทยาลัยพะเยา	รวม	๕๙๔,๔๙๓,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๔๓,๖๓๙,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๕,๒๖๖,๒๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๔๕,๕๘๗,๙๐๐	บาท	
๗๘.	สถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา	รวม	๑๑๔,๑๑๐,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๑๔,๑๑๐,๖๐๐	บาท	
๗๙.	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รวม	๑,๓๔๓,๐๔๒,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๑๒๐,๐๑๑,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๖๕,๑๙๓,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๕๗,๘๓๘,๔๐๐	บาท	
๘๐.	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รวม	๑,๓๒๘,๐๑๔,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๖๓,๓๕๖,๓๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๒๑,๐๘๐,๗๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๗๔๓,๕๗๗,๒๐๐	บาท	

๘๑.	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รวม	๑,๕๔๓,๖๕๓,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๐๗๓,๒๔๕,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓,๔๕๗,๘๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๔๖๖,๙๕๐,๑๐๐	บาท	
๘๒.	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	รวม	๔๙๔,๓๐๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๑๔,๗๘๒,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๖๓,๐๒๑,๖๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๖,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
๘๓.	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	รวม	๑,๓๘๘,๙๙๗,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๘๙,๓๓๓,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๔๘,๑๙๓,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๗๕๑,๔๗๑,๕๐๐	บาท	

๘๔.	มหาวิทยาลัยศิลปากร	รวม	๖๐๖,๔๕๔,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๙๗,๗๒๗,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๘,๗๒๗,๓๐๐	บาท	
๘๕.	มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์	รวม	๑,๘๗๔,๖๐๙,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๒๕๓,๔๘๔,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๒๙,๔๘๑,๘๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๕๙๑,๖๔๒,๙๐๐	บาท	
๘๖.	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	รวม	๕๐๒,๔๑๔,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๔๓,๑๗๘,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๕๙,๒๓๕,๘๐๐	บาท	
๘๗.	สถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๑,๐๕๔,๓๓๒,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๐๙,๙๘๓,๐๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๕๔๔,๓๔๙,๙๐๐	บาท	
๘๘.	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา	รวม	๑๗๐,๒๖๕,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓๔,๔๐๑,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๕,๘๖๓,๘๐๐	บาท	
๘๙.	สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา	รวม	๓๐,๗๑๔,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๐,๗๑๔,๘๐๐	บาท	
๙๐.	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	รวม	๒๑๐,๐๐๔,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๑๐,๐๐๔,๒๐๐	บาท	
๙๑.	สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)	รวม	๓๐,๑๔๑,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๐,๑๔๑,๐๐๐	บาท	
๙๒.	สถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๖๕๒,๗๘๑,๗๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๖๕๒,๗๘๑,๗๐๐ บาท

มาตรา ๒๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๖,๐๒๓,๗๓๗,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข รวม ๑๗,๑๒๗,๕๙๗,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๒,๕๙๐,๑๑๓,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี ๑๔,๕๓๗,๔๘๓,๘๐๐ บาท

๒. กรมการแพทย์ รวม ๓,๑๐๗,๙๙๔,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๙๙๗,๕๖๐,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี ๒,๑๑๐,๔๓๔,๓๐๐ บาท

๓. กรมควบคุมโรค รวม ๑,๘๗๒,๒๖๓,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๑,๒๘๙,๒๘๕,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี ๕๘๒,๙๗๗,๘๐๐ บาท

๔. กรมการแพทย์แผนไทย
และการแพทย์ทางเลือก รวม ๑๓๙,๔๒๑,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๑๒๒,๘๓๕,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี ๑๖,๕๘๖,๑๐๐ บาท

๕.	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	รวม	๗๔๕,๗๐๙,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๖๑,๔๒๙,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๔๘๔,๒๘๐,๑๐๐	บาท	
๖.	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	รวม	๔๐๙,๓๐๗,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๗๒,๘๒๘,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๕๙,๑๖๗,๒๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๗๗,๓๑๑,๔๐๐	บาท	
๗.	กรมสุขภาพจิต	รวม	๙๘๐,๑๐๒,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๘๘๔,๑๐๕,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๙๕,๙๙๖,๗๐๐	บาท	
๘.	กรมอนามัย	รวม	๓๗๐,๓๙๓,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๔๘,๕๘๓,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๒๑,๘๑๐,๙๐๐	บาท	
๙.	สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา	รวม	๕๐๖,๘๖๗,๙๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๐๗,๓๑๗,๙๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๙๙,๕๕๐,๐๐๐	บาท	
๑๐. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	รวม	๑,๘๗๐,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๘๗๐,๖๐๐	บาท	
๑๑. สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	รวม	๖๒๘,๐๗๗,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๖๒๘,๐๗๗,๐๐๐	บาท	
๑๒. สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ	รวม	๙๑,๗๑๔,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๘๗,๖๐๙,๘๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๔,๑๐๕,๐๐๐	บาท	
๑๓. โรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน)	รวม	๗,๕๓๒,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๗,๕๓๒,๔๐๐	บาท	

๑๔. สถาบันรับรองคุณภาพ
สถานพยาบาล
(องค์การมหาชน) รวม ๑๖,๐๕๓,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๑๖,๐๕๓,๒๐๐ บาท

๑๕. สถาบันวัคซีนแห่งชาติ
(องค์การมหาชน) รวม ๑๘,๘๓๒,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๑๘,๘๓๒,๓๐๐ บาท

มาตรา ๒๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑,๙๑๒,๕๐๖,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวม ๔๑๒,๔๐๓,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๒๓๘,๗๐๔,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาประสิทธิภาพ
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต
บริการ การค้า และการลงทุน ๑๖๐,๗๕๔,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาระบบ
บริหารจัดการกำลังคน
และพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ๑๒,๙๔๔,๓๐๐ บาท

๒. กรมโรงงานอุตสาหกรรม รวม ๒๔๑,๖๕๘,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๑๒๔,๒๙๘,๖๐๐ บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๑๑๗,๓๖๐,๑๐๐	บาท	
๓.	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	รวม	๑๐๓,๘๒๘,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๐๓,๘๒๘,๑๐๐	บาท	
๔.	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่	รวม	๑๙๙,๐๗๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๒๐,๔๑๒,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๗๘,๖๖๕,๑๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย	รวม	๖๐๔,๖๒๘,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๘๐,๕๒๙,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๑๒๔,๐๙๙,๒๐๐	บาท	
๖.	สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	รวม	๒๔๑,๗๔๗,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘๕,๕๗๗,๔๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาประสิทธิภาพ
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต
บริการ การค้า และการลงทุน ๑๕๖,๑๖๙,๘๐๐ บาท

๗. สำนักงานเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรม รวม ๑๐๙,๑๖๒,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๗๐,๔๐๙,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาประสิทธิภาพ
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต
บริการ การค้า และการลงทุน ๓๘,๗๕๓,๗๐๐ บาท

มาตรา ๒๖ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และหน่วยงานภายใต้การควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรี ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๓,๐๗๕,๕๔๑,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานพระพุทธศาสนา
แห่งชาติ รวม ๓,๐๕๓,๓๗๔,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๑,๘๕๑,๑๘๑,๔๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาการศึกษา
เพื่อความยั่งยืน ๑,๒๐๒,๑๙๓,๓๐๐ บาท

๒. สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ
เพื่อประสานงานโครงการ
อันเนื่องมาจากพระราชดำริ รวม ๖๙๙,๐๖๑,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการแก้ไขปัญหา
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ
และสร้างการเติบโตจากภายใน ๔๔,๐๔๒,๙๐๐ บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๖๕๕,๐๑๘,๒๐๐	บาท	
๓.	สำนักงานคณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติ	รวม	๒๑๔,๔๒๕,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๑๔,๔๒๕,๘๐๐	บาท	
๔.	สำนักงานราชบัณฑิตยสภา	รวม	๑๐๒,๕๘๐,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๐๒,๕๘๐,๕๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	รวม	๓๘,๑๘๖,๘๔๘,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๒๘,๑๗๓,๐๐๔,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความมั่นคงและ ความสงบเรียบร้อยภายใน ความมั่นคงชายแดน และทางทะเล		๖,๙๐๘,๘๒๕,๗๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๓,๑๐๕,๐๑๘,๓๐๐	บาท	
๖.	สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน	รวม	๓๐๙,๖๔๐,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๓๐๙,๖๔๐,๙๐๐	บาท	
๗.	ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัด ชายแดนภาคใต้	รวม	๓๐๒,๔๘๑,๑๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านความมั่นคง ๓๐๒,๔๘๑,๑๐๐ บาท

๘. สำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ รวม ๑๗๒,๕๔๘,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบบริหาร
จัดการภาครัฐ ๑๗๒,๕๔๘,๓๐๐ บาท

๙. สำนักงาน
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ รวม ๙,๙๙๖,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบบริหาร
จัดการภาครัฐ ๙,๙๙๖,๕๐๐ บาท

๑๐. สำนักงานคณะกรรมการ
ปฏิรูปกฎหมาย รวม ๒๔,๕๘๔,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบบริหาร
จัดการภาครัฐ ๒๔,๕๘๔,๒๐๐ บาท

มาตรา ๒๗ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของรัฐสภา ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖,๙๓๙,๖๘๒,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร รวม ๖,๒๕๖,๘๕๖,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบบริหาร
จัดการภาครัฐ ๖,๐๓๗,๙๘๔,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน		๒๑๘,๘๗๒,๗๐๐	บาท		
๒. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	รวม	๕๖๘,๒๕๙,๑๐๐	บาท	คือ	
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ		๓๕๖,๙๘๓,๔๐๐	บาท		
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน		๒๑๑,๒๗๕,๗๐๐	บาท		
๓. สถาบันพระปกเกล้า	รวม	๑๑๔,๕๖๗,๐๐๐	บาท	คือ	
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ		๑๑๔,๕๖๗,๐๐๐	บาท		

มาตรา ๒๘ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของศาล ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖,๑๐๖,๘๐๓,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานศาลยุติธรรม	รวม	๕,๖๑๙,๒๕๑,๓๐๐	บาท	คือ	
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ		๕,๖๑๙,๒๕๑,๓๐๐	บาท		
๒. สำนักงานศาลปกครอง	รวม	๔๓๔,๖๑๓,๓๐๐	บาท	คือ	
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ		๔๓๔,๖๑๓,๓๐๐	บาท		
๓. สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	รวม	๕๒,๙๓๙,๒๐๐	บาท	คือ	
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ		๕๒,๙๓๙,๒๐๐	บาท		

มาตรา ๒๙ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานขององค์กรอิสระและองค์กรอัยการ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๙,๑๕๕,๕๓๒,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง	รวม	๖,๕๕๔,๖๙๓,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ		๖,๕๕๔,๖๙๓,๖๐๐	บาท	
๒. สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน	รวม	๗๒,๐๕๔,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ		๗๒,๐๕๔,๗๐๐	บาท	
๓. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	รวม	๓๙๕,๖๖๗,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ		๓๙๕,๖๖๗,๓๐๐	บาท	
๔. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน	รวม	๔๓๕,๑๓๗,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ		๔๓๕,๑๓๗,๔๐๐	บาท	
๕. สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	รวม	๗๑,๙๑๓,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ		๗๑,๙๑๓,๘๐๐	บาท	

๖. สำนักงานอัยการสูงสุด	รวม	๑,๖๒๖,๐๖๕,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑,๖๒๖,๐๖๕,๙๐๐	บาท	

มาตรา ๓๐ งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗๖,๙๓๐,๕๕๔,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร	รวม	๔๗,๙๙๕,๕๕๑,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๔๗,๙๙๕,๕๕๑,๙๐๐	บาท	
๒. ธนาคารออมสิน	รวม	๕,๙๓๑,๑๑๐,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๕,๙๓๑,๑๑๐,๘๐๐	บาท	
๓. ธนาคารเพื่อการส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทย	รวม	๒,๔๑๙,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๒,๔๑๙,๓๐๐	บาท	
๔. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทย	รวม	๔๙๒,๕๑๕,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๔๙๒,๕๑๕,๓๐๐	บาท	

๕.	บรรษัทประกันสินเชื่อ อุตสาหกรรมขนาดย่อม	รวม	๔,๘๘๘,๔๗๙,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๔,๘๘๘,๔๗๙,๗๐๐	บาท	
๖.	บริษัทบริหารสินทรัพย์ ธนาคารอิสลาม แห่งประเทศไทย จำกัด	รวม	๗๗๕,๑๗๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๗๗๕,๑๗๐,๐๐๐	บาท	
๗.	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	รวม	๑,๓๑๒,๗๑๑,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๓๑๒,๗๑๑,๔๐๐	บาท	
๘.	การกีฬาแห่งประเทศไทย	รวม	๒,๓๖๓,๐๕๒,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๙๖,๖๐๒,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑,๗๖๖,๔๕๐,๐๐๐	บาท	
๙.	การเคหะแห่งชาติ	รวม	๑,๖๖๗,๘๐๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๐๔,๗๓๙,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑,๕๖๓,๐๖๔,๒๐๐	บาท	

๑๐.	องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	รวม	๕๔๖,๕๒๖,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๔๖,๕๒๖,๕๐๐	บาท	
๑๑.	การยางแห่งประเทศไทย	รวม	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๒.	การทางพิเศษแห่งประเทศไทย	รวม	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๓.	องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ	รวม	๑,๑๓๑,๙๙๕,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑,๑๓๑,๙๙๕,๕๐๐	บาท	
๑๔.	สถาบันการบินพลเรือน	รวม	๒๗๔,๓๙๘,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๗๔,๓๙๘,๓๐๐	บาท	
๑๕.	การรถไฟแห่งประเทศไทย	รวม	๓,๕๕๔,๒๑๔,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๓,๐๕๔,๒๑๔,๓๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

๑๖.	องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	รวม	๒๗๓,๒๕๖,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๖,๕๑๘,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๘๖,๐๑๔,๙๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความเชื่อมโยง กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก และสร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาประเทศ		๕๔,๓๐๗,๑๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๑๐๖,๔๑๖,๑๐๐	บาท	
๑๗.	องค์การสวนพฤกษศาสตร์	รวม	๑๗๓,๐๒๙,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๗,๑๘๗,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑๐๖,๔๐๓,๘๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความเชื่อมโยง กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก และสร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาประเทศ		๘,๙๗๓,๘๐๐	บาท	

	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๕๐,๔๖๕,๒๐๐	บาท	
๑๘.	องค์การจัดการน้ำเสีย	รวม	๕๙,๕๗๒,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๕๙,๕๗๒,๗๐๐	บาท	
๑๙.	องค์การสวนสัตว์	รวม	๖๙๓,๗๙๕,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๗๔,๖๗๔,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑๙๙,๗๐๕,๔๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๓๑๙,๔๑๕,๕๐๐	บาท	
๒๐.	องค์การคลังสินค้า	รวม	๓,๔๖๓,๔๖๒,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๓,๔๖๓,๔๖๒,๓๐๐	บาท	
๒๑.	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย	รวม	๓๑๕,๕๖๑,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๐๓,๘๑๕,๕๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา
ศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยี และนวัตกรรม ๒๑๑,๗๔๖,๒๐๐ บาท

๒๒. องค์การพิพิธภัณฑ์
วิทยาศาสตร์แห่งชาติ รวม ๗๖๕,๙๒๖,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๑๔๙,๒๐๒,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา
ศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยี และนวัตกรรม ๖๑๖,๗๒๓,๓๐๐ บาท

มาตรา ๓๑ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการในพระองค์ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. ส่วนราชการในพระองค์ รวม ๖,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านความมั่นคง ๖,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๓๒ งบประมาณรายจ่ายของสภากาชาดไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๙,๖๕๔,๔๘๑,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สภากาชาดไทย รวม ๙,๖๕๔,๔๘๑,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี ๙,๖๕๔,๔๘๑,๑๐๐ บาท

มาตรา ๓๓ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๖๗,๐๓๕,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานคณะกรรมการ
การแข่งขันทางการค้า รวม ๑๖๗,๐๓๕,๙๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๑๖๗,๐๓๕,๙๐๐ บาท

มาตรา ๓๔ งบประมาณรายจ่ายของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๕,๓๔๐,๗๕๗,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑)	กองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ	๑๑๕,๙๐๘,๐๐๐	บาท
(๒)	กองทุนการท่าอากาศยานอู่ตะเภา	๑๙๙,๐๘๓,๐๐๐	บาท
(๓)	กองทุนประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก	๔๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๔)	กองทุนคุ้มครองเด็ก	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๕)	กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม	๙๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๖)	กองทุนหมุนเวียนเพื่อการกู้ยืมแก่เกษตรกรและผู้ยากจน	๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๗)	กองทุนปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๘)	กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร	๕๐๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๙)	กองทุนจัดรูปที่ดินเพื่อพัฒนาพื้นที่	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๐)	กองทุนยุติธรรม	๒๓๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๑)	กองทุนส่งเสริมการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา	๑๗,๖๙๐,๐๐๐	บาท
(๑๒)	กองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุ	๒๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๓)	กองทุนส่งเสริมศิลปะร่วมสมัย	๘,๘๓๓,๘๐๐	บาท

(๑๔) กองทุนส่งเสริม
และพัฒนาการศึกษา
สำหรับคนพิการ ๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๕) กองทุนภูมิปัญญา
การแพทย์แผนไทย ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๖) กองทุนเพื่อการสืบสวน
และสอบสวนคดีอาญา ๕๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๗) กองทุนเพื่อผู้เคยเป็น
สมาชิกรัฐสภา ๒๗๗,๘๗๗,๗๐๐ บาท

(๑๘) กองทุนเพื่อการพัฒนา
พรรคการเมือง ๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๑๙) กองทุนเพื่อความเสมอภาค
ทางการศึกษา ๒,๕๓๗,๓๖๕,๐๐๐ บาท

มาตรา ๓๕ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวน ๑๑,๙๒๔,๒๖๖,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักนายกรัฐมนตรี
และหน่วยงานในกำกับ รวม ๔,๑๔๓,๑๐๓,๕๐๐ บาท คือ

(๑) กรมประชาสัมพันธ์ ๒๗,๙๓๓,๔๐๐ บาท

(๒) สำนักงานสภาความมั่นคง
แห่งชาติ ๙๑,๘๓๘,๕๐๐ บาท

(๓) สำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือน ๔๙,๑๔๐,๐๐๐ บาท

(๔) กองอำนวยการ
รักษาความมั่นคง
ภายในราชอาณาจักร ๓,๙๗๔,๑๙๑,๖๐๐ บาท

๒. กระทรวงกลาโหม รวม ๑,๕๑๘,๗๐๒,๕๐๐ บาท คือ

(๑) กองบัญชาการ
กองทัพไทย ๖๘,๓๑๕,๒๐๐ บาท

(๒) กองทัพบก ๗๒๔,๖๐๙,๐๐๐ บาท

(๓) กองทัพเรือ ๗๑๖,๘๒๘,๑๐๐ บาท

	(๔) กองทัพอากาศ		๘,๙๕๐,๒๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๓๑,๑๓๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๓๑,๑๓๘,๐๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา	รวม	๖๑,๓๑๖,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมพลศึกษา		๖๑,๓๑๖,๗๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒๐๐,๕๒๓,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๑๔๕,๔๙๖,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ		๕๕,๐๒๗,๒๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๖๑,๘๑๕,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์		๑๗,๖๙๒,๕๐๐	บาท	
	(๒) กรมการข้าว		๑๘,๖๔๓,๓๐๐	บาท	
	(๓) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์		๑๘,๙๘๖,๐๐๐	บาท	
	(๔) กรมประมง		๒๒,๗๖๔,๒๐๐	บาท	
	(๕) กรมปศุสัตว์		๒๒,๐๗๒,๖๐๐	บาท	
	(๖) กรมพัฒนาที่ดิน		๑๙,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๗) กรมวิชาการเกษตร		๒๔,๑๔๑,๒๐๐	บาท	
	(๘) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๘,๐๑๖,๐๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๔๑๖,๘๕๔,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมทางหลวงชนบท		๔๑๖,๘๕๔,๘๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๑๙,๖๙๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๑๙,๖๙๕,๐๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑,๖๐๑,๑๙๒,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการปกครอง		๘๔๑,๒๕๖,๙๐๐	บาท	

(๒) กรมที่ดิน		๕๔,๗๐๙,๙๐๐	บาท	
(๓) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๖๙๙,๓๑๖,๖๐๐	บาท	
(๔) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๕,๙๐๙,๒๐๐	บาท	
๑๐. กระทรวงยุติธรรม	รวม	๕๖,๐๔๙,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม		๒๖,๗๑๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมคุมประพฤติ		๖,๓๒๘,๔๐๐	บาท	
(๓) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ		๖,๒๕๐,๐๐๐	บาท	
(๔) กรมบังคับคดี		๙๔๙,๘๐๐	บาท	
(๕) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน		๓,๓๗๙,๑๐๐	บาท	
(๖) กรมสอบสวนคดีพิเศษ		๒,๙๓๖,๐๐๐	บาท	
(๗) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์		๙,๔๙๖,๒๐๐	บาท	
๑๑. กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๕,๓๕๕,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๑๕,๓๕๕,๐๐๐	บาท	
๑๒. กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๑๑,๙๐๓,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๓๒,๘๙๗,๒๐๐	บาท	
(๒) กรมการศาสนา		๓,๔๒๘,๘๐๐	บาท	
(๓) กรมศิลปากร		๖๑,๐๒๗,๐๐๐	บาท	
(๔) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม		๒,๘๐๐,๐๐๐	บาท	
(๕) สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย		๑๑,๗๕๐,๐๐๐	บาท	
๑๓. กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๔๓๙,๑๕๒,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๒๙๑,๘๖๒,๗๐๐	บาท	

(๒) สำนักงานคณะกรรมการ				
การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๖๘๔,๙๗๒,๖๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ				
การอาชีวศึกษา		๑๗๓,๗๔๑,๑๐๐	บาท	
(๔) สำนักงานคณะกรรมการ				
การอุดมศึกษา		๘๐,๐๑๙,๖๐๐	บาท	
(๕) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๑๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๖) มหาวิทยาลัย				
นราธิวาสราชนครินทร์		๕๔,๒๗๔,๖๐๐	บาท	
(๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา		๔๑,๐๔๙,๘๐๐	บาท	
(๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา		๑,๑๐๐,๐๐๐	บาท	
(๙) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		๑๒,๔๑๐,๗๐๐	บาท	
(๑๐) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		๘๑,๗๒๑,๘๐๐	บาท	
๑๔. กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๕๑,๐๐๕,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๕๑,๐๐๕,๔๐๐	บาท	
๑๕. ส่วนราชการไม่สังกัด				
สำนักนายกรัฐมนตรี				
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๒,๐๙๕,๙๖๔,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน				
พระพุทธศาสนาแห่งชาติ		๒๕๔,๔๔๖,๐๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๑๓๗,๕๗๖,๑๐๐	บาท	
(๓) ศูนย์อำนวยการบริหาร				
จังหวัดชายแดนภาคใต้		๑,๗๐๓,๙๔๒,๑๐๐	บาท	
๑๖. หน่วยงานขององค์กรอิสระ				
และองค์กรอัยการ	รวม	๔๙๔,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ				
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ		๔๙๔,๒๐๐	บาท	

มาตรา ๓๖ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวน ๖๔๓,๒๘๔,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๘,๖๔๙,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมประชาสัมพันธ์		๑๒,๕๙๙,๓๐๐	บาท	
	(๒) กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร		๑๖,๐๕๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๓,๔๓๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๓,๔๓๘,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒๒๐,๖๔๑,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		๒๒๐,๖๔๑,๖๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๘,๓๔๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมประมง		๑๘,๓๔๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๑๐,๐๑๑,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมเจ้าท่า		๑๐,๐๑๑,๕๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๖๒,๗๐๗,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการปกครอง		๖๒,๗๐๗,๘๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๗,๒๑๔,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมสอบสวนคดีพิเศษ		๗,๒๑๔,๕๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๓๙,๖๕๖,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน		๑๖,๖๕๔,๘๐๐	บาท	

(๒)	กรมการจัดหางาน		๘๗,๓๙๒,๕๐๐	บาท	
(๓)	กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๓๕,๖๐๙,๓๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๕,๗๓๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๕,๗๓๐,๐๐๐	บาท	
๑๐.	ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง	รวม	๑๓๖,๗๑๑,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๑๓๕,๗๐๐,๘๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน		๑,๐๑๑,๐๐๐	บาท	
๑๑.	หน่วยงานขององค์กรอิสระและองค์กรอัยการ	รวม	๑๐,๑๘๓,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานอัยการสูงสุด		๑๐,๑๘๓,๒๐๐	บาท	

มาตรา ๓๗ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๕,๒๕๖,๓๗๓,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	หน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๐๖,๖๔๗,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร		๒๐๖,๖๔๗,๔๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงกลาโหม	รวม	๓๒๑,๖๖๕,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม		๒,๗๘๘,๒๐๐	บาท	
(๒)	กองบัญชาการกองทัพไทย		๓๕,๕๙๓,๔๐๐	บาท	
(๓)	กองทัพบก		๒๑๕,๘๖๐,๐๐๐	บาท	
(๔)	กองทัพเรือ		๔๗,๖๗๑,๓๐๐	บาท	
(๕)	กองทัพอากาศ		๑๙,๗๕๒,๓๐๐	บาท	

๓.	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมกิจการเด็กและเยาวชน		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๘๙,๗๒๑,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย		๒๗,๙๓๕,๒๐๐	บาท	
	(๒) กรมการปกครอง		๑๓๕,๐๐๕,๕๐๐	บาท	
	(๓) กรมการพัฒนาชุมชน		๒๖,๗๘๐,๔๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๒,๓๓๗,๐๖๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมคุมประพฤติ		๓๙๔,๓๗๒,๙๐๐	บาท	
	(๒) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน		๑๗,๕๓๒,๓๐๐	บาท	
	(๓) กรมราชทัณฑ์		๗๙,๖๖๘,๙๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด		๑,๘๔๕,๔๙๑,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๓๓,๒๗๗,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน		๒๐,๒๒๒,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน		๑๓,๐๕๕,๒๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๒๑๓,๔๑๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๘,๖๒๖,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๑๔๖,๑๐๓,๕๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๓๓,๖๘๐,๕๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

๘.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑,๒๑๔,๓๖๕,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๔๒๗,๘๑๒,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมการแพทย์		๔๗๓,๕๘๒,๒๐๐	บาท	
	(๓) กรมวิทยาศาสตร์ การแพทย์		๑๑๑,๙๐๗,๑๐๐	บาท	
	(๔) กรมสุขภาพจิต		๑๗๘,๔๗๙,๕๐๐	บาท	
	(๕) สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา		๒๒,๕๘๓,๘๐๐	บาท	
๙.	ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง	รวม	๗๓๐,๒๒๑,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๗๑๙,๕๘๐,๑๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน		๑๐,๖๔๑,๖๐๐	บาท	

มาตรา ๓๘ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๑,๔๔๒,๑๕๓,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	หน่วยงานในกำกับ ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๗๒,๔๗๒,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)		๗๒,๔๗๒,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๓๒,๒๕๗,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานนโยบาย และยุทธศาสตร์การค้า		๓๒,๒๕๗,๘๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๒๐๑,๓๒๕,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๒๐๑,๓๒๕,๙๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๘๘,๗๕๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๑๐,๐๑๕,๐๐๐	บาท	

	(๒) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑๒๑,๔๗๗,๘๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ		๔๒,๗๓๕,๖๐๐	บาท	
	(๔) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๕๓,๐๓๑,๔๐๐	บาท	
	(๕) สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)		๕๖,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๖) ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๕๔,๒๘๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๕๔,๒๘๘,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๓๔,๔๙๗,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก		๔,๗๗๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์		๘,๐๘๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา		๒๑,๖๔๗,๑๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๖๙๓,๘๔๔,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๑๘๙,๐๐๗,๖๐๐	บาท	
	(๒) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๑๗๙,๔๔๗,๗๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย		๙,๗๕๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		๑๘๔,๗๐๐,๓๐๐	บาท	
	(๕) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม		๑๓๐,๙๓๙,๑๐๐	บาท	

๘.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๖๔,๗๐๗,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๖๔,๗๐๗,๙๐๐	บาท	

มาตรา ๓๙ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว กีฬา และวัฒนธรรม ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๘,๕๖๐,๒๖๙,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	หน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๐๓,๑๐๒,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)		๖๖,๑๕๖,๓๐๐	บาท	
	(๒) องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)		๑๓๖,๙๔๖,๑๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงกลาโหม	รวม	๙๙,๘๕๗,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทัพบก		๕๗,๒๕๗,๑๐๐	บาท	
	(๒) กองทัพอากาศ		๔๒,๖๐๐,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	รวม	๑,๐๑๖,๘๙๐,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		๓๔๑,๗๕๗,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมการท่องเที่ยว		๖๗๕,๑๓๒,๘๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๔,๐๘๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมส่งเสริมการเกษตร		๔,๐๘๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๙๒๙,๗๐๘,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมทางหลวงชนบท		๙๒๙,๗๐๘,๗๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๘๑,๑๘๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมทรัพยากรธรณี		๑๗,๕๙๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๖๓,๕๙๙,๕๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๐๒,๕๓๐,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๓๐๒,๕๓๐,๓๐๐	บาท	

๘.	กระทรวงวัฒนธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๑๓๗,๒๑๗,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๑๓๗,๘๕๐,๙๐๐	บาท	
	(๒) กรมศิลปากร		๙๕๒,๘๐๒,๒๐๐	บาท	
	(๓) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม		๑๖,๖๑๔,๐๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย		๑๗,๙๕๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)		๑๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔๔,๓๕๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๖,๙๑๑,๕๐๐	บาท	
	(๒) มหาวิทยาลัยนครพนม		๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์		๕,๕๙๕,๐๐๐	บาท	
	(๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี		๔,๘๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย		๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน		๑,๔๘๒,๐๐๐	บาท	
	(๗) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต		๒๒,๕๗๑,๓๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๗,๖๖๙,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ		๗,๖๖๙,๑๐๐	บาท	
๑๑.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๔,๗๓๓,๖๖๕,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย		๔,๓๗๔,๘๘๔,๙๐๐	บาท	
	(๒) การกีฬาแห่งประเทศไทย		๓๕๘,๗๘๐,๔๐๐	บาท	

มาตรา ๔๐ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๗,๗๗๙,๘๖๓,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒,๓๓๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ		๒,๓๓๘,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๗,๒๙๖,๖๔๓,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์		๗๑,๘๕๓,๑๐๐	บาท	
	(๒) กรมการข้าว		๑,๘๔๗,๑๗๒,๕๐๐	บาท	
	(๓) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์		๙๙,๖๔๓,๓๐๐	บาท	
	(๔) กรมประมง		๑,๐๘๒,๖๓๘,๙๐๐	บาท	
	(๕) กรมปศุสัตว์		๑,๒๗๔,๘๗๐,๔๐๐	บาท	
	(๖) กรมพัฒนาที่ดิน		๔๓๕,๑๒๒,๔๐๐	บาท	
	(๗) กรมวิชาการเกษตร		๔๓๕,๓๕๑,๒๐๐	บาท	
	(๘) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑,๒๗๔,๖๒๖,๘๐๐	บาท	
	(๙) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๓๙๔,๔๖๑,๒๐๐	บาท	
	(๑๐) กรมหม่อนไหม		๔๓,๒๔๕,๐๐๐	บาท	
	(๑๑) สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม		๒๒๒,๔๒๓,๙๐๐	บาท	
	(๑๒) สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ		๗๐,๒๑๑,๙๐๐	บาท	
	(๑๓) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร		๔๕,๐๒๓,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๑๒๙,๒๒๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการค้าต่างประเทศ		๔,๖๗๘,๕๐๐	บาท	
	(๒) กรมการค้าภายใน		๑๒๔,๕๔๑,๕๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๙,๔๕๑,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการปกครอง		๑๙,๔๕๑,๒๐๐	บาท	

๕. หน่วยงานในกำกับของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๔๐,๘๘๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๔๐,๘๘๐,๐๐๐	บาท	
๖. กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๒๗,๓๙๗,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๙,๑๒๑,๓๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๖,๘๘๗,๐๐๐	บาท	
(๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา		๖,๔๐๙,๓๐๐	บาท	
(๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ		๑,๘๐๐,๐๐๐	บาท	
(๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี		๕๔,๕๔๗,๐๐๐	บาท	
(๖) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		๓๘,๖๓๓,๓๐๐	บาท	
๗. รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑๖๓,๙๓๒,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร		๗๐,๑๗๙,๒๐๐	บาท	
(๒) องค์การสะพานปลา		๙๓,๗๕๓,๗๐๐	บาท	

มาตรา ๔๑ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาผู้ประกอบการ เศรษฐกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๓,๓๒๘,๓๖๘,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. หน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๕๖,๘๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)		๕๖,๘๐๐,๐๐๐	บาท	
๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๘,๑๗๕,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์		๗,๕๙๗,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๐,๕๗๘,๐๐๐	บาท	

๓.	กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๑๓,๕๐๘,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการค้าภายใน		๑๕,๗๗๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมทรัพย์สินทางปัญญา		๘,๘๙๒,๐๐๐	บาท	
	(๓) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๑๑๕,๖๔๕,๐๐๐	บาท	
	(๔) กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ		๕๘,๒๐๑,๗๐๐	บาท	
	(๕) สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๓,๑๑๒,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมบังคับคดี		๓,๑๑๒,๙๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๔๒,๙๙๗,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๔๒,๙๙๗,๔๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๒๕๑,๘๕๖,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๓๒๔,๘๑๑,๒๐๐	บาท	
	(๒) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๕๘,๕๒๘,๒๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๕๙๗,๕๙๓,๖๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ		๑๓,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๕,๘๓๗,๔๐๐	บาท	
	(๖) สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑,๖๔๑,๕๐๐	บาท	

	(๗) สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๒๑๖,๐๒๐,๐๐๐	บาท	
	(๘) ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๓๓,๙๒๔,๕๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๙๕,๐๖๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๘๐,๓๑๙,๕๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา		๑๑๔,๗๕๐,๐๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา		๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๕๓๔,๔๔๔,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๑๒,๖๒๗,๔๐๐	บาท	
	(๒) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๕๒๑,๘๑๖,๙๐๐	บาท	
๑๐.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๓๓,๖๙๗,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๓๓,๖๙๗,๐๐๐	บาท	
๑๑.	กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๙๗๔,๗๐๗,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม		๙๗๔,๗๐๗,๗๐๐	บาท	

มาตรา ๔๒ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๘,๗๕๗,๙๘๑,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	กระทรวงการคลัง	รวม	๑,๑๙๒,๙๔๗,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมศุลกากร		๑,๑๙๒,๙๔๗,๕๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๐,๒๒๙,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมประมง		๑๔,๗๐๕,๖๐๐	บาท	
	(๒) กรมปศุสัตว์		๑๒,๔๐๐,๘๐๐	บาท	
	(๓) กรมวิชาการเกษตร		๒๓,๑๒๒,๗๐๐	บาท	

๓.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๖,๔๖๗,๒๘๕,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการขนส่งทางบก		๖๐๐,๔๙๗,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมท่าอากาศยาน		๘๘,๗๗๔,๐๐๐	บาท	
	(๓) กรมทางหลวง		๔,๖๔๗,๑๑๗,๖๐๐	บาท	
	(๔) กรมทางหลวงชนบท		๑,๑๓๐,๘๙๖,๕๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๒๙,๑๐๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการค้าต่างประเทศ		๒๙,๑๐๙,๕๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๕๐,๘๕๙,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย		๕,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมการปกครอง		๒๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๓๒๔,๓๕๙,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๘๔,๑๐๗,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการจัดหางาน		๒๑,๕๐๙,๓๐๐	บาท	
	(๒) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๕๖,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน		๖,๐๙๘,๓๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๙๖,๓๕๓,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๔๖,๓๘๔,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมโรค		๔๐,๓๒๗,๒๐๐	บาท	
	(๓) กรมอนามัย		๙,๖๔๒,๗๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๗,๑๐๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๕,๔๙๒,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม		๑,๖๑๓,๐๐๐	บาท	
๙.	ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง	รวม	๒๗,๐๗๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๒๗,๐๗๔,๐๐๐	บาท	

๑๐.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๕๒,๙๐๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) การประปาส่วนภูมิภาค		๕,๙๐๙,๘๐๐	บาท	
	(๒) การนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย		๒๔๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๔๓ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๑๔,๘๔๒,๖๑๔,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔๙,๓๔๙,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน		๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)		๑๙,๓๔๙,๓๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงกลาโหม	รวม	๕๑๗,๑๕๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทัพเรือ		๕๑๗,๑๕๔,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๑๐,๙๘๗,๐๘๐,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมทางหลวง		๙,๘๐๒,๓๐๗,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมทางหลวงชนบท		๑,๑๗๕,๔๙๗,๙๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่งและจราจร		๙,๒๗๕,๐๐๐	บาท	
๔.	หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๓๒๑,๘๕๖,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล		๓๒๑,๘๕๖,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๕๔,๗๗๙,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๓๕๔,๗๗๙,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๕๑,๕๓๘,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๕๑,๕๓๘,๕๐๐	บาท	

๗.	กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	รวม	๖,๑๔๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๖,๑๔๐,๐๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๑๐,๖๒๖,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๙๐,๖๒๖,๗๐๐	บาท	
	(๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๖๔,๘๓๙,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๕๙,๕๐๙,๖๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมโรค		๕,๓๓๐,๐๐๐	บาท	
๑๐.	ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และหน่วยงานภายใต้การควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๓๙,๘๒๘,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๖๙,๔๙๙,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก		๒๗๐,๓๒๙,๙๐๐	บาท	
๑๑.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒,๐๓๙,๔๒๑,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันการบินพลเรือน		๓๘,๑๒๒,๐๐๐	บาท	
	(๒) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๑๔๓,๙๒๓,๘๐๐	บาท	
	(๓) การประปาส่วนภูมิภาค		๑,๘๕๗,๓๗๖,๑๐๐	บาท	

มาตรา ๔๔ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๙๘,๘๐๘,๓๖๓,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๖,๑๕๘,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ		๓๖,๑๕๘,๘๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงกลาโหม	รวม	๑๕,๓๖๓,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม		๑๕,๓๖๓,๕๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๓๒,๔๗๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมวิชาการเกษตร		๓๒,๔๗๘,๐๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๙๑,๔๑๘,๒๑๖,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม		๑๒,๒๑๓,๑๐๐	บาท	
	(๒) กรมเจ้าท่า		๙๕๔,๖๐๖,๑๐๐	บาท	
	(๓) กรมการขนส่งทางบก		๒๔,๗๖๕,๑๐๐	บาท	
	(๔) กรมท่าอากาศยาน		๔,๔๙๑,๗๒๕,๔๐๐	บาท	
	(๕) กรมทางหลวง		๖๙,๘๑๕,๖๐๑,๗๐๐	บาท	
	(๖) กรมทางหลวงชนบท		๑๕,๙๓๐,๒๙๑,๘๐๐	บาท	
	(๗) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร		๑๘๙,๐๑๓,๗๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๖,๓๙๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมป่าไม้		๖,๓๙๕,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๑๘,๗๕๗,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ		๑๘,๗๕๗,๙๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๔,๕๘๖,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมศิลปากร		๔,๕๘๖,๗๐๐	บาท	

๘.	กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๖๔,๔๒๐,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ		๙๔๐,๖๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๖๓,๔๘๐,๒๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๑,๑๗๒,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)		๑,๑๗๒,๖๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๔,๘๘๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมควบคุมโรค		๔,๘๘๐,๐๐๐	บาท	
๑๑.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓๗,๙๕๙,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๓๗,๙๕๙,๐๐๐	บาท	
๑๒.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๗,๑๕๗,๙๗๔,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๑,๒๑๐,๙๕๘,๑๐๐	บาท	
	(๒) การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย		๕,๘๑๐,๕๑๖,๔๐๐	บาท	
	(๓) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๑๓๖,๕๐๐,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๔๕ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๓,๐๔๔,๘๒๑,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๕๒๘,๘๘๙,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค		๑๙,๔๙๔,๘๐๐	บาท	

	(๒) สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน		๑๔,๙๕๒,๓๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานพัฒนา รัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)		๑,๔๙๔,๔๔๒,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงการคลัง	รวม	๖๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมธนารักษ์		๖๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๖๕,๖๓๐,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมประมง		๗,๐๒๑,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมปศุสัตว์		๑๑,๖๑๑,๘๐๐	บาท	
	(๓) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๓๓,๙๓๖,๖๐๐	บาท	
	(๔) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๕,๗๒๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) สำนักงานมาตรฐาน สินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ		๗,๓๔๑,๐๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๑๓,๔๓๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงคมนาคม		๑๓,๔๓๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๕๕๗,๕๗๘,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม		๔๕,๕๒๔,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการ ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๒๙๒,๔๕๑,๒๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานพัฒนา ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)		๒๑๙,๖๐๓,๖๐๐	บาท	

๖.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๔๔,๔๗๘,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ		๓๒,๓๑๓,๘๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า		๑๒,๑๖๔,๕๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๒๗,๘๕๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมศิลปากร		๑๒๗,๘๕๕,๐๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙,๕๖๐,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๔,๘๕๐,๗๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๔,๗๑๐,๐๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๙๙,๑๖๑,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๗๕,๐๐๑,๓๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๒๔,๑๖๐,๐๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๖๘,๓๘๖,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑๘๙,๔๗๙,๒๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมโรค		๗๘,๙๐๗,๗๐๐	บาท	
๑๑.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑๔๒,๕๕๐,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๗๙,๖๘๕,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๒๖,๗๔๕,๖๐๐	บาท	
	(๓) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๘,๙๕๐,๒๐๐	บาท	
	(๔) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่		๖,๗๒๔,๐๐๐	บาท	

(๕) สำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย		๙,๑๔๖,๐๐๐	บาท	
(๖) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		๑๑,๓๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๒. ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง	รวม	๑๙,๓๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๑๙,๓๐๐,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๔๖ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการวิจัยและนวัตกรรม ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่น และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๑๕,๗๗๘,๑๙๗,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. หน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๑๙๕,๗๗๙,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์		๑๙๕,๗๗๙,๗๐๐	บาท	
๒. กระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๕๙๙,๔๕๖,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) กองทัพเรือ		๕๑,๐๕๓,๗๐๐	บาท	
(๒) สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน)		๕๔๘,๔๐๓,๐๐๐	บาท	
๓. กระทรวงการคลัง	รวม	๓,๘๖๘,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ		๑,๔๐๘,๐๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง		๒,๔๖๐,๔๐๐	บาท	
๔. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	รวม	๕,๒๒๗,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) สถาบันการพลศึกษา		๕,๒๒๗,๔๐๐	บาท	
๕. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๑,๐๘๗,๕๐๐	บาท	คือ

	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๑๑,๐๘๗,๕๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๒๖๗,๗๖๑,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการข้าว		๑๘๗,๘๒๔,๙๐๐	บาท	
	(๒) กรมประมง		๓๙,๕๙๑,๒๐๐	บาท	
	(๓) กรมปศุสัตว์		๒๓,๑๗๒,๐๐๐	บาท	
	(๔) กรมฝนหลวง และการบินเกษตร		๑๓,๗๔๙,๔๐๐	บาท	
	(๕) กรมพัฒนาที่ดิน		๓๕,๓๔๘,๓๐๐	บาท	
	(๖) กรมวิชาการเกษตร		๔๕๗,๔๖๘,๘๐๐	บาท	
	(๗) กรมหม่อนไหม		๓๒,๓๐๒,๗๐๐	บาท	
	(๘) สถาบันวิจัยและพัฒนา พื้นที่สูง (องค์การมหาชน)		๘๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๙) สำนักงานพัฒนา การวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน)		๓๙๖,๘๐๔,๓๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๗๒,๘๓๐,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง		๑๓,๖๙๐,๕๐๐	บาท	
	(๒) กรมทรัพยากรน้ำ		๔,๔๒๕,๔๐๐	บาท	
	(๓) กรมป่าไม้		๕,๘๖๐,๘๐๐	บาท	
	(๔) กรมส่งเสริม คุณภาพสิ่งแวดล้อม		๓๓,๖๑๐,๘๐๐	บาท	
	(๕) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๙,๒๔๓,๔๐๐	บาท	

	(๖) สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)		๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๘.	หน่วยงานในกำกับของกระทรวงพาณิชย์	รวม	๒,๘๖๒,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๒,๘๖๒,๐๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๒,๗๙๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานกิจการยุติธรรม		๔,๒๙๐,๒๐๐	บาท	
	(๒) สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)		๒๘,๕๐๔,๙๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๘,๑๗๐,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมศิลปากร		๖๒๓,๙๐๐	บาท	
	(๒) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม		๔,๗๐๔,๐๐๐	บาท	
	(๓) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		๒,๘๔๒,๗๐๐	บาท	
๑๑.	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔,๖๔๗,๗๔๔,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑,๖๔๔,๐๖๖,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๑๙,๘๘๔,๙๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ		๒๗,๖๔๑,๐๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑,๖๘๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ		๙๑๗,๙๑๑,๐๐๐	บาท	

(๖) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๕๗,๒๕๘,๕๐๐	บาท	
(๗) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๔๖,๘๓๘,๖๐๐	บาท	
(๘) สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๖๑,๙๕๓,๖๐๐	บาท	
(๙) สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)		๑๕,๒๕๕,๖๐๐	บาท	
(๑๐) สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๒๖,๗๖๒,๑๐๐	บาท	
(๑๑) ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๑๔๖,๑๗๒,๕๐๐	บาท	
๑๒. กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔,๒๘๗,๖๔๓,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๕,๕๐๘,๕๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๖๕,๗๘๒,๐๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา		๙๖๘,๓๗๓,๓๐๐	บาท	
(๔) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๒,๑๓๐,๑๐๐	บาท	
(๕) มหาวิทยาลัยนเรศวร		๑๑๑,๓๙๕,๘๐๐	บาท	
(๖) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม		๕,๘๘๒,๙๐๐	บาท	
(๗) มหาวิทยาลัยรามคำแหง		๓๐,๐๗๓,๙๐๐	บาท	
(๘) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช		๕,๙๑๙,๒๐๐	บาท	
(๙) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		๑๕,๐๑๐,๙๐๐	บาท	

(๑๐) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	๗๘,๘๕๔,๓๐๐	บาท
(๑๑) สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	๑,๔๐๔,๓๐๐	บาท
(๑๒) มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	๓,๖๖๙,๐๐๐	บาท
(๑๓) มหาวิทยาลัยนครพนม	๘,๒๔๑,๑๐๐	บาท
(๑๔) มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	๒,๖๗๑,๗๐๐	บาท
(๑๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	๓,๑๕๖,๗๐๐	บาท
(๑๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	๑,๖๗๒,๖๐๐	บาท
(๑๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	๒,๖๑๗,๐๐๐	บาท
(๑๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	๘,๖๒๕,๑๐๐	บาท
(๑๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๓๐,๗๒๙,๒๐๐	บาท
(๒๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	๒๓,๑๔๖,๓๐๐	บาท
(๒๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	๑๒,๘๓๖,๔๐๐	บาท
(๒๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	๘,๐๐๒,๗๐๐	บาท
(๒๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	๑๖,๖๐๖,๙๐๐	บาท
(๒๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	๓,๕๑๐,๐๐๐	บาท
(๒๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	๕,๖๖๐,๕๐๐	บาท
(๒๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	๔,๑๒๔,๐๐๐	บาท
(๒๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๑,๔๒๔,๗๐๐	บาท

(๒๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	๖,๓๑๔,๑๐๐	บาท
(๒๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร	๙,๔๕๕,๘๐๐	บาท
(๓๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา	๑,๔๘๖,๐๐๐	บาท
(๓๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม	๓,๐๔๖,๙๐๐	บาท
(๓๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี	๕,๒๐๗,๖๐๐	บาท
(๓๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	๓,๓๑๓,๐๐๐	บาท
(๓๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์	๑๘,๙๗๐,๙๐๐	บาท
(๓๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๑๓,๘๔๗,๕๐๐	บาท
(๓๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม	๕,๗๕๔,๗๐๐	บาท
(๓๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	๒,๑๘๔,๙๐๐	บาท
(๓๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์	๗,๔๘๐,๓๐๐	บาท
(๓๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ร้อยเอ็ด	๘,๐๐๒,๘๐๐	บาท
(๔๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี	๖,๐๑๖,๖๐๐	บาท
(๔๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	๑,๕๓๐,๐๐๐	บาท
(๔๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	๗,๗๙๖,๔๐๐	บาท
(๔๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ	๔,๕๙๓,๕๐๐	บาท
(๔๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร	๗,๑๘๕,๙๐๐	บาท
(๔๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	๗,๙๔๗,๐๐๐	บาท

(๔๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา	๕๔,๖๕๒,๖๐๐	บาท
(๔๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี	๖,๗๓๐,๗๐๐	บาท
(๔๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	๖,๕๕๒,๐๐๐	บาท
(๔๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง	๒,๑๗๕,๗๐๐	บาท
(๕๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรธานี	๗,๖๙๒,๗๐๐	บาท
(๕๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์	๗,๓๔๗,๒๐๐	บาท
(๕๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี	๗,๘๘๕,๕๐๐	บาท
(๕๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี	๒๑,๖๖๘,๐๐๐	บาท
(๕๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ	๒,๐๒๙,๕๐๐	บาท
(๕๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก	๒,๑๘๒,๑๐๐	บาท
(๕๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร	๑๔,๐๙๓,๙๐๐	บาท
(๕๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลรัตนโกสินทร์	๖,๗๑๘,๙๐๐	บาท
(๕๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา	๔๐,๒๐๗,๑๐๐	บาท
(๕๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย	๒๖,๖๕๗,๙๐๐	บาท
(๖๐) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลสุวรรณภูมิ	๒,๗๙๔,๙๐๐	บาท
(๖๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอีสาน	๗๙,๘๒๒,๒๐๐	บาท

(๖๒)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี	๑๓๑,๙๖๕,๕๐๐	บาท
(๖๓)	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	๘,๖๗๙,๑๐๐	บาท
(๖๔)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	๑๑๘,๐๕๔,๘๐๐	บาท
(๖๕)	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	๓๗,๘๑๙,๙๐๐	บาท
(๖๖)	มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๑๙,๖๐๑,๒๐๐	บาท
(๖๗)	มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย	๑๒,๖๘๕,๙๐๐	บาท
(๖๘)	มหาวิทยาลัยมหิดล	๕๔๕,๑๙๙,๖๐๐	บาท
(๖๙)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ	๔๒,๓๙๘,๓๐๐	บาท
(๗๐)	มหาวิทยาลัยบูรพา	๙๓,๐๖๔,๘๐๐	บาท
(๗๑)	มหาวิทยาลัยทักษิณ	๓,๐๘๗,๖๐๐	บาท
(๗๒)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๖๙,๘๕๘,๔๐๐	บาท
(๗๓)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๕๓,๖๕๑,๘๐๐	บาท
(๗๔)	สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	๑๑๕,๑๐๓,๙๐๐	บาท
(๗๕)	มหาวิทยาลัยพะเยา	๓๖,๒๘๒,๖๐๐	บาท
(๗๖)	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๒๙๒,๗๖๔,๙๐๐	บาท
(๗๗)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๒๗๖,๗๘๘,๐๐๐	บาท
(๗๘)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๑๑๘,๒๔๑,๗๐๐	บาท
(๗๙)	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	๗๑,๔๓๕,๙๐๐	บาท
(๘๐)	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	๓๐,๕๖๙,๗๐๐	บาท
(๘๑)	มหาวิทยาลัยศิลปากร	๒๑,๒๑๖,๐๐๐	บาท
(๘๒)	มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์	๑๖๘,๒๐๐,๒๐๐	บาท
(๘๓)	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	๗๙,๐๐๐,๓๐๐	บาท

	(๘๔) สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)		๕,๕๙๙,๒๐๐	บาท	
๑๓.	กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๐๔,๑๔๕,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการแพทย์		๑๗,๑๔๒,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมโรค		๑๗,๑๕๗,๑๐๐	บาท	
	(๓) กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก		๑๗,๔๗๑,๖๐๐	บาท	
	(๔) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์		๒๙,๙๔๘,๐๐๐	บาท	
	(๕) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ		๑,๙๓๗,๒๐๐	บาท	
	(๖) กรมสุขภาพจิต		๘,๕๓๓,๒๐๐	บาท	
	(๗) กรมอนามัย		๒๗,๖๖๓,๐๐๐	บาท	
	(๘) สถาบันวิจัย ระบบสาธารณสุข		๖๐,๒๕๗,๘๐๐	บาท	
	(๙) สถาบันการแพทย์ ฉุกเฉินแห่งชาติ		๓,๙๒๒,๐๐๐	บาท	
	(๑๐) สถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๒๐,๑๑๓,๓๐๐	บาท	
๑๔.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓๖,๑๗๘,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย		๓๖,๑๗๘,๖๐๐	บาท	
๑๕.	ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง	รวม	๑,๕๖๐,๔๙๕,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติ		๑,๕๔๑,๓๖๔,๙๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๑๙,๑๓๐,๔๐๐	บาท	
๑๖.	หน่วยงานของรัฐสภา	รวม	๓๗,๘๕๖,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร		๑,๘๘๘,๐๐๐	บาท	
	(๒) สถาบันพระปกเกล้า		๓๕,๙๖๘,๘๐๐	บาท	

๑๗. หน่วยงานของศาล	รวม	๒,๗๖๒,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานศาลปกครอง		๔๕๘,๐๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ		๒,๓๐๔,๐๐๐	บาท	
๑๘. หน่วยงานขององค์กรอิสระ และองค์กรอัยการ	รวม	๒,๓๙๐,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ		๗๐๗,๕๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ		๑,๖๘๒,๙๐๐	บาท	
๑๙. รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑๕๖,๙๑๗,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) การเคหะแห่งชาติ		๕,๑๖๒,๐๐๐	บาท	
(๒) องค์การสวนพฤกษศาสตร์		๓,๖๓๗,๕๐๐	บาท	
(๓) องค์การสวนสัตว์		๑๓,๗๒๐,๙๐๐	บาท	
(๔) สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย		๑๓๒,๓๔๙,๑๐๐	บาท	
(๕) องค์การพิพิธภัณฑ์ วิทยาศาสตร์แห่งชาติ		๒,๐๔๗,๗๐๐	บาท	
๒๐. สภากาชาดไทย	รวม	๕๙๔,๓๒๓,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) สภากาชาดไทย		๕๙๔,๓๒๓,๘๐๐	บาท	
๒๑. กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๒,๐๔๗,๙๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กองทุนสนับสนุน การวิจัย		๒,๐๔๗,๙๐๐,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๔๗ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๙,๔๔๗,๗๓๓,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๔,๐๗๘,๐๒๗,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๒,๔๙๐,๐๐๐	บาท	

	(๒) กรมกิจการเด็ก และเยาวชน		๓,๗๘๗,๑๔๙,๘๐๐	บาท	
	(๓) กรมกิจการผู้สูงอายุ		๘๓,๕๕๓,๘๐๐	บาท	
	(๔) กรมกิจการสตรี และสถาบันครอบครัว		๑๙๐,๓๖๗,๖๐๐	บาท	
	(๕) กรมส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ		๑๔,๔๖๖,๓๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๓,๖๒๐,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน		๓,๖๒๐,๖๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๐๗,๒๒๔,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน		๓,๙๖๔,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมการจัดหางาน		๑๖,๓๘๐,๘๐๐	บาท	
	(๓) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๖๕,๒๓๒,๐๐๐	บาท	
	(๔) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๒๑,๖๔๗,๐๐๐	บาท	
๔.	หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๕,๕๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)		๕,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔,๖๖๒,๕๙๘,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๔,๖๕๕,๔๓๒,๒๐๐	บาท	
	(๒) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		๓,๒๓๖,๒๐๐	บาท	
	(๓) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต		๓,๙๓๐,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๕๙๐,๗๖๒,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๓๔,๕๔๗,๒๐๐	บาท	
	(๒) กรมการแพทย์		๑๘,๙๙๓,๑๐๐	บาท	

(๓) กรมควบคุมโรค		๗๒,๓๘๓,๓๐๐	บาท	
(๔) กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก		๒,๓๘๔,๔๐๐	บาท	
(๕) กรมสุขภาพจิต		๕๗,๔๙๑,๐๐๐	บาท	
(๖) กรมอนามัย		๒๐๔,๙๖๓,๕๐๐	บาท	

มาตรา ๔๘ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๒,๕๖๔,๑๙๖,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. หน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๕,๕๔๔,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)		๑๕,๙๔๓,๑๐๐	บาท	
(๒) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)		๙,๖๐๑,๐๐๐	บาท	
๒. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๑,๐๙๒,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๑,๐๙๒,๐๐๐	บาท	
๓. กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๔,๔๓๒,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		๑๔,๔๓๒,๒๐๐	บาท	
๔. กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๕๑๓,๑๒๘,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๓๕๐,๘๙๖,๐๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา		๑๓,๘๐๗,๔๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๘๑๘,๔๐๙,๔๐๐	บาท	
(๔) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๕๓๘,๗๙๕,๔๐๐	บาท	

(๕)	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	๔๓๘,๓๙๓,๐๐๐	บาท
(๖)	สถาบันวิทยาลัยชุมชน	๑๖,๗๕๐,๒๐๐	บาท
(๗)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	๑,๗๔๐,๐๐๐	บาท
(๘)	มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	๕,๙๙๘,๖๐๐	บาท
(๙)	มหาวิทยาลัยนครพนม	๑๔,๕๓๘,๒๐๐	บาท
(๑๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	๒,๗๖๘,๑๐๐	บาท
(๑๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	๑,๕๔๐,๐๐๐	บาท
(๑๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	๑๒,๓๔๓,๓๐๐	บาท
(๑๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	๓,๘๒๔,๔๐๐	บาท
(๑๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	๓,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๖)	มหาวิทยาลัยบูรพา	๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๗)	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	๑๓,๖๕๖,๔๐๐	บาท
(๑๘)	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	๒๘,๔๔๔,๐๐๐	บาท
(๑๙)	มหาวิทยาลัยศิลปากร	๒,๙๒๐,๐๐๐	บาท
(๒๐)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	๑,๕๔๔,๑๐๐	บาท
(๒๑)	สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๑๒๗,๘๙๕,๑๐๐	บาท
(๒๒)	สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	๑๐๘,๘๖๕,๐๐๐	บาท

มาตรา ๔๙ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาระบบประกันสุขภาพ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายงบกลาง และงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๒๒๓,๙๓๓,๐๘๕,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	งบกลาง	รวม	๗๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ		๗๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงการคลัง	รวม	๕๘,๗๖๖,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมบัญชีกลาง		๕๘,๗๖๖,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๗,๐๙๘,๔๐๑,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานประกันสังคม		๑๗,๐๙๘,๔๐๑,๑๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๖๑๕,๔๑๕,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑,๔๒๕,๑๒๕,๓๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ		๑๕๖,๗๙๒,๗๐๐	บาท	
	(๓) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ		๑๒,๕๕๗,๖๐๐	บาท	
	(๔) สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)		๒๐,๙๓๙,๖๐๐	บาท	
๕.	กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๑๓๕,๑๖๐,๕๐๓,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ		๑๓๔,๒๖๙,๑๒๙,๒๐๐	บาท	
	(๒) กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน		๘๙๑,๓๗๔,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๕๐ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการสร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ หน่วยงานอื่น และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๘๔๗,๙๔๘,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๓๗,๙๐๗,๒๐๐	บาท	คือ

	(๑) กรมกิจการผู้สูงอายุ		๑๑๑,๖๑๒,๗๐๐	บาท	
	(๒) กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ		๒๖,๒๙๔,๕๐๐	บาท	
๒.	หน่วยงานในกำกับของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๒๐,๓๑๖,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๒๐,๓๑๖,๗๐๐	บาท	
๓.	หน่วยงานในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๕๑,๓๒๑,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) มหาวิทยาลัยมหิดล		๑๕๑,๓๒๑,๗๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๑๙,๗๗๙,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๘๙,๔๒๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมการแพทย์		๒๔,๖๙๘,๓๐๐	บาท	
	(๓) กรมอนามัย		๑๐๕,๖๖๑,๐๐๐	บาท	
๕.	สภากาชาดไทย	รวม	๑๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สภากาชาดไทย		๑๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๖.	กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๒๙๙,๖๒๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทุนการออมแห่งชาติ		๒๙๙,๖๒๔,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๕๑ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๖๒,๘๓๑,๕๙๑,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๔๐,๗๗๖,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ		๓๔๐,๗๗๖,๖๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๔๓,๒๓๖,๒๐๔,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมชลประทาน		๔๑,๑๑๒,๔๗๘,๗๐๐	บาท	
	(๒) กรมฝนหลวงและการบินเกษตร		๔๖๗,๑๖๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) กรมพัฒนาที่ดิน		๑,๖๓๘,๒๕๑,๕๐๐	บาท	

	(๔) สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม		๑๘,๓๑๔,๗๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๔๘๓,๖๐๓,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมเจ้าท่า		๔๘๓,๖๐๓,๔๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๖๘,๖๗๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมอุตุนิยมวิทยา		๖๘,๖๗๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	รวม	๕,๒๑๒,๐๔๒,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม		๗๐,๙๓๙,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมมลพิษ		๒๓,๘๐๔,๗๐๐	บาท	
	(๓) กรมทรัพยากรน้ำ		๓,๓๕๑,๙๘๙,๕๐๐	บาท	
	(๔) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล		๑,๕๓๑,๓๐๘,๒๐๐	บาท	
	(๕) กรมป่าไม้		๑๑๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๖) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๑๑๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๑,๑๒๒,๐๙๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย		๑๘๙,๑๔๗,๖๐๐	บาท	
	(๒) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๑๐,๙๓๒,๙๕๒,๒๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๔,๕๕๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมอนามัย		๔,๕๕๐,๐๐๐	บาท	
๘.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑,๔๒๘,๖๔๔,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) องค์การจัดการน้ำเสีย		๒๔๓,๗๐๖,๐๐๐	บาท	
	(๒) การประปาส่วนภูมิภาค		๑,๑๘๔,๙๓๘,๖๐๐	บาท	
๙.	กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๙๓๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทุนจัดรูปที่ดิน		๙๓๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๕๒ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๕๓๕,๔๔๖,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๘,๙๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมประชาสัมพันธ์		๘,๙๐๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๖,๒๐๓,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๖,๒๐๓,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๙๑,๑๑๔,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๕๙,๕๐๕,๖๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมมลพิษ		๗๕,๒๓๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง		๔๙,๙๘๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๘๑,๘๓๒,๑๐๐	บาท	
	(๕) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๑๕,๒๘๒,๑๐๐	บาท	
	(๖) องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)		๙,๒๘๔,๗๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๘,๕๔๓,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๘,๕๔๓,๒๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๔๓,๕๔๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๓๗,๗๑๓,๐๐๐	บาท	

	(๒) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๕,๘๓๖,๘๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๗๗,๓๔๓,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๓๖,๖๒๓,๖๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมโรค		๔,๖๖๔,๙๐๐	บาท	
	(๓) กรมอนามัย		๓๖,๐๕๕,๔๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๘๙,๗๙๒,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๙,๙๔๐,๖๐๐	บาท	
	(๒) กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๖๕,๘๙๐,๑๐๐	บาท	
	(๓) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่		๑๓,๙๖๑,๖๐๐	บาท	

มาตรา ๕๓ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวน ๘๘๓,๙๘๓,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔๒,๐๗๖,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี		๓๒๒,๒๐๐	บาท	
	(๒) กรมประชาสัมพันธ์		๑๔,๙๘๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน		๙,๐๓๓,๔๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๔๙๓,๐๐๐	บาท	
	(๕) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ		๑๕,๖๗๘,๑๐๐	บาท	
	(๖) องค์การบริหารการพัฒนา พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)		๑,๕๗๐,๒๐๐	บาท	

๒.	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๙,๖๒๗,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		๑,๕๒๐,๔๐๐	บาท	
	(๒) กรมกิจการเด็กและเยาวชน		๑๕,๕๗๙,๔๐๐	บาท	
	(๓) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ		๒,๕๒๘,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๓,๘๙๘,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม		๒,๕๔๗,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมทางหลวงชนบท		๑,๓๕๑,๖๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงพลังงาน	รวม	๕๒๐,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน		๕๒๐,๘๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๕,๘๘๒,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๕,๘๘๒,๑๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๘๐,๖๒๙,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย		๔๙,๗๐๓,๖๐๐	บาท	
	(๒) กรมที่ดิน		๒,๐๑๑,๖๐๐	บาท	
	(๓) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๒๘,๙๑๔,๐๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๒,๘๖๙,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม		๒,๘๖๙,๖๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๔,๑๕๑,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน		๓,๗๖๔,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน		๓๘๖,๔๐๐	บาท	

๙.	กระทรวงวัฒนธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๑,๐๔๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๙๑๙,๙๐๐	บาท	
	(๒) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		๖,๐๒๘,๑๐๐	บาท	
	(๓) ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)		๔,๑๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๖๒,๕๕๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๖,๓๕๐,๙๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๑๔๖,๐๗๗,๓๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๑๐,๑๒๕,๘๐๐	บาท	
๑๑.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๕,๐๖๗,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑๑,๕๒๕,๗๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมโรค		๑,๔๙๘,๘๐๐	บาท	
	(๓) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ		๙๐๗,๘๐๐	บาท	
	(๔) กรมอนามัย		๑,๑๓๕,๖๐๐	บาท	
๑๒.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓,๓๓๒,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๓,๓๓๒,๕๐๐	บาท	
๑๓.	ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง	รวม	๖๐,๘๙๑,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๙,๙๗๘,๑๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน		๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

(๓) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ		๔๙,๙๑๓,๐๐๐	บาท	
๑๔. หน่วยงานของรัฐสภา	รวม	๕๒๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร		๕๒๐,๐๐๐	บาท	
๑๕. หน่วยงานขององค์กรอิสระ และองค์กรอัยการ	รวม	๔๗๐,๙๑๓,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง		๕,๖๒๖,๑๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ		๔๕๑,๔๓๑,๓๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานการตรวจเงิน แผ่นดิน		๑๓,๘๕๖,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๕๔ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการปฏิรูปกฎหมายและพัฒนากระบวนการยุติธรรม ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวน ๑,๐๙๘,๘๑๙,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๒,๙๐๗,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมการปกครอง		๓๒,๙๐๗,๕๐๐	บาท	
๒. กระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔๗๙,๓๐๒,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม		๕๒,๓๓๖,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมคุมประพฤติ		๗๑,๕๕๘,๒๐๐	บาท	
(๓) กรมคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพ		๑๑,๒๓๗,๑๐๐	บาท	
(๔) กรมบังคับคดี		๒๘,๑๘๕,๘๐๐	บาท	
(๕) กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน		๑,๓๐๐,๐๐๐	บาท	
(๖) กรมราชทัณฑ์		๔๕,๐๖๒,๔๐๐	บาท	

(๗) กรมสอบสวนคดีพิเศษ		๓๕,๒๐๐,๓๐๐	บาท	
(๘) สำนักงานกิจการยุติธรรม		๔๖,๓๓๙,๗๐๐	บาท	
(๙) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์		๑๐๖,๐๙๖,๗๐๐	บาท	
(๑๐) สถาบันอนุญาโตตุลาการ		๒,๙๐๔,๘๐๐	บาท	
(๑๑) สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)		๗๙,๐๘๑,๑๐๐	บาท	
๓. ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง	รวม	๕๘๔,๙๓๕,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๕๗๘,๕๐๙,๘๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ		๖,๔๒๕,๒๐๐	บาท	
๔. หน่วยงานขององค์กรอิสระและองค์กรอัยการ	รวม	๑,๖๗๕,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานอัยการสูงสุด		๑,๖๗๕,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๕๕ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๒๑๗,๑๐๐,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๕,๙๖๑,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ		๒๕,๙๖๑,๐๐๐	บาท	
๒. กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๑๕,๙๘๙,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๑๕,๙๘๙,๐๐๐	บาท	
๓. กระทรวงพลังงาน	รวม	๓,๔๔๙,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน		๓,๔๔๙,๘๐๐	บาท	
๔. กระทรวงพาณิชย์	รวม	๗๐,๑๗๕,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมการค้าต่างประเทศ		๒๗,๒๖๖,๐๐๐	บาท	

(๒) กรมทรัพย์สินทางปัญญา		๒๔,๑๒๓,๕๐๐	บาท	
(๓) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๑๖,๑๙๑,๖๐๐	บาท	
(๔) กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ		๒,๕๙๔,๐๐๐	บาท	
๕. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๓,๗๐๙,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมการปกครอง		๓๓,๗๐๙,๕๐๐	บาท	
๖. กระทรวงยุติธรรม	รวม	๖๗,๘๑๖,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมบังคับคดี		๖๗,๘๑๖,๔๐๐	บาท	

มาตรา ๕๖ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๒๐,๐๘๓,๔๙๙,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในพื้นที่ภาคกลาง	รวม	๓,๒๙๑,๔๓๕,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) หน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๕,๐๔๙,๗๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)		๑๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)		๑๗,๐๔๙,๗๐๐	บาท	
(๒) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒,๙๕๖,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		๒,๙๕๖,๐๐๐	บาท	

(๓)	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	รวม	๑,๙๙๒,๑๙๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมชลประทาน		๑,๙๙๒,๑๙๐,๐๐๐	บาท	
(๔)	กระทรวงคมนาคม	รวม	๕๙๔,๕๓๓,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมทางหลวง		๓๐๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ข) กรมทางหลวงชนบท		๒๙๓,๕๓๓,๐๐๐	บาท	
(๕)	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	รวม	๑๒๐,๗๒๘,๓๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง		๒,๖๐๔,๑๐๐	บาท	
	(ข) กรมป่าไม้		๒๐,๘๑๕,๒๐๐	บาท	
	(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๙๗,๓๐๙,๐๐๐	บาท	
(๖)	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๒๗,๐๖๙,๗๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๒๗,๐๖๙,๗๐๐	บาท	
(๗)	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๓๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๘)	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๓๙,๗๑๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมศิลปากร		๑๓๙,๗๑๕,๐๐๐	บาท	
(๙)	หน่วยงานในกำกับของ กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๙๐,๙๔๙,๖๐๐	บาท	คือ
	(ก) มหาวิทยาลัยมหิดล		๙๐,๙๔๙,๖๐๐	บาท	
(๑๐)	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑๑,๑๘๘,๔๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๑๑,๑๘๘,๔๐๐	บาท	
(๑๑)	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๔๕,๐๕๕,๗๐๐	บาท	คือ
	(ก) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้		๖,๐๖๗,๔๐๐	บาท	
	(ข) การประปาส่วนภูมิภาค		๒๓๘,๙๘๘,๓๐๐	บาท	

๒.	ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ในพื้นที่ภาคใต้	รวม	๓,๑๐๘,๖๒๔,๔๐๐	บาท คือ
	(๑) หน่วยงานในกำกับของ สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท คือ
	(ก) สำนักงานส่งเสริม การจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)		๑๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท
	(๒) กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	รวม	๙๘๓,๔๕๙,๕๐๐	บาท คือ
	(ก) กรมชลประทาน		๙๓๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท
	(ข) กรมปศุสัตว์		๑๑,๓๒๗,๐๐๐	บาท
	(ค) กรมพัฒนาที่ดิน		๑๖,๐๗๒,๕๐๐	บาท
	(ง) กรมส่งเสริมการเกษตร		๒๐,๐๖๐,๐๐๐	บาท
	(๓) กระทรวงคมนาคม	รวม	๗๙๗,๐๗๕,๖๐๐	บาท คือ
	(ก) กรมทางหลวง		๖๘๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท
	(ข) กรมทางหลวงชนบท		๑๐๘,๐๗๕,๖๐๐	บาท
	(๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	รวม	๑๒๕,๓๖๘,๐๐๐	บาท คือ
	(ก) กรมทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง		๑๕,๗๙๒,๖๐๐	บาท
	(ข) กรมป่าไม้		๒๗,๘๖๑,๓๐๐	บาท
	(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๘๑,๗๑๔,๑๐๐	บาท
	(๕) กระทรวงพลังงาน	รวม	๓๒,๖๑๐,๐๐๐	บาท คือ
	(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพลังงาน		๓๒,๖๑๐,๐๐๐	บาท
	(๖) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๕๖,๙๓๘,๒๐๐	บาท คือ
	(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๕๖,๙๓๘,๒๐๐	บาท

(๗)	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๕๗๐,๓๑๖,๘๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๓๙๒,๐๒๖,๘๐๐	บาท	
	(ข) กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๑๗๘,๒๙๐,๐๐๐	บาท	
(๘)	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๙,๕๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน ศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย		๑๙,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(๙)	กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ข) สำนักงานพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งชาติ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๐)	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๕๒,๗๔๗,๙๐๐	บาท	คือ
	(ก) มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี		๔๗,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ข) มหาวิทยาลัยทักษิณ		๑๕๐,๕๔๗,๙๐๐	บาท	
	(ค) มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์		๕๔,๗๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๑)	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๓๗,๘๑๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๓๗,๘๑๐,๐๐๐	บาท	
(๑๒)	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๘,๑๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๘,๑๐๐,๐๐๐	บาท	

(๑๓) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑๗๖,๖๙๘,๔๐๐	บาท	คือ
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๑๖๖,๔๙๗,๙๐๐	บาท	
(ข) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย		๑๐,๒๐๐,๕๐๐	บาท	
๓. ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน	รวม	๙๐๘,๒๒๕,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	รวม	๘,๗๒๓,๓๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๘,๗๒๓,๓๐๐	บาท	
(๒) กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	รวม	๑๓๘,๓๐๖,๔๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมชลประทาน		๑๒๖,๒๕๐,๐๐๐	บาท	
(ข) กรมปศุสัตว์		๗,๘๖๑,๐๐๐	บาท	
(ค) กรมพัฒนาที่ดิน		๔,๑๙๕,๔๐๐	บาท	
(๓) กระทรวงคมนาคม	รวม	๓๖๖,๑๙๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมเจ้าท่า		๒๔,๖๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) กรมทางหลวง		๑๓๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ค) กรมทางหลวงชนบท		๒๐๗,๕๙๐,๐๐๐	บาท	
(๔) กระทรวงพลังงาน	รวม	๑,๖๔๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพลังงาน		๑,๖๔๐,๐๐๐	บาท	
(๕) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๖) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๑๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

(๗) กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๙,๓๑๕,๓๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		๖,๙๑๕,๓๐๐	บาท	
(ข) สำนักงาน นวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๒๒,๔๐๐,๐๐๐	บาท	
(๘) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๑,๖๙๑,๑๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๑,๖๙๑,๑๐๐	บาท	
(๙) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๕๒,๗๐๕,๖๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๕๒,๗๐๕,๖๐๐	บาท	
(๑๐) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑๗,๒๖๙,๖๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๑๓,๕๙๖,๘๐๐	บาท	
(ข) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๓,๖๗๒,๘๐๐	บาท	
(๑๑) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๖๗,๓๘๔,๓๐๐	บาท	คือ
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๖๗,๓๘๔,๓๐๐	บาท	
๔. ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ ในพื้นที่ภาคตะวันออก	รวม	๒,๕๙๓,๓๒๕,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) หน่วยงานในกำกับ ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๑,๘๖๙,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) องค์การบริหาร การพัฒนาพื้นที่พิเศษ เพื่อการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)		๒๕,๖๘๙,๐๐๐	บาท	

	(ข) สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)	๖,๑๘๐,๐๐๐	บาท	
(๒)	กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	รวม ๘๕๗,๘๖๗,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมชลประทาน	๘๔๑,๐๗๙,๒๐๐	บาท	
	(ข) กรมส่งเสริมการเกษตร	๑๖,๗๘๗,๘๐๐	บาท	
(๓)	กระทรวงคมนาคม	รวม ๔๖๙,๑๐๖,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมทางหลวง	๑๔๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ข) กรมทางหลวงชนบท	๓๒๗,๑๐๖,๐๐๐	บาท	
(๔)	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	รวม ๘๗,๙๔๘,๒๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง	๓๒,๐๐๘,๓๐๐	บาท	
	(ข) กรมป่าไม้	๒๘,๖๖๖,๑๐๐	บาท	
	(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	๒๗,๒๗๓,๘๐๐	บาท	
(๕)	กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานในกำกับ	รวม ๑๐๔,๕๔๘,๔๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์	๑๗,๖๖๖,๔๐๐	บาท	
	(ข) กรมการค้าภายใน	๔๕,๘๓๒,๐๐๐	บาท	
	(ค) สถาบันวิจัยและพัฒนา อัญมณีและเครื่องประดับ แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	๔๑,๐๕๐,๐๐๐	บาท	
(๖)	กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานในกำกับ	รวม ๒๑๗,๖๐๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมโยธาธิการ และผังเมือง	๑๔๒,๗๐๘,๐๐๐	บาท	
	(ข) เมืองพัทยา	๗๔,๙๐๐,๐๐๐	บาท	

(๗) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมศิลปากร		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๘) หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	รวม	๓๙๔,๓๙๘,๘๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน พัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๓๙๔,๓๙๘,๘๐๐	บาท	
(๙) กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๗๖,๐๕๘,๙๐๐	บาท	คือ
(ก) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๓,๗๑๘,๒๐๐	บาท	
(ข) มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี		๓๖,๕๑๔,๔๐๐	บาท	
(ค) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก		๖๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		๗๐,๘๒๖,๓๐๐	บาท	
(๑๐) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑,๐๙๘,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑,๐๙๘,๐๐๐	บาท	
(๑๑) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓๒,๙๖๓,๒๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๕,๙๓๕,๒๐๐	บาท	
(ข) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๒๗,๐๒๘,๐๐๐	บาท	
(๑๒) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๐๙,๘๖๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) การประปา ส่วนภูมิภาค		๒๐๙,๘๖๐,๐๐๐	บาท	
๕. ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	รวม	๖,๓๗๘,๘๒๑,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) หน่วยงานในกำกับ ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๙,๘๒๐,๔๐๐	บาท	คือ

	(ก) สำนักงานส่งเสริม การจัดประชุม และนิทรรศการ (องค์การมหาชน)		๑๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท
	(ข) องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)		๑๐,๓๒๐,๔๐๐	บาท
	(ค) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)		๑๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๒)	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๔๐,๐๘๒,๔๐๐	บาท คือ
	(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		๔๐,๐๘๒,๔๐๐	บาท
(๓)	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๒,๗๙๙,๗๖๑,๔๐๐	บาท คือ
	(ก) กรมชลประทาน		๒,๗๐๔,๐๒๖,๐๐๐	บาท
	(ข) กรมปศุสัตว์		๒๓,๑๓๔,๐๐๐	บาท
	(ค) กรมพัฒนาที่ดิน		๓๙,๑๕๐,๐๐๐	บาท
	(ง) กรมส่งเสริมการเกษตร		๖,๒๕๖,๕๐๐	บาท
	(จ) กรมหม่อนไหม		๒๗,๑๙๔,๙๐๐	บาท
(๔)	กระทรวงคมนาคม	รวม	๑,๒๐๒,๗๐๔,๑๐๐	บาท คือ
	(ก) กรมท่าอากาศยาน		๕๑๒,๓๘๗,๑๐๐	บาท
	(ข) กรมทางหลวง		๓๐๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท
	(ค) กรมทางหลวงชนบท		๓๘๔,๓๑๗,๐๐๐	บาท
(๕)	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๓๕๓,๓๕๗,๖๐๐	บาท คือ
	(ก) กรมทรัพยากรธรณี		๓๕,๙๓๐,๖๐๐	บาท

	(ข) กรมป่าไม้		๑๓๑,๒๙๐,๙๐๐	บาท	
	(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๑๘๖,๑๓๖,๑๐๐	บาท	
(๖)	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๒๘,๗๙๑,๕๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๒๘,๗๙๑,๕๐๐	บาท	
(๗)	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๖๕๗,๗๔๔,๘๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมการพัฒนาชุมชน		๓๐๔,๔๒๔,๑๐๐	บาท	
	(ข) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๒๑๑,๕๗๐,๗๐๐	บาท	
	(ค) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๔๑,๗๕๐,๐๐๐	บาท	
(๘)	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมศิลปากร		๓๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๙)	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๒๒,๔๓๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑๑๑,๙๓๐,๐๐๐	บาท	
	(ข) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑๐,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๐)	กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๒๖,๓๓๙,๒๐๐	บาท	คือ
	(ก) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ข) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		๔๓,๑๘๙,๘๐๐	บาท	
	(ค) มหาวิทยาลัยนครพนม		๑๐,๒๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ง) มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์		๒๒,๒๕๙,๐๐๐	บาท	
	(จ) มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ		๒,๗๔๘,๐๐๐	บาท	

	(ฉ) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา		๑๖,๑๕๗,๐๐๐	บาท	
	(ช) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ซ) มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ฌ) มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ญ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร		๒๒,๕๔๐,๐๐๐	บาท	
	(ฎ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา		๑๔,๕๖๘,๘๐๐	บาท	
	(ฏ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ฐ) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ฑ) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี		๑๑๕,๑๖๐,๐๐๐	บาท	
	(ฒ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		๓๑,๙๘๙,๑๐๐	บาท	
	(ณ) มหาวิทยาลัยขอนแก่น		๑๗,๕๒๗,๕๐๐	บาท	
(๑๑)	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๘๒,๑๔๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑๘๒,๑๔๙,๘๐๐	บาท	
(๑๒)	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓๑,๖๔๙,๔๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๖,๐๗๙,๔๐๐	บาท	
	(ข) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๒๕,๕๗๐,๐๐๐	บาท	
(๑๓)	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๕๕๗,๙๙๐,๔๐๐	บาท	คือ
	(ก) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้		๒๓,๔๑๙,๑๐๐	บาท	
	(ข) การประปาส่วนภูมิภาค		๕๒๕,๔๘๘,๓๐๐	บาท	

	(ค) สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย		๙,๐๘๓,๐๐๐	บาท	
๖.	ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ ในพื้นที่ภาคเหนือ	รวม	๓,๘๐๓,๐๖๗,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) หน่วยงานในกำกับ ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๙,๑๒๒,๖๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)		๙,๑๒๒,๖๐๐	บาท	
	(๒) กระทรวงกลาโหม	รวม	๑๑,๐๒๔,๙๐๐	บาท	คือ
	(ก) กองทัพอากาศ		๑๑,๐๒๔,๙๐๐	บาท	
	(๓) กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	รวม	๑๔,๖๗๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๑๔,๖๗๙,๕๐๐	บาท	
	(๔) กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	รวม	๑,๑๑๐,๙๑๘,๙๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมชลประทาน		๑,๐๓๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ข) กรมปศุสัตว์		๖,๘๔๑,๐๐๐	บาท	
	(ค) กรมพัฒนาที่ดิน		๗๑,๐๗๗,๙๐๐	บาท	
	(๕) กระทรวงคมนาคม	รวม	๘๒๗,๓๗๐,๒๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมการขนส่งทางบก		๑๘,๖๓๙,๒๐๐	บาท	
	(ข) กรมท่าอากาศยาน		๒๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ค) กรมทางหลวง		๔๒๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ง) กรมทางหลวงชนบท		๓๕๖,๗๓๑,๐๐๐	บาท	

(๖)	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	รวม	๑,๐๔๘,๘๗๐,๘๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมป่าไม้		๖๓๔,๓๘๔,๗๐๐	บาท	
	(ข) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๔๑๔,๔๘๖,๑๐๐	บาท	
(๗)	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๗,๒๒๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๗,๒๒๐,๐๐๐	บาท	
(๘)	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๒๒๐,๐๘๗,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมการพัฒนาชุมชน		๒๖,๓๖๖,๐๐๐	บาท	
	(ข) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๑๔๘,๗๒๑,๐๐๐	บาท	
	(ค) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๔๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๙)	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๙๘,๖๒๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) กรมศิลปากร		๙๘,๖๒๐,๐๐๐	บาท	
(๑๐)	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๒,๙๕๔,๕๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๒,๙๕๔,๕๐๐	บาท	
(๑๑)	กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๕๙,๐๐๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(ก) มหาวิทยาลัยนเรศวร		๘๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(ข) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง		๑๒,๕๕๔,๘๐๐	บาท	
	(ค) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา		๔,๐๓๗,๐๐๐	บาท	
	(ง) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง		๑๑๒,๖๒๙,๐๐๐	บาท	
	(จ) มหาวิทยาลัยพะเยา		๙๐,๒๙๔,๑๐๐	บาท	

	(ฉ) มหาวิทยาลัยแม่โจ้		๕๙,๔๘๙,๑๐๐	บาท	
(๑๒)	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๓๔,๑๘๓,๕๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๓๔,๑๘๓,๕๐๐	บาท	
(๑๓)	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๒๐,๙๖๐,๙๐๐	บาท	คือ
	(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๓,๙๖๐,๙๐๐	บาท	
	(ข) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๑๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๔)	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๓๘,๐๕๐,๗๐๐	บาท	คือ
	(ก) องค์การสวนพฤกษศาสตร์		๑,๗๖๖,๔๐๐	บาท	
	(ข) การประปาส่วนภูมิภาค		๒๙,๕๘๔,๗๐๐	บาท	
	(ค) สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย		๖,๖๙๙,๖๐๐	บาท	

มาตรา ๕๗ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๒๗๖,๐๕๕,๑๖๒,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๐๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี		๒๐๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	รวม	๓๘๑,๗๔๕,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม		๓๘๑,๗๔๕,๘๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๗๕,๔๖๕,๔๑๖,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๒๕๒,๓๐๗,๘๐๕,๕๐๐	บาท	
	(๒) กรุงเทพมหานคร		๒๑,๔๙๐,๖๙๔,๐๐๐	บาท	
	(๓) เมืองพัทยา		๑,๖๖๖,๙๑๗,๔๐๐	บาท	

มาตรา ๕๘ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เป็นจำนวน ๒๗,๕๗๙,๖๐๑,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคกลางตอนบน	รวม	๑,๙๑๖,๐๐๐,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน		๕๕๑,๔๑๗,๕๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดชัยนาท		๒๒๐,๗๖๑,๑๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา		๒๙๑,๓๕๑,๖๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดลพบุรี		๒๔๔,๙๘๙,๒๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดสระบุรี		๒๓๕,๘๗๐,๖๐๐	บาท	
(๖) จังหวัดสิงห์บุรี		๑๗๖,๖๐๔,๐๐๐	บาท	
(๗) จังหวัดอ่างทอง		๑๙๕,๐๐๖,๑๐๐	บาท	
๒. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคกลางปริมณฑล	รวม	๑,๘๒๐,๑๔๒,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล		๖๑๖,๘๖๘,๓๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดนนทบุรี		๒๘๐,๐๗๘,๐๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดปทุมธานี		๒๗๔,๔๒๘,๓๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดนครปฐม		๒๕๘,๕๗๖,๘๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดสมุทรปราการ		๓๙๐,๑๙๑,๑๐๐	บาท	
๓. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ๑	รวม	๑,๑๓๒,๘๔๓,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑		๒๙๓,๖๕๐,๐๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดกาญจนบุรี		๒๗๔,๓๑๑,๒๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดราชบุรี		๒๗๙,๙๖๕,๗๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดสุพรรณบุรี		๒๘๔,๙๑๖,๑๐๐	บาท	

๔.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคกลาง ตอนล่าง ๒	รวม	๑,๒๒๑,๑๘๖,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง ๒		๓๖๓,๘๒๔,๐๐๐	บาท	
	(๒) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์		๒๒๓,๘๔๔,๘๐๐	บาท	
	(๓) จังหวัดเพชรบุรี		๒๐๐,๓๗๓,๒๐๐	บาท	
	(๔) จังหวัดสมุทรสงคราม		๑๘๕,๔๓๘,๑๐๐	บาท	
	(๕) จังหวัดสมุทรสาคร		๒๔๗,๗๐๖,๓๐๐	บาท	
๕.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	รวม	๑,๗๙๑,๖๗๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย		๕๐๙,๒๘๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) จังหวัดชุมพร		๒๐๐,๐๔๓,๔๐๐	บาท	
	(๓) จังหวัดนครศรีธรรมราช		๓๐๘,๔๔๖,๓๐๐	บาท	
	(๔) จังหวัดพัทลุง		๒๒๐,๖๔๒,๗๐๐	บาท	
	(๕) จังหวัดสุราษฎร์ธานี		๒๕๑,๕๙๗,๘๐๐	บาท	
	(๖) จังหวัดสงขลา		๓๐๑,๖๕๙,๘๐๐	บาท	
๖.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	รวม	๑,๖๖๕,๖๒๑,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอันดามัน		๔๘๔,๙๓๕,๗๐๐	บาท	
	(๒) จังหวัดกระบี่		๑๙๕,๗๐๗,๑๐๐	บาท	
	(๓) จังหวัดตรัง		๒๓๓,๐๔๔,๖๐๐	บาท	
	(๔) จังหวัดพังงา		๑๗๓,๖๑๑,๐๐๐	บาท	
	(๕) จังหวัดภูเก็ต		๑๙๗,๓๔๖,๓๐๐	บาท	
	(๖) จังหวัดระนอง		๑๘๙,๒๔๘,๕๐๐	บาท	
	(๗) จังหวัดสตูล		๑๙๑,๗๒๘,๒๐๐	บาท	
๗.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน	รวม	๑,๑๕๘,๑๐๒,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน		๓๖๔,๑๘๘,๐๐๐	บาท	

(๒) จังหวัดนราธิวาส		๒๕๓,๙๖๑,๕๐๐	บาท		
(๓) จังหวัดปัตตานี		๒๗๗,๕๘๑,๙๐๐	บาท		
(๔) จังหวัดยะลา		๒๖๒,๓๗๐,๘๐๐	บาท		
๘. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคตะวันออก ๑	รวม	๑,๖๖๐,๖๐๘,๕๐๐	บาท	คือ	
(๑) กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก ๑		๖๐๓,๕๖๓,๐๐๐	บาท		
(๒) จังหวัดฉะเชิงเทรา		๒๖๐,๐๖๘,๒๐๐	บาท		
(๓) จังหวัดชลบุรี		๔๒๖,๓๑๗,๒๐๐	บาท		
(๔) จังหวัดระยอง		๓๗๐,๖๖๐,๑๐๐	บาท		
๙. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคตะวันออก ๒	รวม	๑,๔๔๓,๐๕๗,๔๐๐	บาท	คือ	
(๑) กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออก ๒		๔๑๘,๐๙๗,๑๐๐	บาท		
(๒) จังหวัดจันทบุรี		๑๙๔,๕๐๖,๑๐๐	บาท		
(๓) จังหวัดตราด		๑๘๘,๑๖๙,๓๐๐	บาท		
(๔) จังหวัดนครนายก		๑๘๘,๒๓๓,๕๐๐	บาท		
(๕) จังหวัดปราจีนบุรี		๒๔๐,๖๕๖,๙๐๐	บาท		
(๖) จังหวัดสระแก้ว		๒๑๓,๓๙๔,๕๐๐	บาท		
๑๐. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๑	รวม	๑,๖๕๙,๓๗๔,๓๐๐	บาท	คือ	
(๑) กลุ่มจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๑		๔๙๗,๖๖๐,๕๐๐	บาท		
(๒) จังหวัดบึงกาฬ		๑๙๘,๕๙๖,๙๐๐	บาท		
(๓) จังหวัดเลย		๒๒๕,๕๙๔,๐๐๐	บาท		
(๔) จังหวัดหนองคาย		๒๑๓,๒๘๙,๘๐๐	บาท		
(๕) จังหวัดหนองบัวลำภู		๒๑๐,๘๘๘,๐๐๐	บาท		
(๖) จังหวัดอุดรธานี		๓๑๓,๓๔๕,๑๐๐	บาท		

๑๑. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๒	รวม	๑,๑๖๑,๙๗๗,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๒		๓๘๖,๘๗๐,๐๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดนครพนม		๒๘๓,๖๘๔,๔๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดมุกดาหาร		๒๐๗,๕๑๙,๙๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดสกลนคร		๒๘๓,๙๐๓,๒๐๐	บาท	
๑๒. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง	รวม	๑,๖๗๖,๐๐๐,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง		๔๕๘,๓๕๕,๒๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดกาฬสินธุ์		๓๑๐,๙๕๗,๙๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดขอนแก่น		๓๕๐,๖๕๙,๗๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดมหาสารคาม		๒๗๐,๖๕๒,๕๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดร้อยเอ็ด		๒๘๕,๓๗๕,๑๐๐	บาท	
๑๓. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๑	รวม	๑,๗๙๐,๐๖๐,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๑		๔๗๙,๕๒๒,๐๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดชัยภูมิ		๒๕๙,๕๖๙,๔๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดนครราชสีมา		๔๑๔,๒๙๖,๕๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดบุรีรัมย์		๓๓๙,๕๐๖,๕๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดสุรินทร์		๒๙๗,๑๖๕,๗๐๐	บาท	

๑๔. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	รวม	๑,๕๘๐,๖๙๙,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒		๔๗๓,๖๔๐,๐๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดยโสธร		๒๓๑,๕๙๗,๒๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดศรีสะเกษ		๓๑๐,๒๒๙,๗๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดอำนาจเจริญ		๒๑๘,๓๙๖,๗๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดอุบลราชธานี		๓๔๖,๘๓๖,๐๐๐	บาท	
๑๕. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคเหนือ ตอนบน ๑	รวม	๑,๔๕๒,๔๖๔,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑		๓๘๗,๙๕๐,๐๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดเชียงใหม่		๓๗๓,๙๓๓,๖๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดแม่ฮ่องสอน		๒๔๑,๕๕๐,๘๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดลำปาง		๒๔๘,๕๗๑,๔๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดลำพูน		๒๐๐,๔๕๙,๐๐๐	บาท	
๑๖. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคเหนือ ตอนบน ๒	รวม	๑,๔๕๐,๗๓๒,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๒		๔๒๔,๐๔๕,๐๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดเชียงราย		๓๔๐,๙๘๓,๒๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดน่าน		๒๔๓,๓๕๕,๕๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดพะเยา		๒๓๓,๐๔๘,๐๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดแพร่		๒๐๙,๓๐๑,๐๐๐	บาท	

๑๗.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคเหนือ ตอนล่าง ๑	รวม	๑,๖๗๐,๗๔๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนล่าง ๑		๔๘๔,๓๖๒,๑๐๐	บาท	
	(๒) จังหวัดตาก		๒๕๔,๗๗๐,๘๐๐	บาท	
	(๓) จังหวัดพิษณุโลก		๒๕๔,๗๙๖,๙๐๐	บาท	
	(๔) จังหวัดสุโขทัย		๒๐๐,๔๐๖,๒๐๐	บาท	
	(๕) จังหวัดเพชรบูรณ์		๒๕๕,๕๐๑,๓๐๐	บาท	
	(๖) จังหวัดอุตรดิตถ์		๒๒๐,๙๐๒,๗๐๐	บาท	
๑๘.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคเหนือ ตอนล่าง ๒	รวม	๑,๓๒๘,๓๒๐,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนล่าง ๒		๔๐๒,๕๑๑,๘๐๐	บาท	
	(๒) จังหวัดกำแพงเพชร		๒๔๑,๙๓๖,๒๐๐	บาท	
	(๓) จังหวัดนครสวรรค์		๒๗๒,๕๔๒,๖๐๐	บาท	
	(๔) จังหวัดพิจิตร		๒๐๘,๘๐๐,๕๐๐	บาท	
	(๕) จังหวัดอุทัยธานี		๒๐๒,๕๒๙,๑๐๐	บาท	

มาตรา ๕๙ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๒๕๙,๖๐๙,๘๗๙,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	กระทรวงการคลัง	รวม	๒๑๕,๒๓๘,๐๗๖,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ		๒๑๕,๒๓๘,๐๗๖,๖๐๐	บาท	
๒.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๔๔,๓๗๑,๘๐๒,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร		๓๑,๕๙๙,๘๔๓,๕๐๐	บาท	
	(๒) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๓,๘๘๙,๐๑๔,๗๐๐	บาท	
	(๓) การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย		๘,๘๘๒,๙๔๔,๓๐๐	บาท	

มาตรา ๖๐ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๖๑ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น ได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

ความเป็นมา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๓๔/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๕๐ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๖/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณารายละเอียดในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวพร้อมกับเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อน้ำขึ้นทูลเกล้า ฯ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๑

ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๗๑ ก วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๑ หน้า ๑
วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป
ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่น ได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

๑. ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ไว้รวมจำนวนทั้งสิ้น ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำแนกตามกระทรวงและจำแนกตามแผนงานต่าง ๆ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

กระทรวง/แผนงาน	งบประมาณ	
	จำนวน (บาท)	ร้อยละ
๑. ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ (มาตรา ๓)	๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
๒. งบกลาง (มาตรา ๔)	๑๐๕,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓.๕๒
๓. สำนักนายกรัฐมนตรี (มาตรา ๖)	๒๗,๘๒๔,๑๑๗,๑๐๐	๐.๙๓
๔. กระทรวงกลาโหม (มาตรา ๗)	๑๑๗,๕๘๓,๐๖๗,๒๐๐	๓.๙๒
๕. กระทรวงการคลัง (มาตรา ๘)	๑๓,๕๓๕,๘๘๘,๕๐๐	๐.๔๕
๖. กระทรวงการต่างประเทศ (มาตรา ๙)	๕,๓๘๖,๙๒๖,๓๐๐	๐.๑๘
๗. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (มาตรา ๑๐)	๓,๔๕๕,๗๐๔,๖๐๐	๐.๑๒
๘. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (มาตรา ๑๑)	๕,๗๗๖,๗๔๐,๑๐๐	๐.๑๙
๙. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (มาตรา ๑๒)	๒๓,๓๗๐,๑๔๐,๔๐๐	๐.๗๘
๑๐. กระทรวงคมนาคม (มาตรา ๑๓)	๕๕,๐๒๘,๓๓๒,๘๐๐	๑.๘๓
๑๑. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (มาตรา ๑๔)	๒,๙๗๓,๒๑๘,๘๐๐	๐.๑๐
๑๒. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๑๕)	๑๑,๖๑๖,๔๐๑,๒๐๐	๐.๓๙
๑๓. กระทรวงพลังงาน (มาตรา ๑๖)	๑,๔๔๔,๓๗๘,๔๐๐	๐.๐๕

กระทรวง/แผนงาน	งบประมาณ	
	จำนวน (บาท)	ร้อยละ
๑๔. กระทรวงพาณิชย์ (มาตรา ๑๗)	๓,๔๖๓,๔๘๘,๕๐๐	๐.๑๒
๑๕. กระทรวงมหาดไทย (มาตรา ๑๘)	๓๖,๕๒๖,๓๔๑,๖๐๐	๑.๒๒
๑๖. กระทรวงยุติธรรม (มาตรา ๑๙)	๑๒,๑๖๖,๙๐๑,๙๐๐	๐.๔๑
๑๗. กระทรวงแรงงาน (มาตรา ๒๐)	๓๑,๐๓๒,๓๑๖,๐๐๐	๑.๐๓
๑๘. กระทรวงวัฒนธรรม (มาตรา ๒๑)	๔,๑๑๓,๓๒๘,๔๐๐	๐.๑๔
๑๙. กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (มาตรา ๒๒)	๕,๓๒๒,๒๔๔,๑๐๐	๐.๑๘
๒๐. กระทรวงศึกษาธิการ (มาตรา ๒๓)	๑๗๔,๙๕๘,๓๒๑,๑๐๐	๕.๘๓
๒๑. กระทรวงสาธารณสุข (มาตรา ๒๔)	๒๖,๐๒๓,๗๓๗,๙๐๐	๐.๘๗
๒๒. กระทรวงอุตสาหกรรม (มาตรา ๒๕)	๑,๙๑๒,๕๐๖,๓๐๐	๐.๐๖
๒๓. ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง (มาตรา ๒๖)	๔๓,๐๗๕,๕๔๑,๒๐๐	๑.๔๔
๒๔. หน่วยงานของรัฐสภา (มาตรา ๒๗)	๖,๙๓๙,๖๘๒,๘๐๐	๐.๒๓
๒๕. หน่วยงานของศาล (มาตรา ๒๘)	๖,๑๐๖,๘๐๓,๘๐๐	๐.๒๐
๒๖. หน่วยงานขององค์กรอิสระและองค์กรอัยการ (มาตรา ๒๙)	๙,๑๕๕,๕๓๒,๗๐๐	๐.๓๑
๒๗. รัฐวิสาหกิจ (มาตรา ๓๐)	๗๖,๙๓๐,๕๕๔,๑๐๐	๒.๕๖
๒๘. ส่วนราชการในพระองค์ (มาตรา ๓๑)	๖,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๐.๒๓
๒๙. สภากาชาดไทย (มาตรา ๓๒)	๙,๖๕๔,๔๘๑,๑๐๐	๐.๓๒
๓๐. หน่วยงานอื่นของรัฐ (มาตรา ๓๓)	๑๖๗,๐๓๕,๙๐๐	๐.๐๑
๓๑. กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน (มาตรา ๓๔)	๔๕,๓๔๐,๗๕๗,๕๐๐	๑.๕๑
๓๒. แผนงานบุคลากรภาครัฐ (งบกลางและส่วนราชการต่าง ๆ ไม่รวมส่วนราชการในพระองค์และสภากาชาดไทย) (มาตรา ๕)	๑,๐๖๐,๙๖๐,๙๐๓,๖๐๐	๓๕.๓๗
๓๓. แผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหา จังหวัดชายแดนภาคใต้ (มาตรา ๓๕)	๑๑,๙๒๔,๒๖๖,๓๐๐	๐.๔๐
๓๔. แผนงานบูรณาการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์ (มาตรา ๓๖)	๖๔๓,๒๘๔,๓๐๐	๐.๐๒
๓๕. แผนงานบูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด (มาตรา ๓๗)	๕,๒๕๖,๓๗๓,๑๐๐	๐.๑๘
๓๖. แผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ (มาตรา ๓๘)	๑,๔๔๒,๑๕๓,๒๐๐	๐.๐๕
๓๗. แผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวกีฬา และวัฒนธรรม (มาตรา ๓๙)	๘,๕๖๐,๒๖๙,๙๐๐	๐.๒๙

กระทรวง/แผนงาน	งบประมาณ	
	จำนวน (บาท)	ร้อยละ
๓๘. แผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพการผลิต ภาคการเกษตร (มาตรา ๔๐)	๗,๗๗๙,๘๖๓,๖๐๐	๐.๒๖
๓๙. แผนงานบูรณาการพัฒนาผู้ประกอบการ เศรษฐกิจ ชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล (มาตรา ๔๑)	๓,๓๒๘,๓๖๘,๙๐๐	๐.๑๑
๔๐. แผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ (มาตรา ๔๒)	๘,๗๕๗,๙๘๑,๓๐๐	๐.๒๙
๔๑. แผนงานบูรณาการขับเคลื่อนเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก (มาตรา ๔๓)	๑๔,๘๔๒,๖๑๔,๖๐๐	๐.๔๙
๔๒. แผนงานบูรณาการพัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ (มาตรา ๔๔)	๙๘,๘๐๘,๓๖๓,๗๐๐	๓.๒๙
๔๓. แผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล (มาตรา ๔๕)	๓,๐๔๔,๘๒๑,๓๐๐	๐.๑๐
๔๔. แผนงานบูรณาการวิจัยและนวัตกรรม (มาตรา ๔๖)	๑๕,๗๗๘,๑๙๗,๐๐๐	๐.๕๓
๔๕. แผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (มาตรา ๔๗)	๙,๔๔๗,๗๓๓,๖๐๐	๐.๓๑
๔๖. แผนงานบูรณาการยกระดับคุณภาพการศึกษาและ การเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง (มาตรา ๔๘)	๒,๕๖๔,๑๙๖,๙๐๐	๐.๐๙
๔๗. แผนงานบูรณาการพัฒนาระบบประกันสุขภาพ (มาตรา ๔๙)	๒๒๓,๙๓๓,๐๘๕,๕๐๐	๗.๔๖
๔๘. แผนงานบูรณาการสร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับ สังคมผู้สูงอายุ (มาตรา ๕๐)	๘๔๗,๙๔๘,๙๐๐	๐.๐๓
๔๙. แผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (มาตรา ๕๑)	๖๒,๘๓๑,๕๙๑,๕๐๐	๒.๐๙
๕๐. แผนงานบูรณาการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๕๒)	๕๓๕,๔๔๖,๗๐๐	๐.๐๒
๕๑. แผนงานบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (มาตรา ๕๓)	๘๘๓,๙๘๓,๑๐๐	๐.๐๓
๕๒. แผนงานบูรณาการปฏิรูปกฎหมายและพัฒนา กระบวนการยุติธรรม (มาตรา ๕๔)	๑,๐๙๘,๘๑๙,๖๐๐	๐.๐๔
๕๓. แผนงานบูรณาการพัฒนาระบบการให้บริการประชาชน (มาตรา ๕๕)	๒๑๗,๑๐๐,๘๐๐	๐.๐๑
๕๔. แผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค (มาตรา ๕๖)	๒๐,๐๘๓,๔๙๙,๔๐๐	๐.๖๗
๕๕. แผนงานบูรณาการส่งเสริมการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (มาตรา ๕๗)	๒๗๖,๐๕๕,๑๖๒,๗๐๐	๙.๒๐
๕๖. แผนงานบูรณาการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและ กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (มาตรา ๕๘)	๒๗,๕๗๙,๖๐๑,๑๐๐	๐.๙๒
๕๗. แผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ (มาตรา ๕๙)	๒๕๙,๖๐๙,๘๗๙,๑๐๐	๘.๖๕

๒. กำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย (มาตรา ๖๐)

นางวนิดา อินทรอำนวย/ จัดทำ

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้ตั้งเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่จะระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมงบกลาง ในความควบคุมของสำนักงบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงการคลัง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๓๒๕,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง รวม ๕,๓๒๕,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต ๕,๓๒๕,๐๐๐ บาท

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๐๖,๒๙๑,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. กรมการท่องเที่ยว รวม ๑๐๖,๒๙๑,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชน ๑๐๖,๒๙๑,๐๐๐ บาท

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๒,๗๔๒,๑๖๕,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวม ๒๒๑,๕๗๕,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต ๒๒๑,๕๗๕,๐๐๐ บาท

๒. กรมการข้าว รวม ๖๓,๖๐๒,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร ๔๕,๓๖๒,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต ๑๘,๒๔๐,๖๐๐ บาท

๓. กรมชลประทาน รวม ๑๓,๗๐๑,๙๘๕,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร ๑๓,๕๑๔,๔๓๐,๕๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต ๑๘๗,๕๕๔,๕๐๐ บาท

๔. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ รวม ๒๓,๒๓๙,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร ๒๓,๒๓๙,๐๐๐ บาท

๕.	กรมประมง	รวม	๒๐๘,๕๕๐,๐๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๙,๘๐๐,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๑๙๘,๗๕๐,๐๐๐ บาท	
๖.	กรมปศุสัตว์	รวม	๖๗๑,๑๕๙,๘๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๖๕๘,๙๐๐,๐๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๑๒,๒๕๙,๘๐๐ บาท	
๗.	กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๑๕๐,๔๗๗,๗๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๑๓๙,๓๘๐,๑๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๑๑,๐๙๗,๖๐๐ บาท	
๘.	กรมวิชาการเกษตร	รวม	๑๓๔,๗๙๓,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๑๓๓,๗๒๔,๘๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๑,๐๖๘,๔๐๐ บาท	
๙.	กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	๕,๖๙๐,๖๗๙,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๕,๖๕๙,๕๗๕,๒๐๐ บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๓๑,๑๐๔,๐๐๐ บาท	
๑๐.	กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม	๑,๗๙๑,๕๓๔,๑๐๐ บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๑,๗๙๑,๕๓๔,๑๐๐ บาท	

๑๑. กรมหม่อนไหม รวม ๕๒,๖๔๐,๙๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร ๔๕,๓๘๗,๕๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต ๗,๒๕๓,๔๐๐ บาท

๑๒. สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม รวม ๒๖,๗๗๙,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร ๒๒,๖๐๕,๒๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต ๔,๑๗๔,๐๐๐ บาท

๑๓. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร รวม ๕,๑๕๐,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร ๕,๑๕๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รวม ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๕๘,๔๐๐,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ รวม ๑๕๓,๒๑๘,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต ๑๕๓,๒๑๘,๐๐๐ บาท

๒. กรมการค้าภายใน รวม ๔๕,๗๘๑,๙๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร ๖,๑๑๘,๖๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต ๓๙,๖๖๓,๓๐๐ บาท

๓. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า รวม ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพ
และพัฒนาคุณภาพชีวิต ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๔. สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ
(องค์การมหาชน) รวม ๑๙,๔๐๐,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจ
และพัฒนาศักยภาพชุมชน ๑๙,๔๐๐,๔๐๐ บาท

มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงมหาดไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๑,๘๗๕,๗๖๙,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย รวม ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจ
และพัฒนาศักยภาพชุมชน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. กรมการปกครอง รวม ๒,๕๔๗,๖๕๐,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพ
และพัฒนาคุณภาพชีวิต ๒,๕๔๗,๖๕๐,๘๐๐ บาท

๓. กรมการพัฒนาชุมชน รวม ๙,๓๒๘,๑๑๘,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจ
และพัฒนาศักยภาพชุมชน ๙,๓๒๘,๑๑๘,๒๐๐ บาท

มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงแรงงาน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒,๑๒๐,๐๒๕,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน รวม ๑๒,๖๒๑,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพ
และพัฒนาคุณภาพชีวิต ๑๒,๖๒๑,๘๐๐ บาท

๒. กรมการจัดหางาน รวม ๓๙,๒๔๖,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพ
และพัฒนาคุณภาพชีวิต ๓๙,๒๔๖,๐๐๐ บาท

๓. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน รวม ๒,๐๖๘,๑๕๗,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพ
และพัฒนาคุณภาพชีวิต ๒,๐๖๘,๑๕๗,๖๐๐ บาท

มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงวัฒนธรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๘,๑๑๘,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม รวม ๑๕,๗๓๗,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชน ๑๕,๗๓๗,๕๐๐ บาท

๒. กรมศิลปากร รวม ๖,๕๘๑,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชน ๖,๕๘๑,๐๐๐ บาท

๓. กรมส่งเสริมวัฒนธรรม รวม ๔๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชน ๔๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๙๘,๖๐๒,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวม ๑๓๔,๗๒๓,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร ๑๓๔,๗๒๓,๐๐๐ บาท

๒. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม รวม ๓๖๓,๘๗๙,๑๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร ๓๖๓,๘๗๙,๑๐๐ บาท

มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของรัฐวิสาหกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๙๘๘,๘๖๖,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร รวม ๑,๔๒๑,๒๕๕,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต ๑,๔๒๑,๒๕๕,๔๐๐ บาท

๒. ธนาคารออมสิน รวม ๑๘๕,๗๒๖,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต ๑๘๕,๗๒๖,๐๐๐ บาท

๓. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รวม ๗๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชน ๗๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๔. การยางแห่งประเทศไทย รวม ๑,๕๙๖,๘๘๕,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร ๑,๕๙๖,๘๘๕,๔๐๐ บาท

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๔,๐๒๒,๕๑๓,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) กองทุนประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก ๑๓,๘๗๒,๕๑๓,๒๐๐ บาท

(๓) เงินทุนหมุนเวียนเพื่อผลิตและขยายพันธุ์พืช ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ในความควบคุมของกระทรวงการคลัง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๙,๖๔๑,๙๒๓,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ๔๙,๖๔๑,๙๒๓,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๗ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

๑. โดยที่รัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล เพื่อรักษาทิศทางความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศอย่างยั่งยืน จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๐๐,๓๕๘,๐๗๗,๐๐๐ บาท โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช่จ่ายส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชน เป็นจำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) เพื่อจัดสรรตามแผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร เป็นจำนวน ๒๔,๓๐๐,๖๙๔,๕๐๐ บาท

(๓) เพื่อจัดสรรตามแผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นจำนวน ๒๑,๐๗๘,๔๕๔,๔๐๐ บาท

(๔) เพื่อจัดสรรตามแผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชน เป็นจำนวน ๕๐,๓๗๘,๙๒๘,๑๐๐ บาท

๒. เนื่องจากได้มีการจ่ายเงินคงคลังเพื่อเป็นเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๔๙,๖๔๑,๙๒๓,๐๐๐ บาท

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ พ.ศ. ๒๕๖๑ ในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ จากนั้น พิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภาและลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๓๓ ก วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

๑. โดยที่รัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลเพื่อรักษาทิศทางความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศอย่างยั่งยืน จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๐๐,๓๕๘,๐๗๗,๐๐๐ บาท โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑) ค่าใช่จ่ายส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชน เป็น จำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒) เพื่อจัดสรรตามแผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร เป็นจำนวน ๒๔,๓๐๐,๖๙๔,๕๐๐ บาท

๓) เพื่อจัดสรรตามแผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นจำนวน ๒๑,๐๗๘,๔๕๔,๔๐๐ บาท

๔) เพื่อจัดสรรตามแผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชนเป็นจำนวน ๕๐,๓๗๘,๙๒๘,๑๐๐ บาท

๒. เนื่องจากได้มีการจ่ายเงินคงคลังเพื่อเป็นเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๔๙,๖๔๑,๙๒๓,๐๐๐ บาท

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติ ๑๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวนรวมทั้งสิ้นหนึ่งแสนห้าหมื่นล้านบาท จำแนกตามกระทรวง ดังนี้

จำแนกตามกระทรวง	จำนวน	ร้อยละ
๑. ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ (มาตรา ๓)	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
๒. งบกลาง (ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชน) (มาตรา ๔)	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓.๐๗
๓. กระทรวงการคลัง (มาตรา ๕)	๕,๓๒๕,๐๐๐	๐.๐๐

จำแนกตามกระทรวง	จำนวน	ร้อยละ
๔. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชน) (มาตรา ๖)	๑๐๖,๒๙๑,๐๐๐	๐.๐๗
๕. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (แผนงานยุทธศาสตร์ฯ) (มาตรา ๗)	๒๒,๗๔๒,๑๖๕,๗๐๐	๑๕.๑๖
๖. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๘)	๗๒,๐๐๐,๐๐๐	๐.๐๕
๗. กระทรวงพาณิชย์ (มาตรา ๙)	๒๕๘,๔๐๐,๓๐๐	๐.๑๗
๘. กระทรวงมหาไทย (มาตรา ๑๐)	๓๑,๘๗๕,๗๖๙,๐๐๐	๒๑.๒๕
๙. กระทรวงแรงงาน (มาตรา ๑๑)	๒,๑๒๐,๐๒๕,๔๐๐	๑.๔๑
๑๐. กระทรวงวัฒนธรรม (มาตรา ๑๒)	๖๘,๑๑๘,๕๐๐	๐.๐๕
๑๑. กระทรวงอุตสาหกรรม (มาตรา ๑๓)	๔๙๘,๖๐๒,๑๐๐	๐.๓๓
๑๒. รัฐวิสาหกิจ (ธกส. ธอส. ททท. และการยางแห่งประเทศไทย) (มาตรา ๑๔)	๓,๙๘๘,๘๖๖,๘๐๐	๒.๖๖
๑๓. กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน (มาตรา ๑๕)	๓๔,๐๒๒,๕๑๓,๒๐๐	๒๒.๖๘
๑๔. เพื่อชดใช้เงินคงคลัง	๔๙,๖๔๑,๙๒๓,๐๐๐	๓๓.๐๙

๒. กำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

นางวนิดา อินทรอำนวย/ จัดทำ

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ พ.ศ. ๒๕๖๑ ในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ จากนั้น พิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภาและลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๓๓ ก วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

๑. โดยที่รัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลเพื่อรักษาทิศทางความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศอย่างยั่งยืน จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๐๐,๓๕๘,๐๗๗,๐๐๐ บาท โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑) ค่าใช่จ่ายส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชน เป็น จำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒) เพื่อจัดสรรตามแผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร เป็นจำนวน ๒๔,๓๐๐,๖๙๔,๕๐๐ บาท

๓) เพื่อจัดสรรตามแผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นจำนวน ๒๑,๐๗๘,๔๕๔,๔๐๐ บาท

๔) เพื่อจัดสรรตามแผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชนเป็นจำนวน ๕๐,๓๗๘,๙๒๘,๑๐๐ บาท

๒. เนื่องจากได้มีการจ่ายเงินคงคลังเพื่อเป็นเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๔๙,๖๔๑,๙๒๓,๐๐๐ บาท

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติ ๑๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวนรวมทั้งสิ้นหนึ่งแสนห้าหมื่นล้านบาท จำแนกตามกระทรวง ดังนี้

จำแนกตามกระทรวง	จำนวน	ร้อยละ
๑. ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ (มาตรา ๓)	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
๒. งบกลาง (ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชน) (มาตรา ๔)	๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๓.๐๗
๓. กระทรวงการคลัง (มาตรา ๕)	๕,๓๒๕,๐๐๐	๐.๐๐

จำแนกตามกระทรวง	จำนวน	ร้อยละ
๔. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชน) (มาตรา ๖)	๑๐๖,๒๙๑,๐๐๐	๐.๐๗
๕. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (แผนงานยุทธศาสตร์ฯ) (มาตรา ๗)	๒๒,๗๔๒,๑๖๕,๗๐๐	๑๕.๑๖
๖. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๘)	๗๒,๐๐๐,๐๐๐	๐.๐๕
๗. กระทรวงพาณิชย์ (มาตรา ๙)	๒๕๘,๔๐๐,๓๐๐	๐.๑๗
๘. กระทรวงมหาไทย (มาตรา ๑๐)	๓๑,๘๗๕,๗๖๙,๐๐๐	๒๑.๒๕
๙. กระทรวงแรงงาน (มาตรา ๑๑)	๒,๑๒๐,๐๒๕,๔๐๐	๑.๔๑
๑๐. กระทรวงวัฒนธรรม (มาตรา ๑๒)	๖๘,๑๑๘,๕๐๐	๐.๐๕
๑๑. กระทรวงอุตสาหกรรม (มาตรา ๑๓)	๔๙๘,๖๐๒,๑๐๐	๐.๓๓
๑๒. รัฐวิสาหกิจ (ธกส. ธอส. ททท. และการยางแห่งประเทศไทย) (มาตรา ๑๔)	๓,๙๘๘,๘๖๖,๘๐๐	๒.๖๖
๑๓. กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน (มาตรา ๑๕)	๓๔,๐๒๒,๕๑๓,๒๐๐	๒๒.๖๘
๑๔. เพื่อชดใช้เงินคงคลัง	๔๙,๖๔๑,๙๒๓,๐๐๐	๓๓.๐๙

๒. กำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

นางวนิดา อินทรอำนวย/ จัดทำ

พระราชบัญญัติ
เงินคงคลัง (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑

“(๕) เงินชำระคืนเงินต้นของตั๋วเงินคลังที่กระทรวงการคลังกู้เพื่อบริหารสภาพคล่องของเงินคงคลังตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ”

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเติมให้กระทรวงการคลังสามารถสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ เพื่อชำระคืนเงินต้นของตั๋วเงินคลังที่กระทรวงการคลังกู้เพื่อบริหารสภาพคล่องของเงินคงคลังให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังฉบับแรก คือ พระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ โดยประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มีนาย ควง อภัยวงศ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งรัฐบาลต่อ ๆ มาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าวตามลำดับโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล แปลก พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล ถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายอนันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับล่าสุดคือ พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๗๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและมอบหมายให้คณะกรรมาธิการวิสามัญที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อพิจารณาจากนั้น ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

ดังนั้น กฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมอีก ๔ ฉบับ ดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๕ ตอนที่ ๙ ก ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรจัดระบบการควบคุมเงินแผ่นดินว่าด้วยเงินคงคลังให้รัดกุม พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามศัพท์ เช่น คำว่า

"บัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑" หมายความว่า บัญชีเงินฝากกระแสรายวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งกระทรวงการคลังมีไว้เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้

"บัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒" หมายความว่า บัญชีเงินฝากกระแสรายวันที่ธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งกระทรวงการคลังมีไว้เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้

"มติให้จ่ายเงินไปก่อน" หมายความว่า มติของรัฐสภาซึ่งได้ตราขึ้นไว้เป็นพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อกิจการที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินั้นไปพลางก่อนจนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณหรือพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม

"เงินยืมทดรองราชการ" หมายความว่า เงินซึ่งกระทรวงการคลังอนุญาตให้ส่วนราชการมีไว้ตามจำนวนที่เห็นสมควร เพื่อทดรองจ่ายเป็นค่าใช้สอยปลีกย่อยประจำสำนักงานตามข้อบังคับและระเบียบของกระทรวงการคลัง

"เงินฝาก" หมายความว่า เงินที่กระทรวงการคลังรับฝากไว้ และจ่ายคืนตามคำขอของผู้ฝากตามข้อบังคับและระเบียบของกระทรวงการคลัง

"เงินขายบิล" หมายความว่า เงินที่กระทรวงการคลังรับไว้ ณ ที่แห่งหนึ่งเพื่อโอนไปจ่าย ณ ที่อีกแห่งหนึ่งตามข้อบังคับและระเบียบของกระทรวงการคลัง

"ทุนหมุนเวียน" หมายความว่า ทุนที่ตั้งขึ้นเพื่อกิจการซึ่งอนุญาตให้นำรายรับสมทบทุนไว้ใช้จ่ายได้

๒. กำหนดให้บรรดาเงินทั้งปวงที่พึงชำระให้แก่รัฐบาล ไม่ว่าจะเป็น ภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ เงินกู้หรือเงินอื่นใด หัวหน้าส่วนราชการที่ได้เก็บหรือรับเงินนั้นมีหน้าที่ควบคุมให้ส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ ซึ่งรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดข้อบังคับอนุญาตให้หัวหน้าส่วนราชการใด ๆ หักรายจ่ายตามแต่จะระบุไว้จากเงินที่จะต้องส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ โดยการสั่งจ่ายเงินจากบัญชีที่ ๑ ให้กระทำได้แต่เพื่อโอนเงินไปเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ เท่านั้น และกำหนดให้การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ ให้เป็นหน้าที่รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นผู้สั่งจ่ายได้ (มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๙)

๓. กำหนดให้การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอ ให้กระทำได้แต่เฉพาะตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม พระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณ มติให้จ่ายเงินไปก่อน หรือพระราชกำหนดที่ออกตามความในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ (มาตรา ๖)

๔. กำหนดกรณีที่ให้สั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอได้ก่อนทีมีกฎหมายอนุญาตให้จ่าย อาทิ รายการที่มีการอนุญาตให้จ่ายเงินได้แล้วตามพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี และให้เงินต่อไปนี้ให้สั่งจ่ายจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอได้ ได้แก่ เงินยืมทดรองราชการ เงินฝาก เงินขายบิล โดยการสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ นั้นให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีกรมคลังหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายและเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยเฉพาะเพื่อการนี้เป็นผู้ลงลายมือชื่อร่วมกันสั่งจ่าย การสั่งจ่ายเงินจากคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอ ให้เป็นหน้าที่ของข้าหลวงประจำจังหวัดหรือผู้ที่ข้าหลวงประจำจังหวัดมอบหมาย และปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการคลัง (มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑)

๕. กำหนดให้การจ่ายเงินเป็นทุนหรือเป็นทุนหมุนเวียนเพื่อการใด ๆ ให้กระทำได้แต่โดยกฎหมาย อย่างไรก็ตามองค์การใด ๆ ของรัฐบาลที่ได้ตั้งขึ้นแล้วก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้หรือที่จะตั้งขึ้นใหม่ บรรดาที่ใช้ทุนหรือทุนหมุนเวียนนั้น ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำทุนหรือผลกำไรเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ (มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓)

๒. พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๙ ตอนที่ ๗๕ วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๔๙๕ หน้า ๑๓๙๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๔๙๕ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕ มีบทบัญญัติ ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบทนิยามศัพท์ คำว่า “มติให้จ่ายเงินไปก่อน” หมายความว่า มติของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้ตราขึ้นไว้เป็นพระราชบัญญัติอนุญาตให้รัฐบาลจ่ายเงินเพื่อกิจการที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินั้นไปพลางก่อนจนกว่าจะได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณหรือพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม (มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๓)

๒. กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดข้อบังคับอนุญาตให้หัวหน้าส่วนราชการใด ๆ หักรายจ่ายจากเงินที่จะต้องส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ หรือส่งคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอได้ ในกรณี (๑) รายจ่ายที่หักนั้นเป็นรายจ่ายที่มีกฎหมายอนุญาตให้จ่ายได้ (๒) รายจ่ายที่จำเป็นต้องจ่ายตามระเบียบที่ได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลัง เพื่อเป็นค่าสินบนรางวัล หรือค่าใช้จ่ายในการจัดให้ได้มาซึ่งเงินอันพึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล (๓) รายจ่ายที่ต้องจ่ายคืนให้แก่บุคคลใด ๆ เพราะเป็นเงินอันไม่พึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล (มาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๔ วรรคสอง)

๓. กำหนดเกี่ยวกับให้เงินต่อไปนี้ให้สั่งจ่ายจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอได้ คือ (๑) เงินยืมทดรองราชการ (๒) เงินฝาก (๓) เงินขายบิล และพระราชบัญญัตินี้ได้เพิ่ม “(๔) เงินที่จำเป็นต้องจ่ายคืนภายในปีงบประมาณที่นำส่งแล้ว เพราะเป็นเงินอันไม่พึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล” (มาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๘ (๔))

๔. กำหนดให้การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ ให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีกรมธนารักษ์ หรือผู้ที่อธิบดีกรมธนารักษ์มอบหมาย และเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยเฉพาะเพื่อการนี้ เป็นผู้ลงลายมือชื่อร่วมกันสั่งจ่าย (มาตรา ๖ แก้ไขมาตรา ๑๐)

๕. การสั่งจ่ายเงินจากคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอให้เป็นหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย และให้ปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการคลังถ้ามีเงินเหลือจ่ายให้ส่งเข้าบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๑ ตามวิธีการรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๑๑)

๓. พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๖๒ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๐๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๐๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

๑. เนื่องจากรัฐบาลมีข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายเงินตามตั๋วสัญญาใช้เงินคลังให้แก่ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนาการ และกองทุนการเงินระหว่างประเทศเมื่อเรียกร้องการจ่ายเงินนี้บางขณะอาจดำเนินการตามวิธีการงบประมาณปกติไม่ทัน จึงสมควรให้รัฐบาลมีอำนาจจ่ายเงินคงคลังไปพลางก่อนได้

๒. ในบางเวลาเงินในบัญชีเงินคงคลังมีอยู่เป็นจำนวนมาก สมควรนำมาใช้ประโยชน์โดยซื้อคืนหรือไถ่ถอนพันธบัตรเงินกู้ของรัฐบาลเพื่อปลอดเปลื้องหนี้สินและบรรเทาภาระค่าดอกเบี้ย

ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง เพื่อให้มีอำนาจกระทำการดังกล่าว

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

กำหนดในกรณีต่อไปนี้ให้สั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอได้ก่อนที่มีกฎหมายอนุญาตให้จ่าย ได้แก่ (๑) รายการจ่ายที่มีการอนุญาตให้จ่ายเงินได้แล้ว ตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ แต่เงินที่ตั้งไว้มีจำนวนไม่พอจ่ายและพฤติการณ์เกิดขึ้นให้มีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว (๒) มีกฎหมายใด ๆ ที่กระทำให้ต้องจ่ายเงินเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายนั้น ๆ และมีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว (๓) มีข้อผูกพันกับรัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันการเงินระหว่างประเทศที่กระทำให้ต้องจ่ายเงิน และมีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว (๔) เพื่อซื้อคืนหรือไถ่ถอนพันธบัตรเงินกู้ของรัฐบาลตามจำนวนที่รัฐมนตรีเห็นสมควร การจ่ายเงินทั้งสี่กรณีข้างบนนี้ เมื่อได้จ่ายแล้วให้ตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชดใช้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ

หรือในกฎหมายว่าด้วยโอนงบประมาณรายจ่าย หรือในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณปีต่อไป (มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๗)

๔. พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรขยายขอบเขตการบริหารเงินคงคลังให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้นโดยให้สามารถนำเงินคงคลังไปซื้อคืนหรือไถ่ถอนตราสารเงินกู้ หรือชำระหนี้ตามสัญญากู้ รวมทั้งการซื้อเงินตราต่างประเทศ หลักทรัพย์ที่มั่นคงในต่างประเทศ หรือพันธบัตรของรัฐบาลต่างประเทศ ในสกุลเงินตราที่จะต้องชำระหนี้ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้กู้ และในวงเงินไม่เกินจำนวนหนี้ที่ถึงกำหนดชำระในช่วงระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปี ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการชำระหนี้ของรัฐบาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา โดยมาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๙ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

กำหนดในกรณีต่อไปนี้ ให้สั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัด หรือคลังอำเภอได้ก่อนที่มีกฎหมายอนุญาตให้จ่าย ได้แก่ (๑) รายการจ่ายที่มีการอนุญาตให้จ่ายเงินได้แล้ว ตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ แต่เงินที่ตั้งไว้มีจำนวนไม่พอจ่ายและพฤติการณ์เกิดขึ้นให้มีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว (๒) มีกฎหมายใด ๆ ที่กระทำให้ต้องจ่ายเงินเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายนั้น ๆ และมีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว (๓) มีข้อผูกพันกับรัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันการเงินระหว่างประเทศที่กระทำให้ต้องจ่ายเงิน และมีความจำเป็นต้องจ่ายโดยเร็ว (๔) เพื่อซื้อคืนหรือไถ่ถอนพันธบัตรของรัฐบาลหรือตราสารเงินกู้ของกระทรวงการคลัง หรือชำระหนี้ตามสัญญากู้ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้กู้ ทั้งนี้ ตามจำนวนที่รัฐมนตรีเห็นสมควร (๕) เพื่อซื้อเงินตราต่างประเทศ พันธบัตรของรัฐบาลต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ที่มั่นคงในต่างประเทศที่ไม่ใช่หุ้น ในสกุลเงินตราที่จะต้องชำระหนี้ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้กู้ และในวงเงินไม่เกินจำนวนหนี้ที่ถึงกำหนดชำระในช่วงระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปี เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เมื่อถึงกำหนด ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการซื้อเงินตราต่างประเทศ พันธบัตรของรัฐบาลต่างประเทศ และหลักทรัพย์ที่มั่นคงในต่างประเทศที่ไม่ใช่หุ้น การนำเงินตราต่างประเทศฝากธนาคารรวมทั้งวิธีปฏิบัติอื่นใดที่เกี่ยวข้อง การจ่ายเงินทั้งห้ากรณีข้างต้นนี้ เมื่อได้จ่ายแล้วให้ตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชดใช้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ หรือในกฎหมายว่าด้วยโอนงบประมาณรายจ่าย หรือในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณปีต่อไป (มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๗)

๕. พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๙ ก วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเติมให้กระทรวงการคลังสามารถสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ เพื่อชำระคืนเงินต้นของตั๋วเงินคลัง ที่กระทรวงการคลังกู้เพื่อบริหารสภาพคล่องของเงินคงคลังให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญโดย เพิ่ม (๕) ของมาตรา ๘ พระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑ ดังนั้น มาตรา ๘ จึงบัญญัติไว้ว่า

มาตรา ๘ ให้เงินต่อไปนี้ให้สั่งจ่ายจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ หรือคลังจังหวัดหรือคลังอำเภอได้ คือ

(๑) เงินยืมทดรองราชการ

(๒) เงินฝาก

(๓) เงินขายบิล

(๔) เงินที่จำเป็นต้องจ่ายคืนภายในปีงบประมาณที่นำส่งแล้ว เพราะเป็นเงินอันไม่พึงต้องชำระให้แก่รัฐบาล (มาตรา ๘ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕)

(๕) เงินชำระคืนเงินต้นของตั๋วเงินคลังที่กระทรวงการคลังกู้เพื่อบริหารสภาพคล่องของเงินคงคลังตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ (มาตรา ๘ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๑)

นางวนิดา อินทรอำนวย/ จัดทำ

พระราชบัญญัติ

เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง
และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการ
และกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

(๓) พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ประธานกรรมการ" หมายความว่า ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงประธานผู้ตรวจการแผ่นดินด้วย

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการการเลือกตั้ง กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงผู้ตรวจการแผ่นดินด้วย

มาตรา ๕ ให้ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้รับเพิ่มขึ้นเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

ให้นำอัตราเงินเดือนตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่การคำนวณบำเหน็จตอบแทนตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗ ให้ประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในอัตราและช่วงระยะเวลาดังต่อไปนี้ โดยให้รับเพิ่มขึ้นเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๖๗,๐๖๐ บาท และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๒,๕๐๐ บาท และให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๖๕,๙๘๐ บาท และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๑,๕๐๐ บาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๖๘,๑๔๐ บาท และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๕,๕๐๐ บาท และให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๖๗,๐๖๐ บาท และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๒,๕๐๐ บาท

(๓) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๗๐,๘๗๐ บาท และให้ได้รับ

เงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๕,๕๐๐ บาท และให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๖๙,๗๕๐ บาท และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๒,๕๐๐ บาท

(๔) ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๗๔,๔๒๐ บาท และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๕,๕๐๐ บาท และให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๗๓,๒๔๐ บาท และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๒,๕๐๐ บาท

(๕) ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ ในกรณีที่สมควรปรับอัตราเงินเดือนของประธานกรรมการและกรรมการให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ถ้าการปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราและไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ การปรับให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและให้ถือว่าบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเป็นบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่การปรับเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราดังกล่าว หากทำให้อัตราหนึ่งอัตราใดมีเศษไม่ถึงสิบบาท ให้ปรับตัวเลขเงินเดือนของอัตราดังกล่าวให้เพิ่มขึ้นเป็นสิบบาท และมิให้ถือว่าเป็นการปรับอัตราร้อยละที่แตกต่างกัน

มาตรา ๙ ให้ประธานกรรมการและกรรมการมีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่น ดังต่อไปนี้

(๑) การประกันสุขภาพ

(๒) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงิน วิธีการเบิกจ่าย และอัตราค่าประกันสุขภาพ และค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน และผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่ละคณะกำหนด

ระเบียบตามวรรคสองเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๐ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น

ตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จนกว่าจะมีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญใช้บังคับ

มาตรา ๑๑ บรรดาระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๑ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๒ ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง
ของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท/เดือน)	เงินประจำตำแหน่ง (บาท/เดือน)
ประธานกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการการเลือกตั้ง	๘๑,๙๒๐ ๘๐,๕๔๐	๕๐,๐๐๐ ๔๒,๕๐๐
ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดิน	๘๑,๙๒๐ ๘๐,๕๔๐	๕๐,๐๐๐ ๔๒,๕๐๐
ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	๘๑,๙๒๐ ๘๐,๕๔๐	๕๐,๐๐๐ ๔๒,๕๐๐
ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน	๘๑,๙๒๐ ๘๐,๕๔๐	๕๐,๐๐๐ ๔๒,๕๐๐
ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	๘๑,๙๒๐ ๘๐,๕๔๐	๕๐,๐๐๐ ๔๒,๕๐๐

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญมีสถานะเป็นองค์กรฝ่ายตุลาการซึ่งมีความแตกต่างจากองค์กรอิสระอื่นตามรัฐธรรมนูญที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ จึงสมควรยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเพื่อตราเป็นกฎหมายเฉพาะ อีกทั้งสมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้ครอบคลุมการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่บัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ตลอดจนสมควรปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับบัญชีเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนรายเดือนของบุคลากรภาครัฐและเหมาะสมกับภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... มีหลักการ คือ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. .... ในวาระที่หนึ่ง ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ และมอบหมายให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... พิจารณารายละเอียด โดยกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน และกำหนดเวลาพิจารณา ๖๐ วัน โดยเมื่อครบกำหนด ๖๐ วันแล้ว คณะกรรมาธิการวิสามัญมีหนังสือขอขยายเวลาการพิจารณาออกไปอีก ๓๐ วัน (ครั้งที่ ๑) โดยที่ประชุมมีมติให้คณะกรรมาธิการวิสามัญขยายเวลา (ครั้งที่ ๑) ออกไปอีก ๓๐ วัน เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอรายงานต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๔/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

จากนั้น ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียดในวาระที่สอง เรียงตามลำดับมาตรา และลงมติในวาระที่สาม มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และดำเนินการส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑๒ ก วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ หน้า ๑๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และประธานกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

เหตุผลในการประกาศใช้

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญมีสถานะเป็นองค์กรฝ่ายตุลาการซึ่งมีความแตกต่างจากองค์กรอิสระอื่นตามรัฐธรรมนูญที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ จึงสมควรยกเลิกบทบัญญัติในส่วน

ที่เกี่ยวกับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเพื่อตราเป็นกฎหมายเฉพาะ อีกทั้ง สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้ครอบคลุมการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่บัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ตลอดจนสมควรปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับบัญชีเงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนรายเดือนของบุคลากรภาครัฐและเหมาะสมกับภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒ มาตรา สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. บทนิยามศัพท์ (มาตรา ๔)

"ประธานกรรมการ" หมายความว่า ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงประธานผู้ตรวจการแผ่นดินด้วย

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการการเลือกตั้ง กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และให้หมายความ รวมถึงผู้ตรวจการแผ่นดินด้วย

๒. กำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งมีพระบรมราชโองการแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตรา ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕)

๓. กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับให้ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้รับเพิ่มขึ้นเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่และให้นำอัตราเงินเดือนตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่การคำนวณบำเหน็จตอบแทนตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งด้วย (มาตรา ๖)

๔. กำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ โดยกำหนดอัตราและช่วงระยะเวลาออกเป็น ๕ ช่วง เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราค่าตอบแทนที่มีการปรับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ (มาตรา ๗)

๕. กำหนดให้ในกรณีที่ภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปให้มีการปรับอัตราเงินเดือนเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราและไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและให้ถือว่าบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเป็นบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘)

๖. กำหนดให้ประธานกรรมการและกรรมการมีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่น ได้แก่ การประกันสุขภาพ และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแต่ละคณะกำหนด (มาตรา ๙)

๗. กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าวจนกว่าจะมีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญใช้บังคับ (มาตรา ๑๐)

๘. กำหนดให้บรรดาระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๑ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดินที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๑)

๙. กำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง
และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ
และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในช่วงระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้รับเงินเพิ่มในระหว่างระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในอัตรา ๑๒,๕๐๐ บาทต่อเดือนสำหรับประธานศาลรัฐธรรมนูญ และ ๗,๓๐๐ บาทต่อเดือนสำหรับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้รับเพิ่มขึ้นเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

ให้นำอัตราเงินเดือนตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่การคำนวณบำเหน็จตอบแทนตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๑ หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ในกรณีที่สมควรปรับอัตราเงินเดือนของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ถ้าการปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราและไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ การปรับให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและให้ถือว่าบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเป็นบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่การปรับเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราดังกล่าว หากทำให้อัตราหนึ่งอัตราใดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปรับตัวเลขเงินเดือนของอัตราดังกล่าวให้เพิ่มขึ้นเป็นสิบบาท และมิให้ถือว่าเป็นการปรับอัตราร้อยละที่แตกต่างกัน

มาตรา ๗ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่น ดังต่อไปนี้

(๑) การประกันสุขภาพ

(๒) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงิน วิธีการเบิกจ่าย และอัตราค่าประกันสุขภาพ และค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ศาลรัฐธรรมนูญกำหนด

ระเบียบตามวรรคสองเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ บรรดาระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๑ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง
ของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
แนบท้ายพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น
ของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท/เดือน)	เงินประจำตำแหน่ง (บาท/เดือน)
ประธานศาลรัฐธรรมนูญ	๘๓,๐๙๐	๕๕,๐๐๐
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ	๘๑,๙๒๐	๕๐,๐๐๐

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญมีสถานะเป็นองค์กรฝ่ายตุลาการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มีความแตกต่างจากองค์กรอิสระอื่นตามรัฐธรรมนูญที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ดังนั้น จึงสมควรกำหนดให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น ในลักษณะเดียวกับข้าราชการตุลาการและตุลาการศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติเงินเดือน ประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติเงินเดือน ประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีเจตนารมณ์เพื่อจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ โดยคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ เพื่อให้พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ซึ่งประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติบรรจุในระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๓/๒๕๖๑ ในวันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โดยส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอน ๑๑๒ ก วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ หน้า ๑๗

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญมีสถานะเป็นองค์กรฝ่ายตุลาการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มีความแตกต่างจากองค์การอิสระอื่นตามรัฐธรรมนูญที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ดังนั้น จึงสมควรกำหนดให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและศาลตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นในลักษณะเดียวกับข้าราชการตุลาการและตุลาการศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินเดือน ประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในช่วงระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ได้รับเงินเพิ่มในระหว่างระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ได้รับเพิ่มขึ้นเฉพะส่วนที่ขาดอยู่ (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ในกรณีสมควรปรับอัตราเงินเดือนของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญให้สอดคล้องกับที่ภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สามารถปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็น

การปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราและไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ โดยการปรับดังกล่าวให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่น ได้แก่ การประกันสุขภาพและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ซึ่งเป็นไปตามระเบียบที่ศาลรัฐธรรมนูญกำหนด (มาตรา ๗)

๖. บรรดาระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พงศ. ๒๕๔๑ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๘)

นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

เงินทดแทน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ระบบการจ่ายเงินทดแทนเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของลูกจ้างให้ได้รับอย่างเพียงพอ อันจะเกิดประโยชน์ต่อระบบแรงงานสัมพันธ์ของประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น เฉพาะข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ

(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

(๓) รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ สำหรับลูกจ้างซึ่งมิใช่เป็นการจ้างงานในประเทศ

(๔) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "ภัยพิบัติ" ระหว่างบทนิยามคำว่า "เงินสมทบ" และคำว่า "กองทุน" ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

""ภัยพิบัติ" หมายความว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย หรือธรณีพิบัติภัย ตลอดจนภัยอื่น ๆ ไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือร่างกายของประชาชนหรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงโดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานหรือรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งหรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจซึ่งกระทำในสถานประกอบการหรือสถานที่ทำงานของผู้ประกอบกิจการ และเครื่องมือที่สำคัญสำหรับใช้ทำงานนั้นผู้ประกอบกิจการเป็นผู้จัดหา กรณีเช่นว่านี้ผู้ประกอบกิจการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างต่อสำนักงานตามมาตรา ๔๔ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับ

นายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ ไม่ว่าลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (๒) ด้วยหรือไม่ก็ตาม โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกาย โดยจ่ายตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(๓) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพโดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

(๔) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหายมีกำหนดสิบปี

คำว่า "ทุพพลภาพ" ตามมาตรานี้ หมายความว่า การที่ลูกจ้างสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจ จนทำให้ความสามารถในการทำงานลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบการงานตามปกติได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการแพทย์

หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินสิบปี"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๓) บุตรมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนต่อไปจนกว่าจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

"(๓/๑) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไปที่อยู่ระหว่างการศึกษาในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจนกว่าจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี"

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๙/๑ และมาตรา ๒๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

"มาตรา ๒๙/๑ กองทุนต้องวางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กองทุนตามมาตรฐานการบัญชี มีบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงินสินทรัพย์ และหนี้สินที่แสดงฐานะการเงินที่เป็นอยู่ตามความจริง

และตามที่ควร พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ ทั้งนี้ ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อกำกับดูแลความโปร่งใสได้มาตรฐาน และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา องค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้นำมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙/๒ ให้สำนักงานจัดทำรายงานการประเมินสถานะของกองทุนโดยแสดงรายรับ รายจ่าย และความสามารถในการดำเนินการในอนาคตเสนอต่อคณะกรรมการเป็นประจำทุกปี แล้วให้สำนักงานเปิดเผยต่อสาธารณชน”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนักงานเสนองบการเงินในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบและเสนอต่อคณะกรรมการ

งบการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามและวรรคสี่ของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“การได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้วิธีสรรหาโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

เลขาธิการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๑/๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือสถานประกอบการของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๘) ไม่เป็นคู่สัญญาหรือผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เป็นคู่สัญญา หรือมีธุรกิจเกี่ยวข้องกับสำนักงานทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๙) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๑๐) ไม่เคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

(๑๑) ไม่เป็นหรือเคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการประกันสังคม”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑/๑”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ

เลขาธิการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ให้นำมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘/๑ และมาตรา ๓๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๘/๑ กรรมการการแพทย์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) ไม่อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ

(๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือสถานประกอบการของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๙) ไม่เป็นคู่สัญญาหรือผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เป็นคู่สัญญา หรือมีธุรกิจเกี่ยวข้องกับสำนักงานทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๑๐) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๓๘/๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการการแพทย์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑

ในกรณีที่กรรมการการแพทย์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ให้ความเห็นในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓ และประกาศกระทรวงแรงงานตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓)”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการ และท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ

ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ

(๑) ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง และ

(๒) จ่ายเงินสมทบ

กรณีข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลงภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลง

แบบรายการ วิธีการยื่นแบบรายการ การจ่ายเงินสมทบ และการแจ้งการเปลี่ยนแปลงแบบรายการให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลดหรือเพิ่มอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้แก่นายจ้าง ตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้าง”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่ายนับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่าย

ในกรณีท้องที่หนึ่งท้องที่ใดประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ประสบภัยพิบัติอย่างร้ายแรงที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ หรือมีสถานการณ์ฉุกเฉิน อันเป็นเหตุให้นายจ้างไม่อาจจ่ายเงินสมทบได้ตามกำหนดเวลา ให้รัฐมนตรีตามคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศลดการจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งในท้องที่นั้นก็ได้”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างแจ้งเหตุดังกล่าวต่อสำนักงาน ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนด ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงาน ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ให้นำมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๐ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาชั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงซึ่งมิใช่นายจ้างตามมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม”

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของวรรคหนึ่ง และเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“(๔) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือเชื่อได้ว่ามีทรัพย์สินที่เลขาธิการได้ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๗

การปฏิบัติหน้าที่ตาม (๔) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่า หากเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยักย้าย ซุกซ่อน หรือทำให้ทรัพย์สินดังกล่าวเปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๔ วรรคสองหรือวรรคสาม หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมิได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ หรือไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ

คณะกรรมการโดยมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๙ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดหรือค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นคุณแก่ลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าวนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๐ การยื่นแบบรายการลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบและแบบรายการแสดงรายชื่อลูกจ้างที่ได้ยื่นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นการยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๑ นายจ้างซึ่งค้างจ่ายเงินสมทบและต้องเสียเงินเพิ่ม อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราเดิม และเมื่อคำนวณแล้วต้องไม่เกินเงินสมทบที่ค้างจ่าย

มาตรา ๓๒ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ไม่อาจคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของลูกจ้างได้เท่าที่ควร เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตของการใช้บังคับกฎหมาย ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตรายเจ็บป่วย หรือสูญหาย และการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน เป็นต้น กรณีสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองและได้รับสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนฉบับแรกคือ พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี โดยที่ประกาศของคณะฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานบางประการเป็นอุปสรรคในการบังคับใช้ ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิบัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ (ฉบับที่๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติให้โอนกองทุนเงินทดแทนและบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และของเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุนเงินทดแทน และงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานแรงงานจังหวัดไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย หรือของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย โดยการตราพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทนเป็นพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์แยกจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ สมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด จากนั้น ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ ๔๕/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ยกขึ้นพิจารณาในการประชุม และครั้งที่ ๔๖/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียดในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และในวาระที่สามมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในวันเดียวกัน โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญ และส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ตั้งข้อสังเกตไว้ ๕ ประการ ดังนี้

๑. กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนมีเจตนารมณ์ที่จะให้การคุ้มครองแก่ลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงาน ซึ่งนายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบฝ่ายเดียวเข้ากองทุนเพื่อให้กองทุนเงินทดแทนทำหน้าที่แทนนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิได้ค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ อันเนื่องมาจากการทำงานให้แก่นายจ้าง หรือตามคำสั่งนายจ้าง แต่มีกรณีการจ้างงานอีกประเภท คือ สัญญาจ้างเหมาบริการหรือสัญญาจ้างทำของ ซึ่งมิใช่เป็นการจ้างแรงงานตามความหมายของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน แต่เป็นสัญญาที่มุ่งผลสำเร็จของงานเป็นสำคัญ ผู้รับจ้างในประเภทนี้จึงมิได้รับการคุ้มครองทั้ง ๆ ที่นิติสัมพันธ์การปฏิบัติต่อกันระหว่างผู้ว่าจ้างกับผู้รับจ้างมีลักษณะเหมือนสัญญาจ้างแรงงาน แต่ผู้รับจ้างมิได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ซึ่งการจะพิจารณาว่าสัญญาใดเป็นสัญญาจ้างแรงงานหรือสัญญาจ้างทำของหรือสัญญาจ้างเหมาบริการนั้นต้องพิจารณานิติสัมพันธ์เป็นสำคัญ หากสัญญาใดเป็นสัญญาจ้างแรงงาน คู่สัญญาก็จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายดังกล่าว ดังนั้น รัฐบาลจึงควรพิจารณาดำเนินการให้ลูกจ้างในส่วนราชการเป็นการจ้างแรงงานที่ถูกต้องเพื่อให้ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

๒. ในอนาคตข้างหน้า หากกองทุนมีเสถียรภาพทางการเงินที่มากกว่าในปัจจุบัน รัฐบาลอาจมีนโยบายเพิ่มค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิมากขึ้นกว่าที่กำหนดอยู่ในปัจจุบัน โดยอาจกำหนดเป็นอัตราร้อยละเพิ่มขึ้นได้ตามแต่สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในขณะนั้น โดยการดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลดีต่อทุกภาพส่วนต่อไป

๓. การที่ร่างมาตรา ๑๕ กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ โดยกำหนดแก้ไขให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่ตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปีและให้ดำรงตำแหน่งได้วาระเดียวนั้น กรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาและมีความกังวลใจในการปฏิบัติงานในเชิงบริหารอาจไม่ต่อเนื่องซึ่งการกำหนดในการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการมาแล้ว และกรรมาธิการวิสามัญมีความเห็นเป็นไปในแนวทางที่คณะรัฐมนตรีได้รับอนุมัติหลักการ แต่ควรมีการประเมินผลการปฏิบัติการและทบทวนการดำรงตำแหน่งหลังจากที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว หากภายหลังเกิดปัญหาในทางปฏิบัติหน่วยงานอาจเสนอให้แก้ไขวาระการดำรงตำแหน่งเป็นสองปีและดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกันได้

๔. ในอนาคตหากมีแพทย์สาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ที่เพียงพอ เห็นควรให้มีการแต่งตั้งแพทย์สาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

๕. ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว กฎหมายลำดับรองที่ออกตามกฎหมายนี้ สมควรดำเนินการให้แล้วเสร็จไม่เกิน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีสาระสำคัญตามลำดับดังนี้

๑. พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๒๘ ก วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๗ หน้า ๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประกาศของคณะฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานบางประการเป็นอุปสรรคในการบังคับใช้ และไม่ทันสภาวการณ์ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิบัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติให้โอนกองทุนเงินทดแทนและบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และของเข้าหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุนเงินทดแทน และงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานแรงงานจังหวัดไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย หรือของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทนเป็นพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์แยกจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๙ หมวดพร้อมบทเฉพาะกาลโดยมีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิก ข้อ ๒ (๖) และข้อ ๙ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ และข้อ ๓ และ ข้อ ๑๐ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓)

๒. พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ (๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น (๒)รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่ (๔) นายจ้างซึ่งดำเนินกิจการที่มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ (๕) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๔)

๓. กำหนดบทนิยามศัพท์คำว่า “นายจ้าง” “ลูกจ้าง” “ค่าจ้าง” “ประสบอันตราย” “เจ็บป่วย” “สูญหาย” “สูญเสียสมรรถภาพ” “เงินทดแทน” “ค่าทดแทน” “ค่ารักษาพยาบาล” “ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” “การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” “ค่าทำศพ” “เงินสมทบ” “กองทุน” “สำนักงาน” “คณะกรรมการ” “เลขาธิการ” “พนักงานเจ้าหน้าที่” และ “รัฐมนตรี” ไว้ในมาตรา ๕ อาทิ คำว่า

“นายจ้าง” หมายความว่าผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้รายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรแต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลา หรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วยทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณ หรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“เงินทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ

๔. บททั่วไป

๔.๑ กำหนดให้การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ลูกจ้างพึงได้ตามกฎหมายอื่น (มาตรา ๗)

๔.๒ กำหนดให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทน ลูกจ้าหรือผู้มีสิทธิตามกฎหมายบัญญัติที่ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีต้องยื่นคำขอต่อสำนักงานประกันสังคมหรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดเป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมกำหนด (มาตรา ๘)

๔.๓ กำหนดในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรง โดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใด (ผู้รับเหมาค่าแรง) รับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่ง และการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจ ถ้าผู้รับเหมาค่าแรงไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มแก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน ให้ผู้ประกอบกิจการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่นายจ้างร่วมรับผิดกับผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม เสมือนหนึ่งเป็นนายจ้าง และกำหนดในกรณีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาค่าแรง (มาตรา ๑๑)

๕. เงินทดแทน

๕.๑ กำหนดให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสม และจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๓)

๕.๒ กำหนดให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน (มาตรา ๑๔)

๕.๓ กำหนดกรณีให้นายจ้างจ่าค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๕) กำหนดกรณีให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพชองลูกจ้าง (มาตรา ๑๖) กำหนดกรณีนายจ้างจัดการศพของลูกจ้างตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายครบ ๗๒ ชั่วโมงแล้วยังไม่มีผู้มีสิทธิตามกฎหมายมาขอเป็นผู้จัดการศพ (มาตรา ๑๗)

๕.๔ กำหนดเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๑๘)

ร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีลูกจ้างที่ไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกิน ๓ วัน (ไม่เกิน ๑ ปี)

ร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างรายเดือน สำหรับลูกจ้างที่สูญเสียอวัยวะ (ไม่เกิน ๑๐ ปี)

ร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างรายเดือน สำหรับลูกจ้างที่ทุพพลภาพ (ไม่เกิน ๑๕ ปี)

ร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างรายเดือน สำหรับลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย (ไม่เกิน ๘ ปี)

๖. กำหนดในกรณีที่ลูกจ้างสูญเสียอวัยวะ หรือในกรณีทุพพลภาพและต่อมาถึงแก่ความตายในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ่ายจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไปจนครบ แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกิน ๘ ปี (มาตรา ๑๙)

๗. กำหนดเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้บุคคลซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง (๑) บิดามารดา (๒) สามีหรือภรรยา (๓) บุตรมีอำยุต่ำกว่า ๑๘ ปี เว้นแต่เมื่อมีอายุครบ ๑๘ ปีและยังศึกษาอยู่ในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ (๔) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้าก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย (มาตรา ๒๐)

๘. กำหนดให้ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ได้รับส่วนแบ่งในเงินทดแทนเท่ากัน (มาตรา ๒๑) และกำหนดกรณีที่นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้าง เช่น ลูกจ้างเสพของมึนเมา หรือจงใจให้ตนเองประสบอันตราย เป็นต้น (มาตรา ๒๒)

๙. กำหนดห้ามมิให้นายจ้างหักเงินทดแทนเพื่อการใด ๆ และเงินทดแทนไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี (มาตรา ๒๓) การจ่ายเงินทดแทนตามหมวดนี้ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ ให้สำนักงานประกันสังคมจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แทนนายจ้างนั้น แต่ถ้านายจ้างได้ทดรองจ่ายเงินทดแทนไปก่อนแล้ว นายจ้างขอรับเงินทดแทนที่ได้ทดรองจ่ายไปคืนจากสำนักงานได้ตามระเบียบที่เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมกำหนด

๑๐. กองทุนเงินทดแทน

๑๐.๑ กำหนดให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคมเพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้าง และให้กองทุนเงินทดแทนตามประกาศของคณะปฏิบัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิบัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย (มาตรา ๒๖) กำหนดให้กองทุน ประกอบด้วย เงินกองทุนเงินทดแทน เงินสมทบ ผลประโยชน์ของกองทุน เงินเพิ่ม เงินที่ตกเป็นของกองทุน เงินค่าปรับ ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้หรือเงินอุดหนุน รายได้อื่นรวมถึงดอกผลของกองทุน (มาตรา ๒๗)

๑๐.๒ กำหนดให้เงินและทรัพย์สินของกองทุน เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานประกันสังคม ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินและให้จ่ายเป็นเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้แทนนายจ้าง โดยกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกิน ร้อยละ ๒๒ ของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย

ในการบำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง การส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และ การดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน (มาตรา ๒๘)

๑๐.๓ กำหนดให้การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกกองทุนเงินทดแทนกำหนด (มาตรา ๒๙) กำหนดให้สำนักงานประกันสังคมเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน โดยให้คณะกรรมการเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินต่อรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๓๐)

๑๑. คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์

๑๑.๑ คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒไม่เกิน ๖ คน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละ ๓ คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ (กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้) และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ (มาตรา ๓๑) ให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารกองทุนและการจ่ายเงินทดแทน พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและระเบียบต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เกี่ยวกับ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่สำนักงานประกันสังคมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงปฏิบัติการอื่น ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย (มาตรา ๓๒) นอกจากนี้ กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๓๔-มาตรา ๓๕) กำหนดเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการ (มาตรา ๓๖- มาตรา ๓๗)

๑๑.๒ คณะกรรมการการแพทย์ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกิน ๑๕ คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ (มาตรา ๓๘) องค์ประชุมของกรรมการการแพทย์ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า ๕ คน (มาตรา ๓๙) คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการกกองทุนเงินทดแทนเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการการแพทย์ ให้คำปรึกษาแนะนำในทางการแพทย์แก่คณะกรรมการและสำนักงาน (มาตรา ๔๐)

๑๑.๓ คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หรือคณะกรรมการการแพทย์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการก็ได้ คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์และคณะอนุกรรมการ มีอำนาจในการสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องส่งเอกสารสิ่งของหรือข้อมูลที่จำเป็นมาพิจารณาได้ ในการนี้จะสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้อมาชี้แจงด้วยก็ได้ กรรมการ กรรมการการแพทย์และอนุกรรมการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๔๑-มาตรา ๔๓)

๑๒. เงินสมทบ

การจ่ายเงินสมทบ กำหนดให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการและท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสบทบ ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบ ต้องยื่นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบและแบบรายการแสดงรายชื่อลูกจ้างตามแบบที่เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมกำหนด และต้องจ่ายเงินสมทบภายใน ๓๐ วัน ณ สำนักงานแห่งท้องที่ที่นายจ้างยื่นแบบไว้

๒. พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๘๐ ก วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ไม่อาจคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของลูกจ้างได้เท่าที่ควร เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตของการใช้บังคับกฎหมาย ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตรายเจ็บป่วย หรือสูญหาย และการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน เป็นต้น กรณีสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองและได้รับสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดขอบเขตการใช้บังคับโดยให้พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ (๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่นเฉพาะข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ (๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานวิสาหกิจสัมพันธ์ (๓) รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ สำหรับลูกจ้างซึ่งมิใช่เป็นการจ้างงานในประเทศ และ (๔) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔))

๒. กำหนดนิยามคำว่า “ภัยพิบัติ” หมายความว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย หรือธรณีพิบัติภัย ตลอดจนภัยอื่น ๆ ไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือร่างกายของประชาชนหรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ (มาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕))

๓. กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการที่ได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงอยู่ในฐานะนายจ้างและมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งในกรณีผู้รับเหมาค่าแรงเป็นผู้ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างต่อสำนักงานตามมาตรา ๔๔ ในฐานะนายจ้างต้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาะค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน (มาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑))

๔. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราในการจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้ดำเนินการออกเป็นกฎกระทรวง (มาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๓))

๕. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราในการจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพกรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้นายจ้างดำเนินการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖))

๖. กำหนดอัตราการจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิเป็นร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือนและระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน เช่น สิทธิตามมาตรา ๑๘ (๒) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายโดยจ่ายตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดแต่ต้องไม่เกินสิบปี เป็นต้น รวมทั้งเพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” ในมาตราที่เกี่ยวข้องเป็นกรณีเฉพาะ เพื่อทำให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งคำว่า “ทุพพลภาพ” หมายความว่า การที่ลูกจ้างสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างการ หรือสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจ จนทำให้ความสามารถในการทำงานลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบการงานตามปกติได้ตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการแพทย์ (มาตรา ๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙))

๗. กำหนดกรณีบุตรของลูกจ้างผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นโดยกำหนดให้บุตรที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนต่อไปจนกว่าจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี (มาตรา ๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ (๓)) และบุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไปที่อยู่ระหว่างการศึกษาในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจนกว่าจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี (มาตรา ๑๐ (เพิ่ม มาตรา ๒๐(๓/๑)))

๘. กำหนดให้มีระบบการบัญชีและการจัดทำรายงานการประเมินสถานะของกองทุนเงินทดแทนตามมาตรฐานการบัญชี (มาตรา ๑๑ (เพิ่มมาตรา ๒๙/๑ และมาตรา ๒๙/๒)) โดยให้สำนักงานประกันสังคมหรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดเสนองบการเงินในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน (มาตรา ๑๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐))

๙. กำหนดให้การได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างในคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนโดยให้ใช้วิธีสรรหา และแก้ไขให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานฯ เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนได้ (มาตรา ๑๓ (เพิ่มมาตรา ๓๑ วรรคสามและวรรคสี่))

๑๐. กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการกองทุนเงินทดแทนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๑๔ (เพิ่มมาตรา ๓๑/๑))

๑๑. กำหนดให้กรรมการกองทุนเงินทดแทนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว (มาตรา ๑๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓)) แก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการกองทุนเงินทดแทนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๑๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔))

๑๒. คณะกรรมการการแพทย์ โดยกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานฯ เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการการแพทย์ได้ (มาตรา ๑๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘)) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการการแพทย์แยกไว้โดยเฉพาะ เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น (มาตรา ๑๘ (เพิ่มมาตรา ๓๘/๑ และมาตรา ๓๘/๒)) แก้ไขให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจให้ความเห็นในทางการแพทย์เกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวง เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ในสาขาต่าง ๆ (มาตรา ๑๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐))

๑๓. กำหนดให้กรรมการกองทุนเงินทดแทน กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พักและค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๒๐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓))

๑๔. กำหนดแนวทางปฏิบัติของนายจ้างในกรณีที่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ โดยกำหนดขั้นตอนให้นายจ้างต้องยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและจ่ายเงินสมทบ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและทำให้นายจ้างสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่กำหนดได้อย่างถูกต้องและครบถ้วนภายใน ๓๐ วัน สำหรับกรณีข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลงภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ เป็นไปตามที่เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด (มาตรา ๒๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔))

๑๕. กำหนดให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลดหรือเพิ่มอัตราเงินสมทบให้แก่นายจ้างตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้าง (มาตรา ๒๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ วรรคสาม))

๑๖. กำหนดให้กรณีที่มีเหตุการณ์พิเศษในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดตามที่กฎหมายกำหนดนายจ้างอาจได้รับประโยชน์จากการลดการจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือน (มาตรา ๒๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖))

๑๗. เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย กำหนดให้นายจ้างแจ้งเหตุดังกล่าวต่อสำนักงานประกันสังคม ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด และกำหนดให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานประกันสังคม ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด (มาตรา ๒๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙))

๑๘. กำหนดให้นำบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับมาตราที่กำหนดไว้มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้รับเหมาชั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงซึ่งมิใช่นายจ้าง เพื่อให้สามารถนำโทษทางอาญาตามบทกำหนดโทษดังกล่าวมาใช้บังคับได้ (มาตรา ๒๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖))

๑๙. เพิ่มอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด โดยต้องมีหมายค้นและปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เว้นแต่เข้าเหตุยกเว้นให้ค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น (มาตรา ๒๖ (เพิ่มมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง (๔) และวรรคสอง))

๒๐. แก้ไขบทกำหนดโทษนายจ้างที่ไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๔ วรรคสองหรือวรรคสาม หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๒๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒))

๒๑. แก้ไขบทกำหนดโทษนายจ้างที่ไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ (มาตรา ๒๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔))

๒๒. กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น (มาตรา ๒๙)

๒๓. กำหนดให้การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างที่ได้ยื่นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นการยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๐)

๒๔. กำหนดให้นายจ้างซึ่งค้างจ่ายเงินสมทบและต้องเสียเงินเพิ่มอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เสียเงินเพิ่มในอัตราเดิม และเมื่อคำนวณแล้วต้องไม่เกินเงินสมทบที่ค้างจ่าย (มาตรา ๓๑)

๒๕. กำหนดให้บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๓๒)

นางวนิดา อินทรอำนวย/ จัดทำ

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖ ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๖ มาตรา ๖๐/๑ มาตรา ๖๖ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๕/๒ และมาตรา ๗๕/๔ ต้องส่งให้สภาผู้แทนราษฎรในวันที่ออกระเบียบดังกล่าว เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบได้ ถ้าต่อมามีการเสนอญัตติและสภาผู้แทนราษฎรมีมติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ส่งระเบียบดังกล่าว ให้สภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้ยกเลิกระเบียบใดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น

กำหนดวันตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงวันในสมัยประชุม"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่การพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง (๑) (๓) (๘) และ (๙) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ ตุลาการศาลปกครองต้องประพฤติตนตามวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครองตามที่ ก.ศป. กำหนด

ก.ศป. อาจมีมติให้ตุลาการศาลปกครองผู้ใดออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ได้ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่การให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนให้ทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ปฏิบัติหน้าที่บกพร่องอย่างร้ายแรงหรือประพฤติตนไม่สมควรตามที่กำหนดในวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครอง

(๒) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอแต่ไม่ถึงเหตุทุพพลภาพ

(๓) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่ ก.ศป. มีมติให้ตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ด้วย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ในการพิจารณาให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งโดยถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) หรือ (๒) หรือตามมาตรา ๒๒ วรรคสาม ประกอบกับมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๔) หรือ (๗) หรือโดยถูกไล่ออกตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๒) ให้ ก.ศป. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วย ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นจำนวนสี่คน และเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรือรองเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนที่เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมอบหมายจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการเพื่อทำการสอบสวน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ตุลาการศาลปกครองผู้ใดพ้นจากตำแหน่งไปโดยมิได้มีความผิดและมิใช่เป็นการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) หรือ (๙) ก.ศป. อาจพิจารณาคัดเลือกผู้นั้นให้กลับเข้ารับราชการเป็นตุลาการศาลปกครองในตำแหน่งไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิมหรือเทียบเท่าก็ได้ ถ้าผู้นั้นมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี และยังมีอายุไม่ครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันสิ้นปีงบประมาณนั้น หรือยังมีอายุไม่ครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ในวันสิ้นปีงบประมาณนั้นในกรณีที่เป็นผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกให้ไปดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ หากผู้นั้นมีอายุครบเกณฑ์ที่จะต้องประเมินสมรรถภาพ

ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งแล้ว แต่ยังไม่เคยผ่านการประเมินสมรรถภาพ ให้จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพได้ แม้จะมีอายุล่วงเลยการประเมินสมรรถภาพตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง แล้วก็ตาม

ตุลาการศาลปกครองซึ่งโอนไปดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ถ้าต้องโอนกลับเข้าดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองเพราะเหตุที่ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๗๘/๑ วรรคสอง หรือยื่นความประสงค์ขอโอนกลับก่อนครบวาระ และผู้นั้นมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ให้ ก.ศป. พิจารณาให้ความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งในลำดับอาวุโสที่เคยครอง โดยให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น ในชั้นเดียวกับตุลาการศาลปกครองที่อยู่ในลำดับอาวุโสเท่ากันในขณะที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง

ในกรณีที่ผู้ซึ่งได้รับการคัดเลือกให้กลับเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ซึ่งได้รับความเห็นชอบให้โอนกลับเข้าดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองตามวรรคสอง มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ ให้นำความในมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๘ วรรคสอง แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๙ วรรคสาม แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับแก่การคัดเลือกให้กลับเข้ารับราชการเป็นตุลาการศาลปกครองตามวรรคหนึ่ง หรือการโอนกลับเข้าดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองตามวรรคสอง โดยอนุโลม”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ ของหมวด ๒ ตุลาการศาลปกครอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๓๔/๑ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีซึ่งตุลาการศาลปกครองได้กระทำโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “ก.ศป.” ประกอบด้วย

(๑) ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นตุลาการศาลปกครองจำนวนสิบคน ดังนี้

(ก) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจำนวนหกคนซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

(ข) ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นจำนวนสี่คนซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น

(๓) กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นตุลาการในศาลปกครองจำนวนสองคน ที่ได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองสูงสุดและตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นเลขานุการของ ก.ศป. และให้ ก.ศป. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๓๕/๒ กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) จะดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) หรือ (๕) หรือกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) หรือ (๕) ในเวลาเดียวกันมิได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศรับสมัครบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕/๑ เข้ารับการเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) โดยให้คณะกรรมการดำเนินการเลือกตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้ารับการเลือก แล้วจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิได้รับเลือกส่งไปยังตุลาการในศาลปกครองสูงสุดและตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น และให้แจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการเลือกไปด้วย

ให้นำความในมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับแก่การเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิในวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือก การนับคะแนน และการประกาศผลการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๙/๑ ให้เป็นไปตามที่ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป.”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ก่อนกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) จะครบวาระเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวันแต่ไม่เกินเก้าสิบวัน ให้ดำเนินการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนที่กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ในกรณีจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ ให้กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไป แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๙/๑ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) ว่างลงก่อนครบวาระ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกซ่อมให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้

ให้ผู้ได้รับเลือกซ่อมเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง เข้ารับหน้าที่เมื่อประธานศาลปกครองสูงสุดได้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกซ่อมเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ และให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองดำเนินการประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกซ่อมในราชกิจจานุเบกษา

กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกซ่อมให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

"ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.ศป. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด"

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

"มาตรา ๔๐/๑ ให้ ก.ศป. โดยมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการตุลาการศาลปกครองทั้งหมด มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตุลาการศาลปกครองและการอื่น ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.ศป."

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๑/๑ ในกรณีที่ไม่มีกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) (ก) หรือ (ข) หรือ (๓) หรือมีแต่ไม่ครบจำนวน ถ้ากรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนไม่น้อยกว่าหกคน เห็นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องให้ความเห็นชอบ ให้กรรมการตุลาการศาลปกครองเท่าที่มีอยู่เป็น ก.ศป. พิจารณาเรื่องเร่งด่วนนั้นได้"

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่ากฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครองและให้ศาลปกครองพิจารณาวินิจฉัยโดยไม่ชักช้า ในการเสนอความเห็นดังกล่าวผู้ตรวจการแผ่นดินมีสิทธิและหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒"

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕/๑ การฟ้องคดีที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ หากคู่กรณีใดยื่นคำขอต่อศาลโดยอ้างว่า ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือโดยสถานะของผู้ขอถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ถ้าศาลเห็นว่ามีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะรับฟ้องไว้พิจารณา หรือในกรณีอุทธรณ์ซึ่งศาลเห็นว่ามีเหตุผลอันสมควรที่จะอุทธรณ์ได้ แล้วแต่กรณีและศาลได้แสวงหาข้อเท็จจริงโดยการไต่สวนหรือโดยวิธีอื่นแล้วเห็นว่ามีเหตุตามคำขอจริง ให้ศาลอนุญาตให้คู่กรณีนั้นดำเนินคดี โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือเฉพาะบางส่วนได้ คำสั่งให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้เป็นที่สุด"

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๖ คำฟ้องให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลปกครอง หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ในการนี้อาจยื่นคำฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัลอื่นใด หรือโทรสารตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และเพื่อประโยชน์ในการนับอายุความ ให้ถือว่าวันที่ส่งคำฟ้องแก่เจ้าพนักงานไปรษณีย์หรือวันที่ส่งคำฟ้องทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัลอื่นใดหรือโทรสารเป็นวันที่ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครอง"

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

"ในกรณีที่กฎหมายกำหนดระยะเวลาให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีหรือโดยลักษณะแห่งคดีมีความจำเป็นที่ศาลจะต้องพิจารณาพิพากษาคดีเป็นการเร่งด่วนหรือเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม การส่งสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนให้คู่กรณีทราบตามวรรคสอง จะส่งล่วงหน้าเป็นเวลาอันสมควรแต่ไม่ถึงเจ็ดวันก็ได้ โดยต้องคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิของคู่กรณีด้วย"

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

"มาตรา ๕๙/๑ ในการพิจารณาคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น หากองค์คณะพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าคดีดังกล่าวมีข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน หรือเห็นว่าการไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีจะไม่ทำให้เสียความยุติธรรม องค์คณะพิจารณาพิพากษาอาจไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีก็ได้ ในกรณีนี้ให้ผู้แถลงคดีปกครองดำเนินการตามมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ในวันประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา

ให้ศาลแจ้งการไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีตามวรรคหนึ่งพร้อมส่งสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนให้คู่กรณีทราบ ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิคู่กรณีที่จะยื่นคำแถลงเป็นหนังสือต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และหากคู่กรณีประสงค์ที่จะให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ให้คู่กรณีแจ้งความประสงค์เช่นนั้นให้ศาลทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้องค์คณะพิจารณาพิพากษาจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีต่อไป"

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

"มาตรา ๖๐/๑ เมื่อศาลเห็นสมควร หรือเมื่อคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีคำขอและศาลเห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่ความยุติธรรมหรือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่คู่กรณี ศาลอาจมีคำสั่งให้ดำเนินกระบวนพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบการประชุมทางจอภาพได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

การดำเนินกระบวนพิจารณาที่ต้องกระทำต่อหน้าศาลและศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นการดำเนินกระบวนพิจารณาในห้องพิจารณาของศาล และเป็นการกระทำต่อหน้าศาล

ศาลอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนพิจารณาตามวรรคหนึ่งจากคู่กรณีที่ร้องขอได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่ประธานศาลปกครองสูงสุดกำหนด โดยไม่ถือว่าค่าใช้จ่ายนั้นเป็นค่าธรรมเนียมศาล"

มาตรา ๒๓ ในวาระเริ่มแรก ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) (ก) และ (ข) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ต้องทำหน้าที่กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิไปพลางก่อนตามมาตรา ๒๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการประกาศผลการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ให้กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (ก) และ (ข) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ พ้นจากตำแหน่ง แต่ให้ทำหน้าที่กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการประกาศผลการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวรรคสองและวรรคสาม ให้ถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

มาตรา ๒๔ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๐ บัญญัติให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งและให้ตุลาการพ้นจากตำแหน่ง แต่ในกรณีที่พ้นจากตำแหน่งเพราะความตายหรือเกษียณอายุ พ้นจากตำแหน่งตามวาระ หรือพ้นจากราชการเพราะถูกลงโทษ ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ มาตรา ๑๙๘ บัญญัติให้การบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครองต้องดำเนินการโดยคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองซึ่งประกอบด้วยประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธาน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นตุลาการในศาลปกครอง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นตุลาการในศาลปกครองไม่เกินสองคน บรรดาที่ได้รับเลือกจากข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ และมาตรา ๒๓๑ บัญญัติให้ผู้ตรวจการแผ่นดินอาจเสนอเรื่องต่อศาลปกครองได้เมื่อเห็นว่ามีกรณีกฎ คำสั่ง หรือการกระทำใดของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ในเรื่องดังกล่าวให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง บัญญัติให้ผู้พิพากษาและตุลาการย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี สมควรกำหนดความคุ้มครองตุลาการในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีซึ่งได้กระทำโดยสุจริต นอกจากนั้น สมควรปรับปรุงการพิจารณาพิพากษาคดีและการบริหารจัดการคดีของศาลปกครองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้สามารถยื่นคำฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัลอื่นใด หรือโทรสาร เพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางปกครองได้โดยง่าย สะดวกรวดเร็ว และทั่วถึง รวมทั้งกำหนดกระบวนพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบการประชุมทางจอภาพ ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมกระบวนพิจารณาในการพิจารณาคำขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล การนั่งพิจารณาคดีในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และการไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีสำหรับคดีที่อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ อัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ตุลาการศาลปกครองให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ดังต่อไปนี้

(๑) ในศาลปกครองสูงสุด

(ก) ประธานศาลปกครองสูงสุด ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๔

(ข) รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด และตุลาการศาลปกครองสูงสุด ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๓ ขั้นสูงสุด

(๒) ในศาลปกครองชั้นต้น

(ก) อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๓ ขั้นสูงสุด

(ข) รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นและตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๒ - ๓ โดยให้เริ่มรับเงินเดือนในชั้น ๒ และเมื่ออยู่ในชั้น ๒ มาครบเจ็ดปีแล้วให้เลื่อนชั้นเงินเดือนเป็นชั้น ๓

(ค) ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๑ – ๓ โดยให้เริ่มรับเงินเดือนในชั้น ๑ เมื่ออยู่ในชั้น ๑ มาครบหนึ่งปีแล้วให้เลื่อนชั้นเงินเดือนเป็นชั้น ๒ และเมื่ออยู่ในชั้น ๒ มาครบเจ็ดปีแล้วให้เลื่อนชั้นเงินเดือนเป็นชั้น ๓”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของตุลาการศาลปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามระเบียบ ก.ศป. ว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตุลาการศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งตุลาการศาลปกครองได้รับไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับการปรับเพิ่มตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในมาตรา ๔ และให้การได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในกรณีนั้นสิ้นสุดลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง

ชั้นศาล	ชั้นเงินเดือน	ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท/เดือน)	เงินประจำตำแหน่ง (บาท/เดือน)
ศาลปกครองสูงสุด	๔	ประธานศาลปกครองสูงสุด	๘๓,๐๙๐	๕๕,๐๐๐
	๓	รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด	๘๑,๙๒๐	๕๐,๐๐๐
ศาลปกครองชั้นต้น		อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๘๐,๕๔๐	๔๒,๕๐๐
	๒	รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๗๖,๘๐๐	๔๑,๕๐๐
	๑	ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๗๔,๓๖๐	๓๐,๐๐๐

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น โดยกำหนดให้ถือว่าเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามระเบียบ ก.ศป. ว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตุลาการศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งตุลาการศาลปกครองได้รับไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นส่วนหนึ่งของเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับการปรับเพิ่มตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง และให้การได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในกรณีนั้นสิ้นสุดลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

เนื่องจากพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นฉบับแรกของเรื่องนี้ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้น และต้องมีหน่วยงานธุรการของศาลปกครองที่เป็นอิสระ เมื่อมีพระราชบัญญัติเรื่องนี้ขึ้นมาใช้บังคับ จากนั้นต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกจำนวน ๕ ฉบับ สาระสำคัญในการแก้ไขคือ แก้ไขบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป กำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาอนุญาตการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล รวมถึงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมศาลในการฟ้องคดีปกครองให้สอดคล้อง แก้ไขระยะเวลาฟ้องคดีให้ยาวขึ้น และนิยามความหมายของคำว่า “ประโยชน์แก่ส่วนรวม” นอกจากนี้ ได้เพิ่มอำนาจในการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นในศาลปกครองสูงสุด หรือศาลปกครองชั้นต้น และกำหนดตำแหน่งตุลาการศาลปกครองที่เรียกชื่ออย่างอื่นรวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนตุลาการศาลปกครองให้สอดคล้องกับหลักการและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น การเลื่อนตุลาการศาลปกครองชั้นต้นดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นไปดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดได้ถ้าผู้นั้นยินยอม เพื่อคงความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ที่จำเป็นต้องอาศัยความเชี่ยวชาญและความชำนาญในการดำเนินกระบวนพิจารณาคดีปกครองวาระการดำรง ตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดโดยให้มีวาระสี่ปี การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตุลาการศาลปกครองกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการของศาลปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการบริหารงานทั่วไป งบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของศาลปกครอง รวมทั้งงานธุรการของสำนักงานศาลปกครอง ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน และประเพณีปฏิบัติของทางราชการศาลปกครอง เพื่อให้การบริหารราชการศาลปกครองเป็นไปด้วยความเรียบร้อยยิ่งขึ้น และปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของ ๓ คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนกำหนดเรื่องการดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองและการดำเนินการทางวินัยแก่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมล่าสุดฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๖๑

ดังนั้น กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันจึงมีจำนวน ๑๑ ฉบับ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๔ ก วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้น เพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งตามอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎหรือคำสั่งทางปกครอง การกระทำละเมิดในทางปกครอง หรือการทำสัญญาทางปกครอง อันเป็นเรื่องของกฎหมายมหาชน และโดยที่ระบบการพิจารณาและพิพากษาคดีจำเป็นต้องมีกระบวนการเป็นพิเศษต่างจากคดีปกติทั่ว ๆ ไป เพราะผลแห่งคำพิพากษาอาจกระทบถึงการบริหารราชการแผ่นดิน หรือต้องจ่ายเงินภาษีอากรของส่วนรวมเป็นค่าชดเชยหรือค่าเสียหายแก่เอกชน ในขณะเดียวกันเอกชนจะอยู่ในฐานะเสียเปรียบที่ไม่อาจทราบข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐได้ ในการพิจารณาจึงจำเป็นต้องใช้ระบบไต่สวนเพื่อหาข้อเท็จจริงที่แท้จริง และต้องมีตุลาการที่มีความเชี่ยวชาญเป็นการเฉพาะซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และประชาชนทั่วไป ซึ่งจะถูกกระทบในทางใดทางหนึ่งจากคำพิพากษาของศาลปกครอง รวมทั้งต้องมีหน่วยงานธุรการของศาลปกครองที่เป็นอิสระ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แบ่งเนื้อหาเป็น ๕ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๐๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดนิยามความหมายของคำว่า “หน่วยงานทางปกครอง” “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” “คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท” “ตุลาการศาลปกครอง” “ก.ศป.” “คู่กรณี” “คำฟ้อง” “กฎ” “สัญญาทางปกครอง” ตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๒. หมวด ๑ การจัดตั้งและเขตอำนาจศาลปกครอง โดยกำหนดศาลปกครองแบ่งเป็นสองชั้น คือ ศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองชั้นต้น ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นได้แก่ ศาลปกครองกลางและศาลปกครองในภูมิภาค และมีการกำหนดเขตอำนาจศาลปกครอง สำหรับศาลปกครองในภูมิภาคได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๔ ภายใต้บทเฉพาะกาล ซึ่งในวาระแรกให้มี ๑๖ ศาล และเขตอำนาจศาลครอบคลุมรวมจังหวัดใกล้เคียง

๓. หมวด ๒ ตุลาการศาลปกครอง โดยกำหนดตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง และกำหนดคุณสมบัติของตุลาการในศาลปกครองไว้ทั้งสองชั้น รวมถึงการพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลปกครอง

๔. หมวด ๓ คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) เป็นการกำหนดรายละเอียดของ ก.ศป. ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๗๙ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “มาตรา ๒๗๙ คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเก้าคนซึ่งเป็นตุลาการในศาลปกครองและได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองด้วยกันเอง

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภาสองคน และจากคณะรัฐมนตรีอีกหนึ่งคน คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และวิธีการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ” ซึ่งต่อมา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้หยิบยกมาทั้งมาตราบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒๖ โดยได้เพิ่มเติมวรรคท้ายมีความว่า “ในกรณีที่ไม่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง (๓) หรือมีแต่ไม่ครบสามคน ถ้าคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนเห็นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องให้ความเห็นชอบ ให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนดังกล่าวเป็นองค์ประกอบและองค์ประชุมพิจารณาเรื่องเร่งด่วนนั้นได้”

๕. หมวด ๔ วิธีพิจารณาคดีปกครอง แบ่งเป็น ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ การฟ้องคดีปกครอง โดยกำหนดผู้มีสิทธิฟ้องคดีและวิธี หลักเกณฑ์การฟ้อง และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่ากฎหรือการกระทำใดของหน่วยงานปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

ให้มีสิทธิเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลปกครองได้ ดังนั้น การเสนอความเห็นดังกล่าวผู้ตรวจการแผ่นดินจึงมีสิทธิและหน้าที่เสมือนหนึ่งผู้มีสิทธิฟ้องคดี

ส่วนที่ ๒ การดำเนินคดีปกครอง โดยกำหนดให้ศาลปกครองสูงสุดต้องมีตุลาการในศาลปกครองสูงสุดอย่างน้อยห้าคนจึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา ส่วนในศาลปกครองชั้นต้นที่ต้องมีตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นอย่างน้อยสามคนจึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา ศาลปกครองสามารถไต่สวนมูลฟ้องได้ เช่นอาจตรวจสอบ และแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม การนั่งพิจารณาคดีต้องกระทำโดยเปิดเผย เพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสมาแถลงต่อสู้คดีด้วยวาจาต่อองค์คณะพิจารณา และศาลปกครองมีอำนาจลงโทษผู้ละเมิดอำนาจศาลได้

ส่วนที่ ๓ คำพิพากษาหรือคำสั่งคดีปกครอง โดยกำหนดเรื่องการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง ถ้าจะต้องกระทำโดยตุลาการศาลปกครองหลายคน คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นจะต้องบังคับตามความเห็นของฝ่ายข้างมาก และในกรณีที่ตุลาการในศาลปกครองผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งไว้ในคำพิพากษา หรือคำสั่งนั้น รวมถึงกำหนดรายละเอียดการให้คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองของศาลปกครองต้องประกอบด้วยอะไรบ้าง นอกจากนี้ ยังกำหนดรายละเอียดในการคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น และในกรณีที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองเสร็จเด็ดขาดแล้วคู่กรณีหรือบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีนั้นอาจมีคำขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคดี หรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองนั้นใหม่ได้

๖. หมวด ๕ สำนักงานศาลปกครอง โดยกำหนดให้มีสำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองขึ้นตรงต่อประธานศาลปกครองสูงสุด มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานศาลปกครอง และให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายปกครอง” มีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สินและการดำเนินการอื่นของสำนักงานศาลปกครอง

๗. บทเฉพาะกาล โดยกำหนดให้จัดตั้งศาลปกครองเป็นภูมิภาค ในวาระเริ่มแรก ๑๖ แห่ง กำหนดเขตอำนาจศาลโดยรวมจังหวัดใกล้เคียงไว้ด้วยกัน พร้อมทั้งกำหนดกรณีการแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดครั้งแรกเมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๒. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๒๙ ก วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๕ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้ตุลาการศาลปกครองได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ โดยเทียบเคียงกับอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมในระดับเดียวกัน และเนื่องด้วยได้มีการเปลี่ยนแปลงอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรมให้รับในอัตราใหม่ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ.๒๕๔๓ สมควรปรับปรุงอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองให้เท่าเทียมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้แทน โดยได้กำหนดอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตุลาการศาลปกครองได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งในศาลปกครองสูงสุด และในศาลปกครองชั้นต้น และกำหนดให้ตุลาการศาลปกครองได้รับค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่น ในกรณีเดินทางไปราชการของตุลาการศาลปกครอง ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

อนึ่ง ตุลาการศาลปกครองเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และให้สำนักงานศาลปกครองเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมการเกษียณอายุของตุลาการศาลปกครอง

๒. ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนตุลาการศาลปกครองและบัญชีอัตราเงินเดือนประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

๓. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๔ ก วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ หน้า ๒๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันการฟ้องคดีปกครองที่ขอให้ศาลสั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องจากคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คู่กรณีจะต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลโดยไม่มีข้อยกเว้นใด ๆ ทำให้เป็นภาระแก่คู่กรณีที่ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือทำให้ได้รับความเดือดร้อนเกินสมควรถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล ดังนั้น สมควรกำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาอนุญาตการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลได้ ประกอบกับคดีดังกล่าวมีลักษณะเดียวกับคดีที่มีคำขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง สมควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมศาลในการฟ้องคดีปกครองให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความตามในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทน โดยกำหนดให้การฟ้องคดีไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล เว้นแต่การฟ้องคดีขอให้สั่งให้ใช้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินอันสืบเนื่องจากคดี สำหรับคดีที่มีคำขอให้ปลดเปลื้องทุกข์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้

๒. ให้เพิ่มความใหม่เป็น มาตรา ๔๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยกำหนดการฟ้องคดีที่ต้องไม่เสียค่าธรรมเนียมศาลตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ หากคู่กรณีใดยื่นคำขอต่อศาลโดยอ้างว่าไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือโดยสถานะของผู้ขอถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ถ้าศาลเห็นว่ามีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะรับฟ้องไว้พิจารณาหรือในกรณีอุทธรณ์ซึ่งศาลเห็นว่ามีเหตุผลอันสมควรที่จะอุทธรณ์ได้ แล้วแต่กรณี และเมื่อศาลได้ไต่สวนแล้วเห็นว่ามีเหตุผลตามคำขอจริงก็ให้ศาลอนุญาตให้คู่กรณีนั้นดำเนินคดี โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือเฉพาะบางส่วนได้ คำสั่งให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้เป็นที่สุด ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนด โดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ออกตามมาตรา ๔๔

๓. เนื่องจากมีการแก้ไขและเพิ่มเติมมาตรา ๔๕/๑ เมื่อมีผลบังคับใช้แล้ว ให้ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่ได้เสียค่าธรรมเนียมศาล

๔. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๔๖ ก วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ หน้า ๑๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป โดยปรับอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละสาม ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ และปรับอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้นอีกในอัตราร้อยละห้า ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ และกำหนดให้ตุลาการศาลปกครองมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปและสอดคล้องกับข้าราชการประเภทต่าง ๆ นอกจากนี้ ในกรณีที่มีการปรับอัตราเงินเดือนตุลาการศาลปกครองเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตรา และไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่สมควรกำหนดให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความใหม่เป็นวรรคหกของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา

คดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ในกรณีถ้ามีการปรับเงินเดือนให้ปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตรา และไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ โดยต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ถือว่าเป็นบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

๒. ให้เพิ่มความใหม่เป็น มาตรา ๓๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้ตุลาการศาลปกครองอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีที่ ก.ศป. กำหนด

๓. ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

๕. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๙ ก วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เมื่อศาลปกครองได้เปิดทำการแล้วทำให้มีการแยกสัญญาทางปกครองออกจากสัญญาทางแพ่ง นับว่ามีผลความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งในเรื่องของศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดี กฎหมายสารบัญญัติและกฎหมายวิธีสบัญญัติที่จะนำมาใช้ในคดีนั้น สัญญาทางปกครองจึงเป็นหลักเกณฑ์ใหม่ที่แม้แต่นักกฎหมายยังถกเถียงเพื่อค้นหาความหมายแนวทางที่เหมาะสมหรือควรจะเป็น ในแต่ละปีหน่วยงานของรัฐได้ทำสัญญากับเอกชนหรือกับหน่วยงานของรัฐด้วยกันในกิจกรรมที่หลากหลายตั้งแต่กิจกรรมขนาดเล็กจนถึงโครงการขนาดใหญ่ เช่น สัญญาจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สัญญาจ้างก่อสร้างอาคารถนนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ สัญญาสัมปทาน ฯลฯ หากนับรวมมูลค่าตามสัญญาเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับเงินงบประมาณแผ่นดินจำนวนมาก แต่เนื่องจากการฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ยื่นฟ้องคดีภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีแต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดีซึ่งเดิมสัญญาดังกล่าวมีอายุความถึงสิบปีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อได้มีการตีความสัญญาโดยศาลปกครองหรือคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลว่าเป็นสัญญาประเภทใด หากตีความว่าเป็นสัญญาทางปกครองจะทำให้กำหนดระยะเวลาในการฟ้องคดีลดเหลือเพียงหนึ่งปี เป็นเหตุให้ระยะเวลาฟ้องคดีสั้นลงโดยผลของกฎหมายตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สมควรแก้ไขระยะเวลาฟ้องคดีดังกล่าวให้ยาวขึ้น นอกจากนั้นปัจจุบันยังมีปัญหาการตีความหมายของเรื่องประโยชน์แก่ส่วนรวม จึงเห็นควรบัญญัติเรื่องนี้ไว้ในบทนิยาม เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการใช้กฎหมายยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มบทนิยามความหมายของคำว่า “ประโยชน์แก่ส่วนรวม” หมายความว่า ประโยชน์ต่อสาธารณะหรือประโยชน์อันเกิดแก่การจัดทำบริการสาธารณะหรือการจัดการให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากการดำเนินการหรือการกระทำที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริม หรือสนับสนุนแก่ประชาชนเป็นส่วนรวมหรือประชาชนส่วนรวมจะได้รับประโยชน์จากการดำเนินการหรือการกระทำนั้น

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน คือ “มาตรา ๕๑ การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี และการฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) ให้ยื่นฟ้องภายในห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีแต่ไม่เกินสิบปี นับแต่วันที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดี”

๖. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๒๙ ก วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันปริมาณคดีปกครองประเภทที่ต้องดำเนินกระบวนพิจารณาโดยเร่งด่วนให้ทันต่อการแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่คู่กรณีหรือเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เช่น คดีเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ และการแต่งตั้งข้าราชการในหน่วยงานทางปกครอง เป็นต้น ซึ่งหากให้คดีปกครองประเภทดังกล่าวดำเนินการตามขั้นตอนและมีผู้รับผิดชอบเช่นเดียวกับคดีปกครองทั่วไป อาจเป็นผลทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและต้องดำเนินกระบวนพิจารณาโดยเร่งด่วนมีความล่าช้าสมควรเพิ่มอำนาจในการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นในศาลปกครองสูงสุด หรือศาลปกครองชั้นต้น และกำหนดตำแหน่งตุลาการศาลปกครองที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวโดยเฉพาะ อีกทั้ง เพื่อให้การบริหารงานบุคคลของศาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเหมาะสมกับการอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดจำนวนตุลาการศาลปกครองให้สอดคล้องกับหลักการและบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

ศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้นอาจแบ่งเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นขึ้นในศาลปกครองสูงสุดหรือศาลปกครองชั้นต้นใด ให้มีอำนาจในคดีประเภทใดหรือคดีในท้องที่ใดซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของแต่ละศาลนั้นแยกต่างหากโดยเฉพาะก็ได้ ทั้งนี้ ให้ออกเป็นประกาศประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานขึ้นในศาลปกครองสูงสุดหรือศาลปกครองชั้นต้นใด ให้มีตุลาการหัวหน้าแผนกหรือตุลาการหัวหน้าหน่วยงานนั้น แผนกหรือหน่วยงานละหนึ่งคนเพื่อรับผิดชอบงานของแผนกหรือหน่วยงานดังกล่าว ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. กำหนด

๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้แทนเป็นการแก้ไขเพิ่มตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามจำนวนที่ ก.ศป. กำหนด ส่วนการกำหนดตำแหน่ง ให้ ก.ศป. กำหนดว่าจะให้เทียบเท่ากับตำแหน่งใดไว้ในประกาศ และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๗. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๗๙ ก วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ หน้า ๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่องค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการ ศาลปกครองที่ผ่านมาได้บัญญัติไว้เฉพาะในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยมิได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สมควรกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองไว้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วิธีการเลือกและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิให้สอดคล้องกับการกำหนดบทบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ซึ่งประกอบด้วย

(๑) ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครอง จำนวนเก้าคน ดังนี้

(ก) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจำนวนหกคนซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

(ข) ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นจำนวนสามคนซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น

(๓) กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองจำนวนสามคน ดังนี้

(ก) ผู้ซึ่งได้รับเลือกจากวุฒิสภาจำนวนสองคน

(ข) ผู้ซึ่งได้รับเลือกจากคณะรัฐมนตรีจำนวนหนึ่งคน

และกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นเลขานุการของ ก.ศป. และให้ ก.ศป. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๒. กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง

๓. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดวิธีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครอง โดยให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิได้รับเลือก ให้มีคณะกรรมการดำเนินการเลือก ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรับผิดชอบดูแลให้การเลือกเป็นไปโดยถูกต้อง และให้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกในราชกิจจานุเบกษา

๔. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดวิธีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง โดยให้วุฒิสภาตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจำนวนสี่คนต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป

๕. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดวิธีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง โดยให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรจะได้รับเลือกต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาลงมติ

๖. แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ โดยกำหนดให้กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี โดยอาจได้รับเลือกใหม่ได้อีก แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ และภายในหกสิบวันก่อนกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิจะครบวาระ ประธานศาลปกครองสูงสุดต้องดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองใหม่ โดยต้องแล้วเสร็จก่อนที่กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ สำหรับกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครอง ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดแจ้งต่อประธานวุฒิสภาหรือนายกรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี เพื่อทราบ

๗. กำหนดการดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกซ่อม ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองและกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองว่างลงก่อนครบวาระ โดยให้ดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกซ่อม เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้

๘. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองและกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

๙. กำหนดให้ในกรณีที่ไม่มีกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองหรือมีแต่ไม่ครบสามคน ถ้าคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนไม่น้อยกว่าหกคนเห็นว่าเป็นเรื่องด่วนที่ต้องให้ความเห็นชอบ ให้คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนดังกล่าวเป็นองค์ประกอบและองค์ประชุมพิจารณาเรื่องเร่งด่วนนั้นได้

๑๐. กำหนดให้ดำเนินการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครองและกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

๑๑. กำหนดให้ในระหว่างที่ยังมิได้มี ก.ศป. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๖๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ทำหน้าที่เป็น ก.ศป. ไปพลางก่อน จนกว่าจะมี ก.ศป. ตามพระราชบัญญัตินี้

๑๒. กำหนดให้มติหรือการให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ สิ้นสุดลงที่ได้ดำเนินการไป

ในช่วงเวลานับแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือว่ามติหรือการให้ความเห็นชอบนั้นเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ศป. ตามพระราชบัญญัตินี้

๘. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๖ ก วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันการดำเนินการบังคับคดีปกครองยังมีข้อขัดข้อง เนื่องจากกฎหมายไม่ได้กำหนดรายละเอียดในการดำเนินการบังคับคดีปกครองให้ครอบคลุมคดีปกครองทุกประเภท ซึ่งคดีปกครองมีลักษณะเฉพาะไม่สามารถนำหลักการของการบังคับคดีแพ่งมาใช้ในการดำเนินการบังคับคดีให้มีประสิทธิภาพในทุกกรณีได้ อีกทั้งไม่มีบทบัญญัติกำหนดอำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดี ตลอดจนมาตรการที่จะบังคับให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครองให้ถูกต้องครบถ้วนภายในเวลาอันสมควร อีกทั้งสมควรกำหนดให้ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น คู่กรณีฝ่ายชนะคดีในคดีที่กำหนดอาจยื่นคำขอต่อศาลปกครองชั้นต้นหรือศาลปกครองสูงสุด แล้วแต่กรณี เพื่อให้มีการปฏิบัติตามคำบังคับได้ ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ประชาชนต้องรอการปฏิบัติตามคำพิพากษาในระหว่างการพิจารณาคดีชั้นอุทธรณ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดการส่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ออกตามความในมาตรา ๔๔ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๗๐ มาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๕/๒ และมาตรา ๗๕/๔ ให้สภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบ (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

๒. กำหนดให้คู่กรณีฝ่ายชนะคดีสามารถยื่นคำขอให้มีการปฏิบัติตามคำบังคับได้ โดยมิต้องรอให้คดีถึงที่สุด กล่าวคือ กรณีที่มีการอุทธรณ์คู่กรณีฝ่ายชนะคดีอาจยื่นคำขอต่อศาลปกครองชั้นต้นหรือศาลปกครองสูงสุดแล้วแต่กรณีให้มีการปฏิบัติตามคำบังคับโดยชี้แจงเหตุผลอันสมควรแห่งการขอ และให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาคำขอและมีคำสั่งตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐ วรรคสอง)

๓. ให้ยกเลิกการบังคับคดีตามมาตรา ๗๒ วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อไปกำหนดหลักการใหม่ในมาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๕/๒ มาตรา ๗๕/๓ และมาตรา ๗๕/๔ (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ในการพิพากษาคดีให้ศาลปกครองมีคำสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด หรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีขึ้นเป็นมาตราใหม่ (มาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๗๒/๑)

๕. กำหนดให้การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง และบทบัญญัติว่าด้วยค่าฤชาธรรมเนียมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงาน บังคับคดีท้ายประมวลกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับ

โดยอนุโลมกับการบังคับคดีปกครองเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้และหลักกฎหมายทั่วไปว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง และให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๗๕/๑ วรรคหนึ่ง และเพื่อบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองดังกล่าวกำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดีในระหว่างการพิจารณา หรือเพื่อบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง ซึ่งศาลปกครองแต่งตั้งจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครองที่มีคุณสมบัติตามที่ ก.ศป. กำหนดมีหน้าที่ปฏิบัติตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

โดยในการบังคับคดีปกครองดังกล่าว อาจมอบหมายให้เอกชนหรือบุคคลอื่นปฏิบัติการแทนภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานบังคับคดีก็ได้ ทั้งนี้ตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดและกำหนดให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาหรือไต่สวนและมีคำสั่งกำหนดวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง หรือมีคำสั่งใด ๆ เพื่อให้การบังคับคดีเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว หากเมื่อคู่กรณียังไม่ปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครอง หรือมีข้อขัดข้องในการปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครอง

นอกจากนี้กำหนดมาตรการในการบังคับคดีปกครอง โดยให้ศาลปกครองอาจมีคำสั่งให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องชำระค่าปรับต่อศาล เมื่อปรากฏว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมิได้ปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครองให้ถูกต้องครบถ้วน หรือปฏิบัติล่าช้าเกินสมควร ซึ่งที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดอาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการปฏิบัติตามมาตรา ๗๕/๔ ดังกล่าวได้ (มาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๕/๒ มาตรา ๗๕/๓ และมาตรา ๗๕/๔)

๖. กำหนดให้บรรดาคดีที่อยู่ในระหว่างการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘)

๙. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๙๘ ก วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ หน้า ๕

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้ง ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น การเลื่อนตุลาการศาลปกครองชั้นต้นดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นไปดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุดได้ถ้าผู้นั้นยินยอม เพื่อคงความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ที่จำเป็นต้องอาศัยความเชี่ยวชาญและความชำนาญในการดำเนินกระบวนพิจารณาคดีปกครอง วาระการดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดโดยให้มีวาระสี่ปี การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตุลาการศาลปกครองกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการของศาลปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการบริหารงานทั่วไป งบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของศาลปกครอง รวมทั้งงานธุรการของสำนักงานศาลปกครอง ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน และประเพณีปฏิบัติของทางราชการศาลปกครอง เพื่อให้การบริหารราชการศาลปกครองเป็นไปด้วยความเรียบร้อยยิ่งขึ้น และปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของ ๓ คณะกรรมการข้าราชการ

ฝ่ายศาลปกครองให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนกำหนดเรื่องการดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง และการดำเนินการทางวินัยแก่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดเพิ่มบทนิยามคำว่า “ก.บ.ศป.” ให้หมายความว่าคณะกรรมการบริหารศาลปกครอง และคำว่า “ก.ขป.” ให้หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง (มาตรา ๓ เพิ่มบทนิยามในมาตรา ๓)

๒. แก้ไขเพิ่มหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศโดยกำหนดให้บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือโดย ก.ศป. หรือโดย ก.ศป. โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือโดย ก.บ.ศป. หรือโดย ก.ขป. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้ศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองชั้นต้นแบ่งเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และจะให้มีอำนาจในคดีประเภทใดหรือคดีในท้องที่ใดซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของแต่ละศาลนั้นแยกต่างหากโดยเฉพาะก็ได้ ทั้งนี้ ให้ออกเป็นประกาศประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.บ.ศป. (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมในกรณีที่มีการจัดตั้งแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นขึ้นในศาลปกครองสูงสุดหรือศาลปกครองชั้นต้นใด ให้มีตุลาการหัวหน้าแผนกหรือตุลาการหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นนั้นแผนกหรือหน่วยงานละหนึ่งคนเพื่อรับผิดชอบงานของแผนกหรือหน่วยงานดังกล่าว ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.บ.ศป. กำหนด (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗/๑)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดวันเปิดทำการของศาลปกครองในภูมิภาค โดยกำหนดให้ศาลปกครองในภูมิภาคจะเปิดทำการเมื่อใดให้ ก.บ.ศป. ประกาศกำหนด (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ วรรคหก)

๖. กำหนดให้ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเขตท้องที่ที่ศาลปกครองชั้นต้น มีเขตอำนาจเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชน โดยคำนึงถึงสิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชน การบริหารปริมาณคดี และระยะเวลาพิจารณาพิพากษาคดีให้ ก.บ.ศป. ออกประกาศ เปลี่ยนแปลงเขตท้องที่ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีเขตอำนาจ และกำหนดให้วันหยุดราชการของศาลปกครองให้เป็นไปตามที่ ก.บ.ศป. ประกาศกำหนด (มาตรา ๘ เพิ่มมาตรา ๘/๑)

๗. กำหนดให้ข้าราชการศาลปกครอง มี ๒ ประเภท คือ ข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ได้แก่ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๒ ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นตามมาตรา ๑๗ และตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๑๙ และข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ได้แก่ ข้าราชการในสำนักงานศาลปกครองซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๗/๑ หรือได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๘๗ (มาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๑๑/๑ ของหมวด ๒ ตุลาการศาลปกครอง)

๘. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด โดยกำหนดให้ การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด ก.ศป. อาจดำเนินการได้โดยวิธีการพิจารณาเลื่อนตุลาการ ในศาลปกครองชั้นต้นซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น โดยคำนึงถึงหลักอาวุโส ความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ ความเหมาะสม และประวัติและผลงานการปฏิบัติราชการ หรือพิจารณา

คัดเลือกบุคคลซึ่งมิได้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในขณะนั้น โดยมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ทั้งนี้ การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด ให้คำนึงถึงสัดส่วนของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกตามวิธีการพิจารณาคัดเลือกบุคคลซึ่งมิได้ ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในขณะนั้น โดยให้มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนตุลาการ ในศาลปกครองสูงสุดทั้งหมด และกำหนดให้ ก.ศป. เสนอรายชื่อผู้ได้รับการเลื่อน หรือได้รับการคัดเลือก ต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายชื่อเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

๙. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกประธานศาลปกครองสูงสุด รองประธาน ศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดและตุลาการศาลปกครองสูงสุด หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าและกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ดังนี้ (๑) กำหนดให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคนหนึ่งเป็นประธาน ศาลปกครองสูงสุด แล้วเสนอชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภาภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับการเสนอชื่อ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง สำหรับการแต่งตั้งและการเลื่อนตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ให้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดและตุลาการ ศาลปกครองสูงสุด หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกแล้วเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ทั้งนี้วิธีการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (๒) กำหนดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี นับแต่วันที่ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว ทั้งนี้ ในกรณีที่ประธานศาลปกครอง สูงสุดดำรงตำแหน่งครบวาระและยังไม่พ้นจากตำแหน่งตุลาการศาลปกครองตามมาตรา ๒๑ (๓) ให้แต่งตั้งผู้นั้นดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดในตำแหน่งอื่นตามที่ ก.ศป. กำหนด โดยให้ได้รับเงินเดือนและ เงินประจำตำแหน่งในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าเดิม (มาตรา ๑๑ เพิ่มมาตรา ๑๕/๑ และมาตรา ๑๕/๒)

๑๐. กำหนดให้ยกเลิก (ก) ของ (๔) ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ (มาตรา ๑๒ ยกเลิกมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (ก))

๑๑. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น โดยกำหนดให้เป็นผู้ที่รับราชการหรือเคยรับราชการ ไม่น้อยกว่า ๓ ปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลชั้นต้นหรือเทียบเท่าซึ่งได้รับเงินเดือนในชั้น ๓ หรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารกลาง (มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (ค))

๑๒. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น โดยกำหนดให้เป็นผู้ที่รับราชการหรือเคยรับราชการไม่น้อยกว่า ๓ ปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนระดับ ๘ หรือข้าราชการพลเรือนประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ประเภทอำนวยการ หรือประเภทบริหาร หรือปฏิบัติงานหรือเคยปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๓ ปี ในตำแหน่งที่เทียบเท่าตามที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด ในหน่วยงานของรัฐ องค์การมหาชน หรือรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (จ))

๑๓. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น โดยกำหนดให้เป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก

ด้าน นิติศาสตร์สาขากฎหมายมหาชน และรับราชการในหน่วยงานของรัฐหรือปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ องค์การมหาชน หรือรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หรือไม่น้อยกว่า ๖ ปีนับแต่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก (มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (ช))

๑๔. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแต่งตั้งการสั่งให้ออกจากราชการและการโอนไปเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง สำหรับบุคคลที่ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้นโดยกำหนดให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้น โดยวิธีการสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้ หรือการคัดเลือก ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และกำหนดให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นซึ่งผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่ ก.ศป. กำหนด และผลการฝึกอบรมเป็นไปตามมาตรฐานของ ก.ศป. ว่าเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต ความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบ และความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นตุลาการศาลปกครอง เพื่อแต่งตั้งเป็นตุลาการ ศาลปกครองชั้นต้น แล้วเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง รวมทั้ง กำหนดให้ตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นผู้ใดไม่เหมาะสมที่จะเป็นตุลาการ ศาลปกครองชั้นต้น หรือผลการฝึกอบรมไม่เป็นไปตามมาตรฐานของ ก.ศป. ให้ประธานศาลปกครองสูงสุด โดยความเห็นชอบของ ก.ศป. มีอำนาจสั่งให้ออกจากราชการ หรือดำเนินการเพื่อให้มีการโอนไปเป็นข้าราชการ ฝ่ายศาลปกครองได้ (มาตรา ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

๑๕. กำหนดให้การย้ายและการเลื่อนตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นให้ดำรงตำแหน่งอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการศาลปกครองชั้นต้น หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือก แล้วเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และกำหนดให้วิธีการคัดเลือกอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการศาลปกครองชั้นต้น หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (มาตรา ๑๗ เพิ่มมาตรา ๑๙/๑)

๑๖. กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลปกครอง โดยกำหนดให้ตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งเมื่อโอนไปรับราชการเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองหรือข้าราชการฝ่ายอื่น (มาตรา ๑๘ เพิ่มมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑๐))

๑๗. กำหนดให้ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการศาลปกครองกระทำผิดวินัยไม่ถึงขั้นที่จะต้องให้ออกหรือไล่ออก ก.ศป. อาจมีมติให้ลงโทษงดเลื่อนตำแหน่งหรืองดเลื่อนเงินเดือนเป็นเวลาไม่เกิน ๓ ปี หรือถ้ามีเหตุสมควรปรานีจะสั่งลงโทษเพียงภาคทัณฑ์และจะให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนด้วยก็ได้ ทั้งนี้ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน วิธีการสอบสวน และสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาและบุคคล ที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการ ในศาลปกครองสูงสุด (มาตรา ๑๙ เพิ่มมาตรา ๒๓/๑)

๑๘. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพิจารณาให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่ง โดยกำหนดให้ในการพิจารณาให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่ง โดยถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) หรือ (๒) หรือตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๔) ประกอบกับมาตรา ๒๑ (๔) หรือ (๗) หรือโดยถูกไล่ออกตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๒) ให้ ก.ศป. แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วย ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น จำนวน ๔ คน และเลขาธิการ

ก.พ. หรือรองเลขาธิการ ก.พ. ที่เลขาธิการ ก.พ. มอบหมายจำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ เพื่อทำการสอบสวน (มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง)

๑๙. กำหนดให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองซึ่งมาจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายอื่น หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ให้ ก.ศป. เป็นผู้พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครองโดยอนุโลม แต่ถ้าเรื่องอยู่ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนทางวินัยก่อนวันที่ได้รับแต่งตั้งก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่กระทำความผิดจนแล้วเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ ก.ศป. พิจารณาดำเนินการทางวินัยต่อไปตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครองโดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องสั่งลงโทษทางวินัยให้พิจารณาตามความผิดและลงโทษตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอื่น หรือกฎหมายเกี่ยวกับวินัยของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่กระทำความผิดนั้น แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม (มาตรา ๒๑ เพิ่มมาตรา ๒๔/๑)

๒๐. กำหนดให้ตุลาการศาลปกครองซึ่งโอนไปดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ถ้าต้องโอนกลับเข้าดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองเพราะเหตุที่ครบวาระการดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๗๘/๑ วรรคสอง หรือยื่นความประสงค์ขอโอนกลับก่อนครบวาระ และผู้นั้นมีคุณสมบัติและ ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ ๑๒ มาตรา ๑๔๑๓ หรือมาตรา ๑๘๑๔ แล้วแต่กรณี ให้ ก.ศป. พิจารณาให้ ความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งในลำดับอาวุโสที่เคยครอง โดยให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นในชั้นเดียวกับตุลาการศาลปกครองที่อยู่ในลำดับอาวุโสเท่ากันในขณะที่ผู้นั้น ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (มาตรา ๒๒ เพิ่มมาตรา ๒๕ วรรคสอง)

๒๑. กำหนดให้การโอนข้าราชการตุลาการศาลปกครองผู้ใดไปเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองหรือข้าราชการฝ่ายอื่น ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดสั่งได้เมื่อข้าราชการตุลาการ ศาลปกครองผู้นั้นยินยอมและได้รับความเห็นชอบจาก ก.ศป. (มาตรา ๒๓ เพิ่มมาตรา ๒๖/๑)

๒๒. แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่รับผิดชอบของประธานศาลปกครองสูงสุดและอธิบดี ศาลปกครองชั้นต้นโดยกำหนดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดต้องรับผิดชอบให้งานของศาลปกครองเป็นไปโดยเรียบร้อยตามระเบียบที่ ก.ศป.กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือระเบียบที่ ก.บ.ศป. กำหนด แล้วแต่กรณี โดยมีรองประธานศาลปกครองสูงสุดช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานศาลปกครองสูงสุดมอบหมาย และกำหนดให้อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นต้องรับผิดชอบให้งานของศาลนั้นเป็นไปโดยเรียบร้อยตามระเบียบที่ ก.ศป.กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดหรือระเบียบที่ ก.บ.ศป. กำหนดแล้วแต่กรณีโดยมีรองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นมอบหมาย (มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง)

๒๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้ตุลาการศาลปกครองได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ศป. กำหนด (มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐/๑ วรรคหนึ่ง)

๒๔. กำหนดให้ตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้นให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๑ และให้ได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นเช่นเดียวกับตุลาการศาลปกครองชั้นต้นแต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่ง (มาตรา ๒๖ เพิ่มมาตรา ๓๐/๒)

๒๕. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการออกประกาศกำหนดเครื่องแบบ วันและเวลาทำงานของข้าราชการตุลาการศาลปกครอง โดยกำหนดให้เครื่องแบบข้าราชการตุลาการศาลปกครองและระเบียบ

การแต่งกายให้เป็นไปตามที่ ก.บ.ศป. ประกาศกำหนดและกำหนดให้วันและเวลาทำงานและการลาหยุดราชการ ของข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ให้เป็นไปตามที่ ก.บ.ศป. ประกาศกำหนด (มาตรา ๒๗ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓)

๒๖. กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๑ คณะกรรมการบริหารศาลปกครอง มาตรา ๔๑/๒ มาตรา ๔๑/๓ มาตรา ๔๑/๔ มาตรา ๔๑/๕ มาตรา ๔๑/๖ มาตรา ๔๑/๗ มาตรา ๔๑/๘ และมาตรา ๔๑/๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ (มาตรา ๒๘ เพิ่มหมวด ๓/๑ คณะกรรมการบริหารศาลปกครอง)

๒๖.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารศาลปกครองคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.บ.ศป.” ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เป็นกรรมการ กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการศาลปกครอง จำนวน ๘ คน กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ ก.ศป. กำหนด จำนวน ๒ คน และกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิด้านการงบประมาณด้านการพัฒนาองค์กรและด้านการบริหารจัดการที่ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็นข้าราชการศาลปกครองด้านละ ๑ คน และกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๒)

๒๖.๒ กำหนดให้กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) จะดำรงตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) หรือกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) หรือ (๕) ในเวลาเดียวกันมิได้ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๓)

๒๖.๓ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการบริหารศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๕) (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๔)

๒๖.๔ กำหนดให้มีคณะกรรมการดำเนินการเลือกกรรมการบริหารศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง(๓) ประกอบด้วยตุลาการศาลปกครองซึ่งประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นผู้คัดเลือก จำนวน ๔ คน และเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง เป็นกรรมการ มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกการตรวจนับคะแนน และการประกาศผลการเลือกดังกล่าว และกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองแต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๕)

๒๖.๕ กำหนดให้กรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) หรือ (๕) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระติดต่อกันมิได้ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๖)

๒๖.๖ กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๗)

๒๖.๗ กำหนดให้ ก.บ.ศป. มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ในส่วนที่ไม่อยู่ในอำนาจของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ก.ศป. หรือ ก.ขป. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน และประเพณีปฏิบัติของทางราชการ (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๘)

๒๖.๘ กำหนดการประชุมของ ก.บ.ศป. ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประชุมของ ก.ศป. ตามมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๒๘ เพิ่มมาตรา ๔๑/๙)

๒๗. กำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมี วาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งแต่ประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. อาจขยายเวลาการดำรงตำแหน่งได้อีกไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละ ๑ ปี (มาตรา ๒๙ เพิ่มมาตรา ๗๘ วรรคสี่ และวรรคห้า)

๒๘. กำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองอาจแต่งตั้งจากตุลาการศาลปกครอง โดยความเห็นชอบของ ก.ศป. และเมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว ให้พ้นจากตำแหน่ง ตุลาการศาลปกครอง และกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่ได้รับการแต่งตั้ง มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๒ ปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง โดยอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่ไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกันเว้นแต่ประธานศาลปกครองสูงสุดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป. มีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว และกำหนดให้ในกรณีที่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่ได้รับแต่งตั้งกระทำผิดวินัย อยู่ก่อนวันโอนมาดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ให้ ก.ขป. เป็นผู้พิจารณาดำเนินการทางวินัย แก่ผู้นั้นตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครอง แต่ถ้าได้กระทำผิดวินัยในระหว่าง การดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองและได้โอนกลับไปเป็นตุลาการศาลปกครองแล้ว ให้ ก.ศป. เป็นผู้พิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นตามบทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง (มาตรา ๓๐ เพิ่มมาตรา ๗๘/๑ และมาตรา ๗๘/๒)

๒๙. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ขป.” ประกอบด้วย รองประธานศาลปกครองสูงสุดคนที่หนึ่ง เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองและเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เป็นกรรมการ กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ที่เป็นตุลาการศาลปกครอง จำนวน ๒ คน กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ ก.ศป. กำหนด จำนวน ๔ คน และกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาองค์กร และด้านการบริหารจัดการ ที่ไม่เป็นหรือไม่เคยเป็นข้าราชการศาลปกครองด้านละ ๑ คน และกำหนดให้ ก.ขป. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๑)

๓๐. กำหนดให้กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) จะดำรงตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) ในเวลาเดียวกันมิได้และกำหนดให้กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๑/๔ ทั้งนี้ การเลือกกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการโดยการเลือกกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) ให้นำความในมาตรา ๔๑/๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และการเลือกกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๔) ให้เป็นไปตามวิธีการที่ ก.ศป. ประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการ ในศาลปกครองสูงสุด (มาตรา ๓๒ เพิ่มมาตรา ๘๑/๑ มาตรา ๘๑/๒ และมาตรา ๘๑/๓)

๓๑. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์เกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง โดยกำหนดให้กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระติดต่อกันมิได้ (มาตรา ๓๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง)

๓๒. แก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ และแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจ

ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายปกครองในการออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการดำเนินการอื่นของสำนักงานศาลปกครอง (มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔)

๓๓. กำหนดให้การประชุมของ ก.ขป. ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ตามมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๓๕ เพิ่มมาตรา ๘๔/๑)

๓๔. กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการนับจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและเคยดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้นมาก่อนเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) และตุลาการศาลปกครองสูงสุดที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและไม่เคยดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้นมาก่อนเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) (มาตรา ๓๖)

๓๕. กำหนดมิให้ใช้บังคับกับตุลาการศาลปกครองซึ่งดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ตุลาการศาลปกครองผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเมื่อดำรงตำแหน่งครบสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว (มาตรา ๓๗)

๓๖. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองเพราะมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๔) (ก) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งต่อไปโดยไม่ถือว่าเป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๘)

๓๗. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้การพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นที่ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธี พิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จและมิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ (มาตรา ๓๙)

๓๘. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้ในวาระเริ่มแรก ให้ประธานศาลปกครองสูงสุด ดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๔๐)

๓๙. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๔๑)

๔๐. กำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้การสอบสวนตุลาการศาลปกครองผู้กระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่กระทำความผิดนั้นจนแล้วเสร็จ (มาตรา ๔๒)

๑๐. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๐ บัญญัติให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งและให้ตุลาการพ้นจากตำแหน่งแต่ในกรณีที่พ้นจากตำแหน่ง เพราะความตายหรือเกษียณอายุ พ้นจากตำแหน่งตามวาระ หรือพ้นจากราชการเพราะถูกลงโทษให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ มาตรา ๑๙๘ บัญญัติให้การบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครองต้องดำเนินการโดยคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองซึ่งประกอบด้วยประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธาน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นตุลาการในศาลปกครอง และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นตุลาการ ในศาลปกครองไม่เกินสองคน บรรดาที่ได้รับเลือกจากข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ และมาตรา ๒๓๑ บัญญัติให้ผู้ตรวจการแผ่นดินอาจเสนอเรื่องต่อศาลปกครองได้เมื่อเห็นว่ามีกรณีกฎ คำสั่ง หรือการกระทำใดของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มี ปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ในเรื่องดังกล่าวให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง บัญญัติให้ผู้พิพากษาและตุลาการย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี สมควรกำหนดความคุ้มครองตุลาการในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีซึ่งได้กระทำโดยสุจริต นอกจากนั้น สมควรปรับปรุงการพิจารณาพิพากษาคดีและการบริหารจัดการคดีของศาลปกครองให้ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้สามารถยื่นคำฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ อิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัลอื่นใด หรือโทรสาร เพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางปกครองได้โดยง่าย สะดวกรวดเร็วและทั่วถึง รวมทั้งกำหนดกระบวนพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบการประชุมทางจอภาพ ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมกระบวนพิจารณาในการพิจารณาคำขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล การนั่งพิจารณาคดีในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และการไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี สำหรับคดีที่อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีเนื้อหารวม จำนวน ๒๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ส่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดให้สภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบ ดังนี้ ระเบียบเกี่ยวกับการฟ้อง การดำเนินกระบวนพิจารณา การรับฟังพยานหลักฐาน และการพิพากษาคดีปกครองตามมาตรา ๔๔ วิธีการยื่นคำฟ้องตามมาตรา ๔๖ การดำเนินกระบวนพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบ การประชุมทางจอภาพตามมาตรา ๖๐/๑ การกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราว ก่อนการพิพากษาตามมาตรา ๖๖ การกำหนดคดี

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอบังคับคดี ตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นตามมาตรา ๗๐ การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง ตามมาตรา ๗๕/๑ หน้าที่และอำนาจของเจ้าพนักงานบังคับคดีซึ่งศาลปกครองแต่งตั้งตามมาตรา ๗๕/๒ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการปรับหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มิได้ปฏิบัติ ตามคำบังคับของศาลปกครองให้ถูกต้องครบถ้วนหรือปฏิบัติล่าช้าเกินสมควรตามมาตรา ๗๕/๔

๒. กำหนดให้การพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองเพราะเหตุลาออก ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม เป็นบุคคลล้มละลาย เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือน ไร้ความสามารถฯ เป็นโรคหรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นตุลาการศาลปกครอง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง และกรณีการพ้นจากตำแหน่ง เพราะความตาย มีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ เว้นแต่จะผ่านการประเมินสมรรถภาพให้ดำรงตำแหน่งต่อไป ถูกสั่งให้ออกจากราชการ และถูกไล่ออก ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ*

๓. กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองที่มีสิทธิได้รับ บำเหน็จบำนาญหรือบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือ กฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

๔. กำหนดกรณีการพิจารณาให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งที่ ต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวน

๕. กำหนดคุณสมบัติของตุลาการศาลปกครองซึ่งพ้นจากตำแหน่งที่อาจได้รับ การคัดเลือกให้กลับเข้ารับราชการเป็นตุลาการศาลปกครอง และกำหนดคุณสมบัติของตุลาการ ศาลปกครองซึ่งโอนไปดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองที่สามารถโอนกลับเข้าดำรงตำแหน่ง ตุลาการศาลปกครอง

๖. กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการศาลปกครอง หรือ “ก.ศป.” ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ กรรมการตุลาการศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นตุลาการศาลปกครองจำนวน ๑๐ คน และกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นตุลาการในศาลปกครองจำนวน ๒ คน

๗. กำหนดลักษณะต้องห้ามของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ โดยจะดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิหรือกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ผู้ทรงคุณวุฒิในเวลาเดียวกันมิได้

๘. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ โดยกำหนดให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศรับสมัครบุคคลเข้ารับการเลือก และให้คณะกรรมการ ดำเนินการเลือกมีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัคร

๙. กำหนดระยะเวลาการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ขึ้นใหม่ในกรณีที่กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิจะครบวาระ และกำหนดระยะเวลาการเลือกซ่อมในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตุลาการ ศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิว่างลงก่อนครบวาระ โดยให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

๑๐. กำหนดให้ ก.ศป. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการพ้นจาก ตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒินอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

๑๑. กำหนดอำนาจในการออกระเบียบหรือประกาศของ ก.ศป. เกี่ยวกับ การบริหารงานบุคคลของข้าราชการตุลาการศาลปกครองและการอื่น ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ และกำหนดเกี่ยวกับการประชุม

ของ ก.ศป. ในการพิจารณา เรื่องเร่งด่วน ในกรณีที่ไม่มีกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ หรือมีแต่ไม่ครบจำนวน

๑๒. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลปกครองของ ผู้ตรวจการแผ่นดิน ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่ากฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดของหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินมีปัญหาเกี่ยวกับ ความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

๑๓. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล ในกรณีที่คู่กรณี ยื่นคำขอต่อศาลโดยอ้างว่า ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือโดยสถานะของผู้ขอ ถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร โดยกำหนดให้ศาลอาจแสวงหา ข้อเท็จจริงโดยการไต่สวนหรือโดยวิธีอื่นได้

๑๔. กำหนดวิธีการในการยื่นคำฟ้อง โดยให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของ ศาลปกครอง หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน หรืออาจส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัลอื่นใด หรือโทรสาร และการนับอายุความในกรณีดังกล่าว

๑๕. กำหนดระยะเวลาการส่งสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน ให้คู่กรณีทราบ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดระยะเวลาให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีหรือโดยลักษณะแห่งคดี มีความจำเป็นที่ศาลจะต้องพิจารณาพิพากษาคดีเป็นการเร่งด่วน

๑๖. กำหนดกรณีที่องค์คณะพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองสูงสุดอาจไม่จัดให้มี การนั่งพิจารณาคดีสำหรับคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นได้ หากองค์คณะเห็นว่า คดีดังกล่าวมีข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ไม่ยุ่งยากซักซ้อน หรือเห็นว่าการไม่จัดให้มีการพิจารณาคดี จะไม่ทำให้เสียความยุติธรรม แต่หากคู่กรณีประสงค์ที่จะให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ให้แจ้งให้ศาลทราบ และให้องค์คณะจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีต่อไป

๑๗. กำหนดให้ศาลอาจมีคำสั่งให้ดำเนินกระบวนพิจารณาโดยวิธีการ ทางอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบการประชุมทางจอภาพได้ โดยให้ถือเป็นการดำเนินกระบวนพิจารณา ในห้องพิจารณาของศาล และเป็นการกระทำต่อหน้าศาล

๑๘. กำหนดระยะเวลาให้ประธานศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกกรรม การตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ และกำหนดบทบัญญัติเพื่อรองรับให้กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตุลาการ ศาลปกครองตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) (ก) และ (ข) ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ต้องทำหน้าที่ไปพลางก่อนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คงทำหน้าที่ต่อไป และให้กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เป็นตุลาการศาลปกครองตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (ก) และ (ข) พ้นจากตำแหน่ง แต่ให้ทำหน้าที่ไปพลางก่อน ทั้งนี้จนกว่าจะมีการประกาศผลการเลือกกรรมการตุลาการ ศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

๑๑. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑๒ ก วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ ประธานศาลปกครองสูงสุด

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ตุลาการศาลปกครอง เพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น โดยกำหนด ให้ถือว่าเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว ตามภาวะเศรษฐกิจตามระเบียบ ก.ศป. ว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตุลาการศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งตุลาการศาลปกครองได้รับไปแล้วตั้งแต่ วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงวันก่อนที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นส่วนหนึ่งของ เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับการปรับเพิ่มตามบัญชี อัตราเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง และให้การได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว ในกรณีนั้นสิ้นสุดลง ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครอง โดยกำหนดให้ รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ตุลาการ ศาลปกครองสูงสุด และอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นได้รับเงินเดือน ชั้น ๓ ขั้นสูงสุด (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง)

๒. กำหนดให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการ ศาลปกครองโดยให้ใช้บัญชี อัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง ท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน ทั้งนี้ตั้งแต่ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป (มาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ถือว่าเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามระเบียบ ก.ศป. ว่าด้วย การจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตุลาการศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นส่วนหนึ่ง ของเงินเดือนและ เงินประจำตำแหน่งที่ได้รับการปรับเพิ่ม (มาตรา ๕)

๔. กำหนดบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง

พระราชบัญญัติ

จัดระเบียบทรัพย์สินพระมหากษัตริย์

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทรัพย์สินพระมหากษัตริย์” หมายความว่า ทรัพย์สินในพระองค์และทรัพย์สินในพระมหากษัตริย์

“ทรัพย์สินในพระองค์” หมายความว่า ทรัพย์สินที่เป็นของพระมหากษัตริย์อยู่แล้วก่อนเสด็จขึ้นครองราชสมบัติ ทรัพย์สินที่รัฐทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย และทรัพย์สินที่ทรงได้มาไม่ว่าในทางใดและเวลาใดอันเป็นการส่วนพระองค์ ทั้งนี้ รวมถึงดอกผลที่เกิดจากบรรดาทรัพย์สินเช่นว่านั้นด้วย

"ทรัพย์สินในพระมหากษัตริย์" หมายความว่า ทรัพย์สินพระมหากษัตริย์นอกจากทรัพย์สินในพระองค์

มาตรา ๕ การใดที่มีผลทำให้สิ้นสุดการเป็นทรัพย์สินพระมหากษัตริย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว

ในกรณีที่มีปัญหาว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ตามโบราณราชประเพณี ให้เป็นไปตามพระบรมราชวินิจฉัย

มาตรา ๖ การจัดการ การดูแลรักษา การจัดหาผลประโยชน์ และการดำเนินการอื่นใดอันเกี่ยวกับทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย เพื่อการนี้ พระมหากษัตริย์จะทรงมอบหมายให้สำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ บุคคลใด หรือหน่วยงานใดเป็นผู้จัดการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ สำหรับทรัพย์สินใดภายใต้เงื่อนไขอย่างใดก็ได้

เมื่อได้ทรงมอบหมายให้สำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ บุคคลใด หรือหน่วยงานใดเป็นผู้จัดการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์สำหรับทรัพย์สินใดแล้ว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีทั้งปวงเกี่ยวกับทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ห้ามมิให้ระบุพระปรมาภิไธยหรือข้อความใดอันแสดงหรืออนุมานได้ว่าพระมหากษัตริย์เป็นคู่กรณีหรือคู่ความ ให้ระบุเพียงชื่อผู้ได้รับการมอบหมายดังกล่าวแล้ว และในกรณีที่ทรงมอบหมายให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดที่มิใช่สำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์เป็นผู้จัดการ ให้ต่อท้ายด้วยคำว่า "ผู้จัดการทรัพย์สินในพระองค์" หรือ "ผู้จัดการทรัพย์สินในพระมหากษัตริย์" แล้วแต่กรณี สำหรับทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ที่สำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์มีหน้าที่เป็นผู้จัดการ ให้สำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์เป็นคู่กรณีหรือคู่ความ

มาตรา ๗ ให้มีสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ มีฐานะเป็นนิติบุคคล เป็นหน่วยงานในพระมหากษัตริย์ มีหน้าที่จัดการ ดูแลรักษา จัดหาผลประโยชน์ และดำเนินการอื่นใดอันเกี่ยวกับทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ตามที่จะทรงมอบหมาย

ทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ที่ยังมิได้ทรงมอบหมายให้บุคคลใดหรือหน่วยงานใดเป็นผู้จัดการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์นั้น ให้สำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์มีหน้าที่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะมีพระบรมราชวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘ ในสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์" ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่นซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามพระราชอัธยาศัย และในจำนวนนี้จะได้ทรงแต่งตั้งกรรมการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์คนหนึ่งเป็นผู้อำนวยการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ทำหน้าที่กรรมการและเลขานุการ

การพ้นจากตำแหน่งกรรมการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ และผู้อำนวยการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย

คณะกรรมการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์มีอำนาจหน้าที่ดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ในการนี้ ให้มีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารกิจการและการบริหารงานบุคคลของสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชประสงค์

ผู้อำนวยการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์มีอำนาจหน้าที่บริหารกิจการสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์และที่คณะกรรมการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์กำหนด และเป็นผู้แทนของสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

รายได้จากทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ให้สำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์นำไปจ่ายหรือลงทุนได้ ทั้งนี้ ตามที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว ส่วนที่เหลือจะจำหน่ายหรือใช้สอยได้ก็แต่โดยพระมหากษัตริย์ตามพระราชอัธยาศัย

มาตรา ๙ ทรัพย์สินพระมหากษัตริย์จะต้องเสียภาษีอากร หรือได้รับยกเว้นภาษีอากรย่อมเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๐ ให้ทรัพย์สินส่วนพระองค์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นทรัพย์สินในพระองค์ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นทรัพย์สินในพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้บุคคล หน่วยงาน หรือสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ที่พระมหากษัตริย์ได้ทรงมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ใดตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงมีอำนาจ

จัดการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์นั้นตามที่ได้ทรงมอบหมายต่อไป จนกว่าจะมีพระบรมราชวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๑ ให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้คณะกรรมการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์และผู้อำนวยการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นคณะกรรมการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์และผู้อำนวยการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ ความผูกพัน และพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาเป็นของสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ให้เหมาะสมแก่การบริหารจัดการยิ่งขึ้น โดยถวายเป็นพระราชอำนาจในการจัดการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย เพื่อให้การใช้ประโยชน์ทรัพย์สินนั้นเป็นไปโดยเหมาะสมตามที่จะทรงมีพระบรมราชวินิจฉัยตามโบราณราชประเพณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
ทรัพยากรน้ำ
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การบริหารทรัพยากรน้ำ ทั้งในมิติด้านการจัดสรร การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ และสิทธิในน้ำมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันจะเป็นประโยชน์แก่การบริการสาธารณูปโภคและประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๔ การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ และมาตรา ๑๐๔ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การจัดสรร การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และสิทธิในน้ำ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายใดกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรร การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และสิทธิในน้ำเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ ก็ให้ดำเนินการไปตามกฎหมายเฉพาะนั้นเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“น้ำ” หมายความว่า น้ำในบรรยากาศ น้ำบนผิวดิน น้ำใต้ดิน และน้ำทะเล

“ทรัพยากรน้ำ” หมายความว่า น้ำ ทรัพยากรน้ำสาธารณะ แหล่งต้นน้ำลำธาร แหล่งกักเก็บน้ำ คลองส่งน้ำ พื้นที่ทางน้ำหลาก ไม่ว่าจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้น และสิ่งอื่นที่ใช้เพื่อการบริหารจัดการน้ำ และให้หมายความรวมถึงน้ำจากแหล่งน้ำระหว่างประเทศและแหล่งน้ำต่างประเทศที่ประเทศไทยอาจนำมาใช้ประโยชน์ได้

“ทรัพยากรน้ำสาธารณะ” หมายความว่า น้ำในแหล่งน้ำที่ประชาชนใช้หรือที่สงวนไว้ให้ประชาชนใช้ร่วมกัน หรือโดยสภาพประชาชนอาจใช้ประโยชน์ร่วมกัน และให้หมายความรวมถึงแม่น้ำ ลำคลอง ทางน้ำ บึง แหล่งน้ำใต้ดิน ทะเลสาบ น่านน้ำภายใน ทะเลอาณาเขต พื้นที่ชุ่มน้ำ แหล่งน้ำตามธรรมชาติอื่น ๆ แหล่งน้ำที่รัฐจัดสร้างหรือพัฒนาขึ้นเพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน แหล่งน้ำระหว่างประเทศที่อยู่ภายในเขตประเทศไทยซึ่งประชาชนนำมาใช้ประโยชน์ได้ ทางน้ำชลประทานตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทาน และน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล

“การใช้น้ำ” หมายความว่า การดำเนินกิจกรรมในทรัพยากรน้ำสาธารณะเพื่อการอุปโภคบริโภค การรักษาระบบนิเวศ จารีตประเพณี การบรรเทาสาธารณภัย เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว คมนาคม การประปา การผลิตพลังงาน หรือเพื่อประโยชน์อื่นใด ไม่ว่าจะทำให้น้ำมีปริมาณเปลี่ยนไปหรือไม่ก็ตาม

"ลุ่มน้ำ" หมายความว่า บริเวณพื้นที่ซึ่งครอบคลุมลำน้ำธรรมชาติซึ่งเป็นแหล่งที่รวมน้ำให้ไหลลงสู่ลำน้ำตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

"ภาวะน้ำแล้ง" หมายความว่า สภาวะที่ปริมาณน้ำ ปริมาณการไหลของน้ำหรือระดับน้ำลดลงอย่างต่อเนื่องจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของคน สัตว์ และพืชที่อยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง

"ภาวะน้ำท่วม" หมายความว่า สภาวะที่ปริมาณน้ำ ปริมาณการไหลของน้ำหรือระดับน้ำเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง หรือไหลหลาก หรือฉับพลันจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของคน สัตว์ และพืชที่อยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง แต่ไม่รวมถึงภาวะน้ำขึ้นและน้ำลงซึ่งเป็นปรากฏการณ์ปกติตามธรรมชาติ

"ผังน้ำ" หมายความว่า แผนที่หรือแผนผังแสดงระบบทางน้ำที่มีน้ำไหลผ่าน ซึ่งเชื่อมโยงกันตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงทางออกสู่พื้นที่แหล่งน้ำ ทะเล หรือทางออกทางน้ำระหว่างประเทศ ซึ่งระบบทางน้ำดังกล่าวครอบคลุมทั้งแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง กุด ป่าบุ่ง ป่าทาม พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่แหล่งกักเก็บน้ำ พื้นที่ทางน้ำหลาก พื้นที่น้ำนอง พื้นที่ลุ่มต่ำ ทางน้ำหรือพื้นที่อื่นใดที่มีลักษณะทำนองเดียวกันไม่ว่าจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้น โดยทางน้ำดังกล่าวอาจมีน้ำไหลผ่านตลอดทั้งปีหรือบางช่วงเวลาก็ได้

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน

ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามหมวด ๕ ภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม ทั้งนี้ จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงขนาดหรือลักษณะของกิจการการใช้น้ำแต่ละประเภท ผลกระทบต่อประชาชน และความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจก็ได้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
ทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๖ รัฐมีอำนาจใช้ พัฒนา บริหารจัดการ บำรุงรักษา ฟื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยอาจเปลี่ยนแปลงรูปร่างของแหล่งน้ำหรือขยายพื้นที่ของแหล่งน้ำก็ได้ แต่ถ้าเป็นการลดพื้นที่หรือให้เลิกใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะต้องดำเนินการถอนสภาพตามประมวลกฎหมายที่ดิน

เพื่อประโยชน์ในการบริหารทรัพยากรน้ำสาธารณะที่มิใช่ทางน้ำชลประทานตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทาน และน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล นายกรัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะแห่งใดก็ได้

ให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบตามวรรคสอง มีอำนาจออกระเบียบหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น แล้วแต่กรณี เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้นตามกรอบแนวทางที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนดโดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องมิใช่หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดสรรน้ำและการใช้น้ำตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ

ระเบียบหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคสาม เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒
สิทธิในน้ำ

มาตรา ๗ ทรัพยากรน้ำสาธารณะเป็นของส่วนรวม บุคคลมีสิทธิใช้หรือเก็บกักน้ำได้เท่าที่จำเป็นแก่ประโยชน์ในกิจกรรมหรือในที่ดินของตน โดยไม่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่บุคคลอื่นซึ่งอาจใช้น้ำนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินซึ่งมีน้ำพุเกิดขึ้นหรือมีน้ำไหลผ่านตามธรรมชาติ ไม่ว่าบนดินหรือใต้ดิน ย่อมมีสิทธิใช้หรือเก็บกักน้ำนั้นได้เท่าที่จำเป็นแก่ประโยชน์ในที่ดินของตน และไม่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่บุคคลอื่น

หมวด ๓
องค์กรบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

ส่วนที่ ๑
คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กนช.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

(๔) กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ จำนวนหกคน ซึ่งได้รับการคัดเลือกมาจากกรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิ

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และผลงานเป็นที่ประจักษ์ไม่น้อยกว่าห้าปีในด้านการเกษตร ด้านทรัพยากรน้ำ ด้านผังเมือง ด้านสิ่งแวดล้อม หรือด้านอุตสาหกรรม

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานอีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๐ การคัดเลือกกรรมการตามมาตรา ๙ (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑ กรรมการตามมาตรา ๙ (๔) และ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๙ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) พ้นจากการเป็นกรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๙ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการนั้นพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ได้รับการคัดเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

แต่ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และในระหว่างที่ยังไม่มีการคัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ กนช. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๙ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการนั้นพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ กนช. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๙ (๔) หรือ (๕) ดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

มาตรา ๑๖ การประชุม กนช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม กนช. ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุม กนช. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องดังกล่าว กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุมพิจารณาเรื่องนั้น

มาตรา ๑๗ กนช. มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบูรณาการเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำให้เกิดความเป็นเอกภาพ รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

(๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการของหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำและแผนงบประมาณการบริหารทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทตาม (๑) และเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาในการจัดทำงบประมาณประจำปี

(๓) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการลุ่มน้ำเสนอตามมาตรา ๓๕ (๑)

(๔) กำกับ ดูแล เร่งรัด ตรวจสอบ ติดตาม และให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการตามนโยบาย และแผนแม่บทตาม (๑) รวมทั้งแผนปฏิบัติการและแผนงบประมาณตาม (๒) และรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบทุกสิ้นปีงบประมาณ

(๕) พิจารณาและให้ความเห็นชอบผังน้ำที่สำนักงานเสนอ และประกาศกำหนดผังน้ำในราชกิจจานุเบกษา

(๖) เสนอแนะหรือมอบหมายแนวทางแก่หน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำให้มีคุณภาพและการจัดการมลพิษทางน้ำที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

(๗) เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาแก้ไขปัญหาจากการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ หรือระเบียบของแต่ละหน่วยงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ เพื่อให้เกิดการบูรณาการและการมีส่วนร่วมของประชาชน

(๘) กำหนดหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่ต้องให้ความร่วมมือต่อสำนักงานในการรวบรวมข้อมูล เชื่อมต่อข้อมูล และบูรณาการข้อมูลด้านทรัพยากรน้ำ

(๙) กำหนดกรอบ หลักเกณฑ์ และแนวทางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำ และลำดับความสำคัญของการใช้น้ำสำหรับกิจการประเภทต่าง ๆ เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำนำไปพิจารณาในการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำ

(๑๐) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง และแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมของคณะกรรมการลุ่มน้ำต่าง ๆ เพื่อบูรณาการการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมระหว่างลุ่มน้ำ

(๑๑) พิจารณาและให้ความเห็นชอบการอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สามตามมาตรา ๔๔ และการเพิกถอนใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สามตามมาตรา ๕๔

(๑๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำและการผันน้ำจากแหล่งน้ำระหว่างประเทศหรือแหล่งน้ำต่างประเทศ

(๑๓) ไกล่เกลี่ยและชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำ

(๑๔) เสนอแนะเกี่ยวกับการตรา การออกหรือการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาหรือกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๕) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องให้มีการตรากฎหมายหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรน้ำ

(๑๖) ออกระเบียบกำหนดมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในด้านการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ และการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ

(๑๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของ กนช. หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

การจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำตาม (๑) ให้ครอบคลุมถึงการรักษาและแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำด้วย

การเสนอข้อพิพาทระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อให้ กนช. ไกล่เกลี่ยและชี้ขาดตาม (๑๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กนช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ ในการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำตามมาตรา ๑๗ (๑) ให้ กนช. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน องค์กรผู้ใช้น้ำ ผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กนช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ และให้หน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำปฏิบัติตามนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำดังกล่าว

ให้ กนช. ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ และในกรณีที่มีการปรับปรุงนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ให้ กนช. ติดตามและประเมินผลการดำเนินการ รวมทั้งพิจารณาทบทวนหรือปรับปรุงแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่มีความเปลี่ยนแปลงและรายงานต่อคณะรัฐมนตรีทุกปี

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ กนช. อาจมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการด้านต่าง ๆ ที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ กนช. แล้วรายงานต่อ กนช. หรือดำเนินการตามที่ กนช. มอบหมาย รวมทั้งมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอแนะ หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ กนช. มอบหมายได้

ในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีคณะอนุกรรมการด้านการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และด้านเทคนิคและวิชาการ

ในกรณีจำเป็น ให้ กนช. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัดเพื่อประโยชน์ในการบูรณาการการบริหารทรัพยากรน้ำในระดับจังหวัด

ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กนช. กรรมการที่ กนช. มอบหมาย หรือคณะอนุกรรมการที่ กนช. แต่งตั้งมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสาร หลักฐาน หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๒ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของ กนช. โดยให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของ กนช. และคณะอนุกรรมการ

(๒) กลั่นกรองและเสนอความเห็นต่อ กนช. เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) และมาตรา ๒๔

(๓) จัดทำผังน้ำเสนอ กนช. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๗ (๕)

(๔) ประสานการดำเนินงานกับคณะกรรมการลุ่มน้ำ หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) รวบรวมและจัดเตรียมข้อมูล ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และริเริ่มกิจกรรมหรือโครงการใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของ กนช.

(๖) ให้คำแนะนำและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรน้ำ รวมทั้งการดำเนินงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำตามที่ได้รับการร้องขอ

(๗) อำนวยการและกำกับดูแลโครงการสำคัญระดับชาติหรือโครงการเร่งด่วนที่จำเป็นต้องมีการประสานการทำงานหลายหน่วยงานตามที่ กนช. มอบหมาย

(๘) ติดตาม ประเมินผล และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำ หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรน้ำ และรายงานต่อ กนช.

(๙) กำกับดูแลและบริหารจัดการระบบสารสนเทศทรัพยากรน้ำโดยให้หน่วยงานที่ กนช. กำหนดสนับสนุนข้อมูลและเชื่อมโยงระบบสารสนเทศที่เป็นปัจจุบันเพื่อประโยชน์ในการบริหารทรัพยากรน้ำทั้งในภาวะปกติและภาวะวิกฤติ

(๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในด้านการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ และการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ

(๑๑) จัดทำงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พักและค่าใช้จ่ายอย่างอื่นที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของ กนช. คณะกรรมการลุ่มน้ำ และคณะอนุกรรมการ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ กนช. มอบหมาย

การจัดทำผังน้ำตาม (๓) ต้องจัดให้มีรายการประกอบผังน้ำเพื่ออธิบายวัตถุประสงค์ของผังน้ำและรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในผังน้ำ ทั้งนี้ การจัดทำผังน้ำต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการลุ่มน้ำ หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม

ส่วนที่ ๒
ศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจ

มาตรา ๒๔ ในกรณีเกิดปัญหาวิกฤติน้ำจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของคน สัตว์ หรือพืช หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐอย่างรุนแรง ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจ โดยนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บัญชาการ อำนวยการแก้ไขปัญหาวิกฤติน้ำเป็นการชั่วคราว จนกว่าปัญหาวิกฤติน้ำจะผ่านพ้นไป ทั้งนี้ ให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้กับศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งและสนับสนุนการปฏิบัติงาน

ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้าราชการฝ่ายพลเรือน เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลใด ๆ ร่วมกันกระทำหรือห้ามกระทำการใด ๆ เพื่อการป้องกัน แก้ไข ควบคุม ระงับ หรือบรรเทาผลร้ายจากความเสียหายที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที

เมื่อนายกรัฐมนตรีได้ออกคำสั่งตามวรรคสองแล้ว และคำสั่งนั้นมีสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อประชาชนที่เกี่ยวข้อง ให้ประกาศคำสั่งดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาโดยมิชักช้า

ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจหรือการปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีตามวรรคสอง หากเจ้าหน้าที่ของศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลใด ได้ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจ และได้กระทำไปพอสมควรแก่เหตุและมิได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้ผู้นั้นพ้นจากความผิดและความรับผิดทั้งปวง

เมื่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาวิกฤติน้ำแล้วเสร็จ ให้สำนักงานรายงานและจัดทำสรุปผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาวิกฤติน้ำเสนอต่อรัฐสภาเพื่อทราบโดยมิชักช้า

ส่วนที่ ๓
ลุ่มน้ำและคณะกรรมการลุ่มน้ำ

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ให้มีการกำหนดลุ่มน้ำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงสภาพอุทกวิทยา สภาพภูมิศาสตร์ ระบบนิเวศ การตั้งถิ่นฐาน การผังเมือง ผังน้ำ และเขตการปกครองประกอบด้วย

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งต้องมีแผนที่แสดงแนวเขตลุ่มน้ำแนบท้ายพระราชกฤษฎีกา และให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๖ การเปลี่ยนแปลงเขตหรือการเพิกถอนลุ่มน้ำใด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยตราพระราชกฤษฎีกา และเฉพาะกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนบางส่วนให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

มาตรา ๒๗ เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๕ แล้ว ให้มีคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำนั้น ประกอบด้วย

(๑) กรรมการลุ่มน้ำโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตลุ่มน้ำนั้น ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมเจ้าท่า ผู้แทนกรมชลประทาน ผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำ ผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนกรมประมง ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ในกรณีที่ลุ่มน้ำใดมีพื้นที่ติดต่อกับชายแดน ให้มีผู้แทนกระทรวงกลาโหมเข้าร่วมเป็นกรรมการลุ่มน้ำ หรือในกรณีที่ลุ่มน้ำใดมีพื้นที่ติดต่อกับชายฝั่งทะเล ให้มีผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเข้าร่วมเป็นกรรมการลุ่มน้ำ หรือในกรณีที่ลุ่มน้ำใดอยู่ในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา ให้มีผู้แทนศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าร่วมเป็นกรรมการลุ่มน้ำด้วย

(๒) กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตลุ่มน้ำนั้น จังหวัดละหนึ่งคน และในกรณีที่ลุ่มน้ำใดอยู่ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษนั้นเป็นกรรมการลุ่มน้ำด้วย

(๓) กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำนั้นที่มาจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชยกรรม ภาคละสามคน

(๔) กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ จำนวนสี่คน

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตาม (๑) เลือกกันเองเพื่อเป็นประธานกรรมการลุ่มน้ำ และให้คณะกรรมการลุ่มน้ำเลือกกรรมการลุ่มน้ำอีกสองคนเป็นรองประธานกรรมการลุ่มน้ำ ทั้งนี้ การเลือกประธานกรรมการลุ่มน้ำและรองประธานกรรมการลุ่มน้ำให้กระทำทุกสามปี

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเป็นกรรมการลุ่มน้ำและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

มาตรา ๒๘ การได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ (๒) (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๒๙ กรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ (๒) พ้นจากตำแหน่งเมื่อลาออก เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือพ้นจากการเป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตลุ่มน้ำ

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่กรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ (๒) พ้นจากตำแหน่ง ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่างให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการลุ่มน้ำนั้นพ้นจากตำแหน่ง และในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประกอบด้วยกรรมการลุ่มน้ำเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๓๑ กรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

มาตรา ๓๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) พ้นจากการเป็นผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่กรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่างให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการลุ่มน้ำนั้นพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้เข้ามาเป็นกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการลุ่มน้ำซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประกอบด้วยกรรมการลุ่มน้ำเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่กรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ (๓) หรือ (๔) ดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว ให้กรรมการลุ่มน้ำซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำขึ้นใหม่

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการลุ่มน้ำมีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำเสนอ กนช. เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๒) จัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง และแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมเสนอ กนช. เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๓) พิจารณาปริมาณการใช้น้ำ การจัดสรรน้ำ และจัดลำดับความสำคัญในการใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำและควบคุมการใช้น้ำให้เป็นไปตามกรอบ หลักเกณฑ์ และแนวทางที่ กนช. กำหนด

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และระเบียบการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ ทั้งนี้ ภายใต้กรอบและแนวทางที่ กนช. กำหนด

(๕) ให้ความเห็นชอบการอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองตามมาตรา ๔๓ และการเพิกถอนใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองตามมาตรา ๕๔

(๖) พิจารณาและเสนอความเห็นเกี่ยวกับการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำต่อ กนช.

(๗) เสนอความเห็นต่อ กนช. เกี่ยวกับแผนงานและโครงการในการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ

(๘) รับเรื่องร้องทุกข์ ไกล่เกลี่ย และชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำ

(๙) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และกฎหมายเกี่ยวกับมลพิษทางน้ำในเขตลุ่มน้ำนั้น

(๑๐) ส่งเสริมและรณรงค์การสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนในการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการลุ่มน้ำ หรือตามที่ กนช. มอบหมาย

การจัดทำแผนตาม (๑) และ (๒) และการกำหนดหลักเกณฑ์และระเบียบตาม (๔) ให้ครอบคลุมถึงการรักษาและแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำด้วย

การเสนอเรื่องร้องทุกข์หรือข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำเพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำไกล่เกลี่ยและชี้ขาดตาม (๘) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กนช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๖ ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมและการดำเนินการของคณะกรรมการลุ่มน้ำด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ให้จัดตั้งสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคขึ้นในสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการลุ่มน้ำ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการลุ่มน้ำ

(๒) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรผู้ใช้น้ำในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมมลพิษทางน้ำในเขตลุ่มน้ำ เพื่อให้เป็นไปตามแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ

(๔) ส่งเสริมและติดตามการใช้น้ำประเภทที่สองในเขตลุ่มน้ำให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการลุ่มน้ำ

(๕) เสนอมาตรการป้องกันการขัดแย้งและแนวทางการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการลุ่มน้ำมอบหมาย

ส่วนที่ ๔
องค์กรผู้ใช้น้ำ

มาตรา ๓๘ บุคคลซึ่งใช้น้ำในบริเวณใกล้เคียงกันและอยู่ในเขตลุ่มน้ำเดียวกันมีสิทธิรวมตัวกันจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำเพื่อประโยชน์ร่วมกันเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในหมู่สมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ

วัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำ รวมทั้งหลักเกณฑ์ ขั้นตอนและวิธีการก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๓๙ กฎกระทรวงตามมาตรา ๓๘ จะกำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้ง ภารกิจ และหน้าที่และอำนาจขององค์กรผู้ใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงสภาพอุทกวิทยา

สภาพภูมิศาสตร์ ระบบนิเวศ วัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตของประชาชนในการใช้น้ำประเภทต่าง ๆ และความจำเป็นในการบริหารจัดการด้วย

การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อน

หมวด ๔
การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ

มาตรา ๔๐ การจัดสรรน้ำของประเทศพึงคำนึงถึงน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การรักษาระบบนิเวศ จารีตประเพณี การบรรเทาสาธารณภัย การคมนาคม เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ทั้งนี้ การจัดลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามที่ กนช. กำหนด

มาตรา ๔๑ การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะ แบ่งเป็นสามประเภท คือ

(๑) การใช้น้ำประเภทที่หนึ่ง ได้แก่ การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะเพื่อการดำรงชีพ การอุปโภคบริโภคในครัวเรือน การเกษตรหรือการเลี้ยงสัตว์เพื่อยังชีพ การอุตสาหกรรมในครัวเรือน การรักษาระบบนิเวศ จารีตประเพณี การบรรเทาสาธารณภัย การคมนาคม และการใช้น้ำในปริมาณเล็กน้อย

(๒) การใช้น้ำประเภทที่สอง ได้แก่ การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะเพื่อการอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การผลิตพลังงานไฟฟ้า การประปาและกิจการอื่น

(๓) การใช้น้ำประเภทที่สาม ได้แก่ การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะเพื่อกิจการขนาดใหญ่ที่ใช้น้ำปริมาณมาก หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบข้ามลุ่มน้ำ หรือครอบคลุมพื้นที่อย่างกว้างขวาง

ลักษณะหรือรายละเอียดการใช้น้ำแต่ละประเภทตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ กนช.

การออกกฎกระทรวงตามวรรคสอง จะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อน

มาตรา ๔๒ การใช้น้ำประเภทที่หนึ่งไม่ต้องขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำและไม่ต้องชำระค่าใช้น้ำ

ให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำข้อมูลการใช้น้ำประเภทที่หนึ่งที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ และจัดส่งข้อมูลดังกล่าวต่อสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กนช. ประกาศกำหนด

มาตรา ๔๓ การใช้น้ำประเภทที่สองต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล แล้วแต่กรณี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการลุ่มน้ำที่ทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๔๔ การใช้น้ำประเภทที่สามต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล แล้วแต่กรณี โดยความเห็นชอบของ กนช.

มาตรา ๔๕ การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การโอนใบอนุญาต และการอนุญาต รวมทั้งการขอและการออกใบแทนใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองและประเภทที่สาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ใบอนุญาตตามความในวรรคหนึ่ง อาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้น้ำ เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะหรือเพื่อรองรับภาวะวิกฤติน้ำด้วยก็ได้

ในกรณีที่กฎหมายหรือสาระสำคัญแห่งพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป หรือมีเหตุสำคัญเพื่อประโยชน์สาธารณะ ให้อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล แล้วแต่กรณี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการลุ่มน้ำหรือ กนช. แล้วแต่กรณี มีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในใบอนุญาตการใช้น้ำตามวรรคสองได้

มาตรา ๔๖ ในการพิจารณาออกใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองและประเภทที่สามให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต ให้คำนึงถึงความสมดุลของน้ำในทรัพยากรน้ำสาธารณะ รวมทั้งลุ่มน้ำที่เกี่ยวข้องเพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อภาพรวมความสมดุลของลุ่มน้ำ

มาตรา ๔๗ ในการขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องยื่นแผนการบริหารจัดการน้ำมาพร้อมกับคำขอด้วย ทั้งนี้ แบบคำขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำและแผนการบริหารจัดการน้ำให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล แล้วแต่กรณี ประกาศกำหนด

แผนการบริหารจัดการน้ำตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุประสงค์ของการใช้น้ำและแหล่งน้ำที่จะใช้

(๒) ประมาณการปริมาณน้ำที่จะใช้หรือจะกักเก็บไว้เพื่อใช้

(๓) สถานที่กักเก็บน้ำ

(๔) วิธีการใช้น้ำ

(๕) แผนจัดการน้ำที่กักเก็บไว้เมื่อเกิดภาวะน้ำแล้ง

(๖) แผนจัดการน้ำที่กักเก็บไว้เมื่อเกิดภาวะน้ำท่วม

(๗) วิธีการบำรุงรักษา ฟื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้น

แผนจัดการน้ำที่กักเก็บไว้เมื่อเกิดภาวะน้ำแล้งตาม (๕) อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการใช้น้ำในระหว่างที่เกิดภาวะน้ำแล้ง การลดปริมาณการใช้น้ำ การหาแหล่งน้ำทดแทน และอัตราความเป็นไปได้ในการเฉลี่ยน้ำที่มีเพื่อประโยชน์สาธารณะ

แผนจัดการน้ำที่กักเก็บไว้เมื่อเกิดภาวะน้ำท่วมตาม (๖) อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการป้องกันมิให้น้ำที่กักเก็บไว้ล้นออกไปนอกสถานที่กักเก็บน้ำจนอาจก่อให้เกิดน้ำท่วม หรือไปเพิ่มปริมาณน้ำที่ท่วมอยู่แล้วให้มากขึ้นไปอีก

มาตรา ๔๘ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สามไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๙ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

(๑) หลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าใช้น้ำสำหรับการใช้น้ำประเภทที่สองและการใช้น้ำประเภทที่สาม

(๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บ ลดหย่อน หรือยกเว้นค่าใช้น้ำ ทั้งนี้จะกำหนดให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงกิจกรรม ลักษณะ หรือปริมาณของการใช้น้ำในแต่ละประเภทและในแต่ละลุ่มน้ำก็ได้

มาตรา ๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าใช้น้ำประเภทที่สองและประเภทที่สามที่ไม่ใช่น้ำจากทางน้ำชลประทาน

ตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทานและไม่ใช่น้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล และให้อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำเรียกเก็บค่าใช้น้ำดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๔๙

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและควบคุมการใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะ ให้ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองและประเภทที่สามต้องติดตั้งเครื่องมือวัดหรือประเมินปริมาณน้ำที่ใช้ และเก็บข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี ตรวจสอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล แล้วแต่กรณี กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่การใช้น้ำตามใบอนุญาตเป็นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อความสมดุลของทรัพยากรน้ำสาธารณะในลุ่มน้ำที่เกี่ยวข้อง หรือก่อให้เกิดผลกระทบอย่างสำคัญต่อประโยชน์สาธารณะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำหยุดการใช้น้ำตามใบอนุญาตไว้เป็นการชั่วคราว และให้ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุแห่งผลกระทบดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๕๓ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองหรือประเภทที่สาม แล้วแต่กรณี ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการบริหารจัดการน้ำตามมาตรา ๔๗ ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตการใช้น้ำได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน และเมื่อสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วให้รายงานต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำหรือต่อ กนช. แล้วแต่กรณี ทราบโดยมิชักช้า

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำตามวรรคหนึ่งต้องทำการแก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้อง พนักงานเจ้าหน้าที่ที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี จะกำหนดเวลาให้แก้ไขหรือดำเนินการ

ให้ถูกต้องด้วยก็ได้ และเมื่อผู้รับใบอนุญาตได้ทำการแก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนครบกำหนดเวลาก็ได้

มาตรา ๕๔ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองหรือประเภทที่สาม แล้วแต่กรณี ฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือไม่ทำการแก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามมาตรา ๕๓ ให้อธิบดีกรมชลประทาน หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการลุ่มน้ำหรือ กนช. แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตการใช้น้ำนั้นได้

มาตรา ๕๕ มิให้นำความในมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับแก่การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะที่เป็นน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล

หมวด ๕
ภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม

ส่วนที่ ๑
การใช้ประโยชน์ที่ดินในระบบทางน้ำตามผังน้ำ

มาตรา ๕๖ เมื่อมีการประกาศผังน้ำในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๑๗ (๕) แล้ว การใช้ประโยชน์ที่ดินที่อยู่ในระบบทางน้ำตามผังน้ำจะต้องไม่ก่อให้เกิดการเบี่ยงเบนทางน้ำหรือกระแสน้ำ หรือกีดขวางการไหลของน้ำในระบบทางน้ำ อันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง และแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม

ส่วนที่ ๒
การป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่มีข้อมูลเพียงพอที่ชี้ได้ว่าจะเกิดภาวะน้ำแล้งในพื้นที่ใดของลุ่มน้ำ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำโดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตภาวะน้ำแล้ง และกำหนดให้กิจการใดสามารถใช้น้ำได้ในปริมาณที่เห็นสมควรได้

การกำหนดให้กิจการใดสามารถใช้น้ำได้ในปริมาณที่เห็นสมควร ให้ทำเป็นประกาศปิดไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในเขตภาวะน้ำแล้งนั้น

เมื่อภาวะน้ำแล้งได้พ้นไปแล้ว ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำโดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรีประกาศยกเลิกเขตภาวะน้ำแล้ง

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่เกิดภาวะน้ำแล้งจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจหรือการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ใด ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในพื้นที่นั้น และกำหนดวิธีการใช้น้ำเพื่อลดปริมาณการใช้หรือห้ามการใช้น้ำบางประเภทเกินกว่าจำเป็นแก่การอุปโภคบริโภค กำหนดวิธีการแบ่งปันน้ำ รวมทั้งกำหนดมาตรการอื่นใดที่จำเป็นใช้บังคับในพื้นที่เพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งนั้น ทั้งนี้ ต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมและให้ผู้ใช้น้ำต้องเสียหายน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำมีอำนาจกำหนดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำในพื้นที่ได้เท่าที่จำเป็นในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

ในกรณีที่ประกาศตามวรรคหนึ่งใช้บังคับในพื้นที่เดียวกันกับที่ได้มีประกาศกำหนดเขตภาวะน้ำแล้งตามมาตรา ๕๗ ให้ประกาศตามวรรคหนึ่งมีผลเป็นการยกเลิกเขตภาวะน้ำแล้งนั้น และเมื่อภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงได้พ้นไปแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีประกาศยกเลิกเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

มาตรา ๕๙ ในกรณีมีความจำเป็นต้องผันน้ำจากลุ่มน้ำหนึ่งไปยังอีกลุ่มน้ำหนึ่งเพื่อบรรเทาภาวะน้ำแล้ง นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจสั่งให้ดำเนินการดังกล่าวได้เท่าที่จำเป็นในการบรรเทาภาวะน้ำแล้งนั้น

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในพื้นที่ใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ต้องเฉลี่ยน้ำเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้กักเก็บน้ำดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากการที่ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้

การกำหนดค่าทดแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความเสียหายตามความเป็นจริงและความเป็นธรรม

มาตรา ๖๑ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งขึ้นไว้เป็นการล่วงหน้า โดยให้จัดทำเป็นแผนเพื่อเตรียมการรองรับทั้งกรณีปกติซึ่งสามารถคาดหมายได้ว่าจะเกิดภาวะน้ำแล้งในระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่งเป็นประจำ และกรณีที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

แผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักและหน่วยงานสนับสนุน

(๒) งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ

(๓) การจัดเตรียมข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง

(๔) การเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนทราบ

(๕) วิธีการควบคุมการใช้น้ำในพื้นที่

(๖) การหาแหล่งน้ำทดแทนและการขนส่งน้ำจากแหล่งน้ำทดแทนมายังพื้นที่ซึ่งเกิดภาวะน้ำแล้ง

(๗) การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากภาวะน้ำแล้ง

ในการจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง ให้มีการบูรณาการร่วมกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติและแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และประชาชนในเขตลุ่มน้ำตามความเหมาะสม

มาตรา ๖๒ เมื่อคณะกรรมการลุ่มน้ำได้จัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งขึ้นแล้ว ให้เสนอต่อ กนช. เพื่อให้ความเห็นชอบ และจัดส่งแผนดังกล่าวไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด หน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบและดำเนินการ ในการนี้ ให้หน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องจัดสร้างหรือเตรียมอุปกรณ์ที่จะต้องใช้ในการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง รวมทั้งบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างหรืออุปกรณ์นั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามแผนดังกล่าว

กรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดไม่อาจดำเนินการให้เป็นไปตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งได้ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำเสนอเรื่องต่อ กนช. เพื่อพิจารณาหาแนวทางแก้ไขต่อไป

มาตรา ๖๓ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำติดตามการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งที่ กนช. ให้ความเห็นชอบ และทบทวนแผนให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะดำเนินการได้เมื่อเกิดภาวะน้ำแล้ง

ส่วนที่ ๓
การป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม

มาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมขึ้นไว้เป็นการล่วงหน้า โดยให้จัดทำเป็นแผนเพื่อเตรียมการรองรับทั้งกรณีปกติซึ่งสามารถคาดหมายได้ว่าจะเกิดภาวะน้ำท่วมในระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่งเป็นประจำ และกรณีฉุกเฉินที่มีน้ำท่วมเกิดขึ้นโดยฉับพลัน โดยในการจัดทำแผนต้องพิจารณาถึงสภาพแวดล้อม ผังน้ำ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่นั้นประกอบด้วย

แผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักและหน่วยงานสนับสนุน

(๒) งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ

(๓) การจัดเตรียมข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม

(๔) การบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วม

(๕) การจัดทำระบบเตือนภัยน้ำท่วม

(๖) การเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนทราบ

(๗) วิธีการระบายน้ำที่รวดเร็วและถูกต้องตามหลักวิชาการให้น้ำระบายไปตามแนวทางที่กำหนด

(๘) วิธีการกักเก็บน้ำเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

(๙) การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่อาจได้รับภัยพิบัติจากน้ำท่วม

ในการจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม ให้มีการบูรณาการร่วมกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติและแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และประชาชนในเขตลุ่มน้ำตามความเหมาะสม

การบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วมและการจัดทำระบบเตือนภัยน้ำท่วมตามวรรคสอง (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามแนวทางที่ กนช. ประกาศกำหนด

มาตรา ๖๕ ให้นำความในมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ มาใช้บังคับแก่การผันน้ำจากลุ่มน้ำหนึ่งไปยังอีกลุ่มน้ำหนึ่งเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม การเสนอแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมต่อ กนช. เพื่อให้ความเห็นชอบ การจัดส่งแผนดังกล่าวไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบและดำเนินการ และการแก้ไขปัญหากรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องไม่อาจดำเนินการให้เป็นไปตามแผนดังกล่าวได้ รวมทั้งการติดตามการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมและการทบทวนแผนดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔
อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและแก้ไข ภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม

มาตรา ๖๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของบุคคลใด ๆ เพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ หรือเก็บรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวต้องอยู่ภายในกรอบของแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งตามมาตรา ๖๑ หรือแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมตามมาตรา ๖๔ หรือทั้งสองแผนควบคู่กันแล้วแต่กรณี

ในการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายสิ่งกีดขวาง ตัดฟันต้นไม้ ขุดดิน ปิดกั้นแนวเขตที่ดิน รื้อถอนสิ่งก่อสร้างซึ่งมิใช่เป็นบ้านเรือนที่อยู่อาศัยของบุคคลใด ๆ หรือดำเนินการอื่นใดเท่าที่จำเป็นแก่การป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมได้ แต่ต้องชดเชยความเสียหายแก่บุคคลนั้นด้วย

การชดเชยความเสียหายตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องคำนึงถึงความเสียหายตามความเป็นจริง และเปิดโอกาสให้ผู้ได้รับความเสียหายมีสิทธิชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบการพิจารณากำหนดค่าชดเชยความเสียหายด้วย

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม พนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของบุคคลใด ๆ เพื่อก่อสร้าง วางสิ่งของ สูบน้ำหรือระบายน้ำผ่านหรือเข้าไปในที่ดิน หรือติดตั้งอุปกรณ์ใด ๆ โดยแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนวันที่จะมีการดำเนินการ ทั้งนี้ต้องแสดงวัตถุประสงค์และลักษณะของการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างและวันเวลาที่จะใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างด้วย

ในกรณีฉุกเฉินเพื่อแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างเพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ทันทีโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างทราบในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้

ในการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างตามมาตรานี้ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดค่าทดแทนการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างตามความจำเป็นแก่กรณีและในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างจากการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นตามความเหมาะสม ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๖๘ การที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของบุคคลใดเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ให้กระทำในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องดำเนินการต่อเนื่องจากเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือมีกรณีฉุกเฉิน จะดำเนินการในเวลาอื่นนอกจากเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไม่ยินยอมตกลงในจำนวนเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจ่ายให้ตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๖๗ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบนำเงินจำนวนดังกล่าวไปวางไว้ต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสินในชื่อของผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย โดยแยกฝากไว้เป็นบัญชีเฉพาะราย และถ้ามีดอกเบี้ยหรือดอกผลใดเกิดขึ้นเนื่องจากการฝากเงินนั้น ให้ตกเป็นสิทธิแก่ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายนั้นด้วย

เมื่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบนำเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไปวางไว้ต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสินตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีหนังสือแจ้งให้ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายทราบ โดยส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการนำเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไปวางต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน และวิธีการในการรับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไม่พอใจในจำนวนเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจ่ายให้ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะรับหรือไม่รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบวางไว้หรือฝากไว้ บุคคลนั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบได้ดำเนินการตามมาตรา ๖๙ วรรคสองแล้ว

การฟ้องคดีต่อศาลตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้การครอบครองหรือใช้อสังหาริมทรัพย์ หรือการดำเนินการใด ๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๖๗ ต้องสะดุดหยุดลง

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายยินยอมตกลงและได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไปแล้ว หรือมิได้ฟ้องคดีเรียกเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายต่อศาลภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือได้แจ้งเป็นหนังสือสละสิทธิไม่รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายดังกล่าว ผู้ใดจะเรียกร้องเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายนั้นอีกไม่ได้

มาตรา ๗๑ ห้ามมิให้บุคคลใดเอาไป ยักย้าย ทำอันตราย หรือทำให้เสียหายแก่สิ่งก่อสร้างสิ่งของ หรืออุปกรณ์ใด ๆ หรือละเมิดมาตรการใด ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีขึ้นเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำแก้ไขให้กลับคืนดีดังเดิม ถ้าผู้นั้นไม่ยินยอมกระทำ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการ โดยผู้นั้นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๗๒ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วมตามพระราชบัญญัตินี้ หากได้ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจ และได้กระทำไปพอสมควรแก่เหตุและมิได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการนั้นพ้นจากความผิดและความรับผิดทั้งปวง

หมวด ๖
การอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะ

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ กนช. เห็นว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารหรือพื้นที่ชุ่มน้ำสมควรสงวนไว้เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำสาธารณะ ให้ กนช. มอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาดำเนินการให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๗๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ที่ดินที่อาจส่งผลกระทบกับทรัพยากรน้ำสาธารณะเพื่อมิให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ หรือเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์หรือพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะให้เป็นไปโดยเหมาะสมได้

หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ที่ดินที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้เรื่องใดเรื่องหนึ่งใช้บังคับเป็นการทั่วไปทุกท้องที่ หรือให้ใช้บังคับเฉพาะท้องที่ใดท้องที่หนึ่งก็ได้

ในกรณีที่มีกฎกระทรวง ประกาศ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายอื่นกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณเดียวกันหรือในเรื่องเดียวกันขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้บังคับตามกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่กฎกระทรวงประกาศ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามกฎหมายดังกล่าวจะมีขึ้นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะที่สำคัญยิ่งกว่า

มาตรา ๗๕ เมื่อได้มีกฎกระทรวงตามมาตรา ๗๔ ใช้บังคับแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ประโยชน์ที่ดินแตกต่างหรือขัดกับข้อกำหนดในกฎกระทรวงนั้น

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ได้ใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนที่จะมีกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งใช้บังคับและจะใช้ประโยชน์ที่ดินเช่นนั้นต่อไป แต่ถ้าการใช้ประโยชน์ที่ดินดังกล่าวมีผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือถึงเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินให้แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือระงับการใช้ประโยชน์ที่ดินตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดได้ แต่ถ้าการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวทำให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้นต้องขาดประโยชน์ในการใช้ที่ดินหรือได้รับความเสียหาย ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการ โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยความเสียหาย แต่ยังคงมีสิทธิได้รับค่าทดแทนการขาดประโยชน์ในการใช้ที่ดิน

การกำหนดค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายตามวรรคสองไม่ยินยอมตกลงหรือไม่พอใจในจำนวนเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย ให้นำความในมาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินแตกต่างหรือขัดกับข้อกำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๗๔ ภายหลังจากที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือถึงเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินให้แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือระงับการใช้ประโยชน์ที่ดินตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดได้ โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นเอง ถ้าผู้นั้นไม่ยินยอมกระทำ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการ โดยผู้นั้นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๗๗ เมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรือมีภยันตรายใดที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะอย่างรุนแรง ซึ่งจำเป็นต้องมีการป้องกันหรือแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปดำเนินการใด ๆ ในที่ดิน สิ่งก่อสร้างหรือยานพาหนะ หรือใช้ประโยชน์ในที่ดิน สิ่งก่อสร้างหรือ

ยานพาหนะของบุคคลอื่นเพื่อป้องกัน ระงับ หรือบรรเทาเหตุนั้นได้ โดยให้นำความในมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๗๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อการอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะ ในเรื่องหนึ่งเรื่องใดดังต่อไปนี้ได้

(๑) กำหนดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำสาธารณะหรือทรัพยากรธรรมชาติที่เกี่ยวข้อง

(๒) กำหนดห้ามการกระทำใด ๆ ที่มีผลเป็นการเสื่อมสภาพแหล่งน้ำหรือเสื่อมประโยชน์ต่อการใช้น้ำ หรือทำให้เกิดภาวะมลพิษแก่แหล่งน้ำ หรือระบบนิเวศแหล่งน้ำ หรือทำให้น้ำมีสภาพเป็นพิษจนน่าจะเป็นอันตรายต่อแหล่งน้ำ หรือระบบนิเวศแหล่งน้ำ หรือสุขภาพของบุคคล

(๓) กำหนดให้ผู้ใช้น้ำซึ่งมีที่ดินติดต่อหรือใกล้เคียงกับทรัพยากรน้ำสาธารณะ จัดให้มีสิ่งก่อสร้างติดตั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือ หรือใช้กรรมวิธีใดตามที่กำหนด เพื่อตรวจสอบแหล่งที่ก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายแก่คุณภาพน้ำ หรือเพื่อป้องกันหรือแก้ไขอันตรายหรือความเสียหายแก่คุณภาพน้ำ

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการกับสิ่งก่อสร้างหรือกิจกรรมที่ได้ดำเนินการภายในเขตพื้นที่ที่กำหนดก่อนที่จะมีการออกกฎกระทรวง โดยจะกำหนดให้สามารถดำเนินการต่อไปได้ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด หรือให้ระงับการดำเนินกิจกรรม หรือรื้อถอนสิ่งก่อสร้างที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะโดยได้รับค่าชดเชยตามความเหมาะสม

(๕) กำหนดมาตรการคุ้มครองอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปหรือใช้บังคับในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งและจะกำหนดข้อยกเว้นการใช้บังคับทั้งหมดหรือบางส่วนสำหรับกิจกรรมบางประเภทหรือบางพื้นที่ก็ได้

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบดูแลทรัพยากรน้ำสาธารณะในบริเวณดังกล่าวมีหนังสือขอความร่วมมือให้ผู้ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้นดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะภายในระยะเวลาที่กำหนดได้

ในกรณีที่มีการกระทำอันก่อให้เกิดความเสียหายหรืออาจเกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ ให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบดูแลทรัพยากรน้ำสาธารณะในบริเวณดังกล่าวมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ที่กระทำการดังกล่าวดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อขจัดความเสียหายและทำให้ทรัพยากรน้ำสาธารณะกลับคืนสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิมหรือเหมาะสมจะใช้ประโยชน์ภายในระยะเวลาที่กำหนดได้

หมวด ๗
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๘๐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในที่ดินของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจตราแหล่งน้ำ สำรวจ หรือเก็บข้อมูลที่จำเป็นต่อการควบคุมและตรวจตราทรัพยากรน้ำ

(๒) เข้าไปในที่ดิน อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อดำเนินการบำบัดฟื้นฟูและบูรณะความเสียหายของทรัพยากรน้ำสาธารณะ

(๓) เข้าไปในที่ดิน อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ในกรณีที่มีหลักฐานอันสมควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจค้น กัก ยึดหรืออายัดเอกสารหรือสิ่งใดที่เกี่ยวข้อง และหากมีความจำเป็น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายสิ่งกีดขวางอันเป็นอุปสรรคในการที่จะเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ได้ แต่จะต้องใช้ความระมัดระวังให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุด

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจค้น กัก ยึดหรืออายัดตาม (๓) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะดำเนินการต่อไปในเวลากลางคืนก็ได้ หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง จะดำเนินการตาม (๓) ในเวลากลางคืนก็ได้

มาตรา ๘๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี ประกาศกำหนด

มาตรา ๘๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๘
ความรับผิดทางแพ่งในกรณีที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ

มาตรา ๘๓ ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อกระทำโดยผิดกฎหมายทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะหรือใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย ผู้นั้นกระทำละเมิดต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อรัฐเพื่อการนั้น

ถ้าความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะเกิดจากวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายหรือเป็นพิษ ผู้ครอบครองหรือควบคุมวัตถุหรือสิ่งอื่นใดนั้นต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้นแม้จะมิได้เกิดขึ้นโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อก็ตาม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้น เกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรานี้หมายความรวมถึง

(๑) ค่าดำเนินงานต่าง ๆ ของรัฐในการประเมินความเสียหายและประเมินค่าใช้จ่ายในการเยียวยาผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ สิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ และสุขภาพของบุคคล

(๒) ค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการกำจัด เคลื่อนย้ายสิ่งที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือกระทำให้สิ่งนั้นหมดสภาพความเป็นอันตรายหรือความเป็นพิษ ตลอดจนการนำเอาของนั้นมาเก็บ กัก หรือรักษาไว้

(๓) ค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการทำให้ทรัพยากรน้ำสาธารณะกลับคืนสู่สภาพเดิม

(๔) ค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการช่วยเหลือเยียวยาบุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นเนื่องในความเสียหายนั้น

(๕) ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่รัฐได้จ่ายไปในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ได้รับค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมาย เช่น ค่าใช้จ่ายที่รัฐจ่ายเป็นค่าทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ค่าใช้จ่ายในการรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินคดีในศาล และค่าธรรมเนียมศาล

(๖) มูลค่าของทรัพยากรน้ำสาธารณะที่ต้องเสียหายหรือถูกใช้ไปโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย

(๗) ค่าเสียหายที่เกิดจากการใช้งบประมาณของรัฐหรือจากแหล่งเงินทุนอื่น เพื่อใช้ในการบำบัดฟื้นฟูและบูรณะความเสียหายของทรัพยากรน้ำสาธารณะให้กลับคืนสู่สภาพเดิม

(๘) ค่าเสียโอกาสในการนำงบประมาณหรือเงินทุนที่ใช้ตาม (๗) ไปลงทุนในโครงการอื่นของรัฐเพื่อสังคมโดยรวม

(๙) ค่าเสียหายต่อเนื่องอื่น ๆ อันพึงจะเกิดในอนาคต

ให้กรมทรัพยากรน้ำหรือหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะ แล้วแต่กรณี เป็นตัวแทนของรัฐในการฟ้องคดีเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะตามมาตรานี้ โดยให้พนักงานอัยการมีหน้าที่และอำนาจดำเนินคดีในศาลตามที่กรมทรัพยากรน้ำหรือหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวมีคำขอ

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ผู้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะได้กระทำตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๗๙ วรรคสอง และมีผลเป็นการขจัดหรือบรรเทาความเสียหาย และทำให้ทรัพยากรน้ำสาธารณะกลับคืนสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม หรือเหมาะสมจะใช้ประโยชน์ ให้มีผลเป็นการลดจำนวนค่าสินไหมทดแทนตามส่วนที่ได้กระทำ

หมวด ๙
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๘๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๖ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๗ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๒๑ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี หรือขัดขวางการกระทำการใด ๆ ที่ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๑ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๕ วรรคสอง มาตรา ๗๖ หรือมาตรา ๘๐ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๗๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๒ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๖๗ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๗๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๗๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง (๑) (๓) (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๙๘ ความผิดตามมาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ มาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งและผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๙๙ คณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา ๙๘ ให้ประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นประธาน ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วยอัยการจังหวัดเป็นประธาน ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๐ ในระหว่างที่ยังไม่ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๕ ใช้บังคับคง ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการลุ่มน้ำตามลุ่มน้ำเดิมที่รับผิดชอบไปพลางก่อน และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานหนึ่งคนเป็นกรรมการลุ่มน้ำและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

ให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการตามวรรคหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการลุ่มน้ำที่มีอยู่เดิมตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ในกรณีที่มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๕ แล้ว โดยลุ่มน้ำที่กำหนดขึ้นไม่ได้แตกต่างจากลุ่มน้ำที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใช้บังคับ และยังไม่มีคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำตามวรรคหนึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ ทั้งนี้ ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๕ แล้ว โดยลุ่มน้ำที่กำหนดขึ้นแตกต่างจากลุ่มน้ำที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใช้บังคับ และยังไม่มีคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔/๒๕๖๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ มอบหมายให้คณะกรรมการลุ่มน้ำตามวรรคหนึ่งคณะหนึ่งคณะใดปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ ทั้งนี้ ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีเช่นนี้ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำตามวรรคหนึ่งที่ยังคงปฏิบัติหน้าที่ในลุ่มน้ำดังกล่าวแต่ไม่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามความในวรรคนี้สิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันที่ได้มีการมอบหมายให้คณะกรรมการลุ่มน้ำคณะหนึ่งคณะใดปฏิบัติหน้าที่

ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมและการดำเนินการของคณะกรรมการลุ่มน้ำตามวรรคสามและวรรคสี่ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๑ ในระหว่างที่ยังไม่ได้มีการคัดเลือกกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๙ (๔) และยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๙ (๕) ให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔/๒๕๖๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการคัดเลือกกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๙ (๔) และแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๙ (๕)

มาตรา ๑๐๒ ในวาระเริ่มแรก ให้นำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๙) ที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้ในการบริหารทรัพยากรน้ำตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำตามมาตรา ๓๕ (๑) หรือแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง และแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมตามมาตรา ๓๕ (๒) ขึ้นใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๓ ในวาระเริ่มแรก ให้สำนักงานจัดทำผังน้ำและรายการประกอบผังน้ำเสนอ กนช. เพื่อพิจารณาภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๔ เมื่อกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองหรือการใช้น้ำประเภทที่สามตามมาตรา ๔๕ ใช้บังคับแล้ว ให้ผู้ใช้น้ำอยู่เดิมที่เข้าลักษณะของการใช้น้ำประเภทที่สองตามมาตรา ๔๑ (๒) หรือการใช้น้ำประเภทที่สามตามมาตรา ๔๑ (๓) แล้วแต่กรณี ยื่นคำขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงดังกล่าวมีผลใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วให้ใช้น้ำต่อไปได้จนกว่าอธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล แล้วแต่กรณี จะมีคำสั่งไม่อนุญาต

มาตรา ๑๐๕ ในระหว่างที่หมวด ๔ การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ ยังไม่มีผลใช้บังคับ หรือมีผลใช้บังคับแล้วแต่ยังมิได้ออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามความในหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ การขออนุญาตและการอนุญาตใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะที่เป็นทางน้ำชลประทาน

ตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทาน และการขออนุญาตและการอนุญาตใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะที่เป็นน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล อัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการอนุญาต อัตราค่าใช้น้ำ การเรียกเก็บ ลดหย่อน หรือยกเว้นค่าใช้น้ำจากทรัพยากรน้ำสาธารณะดังกล่าว รวมทั้งการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทานหรือกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาลแล้วแต่กรณี ไปพลางก่อน จนกว่าหมวด ๔ จะใช้บังคับ หรือจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามความในหมวด ๔ ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๖ การดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาและออกกฎกระทรวง ระเบียบและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นการออกกฎกระทรวงและประกาศตามหมวด ๔ การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี รายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑.	คำขอ	ฉบับละไม่เกิน	๑๐๐	บาท
๒.	ใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สอง	ฉบับละไม่เกิน	๑๐,๐๐๐	บาท
๓.	ใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สาม	ฉบับละไม่เกิน	๕๐,๐๐๐	บาท
๔.	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละไม่เกิน	๕๐๐	บาท
๕.	การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ			
๖.	การโอนใบอนุญาต	ฉบับละไม่เกิน	๕๐๐	บาท

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยได้ประสบกับปัญหาการบริหารทรัพยากรน้ำในหลายด้านโดยมีหน่วยงานเกี่ยวข้องที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายหลายฉบับ ถึงแม้รัฐบาลจะได้แต่งตั้งให้มีคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติทำหน้าที่ในการบูรณาการและบริหารทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบในทุกมิติแล้วก็ตามแต่ก็ยังคงมีความจำเป็นที่สมควรจะมีกฎหมายในการบูรณาการเกี่ยวกับการจัดสรร การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และสิทธิในน้ำ เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถบริหารทรัพยากรน้ำให้มีความประสานสอดคล้องกันในทุกมิติอย่างสมดุลและยั่งยืน รวมทั้งวางหลักเกณฑ์ในการประกันสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในการเข้าถึงทรัพยากรน้ำสาธารณะ ตลอดจนจัดให้มีองค์กรบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งในระดับชาติ ระดับลุ่มน้ำ และระดับองค์กรผู้ใช้น้ำซึ่งสะท้อนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อร่วมกันบริหารทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ
พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีเจตนารมณ์เพื่อจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำ ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทสำหรับการใช้ การพัฒนา การบริการจัดการ การอนุรักษ์ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำอย่างเป็นเอกภาพ ขณะเดียวกันก็ให้มีองค์กรที่เหมาะสมในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งในระดับชาติ ระดับลุ่มน้ำ และระดับผู้ใช้น้ำ โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ใช้น้ำเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์กร เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกปี และเกิดขึ้นในหลายพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการขาดแคลนน้ำ การแย่งชิงน้ำ ปัญหาภัยแล้ง ปัญหาน้ำท่วม อีกทั้ง ปัญหาการบริหารจัดการน้ำยังทำให้ผู้ที่ไม่มีพลังต่อรองทางเศรษฐกิจอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบ จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายแม่บทเพื่อให้การแก้ไขปัญหาดำเนินการอย่างเป็นระบบและเป็นธรรมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยคณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ เพื่อให้พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ซึ่งประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติบรรจุในระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ และในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๕/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ ในวันพฤหัสบดีที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โดยส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๑ สาระสำคัญมีดังนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอน ๑๑๒ ก วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ หน้า ๔๔

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำในหลายด้าน การดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้กระทำโดยหลายหน่วยงานตามอำนาจหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายหลายฉบับทำให้การดำเนินงานแก้ไขปัญหาขาดความเป็นเอกภาพ ประกอบกับการจัดทำกิจกรรมและโครงการบางอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนและบางครั้งส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น ดังนั้น จึงสมควรมีกฎหมายในการบูรณาการเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำให้เกิดความเป็นเอกภาพ กำหนดมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม วางหลักเกณฑ์ในการประกันสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในการเข้าถึงทรัพยากรน้ำสาธารณะ ตลอดจนจัดให้มีองค์กรบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งในระดับชาติระดับลุ่มน้ำและระดับองค์กรผู้ใช้น้ำซึ่งสะท้อนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อร่วมกันบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๙ หมวด และบทเฉพาะกาล ทั้งหมด ๑๐๖ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

กำหนดคำนิยาม “น้ำ” “ทรัพยากรน้ำ” “ทรัพยากรน้ำสาธารณะ” “การใช้น้ำ” “ลุ่มน้ำ” “ภาวะน้ำแล้ง” “ภาวะน้ำท่วม” “ผังน้ำ” “กรรมการ” “เลขาธิการ” “สำนักงาน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “หน่วยงานของรัฐ” “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” (มาตรา ๔)

๑. หมวด ๑ ทรัพยากรน้ำ (มาตรา ๖)

๑.๑ กำหนดให้รัฐมีอำนาจใช้ พัฒนา บริหารจัดการ บำรุงรักษา ฟื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยอาจเปลี่ยนแปลงรูปร่างของแหล่งน้ำหรือขยายพื้นที่ของแหล่งน้ำได้ แต่ถ้าเป็นการลดพื้นที่หรือให้เลิกใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะต้องดำเนินการถอนสภาพตามประมวลกฎหมายที่ดิน และเพื่อประโยชน์ในการบริหารทรัพยากรน้ำสาธารณะที่ไม่ใช่ทางน้ำชลประทาน อาจกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะแห่งใดก็ได้

๒. หมวด ๒ สิทธิในน้ำ (มาตรา ๗ – มาตรา ๘)

๒.๑ กำหนดให้ทรัพยากรน้ำสาธารณะเป็นของส่วนรวม บุคคลมีสิทธิใช้หรือกักเก็บน้ำได้เท่าที่จำเป็นแก่ประโยชน์ในกิจกรรมหรือในที่ดินของตนโดยไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่บุคคลอื่นซึ่งอาจใช้น้ำนั้น

๒.๒ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินซึ่งมีน้ำพุเกิดขึ้นหรือมีน้ำไหลผ่านตามธรรมชาติไม่ว่าบนดินหรือใต้ดิน ย่อมมีสิทธิใช้หรือเก็บกักน้ำได้เท่าที่จำเป็นแก่ประโยชน์ในที่ดินของตนและจะต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่บุคคลอื่น

๓. หมวด ๓ องค์กรบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (มาตรา ๙ – ๓๙)

๓.๑ ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

๑) กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กนช.”

๒) กำหนดให้การประชุม กนช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดถึงจะเป็นองค์ประชุม โดยการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

๓) กำหนดให้ กนช. มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบูรณาการเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำให้เกิดความเป็นเอกภาพ รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๔) กำหนดให้ในการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำให้ กนช. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน องค์กรผู้ใช้น้ำ ผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

๕) กำหนดให้ กนช. ติดตามและประเมินผลการดำเนินการ รวมทั้งพิจารณาทบทวนหรือปรับปรุงแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่มีการเปลี่ยนแปลงและรายงานต่อคณะรัฐมนตรีทุกปี

๖) กำหนดให้ กนช. กรรมการที่ กนช. มอบหมาย หรือคณะอนุกรรมการที่ กนช. แต่งตั้ง มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสาร หลักฐาน หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

๗) กำหนดให้สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการ กนช. มีหน้าที่และอำนาจ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๓.๒ ส่วนที่ ๒ ศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจ (มาตรา ๒๔)

๑) กำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจ โดยนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บัญชาการอำนวยการแก้ไขปัญหาวิกฤติน้ำเป็นการชั่วคราว กรณีเกิดปัญหาวิกฤติน้ำจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของคน สัตว์ หรือพืช หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐอย่างรุนแรง

๒) กำหนดให้ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจหรือการปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี ได้ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจและได้กระทำไปพอสมควรแก่เหตุและไม่ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงให้ผู้นั้นพ้นจากความผิดและความรับผิดทั้งปวง และเมื่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาวิกฤติน้ำแล้วเสร็จ ให้สำนักงานรายงานและจัดทำสรุปผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาวิกฤติน้ำเสนอต่อรัฐสภาเพื่อทราบ

๓.๓ ส่วนที่ ๓ ลุ่มน้ำและคณะกรรมการลุ่มน้ำ (มาตรา ๒๕ – มาตรา ๓๗)

๑) เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ให้มีการกำหนดลุ่มน้ำโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยคำนึงถึงสภาพอุทกวิทยา สภาพภูมิศาสตร์ ระบบนิเวศ การตั้งถิ่นฐาน การผังเมือง ผังน้ำ และต้องมีแผนที่แสดงแนวเขตลุ่มน้ำแนบท้ายพระราชกฤษฎีกา และให้จัดตั้งคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๗ มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มนี้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๒) การเปลี่ยนแปลงเขตหรือเพิกถอนลุ่มน้ำใดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้กระทำโดยตราพระราชกฤษฎีกา

๓.๔ ส่วนที่ ๔ องค์กรผู้ใช้น้ำ (มาตรา ๓๘ – มาตรา ๓๙)

กำหนดให้บุคคลซึ่งใช้น้ำในบริเวณใกล้เคียงกันและอยู่ในเขตลุ่มน้ำเดียวกันมีสิทธิรวมตัวกันจดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำเพื่อประโยชน์ร่วมกันเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในหมู่สมาชิกองค์กรผู้ใช้น้ำ ซึ่งการจัดตั้งและวัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจ รวมถึงการดำเนินการขององค์กรผู้ใช้น้ำให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงซึ่งออกโดยนายกรัฐมนตรี

๔. หมวด ๔ การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ (มาตรา ๔๐ – มาตรา ๕๕)

๔.๑) กำหนดให้การจัดสรรน้ำของประเทศต้องพึงคำนึงถึงน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การรักษาระบบนิเวศ จารีตประเพณี การบรรเทาสาธารณภัย การคมนาคม เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ทั้งนี้ การจัดลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามที่ กนช. กำหนด

๔.๒) กำหนดให้การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะ แบ่งเป็นสามประเภท คือ

๑) การใช้น้ำประเภทที่หนึ่ง การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะเพื่อการดำรงชีพ การอุปโภคบริโภคครัวเรือน การเกษตรหรือการเลี้ยงสัตว์เพื่อยังชีพ การอุตสาหกรรมในครัวเรือน การรักษาระบบนิเวศ จารีตประเพณี การบรรเทาสาธารณภัย การคมนาคม และการใช้น้ำในปริมาณเล็กน้อย ซึ่งไม่ต้องขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำและไม่ต้องชำระค่าน้ำ

๒) การใช้น้ำประเภทที่สอง ได้แก่ การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะเพื่อการอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การผลิตพลังงานไฟฟ้า การประปาและกิจการอื่น และต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล แล้วแต่กรณี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการลุ่มน้ำที่ทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้นตั้งอยู่

๓) การใช้น้ำประเภทที่สาม ได้แก่ การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะเพื่อกิจการขนาดใหญ่ที่ใช้น้ำปริมาณมาก หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบข้ามลุ่มน้ำ หรือครอบคลุมพื้นที่อย่างกว้างขวาง และต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล แล้วแต่กรณี โดยความเห็นชอบของ กนช.

(๑) กำหนดให้การพิจารณาออกใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองและประเภทที่สามให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาต จะต้องคำนึงถึงความสมดุลของน้ำในทรัพยากรน้ำสาธารณะ รวมทั้งลุ่มน้ำที่เกี่ยวข้องเพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อภาพรวมความสมดุลของลุ่มน้ำ

(๒) กำหนดให้การขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๔๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องยื่นแผนการบริหารจัดการน้ำมาพร้อมกับคำขอโดยมีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวงในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สาม โดยไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงในการกำหนดอัตราค่าใช้น้ำ และออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าใช้น้ำสำหรับการใช้น้ำประเภทที่สองและการใช้น้ำประเภทที่สาม รวมถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บ การลดหย่อนหรือยกเว้นค่าใช้น้ำ

(๔) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้มมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าใช้น้ำประเภทที่สองและประเภทที่สามที่ไม่ใช่น้ำจากทางน้ำชลประทานตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทานและไม่ใช่น้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล

(๕) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองและประเภทที่สามต้องติดตั้งเครื่องมือวัดหรือประเมินน้ำที่ใช้ และเก็บข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและควบคุมการใช้ทรัพยากรน้ำ

(๖) กำหนดในเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำหยุดการใช้น้ำตามใบอนุญาตไว้เป็นการชั่วคราวในกรณีที่การใช้น้ำตามใบอนุญาตเป็นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อความสมดุลของทรัพยากรน้ำสาธารณะในลุ่มน้ำที่เกี่ยวข้อง หรือก่อให้เกิดผลกระทบอย่างสำคัญต่อประโยชน์สาธารณะ

(๗) กำหนดให้ผู้รับอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองหรือประเภทที่สามแล้วแต่กรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการบริหารจัดการน้ำตามมาตรา ๔๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตการใช้น้ำได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน และหากฝ่าฝืนหรือไม่ทำการแก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้อธิบดีกรมชลประทาน หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการลุ่มน้ำ หรือ กนช. มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตการใช้น้ำนั้นได้

๕. หมวด ๕ ภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม (มาตรา ๕๖ – มาตรา ๗๒)

๕.๑ ส่วนที่ ๑ การใช้ประโยชน์ที่ดินในระบบทางน้ำตามผังน้ำ (มาตรา ๕๖)

กำหนดให้เมื่อมีการประกาศผังน้ำในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๑๗ (๕) แล้ว การใช้ประโยชน์ที่ดินที่อยู่ในระบบทางน้ำตามผังน้ำจะต้องไม่ก่อให้เกิดการเบี่ยงเบนทางน้ำหรือกระแสน้ำ หรือกีดขวางการไหลของน้ำในระบบทางน้ำ อันจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม

๕.๒ ส่วนที่ ๒ การป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ว (มาตรา ๕๗ – มาตรา ๖๓)

๑) กำหนดให้ในกรณีที่มีข้อมูลเพียงพอที่ใช้ได้ว่าจะเกิดภาวะน้ำแล้งในพื้นที่ใดของลุ่มน้ำ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำโดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตภาวะน้ำแล้ง และกำหนดให้กิจการใดสามารถใช้น้ำได้ในปริมาณที่เห็นสมควรได้

๒) กำหนดให้ในกรณีที่เกิดภาวะน้ำแล้งจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจหรือการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ใด ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตภาวะน้ำแล้งรุนแรงในพื้นที่นั้นและกำหนดวิธีการใช้น้ำเพื่อลดปริมาณการใช้หรือห้ามการใช้น้ำบางประเภทเกินความจำเป็นแก่การอุปโภคบริโภค และกำหนดวิธีการแบ่งปันน้ำ รวมถึงมาตรการอื่นที่จำเป็นเพื่อแก้ไขภาวะน้ำแล้งนั้น

๓) กำหนดให้ในกรณีที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในพื้นที่ใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ต้องเฉลี่ยน้ำเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคของประชาชนในพื้นที่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด โดยผู้กักเก็บน้ำดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากการที่ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้

๔) กำหนดให้คณะกรรมการลุ่มน้ำต้องจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งขึ้นไว้เป็นการล่วงหน้าโดยต้องรายละเอียดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ โดยเสนอให้ กนช. เพื่อให้ความเห็นชอบและจัดส่งแผนดังกล่าวไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบและดำเนินการ

๕.๓ ส่วนที่ ๓ การป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม (มาตรา ๖๔ – มาตรา ๖๕)

กำหนดให้คณะกรรมการลุ่มน้ำจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมขึ้นไว้เป็นการล่วงหน้าเพื่อเตรียมการรองรับทั้งกรณีปกติซึ่งสามารถคาดหมายได้ว่าจะเกิดภาวะน้ำท่วมในระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่งเป็นประจำ และกรณีฉุกเฉินที่มีน้ำท่วมเกิดขึ้นโดยฉับพลัน โดยจะต้องจัดทำแผนที่มีรายการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ และเสนอแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมต่อ กนช. เพื่อให้ความเห็นชอบ และจัดส่งแผนดังกล่าวไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบและดำเนินการ

๕.๔ ส่วนที่ ๔ อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม (มาตรา ๖๖ – มาตรา ๗๒)

๑) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของบุคคลใดเพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ หรือเก็บรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม และสามารถดำเนินการอื่นใดเท่าที่จำเป็นแก่การป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมได้แต่ต้องชดเชยความเสียหายแก่บุคคล

๒) กำหนดให้ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม พนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของบุคคลใด ๆ เพื่อก่อสร้าง วางสิ่งของ สูบน้ำหรือระบายน้ำผ่านหรือเข้าไปในที่ดิน หรือติดตั้งอุปกรณ์ใด ๆ โดยแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง

ที่ดินทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน และในกรณีฉุกเฉินเพื่อแก้ไขภาวะน้ำแล้งหรือภาวะน้ำท่วมให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างเพื่อดำเนินการดังกล่าวได้ทันทีโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างทราบในโอกาสที่สามารถกระทำได้ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้กระทำได้ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

๓) กำหนดให้กรณีผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไม่ยินยอมตกลง นำจำนวนเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบนำเงินจำนวนดังกล่าวไปวางไว้ต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์โดยแยกเป็นบัญชีเฉพาะรายและถ้ามีดอกเบี้ยหรือดอกผลใดให้ตกเป็นสิทธิแก่ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายนั้นด้วย ซึ่งผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายมีสิทธิฟ้องศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบได้ดำเนินการตามมาตรา ๙ วรรคสองแล้ว

๔) กำหนดให้ห้ามมิให้บุคคลใดเอาไป ยักย้าย ทำอันตราย หรือทำให้เสียหายแก่สิ่งก่อสร้าง สิ่งของ หรืออุปกรณ์ใด ๆ หรือละเมิดมาตรการใด ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีขึ้นเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม

๖. หมวด ๖ การอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะ (มาตรา ๗๓ – มาตรา ๗๙)

๖.๑ กำหนดให้ กนช. พิจารณาเห็นว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารหรือพื้นที่ชุ่มน้ำสมควรสงวนไว้เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำสาธารณะ ให้ กนช. มอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาดำเนินการให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อมิให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ หรือเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์หรือพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะให้เป็นไปโดยเหมาะสม

๖.๒ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ได้ใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนที่จะมีกฎกระทรวงประกาศบังคับใช้สามารถใช้ประโยชน์ในที่ดินเช่นนั้นต่อไปได้แต่การใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวจะต้องไม่มีผลกระทบหรือได้รับความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ

๖.๓ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปดำเนินการใด ๆ ในที่ดิน สิ่งก่อสร้างหรือยานพาหนะ หรือใช้ประโยชน์ในที่ดินสิ่งก่อสร้างหรือยานพาหนะของบุคคลอื่นเพื่อป้องกัน ระงับหรือบรรเทาเหตุกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือมีภยันตรายใดที่อาจจะมีผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะอย่างรุนแรงซึ่งจำเป็นต้องมีการป้องกันหรือแก้ไขโดยเร่งด่วน

๖.๔ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อการอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๗. หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๘๐ – มาตรา ๘๒)

๗.๑ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๗.๒ กำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวผู้ที่เกี่ยวข้องและให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

๗.๓ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

๘. หมวด ๘ ความรับผิดทางแพ่งให้กรณีที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ (มาตรา ๘๓ – มาตรา ๘๔)

กำหนดให้ผู้ใดที่จงใจหรือประมาทเลินเล่อกระทำโดยผิดกฎหมายทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะหรือใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย ผู้นั้นกระทำละเมิดต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อรัฐเพื่อการนั้น ซึ่งค่าสินไหมทดแทนตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๙. หมวด ๙ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๘๕ – มาตรา ๙๙)

๙.๑ กำหนดให้มีบทกำหนดโทษแก่ผู้ใดฝ่าฝืน ขัดขวาง ไม่อำนวยความสะดวก หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๘๕ – มาตรา ๙๖

๙.๒ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

๙.๓ กำหนดให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ตามความผิดมาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ มาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้

๑๐. บทเฉพาะกาล (มาตรา ๑๐๐ – ๑๐๖)

๑๐.๑ กำหนดให้คณะกรรมการลุ่มนั้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๕ ใช้บังคับ คงปฏิบัติน้าหน้าที่คณะกรรมการลุ่มน้ำตามลุ่มน้ำเดิมที่รับผิดชอบไปพลางก่อน และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานหนึ่งคนเป็นกรรมการลุ่มน้ำ และเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

๑๐.๒ กำหนดให้วาระเริ่มแรกให้นำยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๙) ที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้บริหารทรัพยากรน้ำตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือแผนแม่บทใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำตามมาตรา ๓๕ (๑) หรือแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง และแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมตามมาตรา ๓๕ (๒) ขึ้นใช้บังคับ

๑๐.๓ กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ให้สำนักงานจัดทำผังน้ำและรายการประกอบผังน้ำเสนอ กนช. เพื่อพิจารณาภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๑๐๔ กำหนดให้ผู้ที่ใช้น้ำอยู่เดิมที่เข้าลักษณะของการใช้น้ำประเภทที่สองตามมาตรา ๔๑ (๒) หรือการใช้น้ำประเภทที่สามตามมาตรา ๔๑ (๓) แล้วแต่กรณี ยื่นคำขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับ

๑๐.๕ กำหนดให้การดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาและออกกฎกระทรวง ระเบียบและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นการออกกฎกระทรวงและประกาศตามหมวด ๔ การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณี รายงานผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

พระราชบัญญัติ

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖/๑) และ (๖/๒) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖

“(๖/๑) รับประกันความเสี่ยงในการได้รับชำระเงินจากการขายสินค้าหรือบริการแก่ผู้ส่งออก

(๖/๒) รับประกันความเสี่ยงในการที่ธนาคารของผู้ส่งออกหรือธนาคารของผู้ลงทุนถูกเรียกให้ชำระเงินตามหนังสือค้ำประกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๗) รับประกันความเสี่ยงในการลงทุนในต่างประเทศของผู้ลงทุนตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า "ผู้ลงทุน" ในมาตรา ๓ เฉพาะความเสี่ยงทางการเมือง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗/๑) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖

"(๗/๑) รับประกันความเสี่ยงในการให้สินเชื่อของธนาคารของผู้ลงทุนเฉพาะความเสี่ยงทางการเมือง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง"

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖

"การรับประกันความเสี่ยงตาม (๖) (๖/๑) (๖/๒) (๗) และ (๗/๑) ให้รวมถึงการรับประกันภัยต่อด้วย"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย" ประกอบด้วย อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และผู้จัดการ เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนอย่างน้อยสามคน"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ธนาคารได้รับความเสียหายจากการดำเนินธุรกิจการรับประกันความเสี่ยงตามอำนาจในมาตรา ๘ (๖) (๖/๑) (๖/๒) (๗) หรือ (๗/๑) อันอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของธนาคารหรือมีผลทำให้ธนาคารไม่สามารถดำรงเงินกองทุนตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ ได้ ให้กระทรวงการคลังจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือเงินอื่นเพื่อชดเชยภาระดังกล่าวหรือเพื่อเพิ่มทุน"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อทราบยอดรวมของเงินกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ"

มาตรา ๑๐ ให้กรรมการอื่นในคณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการในคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ มีบทบัญญัติบางประการซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันและเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อขยายขอบอำนาจในการกระทำกิจการของธนาคารในส่วนที่เกี่ยวกับการรับประกันความเสี่ยงเพื่อให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยสามารถส่งเสริมและสนับสนุนผู้ส่งออกและผู้ลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย มีบังคับใช้ทั้งสิ้น จำนวน ๓ ฉบับ ฉบับแรกได้แก่ พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ แต่เนื่องจากต่อมามีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับการดำเนินกิจการตามยุทธศาสตร์ที่ได้รับมอบหมายของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยในปัจจุบัน จึงมีการแก้ไขกฎหมายเป็นพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยแก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์และอำนาจของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนให้ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น

จนมีการแก้ไขอีกครั้ง ได้แก่ พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นฉบับปัจจุบัน เพื่อให้มีการปรับปรุงอำนาจในการประกอบธุรกิจของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยทำให้สามารถส่งเสริมและสนับสนุนผู้ส่งออกและผู้ลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง ยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ส่งออกและผู้ลงทุนในการประกอบกิจการ เพื่อให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยสามารถดำเนินการตามยุทธศาสตร์ในการประกอบธุรกิจได้อย่างครบถ้วนและครบวงจร อันจะสงผลดีต่อการประกอบกิจการของผู้ส่งออก ผู้ลงทุน และเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

๑. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๓๖ หน้า ๑๐

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันการค้าระหว่างประเทศมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ประกอบกับการค้าระหว่างประเทศมีการแข่งขันกันมากขึ้น จึงสมควรจัดตั้งธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นองค์กรทำหน้าที่ให้บริการทางการเงินและบริการด้านอื่นเพื่อสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศอันจะเป็นการอำนวยประโยชน์ต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดคำนิยามในพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่คำว่า ธนาคาร ผู้ส่งออก ธนาคารของผู้ส่งออก ธนาคารของผู้ซื้อ ผู้ซื้อ เงินกองทุน ตราสารทางการเงิน คณะกรรมการ กรรมการ ผู้จัดการ และรัฐมนตรี (มาตรา ๓)

๒. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

๓. ให้จัดตั้งธนาคารขึ้นเรียกว่า “ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “ธสน.” และให้เป็นนิติบุคคล (มาตรา ๕)

๔. ให้ธนาคารตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และจะตั้งสาขา หรือสำนักงานผู้แทน ณ ที่ใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การจะตั้งสาขาหรือสำนักงานผู้แทนภายนอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน (มาตรา ๖)

๕. ให้ธนาคารมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการส่งเสริม และสนับสนุนการส่งออก การนำเข้า และการลงทุน ทั้งนี้ เพื่อการพัฒนาประเทศ โดยการให้สินเชื่อ ค้ำประกัน รับประกันความเสี่ยง หรือให้บริการที่จำเป็นอื่น ๆ ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๗)

๖. ให้กำหนดทุนประเดิมของธนาคารเป็นจำนวนสองพันห้าร้อยล้านบาท (มาตรา ๙)

๗. กำหนด เงินที่ใช้หมุนเวียนในการดำเนินกิจการ (มาตรา ๑๑)

๘. ให้ธนาคารได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมในกิจการของธนาคาร (มาตรา ๑๒)

๙. ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร อธิบดีกรมเศรษฐกิจ รองผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยคนหนึ่งซึ่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยมอบหมาย และผู้จัดการเป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนอย่างน้อยสามคน (มาตรา ๑๓)

๑๐. คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคารภายในขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ (มาตรา ๑๗)

๑๑. ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของธนาคารเพื่อการนี้จะสั่งให้ธนาคารชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำของธนาคารที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีและสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการดำเนินงานได้

๑๒. ให้ธนาคารดำรงเงินกองทุนเป็นอัตราส่วนกับสินทรัพย์ หนี้สิน หรือภาระผูกพันตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง (มาตรา ๒๒)

๑๓. ในกรณีที่ธนาคารได้รับความเสียหายเนื่องจากการดำเนินธุรกิจตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ให้กระทรวงการคลังดำเนินการจัดสรรเงินจากงบประมาณประจำปีเพื่อชดเชยแก่ธนาคารตามจำนวนที่เสียหายนั้น (มาตรา ๒๓)

๑๔. ในกรณีที่ธนาคารได้รับความเสียหายจากการดำเนินธุรกิจการรับประกันตามอำนาจในมาตรา ๘ (๖) และ (๗) อันอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของธนาคารและหรือมีผลทำให้ธนาคารไม่สามารถดำรงเงินกองทุนตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ ได้ ให้กระทรวงการคลังจัดสรรงบประมาณประจำปีหรือเงินอื่นเพื่อชดเชยภาระดังกล่าวหรือเพื่อเพิ่มทุน (มาตรา ๒๔)

๑๕. ในกรณีที่ธนาคารขอให้รัฐบาลค้ำประกันเงินกู้ที่ธนาคารกู้ยืมเงินจากแหล่งให้กู้ยืมในต่างประเทศหรือภายในประเทศ ให้รัฐบาลมีอำนาจค้ำประกันเงินกู้นั้นได้ แต่จำนวนเงินกู้ที่จะค้ำประกันเมื่อรวมถึงต้นเงินกู้ที่การค้ำประกันของรัฐบาลยังค้างอยู่ ต้องไม่เกินสิบสองเท่าของเงินกองทุนของธนาคารเมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการค้ำประกันตามอำนาจที่มีอยู่ในกฎหมายใด (มาตรา ๒๕)

๑๖. ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของธนาคารและเสนอรายงานผลการสอบบัญชีต่อรัฐมนตรี (มาตรา ๒๖)

๑๗. การจัดสรรกำไรสุทธิประจำปี ให้ธนาคารจัดสรรเป็นเงินสำรองไว้ในกิจการของธนาคารไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของกำไรสุทธิ ส่วนที่เหลือให้จัดสรรเข้าเงินกองทุนและหรือนำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน (มาตรา ๒๗)

๒. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๓ ก วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ หน้า ๑๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์และอำนาจของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนให้ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น โดยให้มีอำนาจให้สินเชื่อ ให้บริการทางการเงินในรูปอื่น ค้ำประกันหนี้และรับประกันความเสี่ยง ตลอดจนให้มีอำนาจเข้าร่วมลงทุนหรือให้สินเชื่อเพื่อการลงทุนในกิจการใด ๆ ในต่างประเทศ อันเป็นผลดีต่อการนำเข้าและการส่งออกซึ่งสินค้าและบริการของประเทศไทยหรือมีผลดีต่อผู้ลงทุนไทยที่ลงทุนหรือประกอบกิจการในต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักลงทุน ทั้งแก่ผู้ลงทุนไทยที่ต้องการขยายการลงทุนในต่างประเทศและแก่ผู้ลงทุนทั้งไทยและต่างประเทศที่ต้องการลงทุนหรือประกอบกิจการในประเทศ โดยให้คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีอำนาจกำหนดประเภทและลักษณะการประกอบกิจการของผู้ลงทุนที่สมควรได้รับการสนับสนุนดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ เนื้อหารวม จำนวน ๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ลงทุน” และ “ธนาคารของผู้ลงทุน” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ธนาคารของผู้ซื้อ” และคำว่า “เงินกองทุน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ (มาตรา ๓)

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗ ให้ธนาคารมีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการส่งออก การนำเข้า และการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อการพัฒนาประเทศโดยการให้สินเชื่อ ค้ำประกัน รับประกันความเสี่ยง หรือให้บริการที่จำเป็นอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้” (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(๒) ให้สินเชื่อแก่ธนาคารของผู้ส่งออก ผู้ส่งออก ธนาคารของผู้ซื้อ ผู้ซื้อธนาคารของผู้ลงทุน หรือผู้ลงทุน”(มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๕) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๖)

“(๔) ให้สินเชื่อหรือบริการทางการเงินในรูปอื่นที่เป็นประเพณีปฏิบัติของธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่นในด้านธุรกิจการค้าระหว่างประเทศและด้านการลงทุน

(๕) ค้ำประกันหนี้ ในกรณีที่ผู้ส่งออก ผู้ซื้อ หรือผู้ลงทุนได้รับสินเชื่อจากธนาคารของผู้ส่งออก ธนาคารของผู้ซื้อ หรือธนาคารของผู้ลงทุน แล้วแต่กรณี”

๕. ให้ยกเลิกความใน (๗) และ (๘) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน (มาตรา ๗)

“(๗) รับประกันความเสี่ยงในการลงทุนในต่างประเทศของผู้ลงทุนตามมาตรา ๓ (๒) เฉพาะกิจการที่ธนาคารให้การสนับสนุนด้านสินเชื่อ แต่ถ้าเป็นการรับประกันความเสี่ยงทางการเมืองต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

(๘) เข้าร่วมลงทุนหรือให้สินเชื่อเพื่อการลงทุนในกิจการในต่างประเทศที่จะมีผลเป็นการสนับสนุนการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งสินค้าและบริการของประเทศไทย หรือจะมีผลเป็นการส่งเสริมการประกอบกิจการในต่างประเทศของผู้ลงทุน และเข้าร่วมลงทุนในกิจการในประเทศเพื่อสนับสนุนการส่งออกหรือการพัฒนาประเทศ”

๖. มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(๕) กำหนดคุณสมบัติ ประเภทสินค้า บริการ และลักษณะการประกอบการของผู้ส่งออก ผู้ซื้อ และผู้ลงทุนที่สมควรได้รับการสนับสนุน”

๓. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๓ ก วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ หน้า ๑๖

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ มีบทบัญญัติบางประการซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันและเป็นอุปสรรค ต่อการดำเนินงานของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติม บทบัญญัติดังกล่าวเพื่อขยายขอบอำนาจในการกระทำกิจการของธนาคารเพื่อส่วนที่เกี่ยวกับ การรับประกันความเสี่ยง เพื่อให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเจ้าแห่งประเทศไทยสามารถส่งเสริม และสนับสนุนผู้ส่งออกและผู้ลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เนื้อหารวม จำนวน ๑๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีอำนาจ ในกิจการการรับประกันความเสี่ยงในการได้รับชำระเงินจากการขายสินค้าหรือบริการแก่ผู้ส่งออก และการรับประกันความเสี่ยงในการที่ธนาคารของผู้ส่งออกหรือธนาคารของผู้ลงทุนถูกเรียกให้ชำระเงิน ตามหนังสือค้ำประกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทยกำหนด (มาตรา ๓ เพิ่มความเป็น (๖/๑) และ (๖/๒) ของมาตรา ๘)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีอำนาจ ในกิจการการรับประกันความเสี่ยงในการลงทุนในต่างประเทศของผู้ลงทุนตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “ผู้ลงทุน” ในมาตรา ๓ เฉพาะความเสี่ยงทางการเมือง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดโดยกฎกระทรวง (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมความใน (๗) ของมาตรา ๘)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีอำนาจ ในกิจการการรับประกันความเสี่ยงในการให้สินเชื่อของธนาคารของผู้ลงทุนเฉพาะความเสี่ยง ทางการเมือง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง (มาตรา ๕ เพิ่มความเป็น (๗/๑) ของมาตรา ๘)

๔. แก้ไขเพิ่มเติมให้การรับประกันความเสี่ยงในกรณีในการได้รับชำระเงินจากผู้ซื้อ หรือธนาคารของผู้ซื้อ การรับประกันความเสี่ยงในการได้รับชำระเงินจาการขายสินค้าหรือบริการแก่ผู้ส่งออก การรับประกันความเสี่ยงในการที่ธนาคารของผู้ส่งออกหรือธนาคารของผู้ลงทุนถูกเรียกให้ชำระเงินตามหนังสือค้ำประกัน การรับประกันความเสี่ยงในการลงทุนในต่างประเทศของผู้ลงทุนตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “ลงทุน” ในมาตรา ๓ เฉพาะความเสี่ยงทางการเมือง การรับประกันความเสี่ยง ในการให้สินเชื่อของธนาคารของผู้ลงทุนเฉพาะความเสี่ยงทางการเมือง ให้รวมถึงการรับประกันภัยต่อด้วย (มาตรา ๖ เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๘)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมให้“คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงาน เศรษฐกิจอุตสาหกรรม และผู้จัดการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ และ กรรมการอื่นอีกไม่เกิน ๕ คน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบ ของคณะรัฐมนตรีโดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนอย่างน้อย ๓ คน (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง) ๓

๖. แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ในกรณีที่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ได้รับความเสียหายจากการดำเนินธุรกิจการรับประกันตามอำนาจในมาตรา ๘ (๖) (๖/๑) (๖/๒) (๗) หรือ (๗/๑) อันอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินกิจการของธนาคารหรือมีผลทำให้ธนาคารไม่สามารถดำรงเงินกองทุนตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ ได้ ให้กระทรวงการคลังจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ประจำปีหรือเงินอื่นเพื่อชดเชยภาระดังกล่าวหรือเพื่อเพิ่มทุน (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

๗. แก้ไขเพิ่มเติมให้การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อทราบยอดรวม ของเงินกู้ในกรณีที่ธนาคารขอให้รัฐบาลค้ำประกันเงินกู้ที่ธนาคารกู้ยืมเงินจากแหล่งให้กู้ยืมในต่างประเทศ หรือภายในประเทศ โดยให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ (มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ วรรคสอง)

๘. กำหนดบทบัญญัติรองรับเพื่อให้กรรมการอื่นในคณะกรรมการธนาคาร เพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแต่งตั้ง ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการในคณะกรรมการธนาคาร เพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่ง (มาตรา ๑๐)

นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง / จัดทำ

พระราชบัญญัติ

ธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินที่ประสบภาวะวิกฤติทางการเงินอันอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจหรือระบบการเงินของประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” ในมาตรา ๒๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๙ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับจากการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของกองทุน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๙ ฉ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๙ สัตต แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ สัตต ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาจัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๑๓ ส่งสมทบเข้ากองทุนตามจำนวนที่เห็นว่าเหมาะสมเป็นคราว ๆ ไป”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗) ของมาตรา ๒๙ อัฏฐ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๗) ดำเนินการตามส่วนที่ ๕/๑ การรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินของหมวด ๖ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ธปท.”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๙ เตรส แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) ออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๙ ตรี และมาตรา ๒๙ อัฏฐ"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๕/๑ การรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงิน มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ มาตรา ๔๓/๕ มาตรา ๔๓/๖ มาตรา ๔๓/๗ มาตรา ๔๓/๘ และมาตรา ๔๓/๙ ของหมวด ๖ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ธปท. แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

"ส่วนที่ ๕/๑

การรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงิน

มาตรา ๔๓/๑ ให้ ธปท. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน มีอำนาจเสนอแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติในกรณีที่มีเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้

(๑) สถาบันการเงินประสบปัญหาสภาพคล่องอันอาจมีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม และการให้ความช่วยเหลือตามมาตรา ๔๒ อาจไม่เพียงพอ

(๒) สถาบันการเงินมีฐานะและการดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน แต่ไม่สามารถแก้ไขฐานะหรือการดำเนินงานตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ธปท. เห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องแก้ไขเพื่อป้องกันผลกระทบหรือความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม

(๓) สถาบันการเงินประสบปัญหาดำรงเงินกองทุนต่ำกว่าอัตราที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน และ ธปท. ยังไม่สั่งควบคุมหรือสั่งปิดกิจการของสถาบันการเงินนั้น เพราะเห็นว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม

(๔) เมื่อมีคำสั่งควบคุมสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินแล้ว แต่ ธปท. เห็นว่ามีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม

(๕) เมื่อ ธปท. เห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนและสถาบันการเงินไม่สามารถแก้ไขปัญหาหรือป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้เองอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม

มาตรา ๔๓/๒ เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ แล้ว ให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินดำเนินการตามแผนที่ได้รับอนุมัติดังกล่าว โดยให้มีอำนาจกระทำกิจการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ซื้อหรือเข้าถือหุ้นในสถาบันการเงิน

(๒) ซื้อ ซื้อลด หรือรับช่วงซื้อลดตราสารแสดงสิทธิในหนี้ หรือรับโอนสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงิน

(๓) ก่อภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน

(๔) ให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินโดยมีหรือไม่มีหลักประกัน

(๕) ให้ความช่วยเหลือทางการเงินลักษณะอื่นใดแก่สถาบันการเงิน

(๖) กระทำการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน

มาตรา ๔๓/๓ การโอนสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ ไม่จำต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่ตัดสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในกรณีที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินได้รับโอนสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีการฟ้องบังคับเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องดังกล่าวเป็นคดีอยู่ในศาล ให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถามค้านพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ แต่หากการคัดค้านหรือถามค้านพยานดังกล่าวจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่คู่ความ ศาลอาจไม่อนุญาตก็ได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้วก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้น

มาตรา ๔๓/๔ ในกรณีที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน มีความจำเป็นต้องกู้ยืมเงินเพื่อดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ ให้บรรลุผล ธปท.

อาจให้กู้ยืมเงินแก่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน หรือรัฐบาลอาจค้ำประกันการกู้ยืมเงินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินก็ได้

มาตรา ๔๓/๕ เมื่อมีการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ แล้ว ให้สถาบันการเงินทุกแห่งนำส่งเงินให้แก่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเป็นอัตราร้อยละต่อปีของยอดเงินที่สถาบันการเงินได้รับจากประชาชน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราที่คณะกรรมการจัดการกองทุนกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี แต่เมื่อรวมกับเงินที่กำหนดให้สถาบันการเงินนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝากและเงินที่กำหนดให้สถาบันการเงินนำส่งแก่ ธปท. ตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงการบริหารหนี้เงินกู้ที่กระทรวงการคลังกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งต่อปีของยอดเงินที่สถาบันการเงินได้รับจากประชาชน ทั้งนี้ มิให้นำมาตรา ๔๙ วรรคสี่แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ มาบังคับใช้กับการนำส่งเงินดังกล่าว

สถาบันการเงินใดไม่นำส่งเงินหรือนำส่งไม่ครบภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราไม่เกินร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ไม่นำส่งหรือนำส่งไม่ครบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่คณะกรรมการจัดการกองทุนกำหนด

มาตรา ๔๓/๖ เงินที่สถาบันการเงินนำส่งและเงินเพิ่มตามมาตรา ๔๓/๕ และเงินที่ได้รับตามมาตรา ๔๓/๘ รวมถึงดอกผลของเงินดังกล่าว ให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินจัดสรรใช้คืนเงินที่ได้กู้ยืมมาจาก ธปท. หรือเงินที่ได้กู้ยืมมาจากแหล่งอื่น รวมทั้งดอกเบี้ยที่เกิดจากการกู้ยืมดังกล่าว ตลอดจนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจัดการกองทุนกำหนด

มาตรา ๔๓/๗ ให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินจัดทำบัญชีการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ โดยแยกจากบัญชีอื่นของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

การจัดทำบัญชีตามวรรคหนึ่งและการแสดงรายการในงบการเงิน ให้จัดทำแยกสำหรับการดำเนินการตามแผนเป็นแต่ละแผนไป

มาตรา ๔๓/๘ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อให้ภาระการให้ความช่วยเหลือทางการเงินตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเสร็จสิ้นภายในเวลาอันสมควร ธปท. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน

อาจเสนอขอให้รัฐบาลชดเชยภาระของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินในการให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันการเงินก็ได้

มาตรา ๔๓/๙ บรรดาเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินที่คงเหลือเนื่องมาจากการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ ในแต่ละแผนให้นำส่งกระทรวงการคลังตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด”

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันได้มีการกำหนดมาตรการและกลไกในการกำกับดูแลการประกอบกิจการของสถาบันการเงินเพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจและระบบการเงินของประเทศในกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานสากล แต่เนื่องจากระบบการเงินของโลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดมาตรการและกลไกเพิ่มเติมเพื่อเป็นเครื่องมือรองรับการแก้ไขปัญหาวิกฤติทางการเงินของสถาบันการเงินและรักษาไว้ซึ่งเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม โดยมีหน่วยงานรองรับการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย โดยเพิ่มมาตรการดังกล่าว รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑...

ความเป็นมา

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ เป็นกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทยฉบับแรกซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน โดยประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล แปลก พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อจัดตั้งธนาคารกลางขึ้นในราชอาณาจักร ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีก ๙ ครั้ง

๑. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๗ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มีนายควง อภัยวงส์ เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการให้เหมาะสม

๒. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๕ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้ปรับปรุงและวางหลักเกณฑ์กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดำรงเงินสดสำรองไว้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้นแล้ว จึงสมควรยกเลิกหลักเกณฑ์ในกรณีเดียวกันที่กำหนดไว้เดิมตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ นั้นเสีย

๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อให้ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือในทางการเงินเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพโดยเฉพาะเมื่อมีวิกฤติการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นในระบบสถาบันการเงินและโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ

๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งแก้ไขให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินมีอำนาจเพิ่มฐานในการคำนวณเงินที่สถาบันการเงินต้องนำส่งเพื่อให้กองทุนสามารถรับภาระการประกันผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงิน

๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ จำเป็นต้องให้ความคุ้มครองและให้มีหลักประกันที่กองทุนจะได้รับเงินที่ให้ความช่วยเหลือไปแล้วคืนมาในฐานะเป็นเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินนั้น

๖. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี มีหลักการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ เพื่อปรับปรุงวัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่ ทุน และเงินสำรองของธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนดให้มีคณะกรรมการในการกำหนดนโยบายและมาตรการที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่แต่ละด้านรวมทั้งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อประสิทธิภาพในการบริหารงาน และกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และกำกับดูแลธนาคารแห่งประเทศไทยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ทั้งนี้ สภานิติบัญญัติแห่งชาติรับหลักการในคราวประชุมครั้งที่ ๖๑/๒๕๕๑ วันพุธที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ พร้อมทั้งมีมติตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาจำนวน ๒๑ คน กำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาแล้วเสร็จเสนอต่อสภาเพื่อพิจารณาในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๓/๒๕๕๐ วันพฤหัสดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ จากนั้นพิจารณาในวาระที่สองและลงมติวาระที่สามโดยเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายและเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญ

๗. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี โดยเสนอร่างพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๘ สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีมติรับหลักการในคราวประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑ พร้อมตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๑๐ คน พิจารณารายละเอียด กำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน และกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาแล้วเสร็จเสนอรายงานต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๑ จากนั้น ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๙ พิจารณารายละเอียดเป็นรายมาตราในวาระที่สองและลงมติในวาระที่สามเห็นชอบสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย

๘. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี โดยเสนอร่างพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)พ.ศ. .... ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยมีหลักการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ เพื่อเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทยในการลงทุนในสินทรัพย์ต่างประเทศ (เพิ่มมาตรา ๙(๒) (ค) และมาตรา ๓๖ (๓/๑)) ซึ่งที่ประชุมสภาฯ มีมติรับหลักการในวาระที่หนึ่งในคราวประชุมครั้งที่ ๖๔/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๑๕ คนเพื่อพิจารณารายละเอียด กำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน และกำหนดเวลาในการพิจารณา ๓๐ วัน ซึ่งที่ประชุมสภาฯ มีมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไปอีก ๓๐ วัน ถึงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ เมื่อคณะกรรมาธิการ พิจารณาแล้วเสร็จเสนอรายงานต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จากนั้นในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๕/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ในวาระที่สองพิจารณารายละเอียดเรียงตามลำดับมาตราและลงมติในวาระที่สามโดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายพร้อมทั้งเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญ (http://www.senate.go.th/bill/bk_data/259-5.pdf)

๙. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศใช้ในสมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี โดยเสนอร่างพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยมีหลักการแก้ไขเพิ่มเติมเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินให้สอดคล้องกับกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน และกำหนดมาตรการในการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินที่ประสบภาวะวิกฤติทางการเงินอันอาจส่งผลกรกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินของประเทศ โดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งจำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน และกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน เมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาแล้วเสร็จเสนอรายงานต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๑ จากนั้นสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณารายละเอียดในวาระที่สอง และลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายในคราวประชุม ครั้งที่ ๒๗/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๓๐ วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๘๕ หน้า ๙๗๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๘๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดตั้งธนาคารกลางขึ้นในราชอาณาจักร จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๑๐ หมวด มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔๔ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ความเบื้องต้น (หมวด ๑) กำหนดคำนิยามศัพท์ และกำหนดให้กฎกระทรวงและประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

๒. การจัดตั้งและวัตถุประสงค์ (หมวด ๒)

๒.๑ กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือ ธปท. เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น อีกทั้งให้ ธปท. มีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และจะตั้งสาขา หรือสำนักงานตัวแทนขึ้น ณ ที่ใดในราชอาณาจักรก็ได้ และอาจถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครองหรือทรัพยสิทธิต่าง ๆ ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องใด ๆ หรือก่อตั้งสิทธิหรือกระทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

๒.๒ กำหนดให้กิจการของ ธปท. ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ ทั้งนี้ ธปท. ต้องจัดให้มีระเบียบหรือข้อบังคับกำหนดให้พนักงานและลูกจ้างได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

๓. ทุนและเงินสำรอง (หมวด ๓) กำหนดให้การเพิ่มหรือลดทุนของ ธปท. ให้กระทำได้โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี และกำหนดให้หากผลการดำเนินงานของ ธปท. ขาดทุนในปีใด ให้นำเงินสำรองธรรมดาชดเชยผลขาดทุนนั้น

๔. คณะกรรมการ (หมวด ๔) กำหนดให้ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ธปท. ให้เป็นไปตามมาตรา ๑๗ และกำหนดเนื้อหาในหมวด ๔ แบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการ ธปท. ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการนโยบายการเงิน ส่วนที่ ๓ คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน และส่วนที่ ๔ คณะกรรมการระบบการชำระเงิน

๕. ผู้ว่าการ (หมวด ๕) พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งผู้ว่าการโดยคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี สำหรับในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ว่าการให้มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการกิจการของ ธปท. และกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (หมวด ๕ ทวิ) กำหนดนิยามศัพท์และหน้าที่ของ “สถาบันการเงิน” “กองทุน” และ “ผู้จัดการ”

๖. การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ธปท. (หมวด ๖) ประกอบด้วย ๖ ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ ๑ การออกธนบัตรของรัฐบาลและบัตรธนาคาร ส่วนที่ ๒ การดำเนินนโยบายการเงิน ส่วนที่ ๓ การบริหารจัดการ

สินทรัพย์ของ ธปท. ส่วนที่ ๔ การเป็นนายธนาคารและนายทะเบียนหลักทรัพย์ของรัฐบาล ส่วนที่ ๕ การเป็นนายธนาคารของสถาบันการเงิน และ ส่วนที่ ๖ การจัดตั้งหรือสนับสนุนการจัดตั้งระบบการชำระเงิน

๗. การป้องกันการมีส่วนได้เสียของผู้ปฏิบัติหน้าที่ (หมวด ๗) กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างต้องไม่ดำรงตำแหน่ง รับจ้างหรือรับทำการงานใด ๆ ในสถาบันการเงิน เว้นแต่เป็นไปตามข้อบังคับที่ ธปท. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ธปท.

๘. การกำกับดูแล (หมวด ๘) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ ธปท.

๙. การบัญชี การตรวจสอบ การสอบบัญชี และการรายงาน (หมวด ๙) กำหนดให้การบัญชีของ ธปท. ให้จัดทำตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปเว้นแต่คณะกรรมการ ธปท. จะกำหนดเฉพาะเรื่องเป็นอย่างอื่นเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติของธนาคารกลางอื่นโดยทั่วไป และกำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของ ธปท.

๑๐ บทกำหนดโทษ (หมวด ๑๐) กำหนดห้ามมิให้บุคคลใดนอกจาก ธปท. ใช้คำว่า “ชาติ” “รัฐ” “ประเทศไทย” หรือ “กลาง” เป็นส่วนหนึ่งของชื่อหรือคำแสดงชื่อธนาคาร ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละสามพันบาท ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

๒. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๑ ตอนที่ ๖๓ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๔๘๗ หน้า ๙๓๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๔๘๗ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา สาระสำคัญคือ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการ อันประกอบด้วยผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ และกรรมการอีกไม่น้อยกว่าห้านาย เป็นผู้ควบคุมและดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของธนาคารแห่งประเทศไทยให้ผู้ว่าการและรองผู้ว่าการเป็นประธานและรองประธานแห่งคณะกรรมการโดยตำแหน่งตามลำดับ” (มาตรา ๓)

๓. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๕

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๙ ตอนที่ ๓๙ ฉบับพิเศษ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๐๕ หน้า ๒๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๐๕ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ ได้ปรับปรุงและวางหลักเกณฑ์กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดำรงเงินสดสำรองไว้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นการเหมาะสมยิ่งขึ้นแล้ว จึงควรยกเลิกหลักเกณฑ์ในกรณีเดียวกันที่กำหนดไว้เดิมตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ นั้นเสีย

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๕ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา โดยกำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (มาตรา ๓)

๔. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๗๗ ฉบับพิเศษ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๘ หน้า ๔๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

เพื่อให้ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือในทางการเงินเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพโดยเฉพาะเมื่อมีวิกฤติการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นในระบบสถาบันการเงิน และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

กำหนดให้เพิ่มหมวด ๕ ทวิ กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน มาตรา ๒๙ ทวิ มาตรา ๒๙ ตรี มาตรา ๒๙ จัตวา มาตรา ๒๙ เบญจ มาตรา ๒๙ ฉ มาตรา ๒๙ สัตต มาตรา ๒๙ อัฏฐ มาตรา ๒๙ นว มาตรา ๒๙ ทศ มาตรา ๒๙ เอกาทศ มาตรา ๒๙ ทวาทศ มาตรา ๒๙ เตรส มาตรา ๒๙ จตุทศ มาตรา ๒๙ ปัณรส มาตรา ๒๙ โสฬส มาตรา ๒๙ สัตตรส มาตรา ๒๙ อัฏฐารส มาตรา ๒๙ เอกูนวีสติ มาตรา ๒๙ วีสติ และมาตรา ๒๙ เอกวีสติ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕

๕. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ หน้า ๒๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่มีความจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินที่สุจริตในกรณีที่สถาบันการเงินประสบปัญหา โดยการให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเข้าประกันผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ดังกล่าว และโดยที่ในการเรียกหลักประกันในการให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินของกองทุนเพื่อการ

ฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินบางกรณี ทำให้เจ้าหนี้อื่นเสียเปรียบและมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของเจ้าหนี้ในการให้สินเชื่อแก่สถาบันการเงินโดยรวมอันจะทำให้วิกฤตการณ์ของสถาบันการเงินในประเทศที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น สมควรแก้ไขให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินมีอำนาจเพิ่มฐานในการคำนวณเงินที่สถาบันการเงินต้องนำส่ง เพื่อให้กองทุนสามารถรับภาระการประกันผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงิน และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๓ แห่งพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับการนำส่งเงินเข้ากองทุนไม่เกินร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินฝาก

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ อัฏฐ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยให้ใช้ความตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดนี้แทน เกี่ยวกับให้กองทุนมีอำนาจ เช่น ถือกรรมสิทธิ์ ให้กู้ยืมเงิน ค้ำประกัน เป็นต้น

๓. ให้เพิ่มความตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๙ อัฏฐารส แห่งพระราชบัญญัติ ธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ ในกรณีกองทุนได้ประกันหรือให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ฝากเงิน

๔. หลักประกันที่กองทุนได้เรียกไว้ในการให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๐ และวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งสั่งโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ถ้าคณะกรรมการจัดการกองทุนเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อรักษาความเป็นธรรมและความมั่นคงของระบบการเงิน คณะกรรมการจัดการกองทุนจะสละหลักประกันดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหนี้อื่นของสถาบันการเงินนั้นได้รับเฉลี่ยหนี้ตามความเป็นธรรม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการจัดการกองทุนกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีก็ได้ (มาตรา ๖)

๖. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๔๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๓ ก วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑ หน้า ๘

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประเทศไทยประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรง จึงได้มีการกำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจในขณะนี้หลายประการ ซึ่งมาตรการแก้ไขประการหนึ่งคือการให้ความช่วยเหลือและการจัดการทางการเงินแก่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเพื่อเสริมสภาพความแข็งแกร่ง

ทางการเงินให้แก่กองทุนและลดภาระทางการเงินที่รัฐจะต้องช่วยเหลือกองทุน และในขณะเดียวกันให้มีความโปร่งใสเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการลงทุนในประเทศต่อไป แต่ในระยะเวลาที่ผ่านมากองทุนได้ให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันการเงินต่าง ๆ ในรูปการประกันและการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเป็นจำนวนมากเพื่อแก้ไขวิกฤติทางการเงินในขณะนั้น ฉะนั้น เพื่อมิให้กองทุนต้องได้รับความเสียหายจากการดำเนินการช่วยเหลือดังกล่าวประกอบกับกองทุนจำเป็นต้องสละหลักประกันที่ได้มาจากสถาบันการเงินเหล่านั้นตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่เจ้าหนี้อื่น ๆ จึงอาจเกิดปัญหาทำให้กองทุนไม่ได้รับชำระหนี้คืนซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการฟื้นฟูฐานะของกองทุนตามมาตรการแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจขึ้นได้ จึงจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองและให้มีหลักประกันที่กองทุนจะได้รับเงินที่ให้ความช่วยเหลือไปแล้วคืนมาในฐานะเป็นเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินนั้นเสียตั้งแต่ในขณะนี้ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในการที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชกำหนด

พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

กำหนดให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖ ทวิ แห่งพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

"มาตรา ๖ ทวิ ในกรณีที่กองทุนได้ประกันหรือให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่สถาบันการเงินที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ ไม่ว่าจะได้ดำเนินการก่อนหรือหลังคำสั่งให้ระงับการดำเนินกิจการ ให้ถือว่ากองทุนเป็นเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินที่ถูกระงับการดำเนินกิจการนั้น

มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาใช้บังคับแก่การที่กองทุนขอรับชำระหนี้จากทรัพย์สินของสถาบันการเงินตามวรรคหนึ่ง"

๗. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๔๑ ก วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ หน้า ๒๒

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ ให้ใช้บังคับเมื่อกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝากมีผลใช้บังคับ

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงวัตถุประสงค์อำนาจหน้าที่ และโครงสร้างของธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อให้เหมาะสมกับการดำเนินภารกิจอันพึงเป็นงานของธนาคารกลาง ในการดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพทางการเงินเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินและระบบการชำระเงิน ตลอดจนสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ประกอบกับสมควรให้มีคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย และมาตรการต่าง ๆ เฉพาะที่จำเป็นในแต่ละด้านได้แก่ คณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการนโยบายการเงิน คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงินและคณะกรรมการระบบการชำระเงิน เพื่อให้การดำเนินงานของธนาคารแห่งประเทศไทยในการรักษาเสถียรภาพทางการเงินและระบบสถาบันการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทันต่อเหตุการณ์และสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจทางการเงินของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และให้ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการกิจการของธนาคารแห่งประเทศไทยและการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เป็นไปตาม

วัตถุประสงค์ของธนาคาร รวมทั้งกำหนดการป้องกันการมีส่วนได้เสียของผู้ว่าการ กรรมการ พนักงานและลูกจ้างของธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อให้การบริหารงานของธนาคารแห่งประเทศไทยมีความโปร่งใส นอกจากนั้น สมควรกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินงานของธนาคารแห่งประเทศไทยมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเสถียรภาพทางการเงินและระบบสถาบันการเงินที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายอย่างรุนแรงต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินเป็นส่วนรวม กำหนดประเภทสินทรัพย์และเครื่องมือในการดำเนินนโยบายเพื่อการดูแลเสถียรภาพทางการเงินและระบบสถาบันการเงิน และการบริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ตลอดจนให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเพิ่มประเภทเงินสำรองและมีระบบการจัดทำบัญชี การตรวจสอบ และการรายงานที่เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพและคล่องตัว นอกจากนี้ เมื่อมีกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝากใช้บังคับแล้ว สมควรยกเลิกอำนาจของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินในการให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันการเงิน ผู้ฝากเงินหรือเจ้าหนี้ของสถาบันการเงิน ในกรณีที่สถาบันการเงินประสบวิกฤติทางการเงินอย่างร้ายแรง เพื่อให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินยุติบทบาทหน้าที่ในเรื่องดังกล่าว โดยยังคงให้ทำหน้าที่ในการบริหารสินทรัพย์ต่อไป เพื่อชำระหนี้สินและภาระผูกพันที่มีอยู่ในปัจจุบันให้เสร็จสิ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๑ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขบทนิยามโดยให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓)

๒. แก้ไขหมวด ๒ โดยให้ยกเลิกหมวด ๒ การจัดตั้ง ทุน และเงินสำรอง มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เป็นหมวด ๒ การจัดตั้งและวัตถุประสงค์ มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (มาตรา ๔ และมาตรา ๕)

๓. แก้ไขหมวด ๓ โดยให้ยกเลิกหมวด ๓ การกำกับ ควบคุม และจัดการ มาตรา ๑๔ ถึงมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๗ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เป็นหมวด ๓ ทุนและเงินสำรอง มาตรา ๑๒ ถึงมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (มาตรา ๖ และมาตรา ๗)

๔. แก้ไขหมวด ๔ โดยให้ยกเลิกหมวด ๔ การออกบัตรธนาคาร มาตรา ๒๑ ถึงมาตรา ๒๗ และหมวด ๕ การธนาคารมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทยพุทธศักราช ๒๔๘๕ โดยให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน เป็นหมวด ๔ คณะกรรมการ มาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๘/๑๒ และหมวด ๕ ผู้ว่าการ มาตรา ๒๘/๑๓ ถึงมาตรา ๒๘/๒๑ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (มาตรา ๘ และมาตรา ๙)

๕. แก้ไขอำนาจกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ของกองทุน โดยให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ อัฏฐแห่งพระราชบัญญัติ ธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความตามพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๐)

๖. ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๒๙ อัฏฐารส แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ (มาตรา ๑๑)

๗. แก้ไขเพิ่มเติมโดยให้ยกเลิกหมวด ๖ ความสัมพันธ์กับรัฐบาล มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ หมวด ๗ เงินสำรองที่ธนาคารต้องดำรงไว้ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ หมวด ๘ การสอบและตรวจบัญชี มาตรา ๓๕ ถึงมาตรา ๓๗ หมวด ๙ บทเบ็ดเสร็จ มาตรา ๓๘ ถึงมาตรา ๔๑ และหมวด ๑๐ บทลงโทษ มาตรา ๔๒ ถึงมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ โดยให้ใช้ความในพระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓) ดังนี้

หมวด ๖ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ธปท. มาตรา ๓๐ ถึงมาตรา ๔๕

หมวด ๗ การป้องกันการมีส่วนได้เสียของผู้ปฏิบัติหน้าที่ มาตรา ๔๖ ถึงมาตรา ๔๘

หมวด ๘ การกำกับดูแล มาตรา ๔๙ ถึงมาตรา ๕๒

หมวด ๙ การบัญชี การตรวจสอบ การสอบบัญชี และการรายงาน มาตรา ๕๓ ถึงมาตรา ๖๑

หมวด ๑๐ บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๒ ถึงมาตรา ๗๕

๘. ให้กรรมการในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ ธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๗ ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอยู่ในตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทยต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคาร แห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๔)

๙. ในวาระเริ่มแรกให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทยจำนวนหกคนเสนอต่อรัฐมนตรีโดยให้พิจารณาคัดเลือกบุคคลคนหนึ่งจากบุคคลดังกล่าวเพื่อเสนอชื่อให้ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๒๘/๕ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (มาตรา ๑๕)

๑๐. ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการนโยบายการเงิน คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน หรือคณะกรรมการระบบการชำระเงิน ตามมาตรา ๒๘/๖ มาตรา ๒๘/๙ หรือมาตรา ๒๘/๑๑ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ตามลำดับ ให้คณะกรรมการนโยบายการเงิน คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน และคณะกรรมการระบบการชำระเงิน ซึ่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยแต่งตั้งและดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการดังกล่าว แล้วแต่กรณีไปพลางก่อน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๖)

๑๑. ให้ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งเป็นผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณของปีที่ผู้ว่าการมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ (มาตรา ๑๗)

๑๒. ให้มาตรา ๒๙ อัฏฐารส วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทยพุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช

๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ ยังคงใช้บังคับต่อไปแก่กรณีการประกันหรือให้ความช่วยเหลือทางการเงินของกองทุน เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินตามบทบัญญัติดังกล่าวแก่สถาบันการเงินที่กระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๘)

๑๓. ให้บรรดาประกาศ ระเบียบ คำสั่ง หรือข้อบังคับ ที่ออกตามความในบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีประกาศ ระเบียบ คำสั่ง หรือข้อบังคับที่ออกตามความในบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๐)

๘. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๒๑ ก วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๕๕๘ มิได้มีบทบัญญัติรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการนโยบายการเงิน คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน และคณะกรรมการระบบการชำระเงิน ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าวขาดความต่อเนื่องเมื่อมีกรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าว เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนเมื่อมีการพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ อันจะทำให้การดำเนินงานตามกฎหมายเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พร้อมกับแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการคัดเลือกประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๕ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมให้กรรมการในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการนโยบายการเงิน คณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน และคณะกรรมการระบบการชำระเงินสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หรือพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่เหลืออยู่ โดยจะต้องมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อยหนึ่งคน (มาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙))

๒. ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๔)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการคัดเลือกประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย โดยเพิ่มบุคคลซึ่งเคยดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับ

และส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย และกำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการคัดเลือกเพิ่มเติม โดยจะต้องไม่เป็นข้าราชการประจำ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น (มาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘/๑))

๙. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๐ ก วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ หน้า ๔๔

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการบริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทยไม่สอดคล้องกับสภาวะทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน สมควรเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทย ในส่วนของการลงทุนในสินทรัพย์ต่างประเทศโดยให้ครอบคลุมถึงการลงทุนในหน่วยลงทุนหรือตราสารทุนต่างประเทศที่ออกโดยนิติบุคคลต่างประเทศด้วย เพื่อให้การลงทุนในสินทรัพย์ต่างประเทศมีความคล่องตัวและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการความเสี่ยงให้สอดคล้องกับสภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔ มาตรา เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมแห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. เพิ่มประเภทหุ้นที่ ธปท. สามารถซื้อหรือมีไว้ได้ให้รวมถึงตราสารทุนต่างประเทศที่ออกโดยนิติบุคคลต่างประเทศ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมประเภทสินทรัพย์ต่างประเทศที่ ธปท. สามารถลงทุนได้ (มาตรา ๓ (เพิ่มมาตรา ๙ (๒) (ค)))

๒. ขยายขอบเขตการบริหารจัดการสินทรัพย์ของธนาคารแห่งประเทศไทยให้สามารถลงทุนในหน่วยลงทุน หรือตราสารทุนต่างประเทศที่ออกโดยนิติบุคคลต่างประเทศได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ธปท. กำหนด ซึ่งรวมถึงการกำหนดสัดส่วนการลงทุนของหน่วยลงทุนหรือตราสารทุนต่างประเทศที่ออกโดยนิติบุคคลต่างประเทศที่เหมาะสมด้วย (มาตรา ๔ (เพิ่มมาตรา ๓๖ (๓/๑)))

๑๐. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๕๓ ก วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ในปัจจุบันได้มีการกำหนดมาตรการและกลไกในการกำกับดูแลการประกอบกิจการของสถาบันการเงินเพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจและระบบการเงินของประเทศในกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานสากล แต่เนื่องจากระบบการเงินของโลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็น ต้องกำหนดมาตรการและกลไกเพิ่มเติมเพื่อเป็นเครื่องมือรองรับการแก้ไขปัญหาวิกฤติทางการเงินของสถาบันการเงินและรักษาไว้ซึ่งเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม โดยมีหน่วยงานรองรับการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย โดยเพิ่มมาตรการดังกล่าว

รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิกนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” ในมาตรา ๒๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ (มาตรา ๓ (แก้ไขมาตรา ๒๙ ทวิ))

๒. กำหนดเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน โดยให้เงินและทรัพย์สินที่ได้รับจากการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของกกองทุน (มาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙ จัตวา (๑)))

๓. กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๒๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ (มาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ยกเลิกมาตรา ๒๙ ฉ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทยพุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ (มาตรา ๖)

๕. กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาจัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๑๓ ส่งสมทบเข้ากองทุนตามจำนวนที่เห็นว่าเหมาะสมเป็นคราว ๆ ไป (มาตรา ๗ (แก้ไขมาตรา ๒๙ สัตต วรรคหนึ่ง)

๖. กำหนดให้เพิ่มเติม (๗) ของมาตรา ๒๙ อัฏฐ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนี้ “(๗) ดำเนินการตามส่วนที่ ๕/๑ การรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินของหมวด ๖ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ธปท.” (มาตรา ๘)

๗. กำหนดให้คณะกรรมการจัดการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของกองทุน อำนาจและหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง ออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๙ ตรี และมาตรา ๒๙ อัฏฐ (มาตรา ๙ (แก้ไขมาตรา ๒๙ เตรส (๑)))

๘. กำหนดให้เพิ่มส่วนที่ ๕/๑ การรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงิน มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ มาตรา ๔๓/๕ มาตรา ๔๓/๖ มาตรา ๔๓/๗ มาตรา ๔๓/๘ และมาตรา ๔๓/๙ ของหมวด ๖ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ธปท. แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๑๐)

๘.๑ กำหนดให้ ธปท. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน มีอำนาจเสนอแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติในกรณีที่มีเหตุหนึ่งเหตุใด อาทิ สถาบันการเงินประสบปัญหาสภาพคล่องอันอาจมีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวมและการให้ความช่วยเหลือตามมาตรา ๔๒ อาจไม่เพียงพอ หรือ มีฐานะและการดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน หรือ ประสบปัญหาดำรงเงินกองทุนต่ำกว่าอัตราที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน เป็นต้น (มาตรา ๔๓/๑)

๘.๒ กำหนดเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ แล้ว ให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินดำเนินการตามแผนที่ได้รับอนุมัติดังกล่าว โดยให้มีอำนาจกระทำกิจการซื้อหรือเข้าถือหุ้นในสถาบันการเงิน ซื้อ ซื้อลด หรือรับช่วงซื้อลดตราสารแสดงสิทธิในหนี้ หรือรับโอนสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงิน ก่อหนี้ผูกพันที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน ให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินโดยมีหรือไม่มีหลักประกัน ให้ความช่วยเหลือทางการเงินลักษณะอื่นใดแก่สถาบันการเงิน และกระทำการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน (มาตรา ๔๓/๒)

๘.๓ กำหนดเกี่ยวกับการโอนสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๒/๑ ไม่จำต้องบอกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่ตัดสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในกรณีที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินได้รับโอนสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินตามตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีการฟ้องบังคับเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องดังกล่าวเป็นคดีอยู่ในศาลให้กองทุนฯ เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว (มาตรา ๔๒/๓)

๘.๔ กำหนดในกรณีที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินมีความจำเป็นต้องกู้ยืมเงินเพื่อดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๒/๑ ให้บรรลุผล ธปท. อาจให้กู้ยืมเงินแก่กองทุนฯ หรือรัฐบาลอาจค้ำประกันการกู้ยืมเงินของกองทุนฯ ก็ได้ (มาตรา ๔๒/๔)

๘.๕ กำหนดเมื่อมีการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๒/๑ แล้ว ให้สถาบันการเงินทุกแห่งนำส่งเงินให้แก่กองทุนฯ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราที่คณะกรรมการจัดการกองทุนกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งต่อปีของยอดเงินที่สถาบันการเงินได้รับจากประชาชน และในกรณีที่สถาบันการเงินใดไม่นำส่งเงินภายในเวลาที่กำหนดต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราไม่เกินร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ไม่นำส่งหรือนำส่งไม่ครบ (มาตรา ๔๒/๕)

๘.๖ กำหนดให้เงินที่สถาบันการเงินนำส่งและเงินเพิ่มตามมาตรา ๔๓/๕ และเงินที่ได้รับตามมาตรา ๔๒/๘ รวมถึงดอกผลของเงินดังกล่าว หรือเงินที่ได้กู้ยืมมาจากแหล่งอื่น รวมดอกเบี้ยที่เกิดจากการกู้ยืมดังกล่าว ตลอดจนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจัดการกกองทุนกำหนด (มาตรา ๔๓/๖)

๘.๗ กำหนดให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินจัดทำบัญชีการดำเนินการและการแสดงรายการในงบการเงินตามมาตรา ๔๒/๑ โดยแยกจากบัญชีอื่นของกองทุนฯ และการจัดทำบัญชีและการแสดงรายการในงบการเงินให้จัดทำแยกสำหรับการดำเนินการตามแผนเป็นแต่ละแผนไป (มาตรา ๔๒/๗)

๘.๘ กำหนดในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อให้ภาระการให้ความช่วยเหลือทางการเงินตามแผนแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๒/๑ ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเสร็จสิ้นภายในเวลาอันสมควร ธปท. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงินอาจเสนอขอให้รัฐบาลชดเชยภาระของกองทุนฯ ในการให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันการเงินก็ได้ (มาตรา ๔๒/๘)

๘.๙ กำหนดให้บรรดาเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนฯ ที่คงเหลือเนื่องมากจากการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๒/๑ ในแต่ละแผนให้นำส่งกระทรวงการคลังตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด (มาตรา ๔๒/๙)

บรรณานุกรม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ. (วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑). จาก http://web.senate.go.th/w3c/senate/lawdraft/ (สืบค้นวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๒)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, สำนักการประชุม. สารบบร่างรัฐธรรมนูญ/ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ/ร่างพระราชบัญญัติ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ. (วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๒). จาก http://web.senate.go.th/w3c/senate/pictures/sec/13/sp5/act.pdf (สืบค้นวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๒)

สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา. (วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑). *ค้นราชกิจจานุเบกษา*. จาก http://www.mratchakitcha.soc.go.th/index.html (สืบค้นวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๒)

ภาคผนวก

ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมาย
และวันประกาศราชกิจจานุเบกษา ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๑

ภาคผนวก : ข้อมูลการพิจารณาร่างกฎหมายและวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๑.	พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	**อนุมัติพระราชกำหนด**ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๑ และ**ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี** เรื่อง การอนุมัติพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๓๕ ๑๓๕	๑๙ ก ๓๑ ก	๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๙ ๓๑	**ด้านสังคม /** นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง
๒.	พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑	**อนุมัติพระราชกำหนด**ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ ๓๐ วันศุกร์ที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และ **ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี** เรื่อง การอนุมัติพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๓๕ ๑๓๕	๓๓ ก ๓๖ ก	๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑	๔๓ ๑	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางวนิดา อินทรอำนวย
๓.	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๖๑	**อนุมัติพระราชกำหนด** ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๑ และ**ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี** เรื่อง การอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๓๕ ๑๓๕	๑๙ ก ๓๑ ก	๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑	๕๗ ๓๑	**ด้านสังคม /** นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๔.	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ พ.ศ. ๒๕๖๑	**อนุมัติพระราชกำหนด** ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๑ และ **ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี** เรื่อง การอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๓๕ ๑๓๕	๑๙ ก ๒๙ ก	๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๑	๑๗ ๔๙	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์
๕.	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	**อนุมัติพระราชกำหนด** ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๒ เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๒ และ **ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี** เรื่อง การอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๓๕ ๑๓๖	๑๑๒ ก ๙ ก	๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๒	๘๔ ๔	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์
๖.	พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๙ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๓๓ ก	๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านการศึกษา /** นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๗.	พระราชบัญญัติการกลับเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๗ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๒๗ ก	๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๔	**ด้านสังคม /** นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง
๘.	พระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๘/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๑ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๗๔/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๒ ก	๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๒	**ด้านสังคม /** นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๙.	พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๗ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๙ ก	๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ
๑๐.	พระราชบัญญัติการยาสูบแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๓๓ ก	๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๗	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๑๑.	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๑	**อนุมัติพระราชกำหนด** ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และ**ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี** เรื่อง การอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๓๕ ๑๓๕	๓๓ ก ๓๖ ก	๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑	๗๑ ๒	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางวนิดา อินทรอำนวย
๑๒.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๖) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๐/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๕๕/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๙๒ ก	๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๒	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางวนิดา อินทรอำนวย/
๑๓.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๗) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๕/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๙ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๙๗ ก	๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๖	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางวนิดา อินทรอำนวย

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๑๔.	พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๙/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๓๐ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๓๔ ก	๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง
๑๕.	พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ จากนั้น พิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๕๐ ก	๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านอื่น ๆ /** นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ/
๑๖.	พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๗ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖๑/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๙๗ ก	๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๐	**ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน /** นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๑๗.	พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและมอบหมายให้คณะกรรมาธิการการต่างประเทศเป็นผู้พิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒๗/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๕๓ ก	๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๒	**ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม /** นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ
๑๘.	พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๘ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓๖/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๕๓ ก	๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๕	**ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม /** นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๑๙.	พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะ กรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๕๐ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุมครั้งที่ ๕๖/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๗๑ ก	๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางวนิดา อินทรอำนวย
๒๐.	พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ จากนั้น ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภาและลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๓๓ ก	๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๙	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางวนิดา อินทรอำนวย

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๒๑.	พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ และมอบหมายให้คณะกรรมาธิการวิสามัญ ที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๙ ก	๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๔	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางวนิดา อินทรอำนวย
๒๒.	พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น ของประธานกรรมการ และกรรมการในองค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ และมอบหมายคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นผู้พิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๑๒ ก	๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๑	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๒๓.	พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและมอบหมายคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นผู้พิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๑๒ ก	๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๗	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ
๒๔.	พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๔๖/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๘๐ ก	๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านเศรษฐกิจ /** วนิดา อินทรอำนวย

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๒๕.	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑ (การพิจารณาอรรถคดีและการบริหารจัดการคดี)	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๒ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๕๗/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๙๗ ก	๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๖	**ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม /** นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง *ยังไม่ได้ทำสรุป
๒๖.	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑ (ปรับปรุงค่าตอบแทนผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง)	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและมอบหมายคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นผู้พิจารณาจากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖๖/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๑๒ ก	๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๘	**ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม /** นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๒๗.	พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๑	(ไม่มี)	๑๓๕	๘๘ ก	๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน** (Bookmarks)
๒๘.	พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖๕/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ ในวันพฤหัสบดีที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๑๒ ก	๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๔	**ด้านการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม /** นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ
๒๙.	พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและมอบหมายคณะกรรมาธิการเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุมครั้งที่ ๓๕/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๕๓ ก	๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๘	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางวรรณวนัช สว่างแจ้ง

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๓๐.	พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒๗/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๕๓ ก	๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางวนิดา อินทรอำนวย
๓๑.	พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๑ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๕๐ ก	๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๕	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๓๒.	พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๒/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖๐/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๙๗ ก	๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๖	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง
๓๓.	พระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๐/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๙ ก	๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๙	**ด้านอื่น ๆ /** นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๓๔.	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๘/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๗ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราช บัญญัติ	๑๓๕	๖๘ ก	๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านการเมือง /** นางวนิดา อินทรอำนวย
๓๕.	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๓๐ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๐ ก	๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านการเมือง /** นางวนิดา อินทรอำนวย

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๓๖.	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๗๒/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ครั้งที่ ๗๓/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๐ และครั้งที่ ๗๔/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๕๒ ก	๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านการเมือง /** นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์
๓๗.	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๘/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๓๑ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๖๘ ก	๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๐	**ด้านการเมือง /** นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๓๘.	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๙/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๒ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖๖/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๒ ก	๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านการเมือง /** นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์
๓๙.	พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๓ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุมครั้งที่ ๖๒/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๙๗ ก	๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๑	**ด้านพลังงาน /** นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๔๐.	พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๑ วันพุธที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๓๓ ก	๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๙	**ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน /** นางวนิดา อินทรอำยวย
๔๑.	พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๕/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖๖/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๕ ตุลาคม๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๑๒ ก	๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๑	นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง/ **ด้านเศรษฐกิจ**

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๔๒.	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๓/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๒ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖๖/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๔ ก	๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน** / นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ
๔๓.	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑ (กำหนดความคุ้มครองผู้พิพากษาในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีซึ่งกระทำโดยสุจริตประกอบกับมาตรา ๑๙๖ ของรัฐธรรมนูญฯ)	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ มีมติรับหลักการ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๔ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๖/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๙๗ ก	๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน** / นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๔๔.	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๑ (ปรับปรุงค่าตอบแทนผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง)	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๔ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖๖/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๑๒ ก	๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน /** นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์
๔๕.	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๑ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๔ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุมครั้งที่ ๕๙/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๙๗ ก	๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๗	**ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน /** นางวนิดา อินทรอำนวย

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๔๖.	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ (ปรับปรุงค่าตอบแทนของผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง)	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและมอบหมายคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นผู้พิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖๓/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๑๒ ก	๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๕	**ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน /** นางวนิดา อินทรอำนวย
๔๗.	พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑	สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๕๘/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๑ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๗๔/๒๕๖๐ เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๒ ก	๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๑	**ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม /** นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๔๘.	พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๗ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๕๑/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๙๒ ก	๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๙	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง
๔๙.	พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๗/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและมอบหมายให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ซึ่งมีจำนวน ๒๖ คน เป็นผู้พิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๔๖/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๙๒ ก	๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางวนิดา อินทรอำนวย

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๕๐.	พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๗/๒๕๖๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๖ คนเพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๒๗ ก	๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านเศรษฐกิจ /** นางวนิดา อินทรอำนวย
๕๑.	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๗/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๔ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๒๗ ก	๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๙	**ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม /** นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๕๒.	พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๙/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๒๗ ก	๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๔	**ด้านเศรษฐกิจ** / นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์
๕๓.	พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๑ พิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๑ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓๘/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๕๙ ก	๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านการศึกษา** / นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๕๔.	พระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๐/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณารับหลักการ ในวาระที่ ๑ จากนั้น พิจารณารายละเอียดในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๑๒ ก	๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๗	**ด้านปกครองท้องถิ่น /** นางวนิดา อินทรอำนวย
๕๕.	พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๗/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๒๔ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖๘/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๑๒ ก	๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๐	**ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน /** นางสาววรรณวนัช สว่างแจ้ง

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๕๖.	พระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๑/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๑๗ คน เพื่อพิจารณา จากนั้น ในคราวประชุมครั้งที่๕๘/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๑ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๙๗ ก	๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๖	**ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม** / นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกตุ
๕๗.	พระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๔/๒๕๖๑ วันศุกร์ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการ จากนั้น พิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภาและลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๕๖ ก	๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๑	**ด้านเศรษฐกิจ** / นางวนิดา อินทรอำนวย

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ราชกิจจานุเบกษา				หมวดกฎหมาย ๑๑ ด้าน/ ผู้จัดทำบันทึกท้าย
			เล่ม	ตอน	วันที่ประกาศ	หน้า	
๕๘.	พระราชบัญญัติโอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ให้แก่นางบุญมี ดอนเมือง และนางสวาท ดอนกระสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๖๑	ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๐/๒๕๖๐ วันศุกร์ที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๑ มีมติรับหลักการและมอบหมายให้คณะกรรมาธิการการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อพิจารณารายละเอียด จากนั้นในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ที่ประชุมพิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติ ในวาระที่ ๓ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ	๑๓๕	๑๙ ก	๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑	๖	**ด้านเศรษฐกิจ** / นางวนิดา อินทรอำนวย